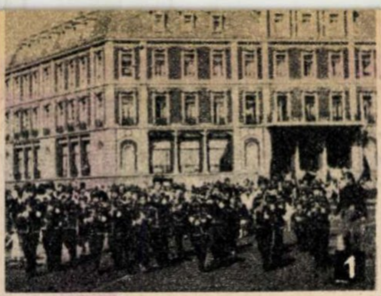

CONSTELAȚIA „PIONIERII“

RUBRICĂ REALIZATĂ DE SUBREDACȚIILE PIONIEREȘTI

Un fotoreportaj care ilustrează amplu deschiderea noului an de activitate în casele pionierilor şi şoimilor patriei ne-a fost transmis de această dată de către subredacția **«Ecouri pionierești ieșene»**.

Aspectele surprinse de pionierii fotoreporteri ieşeni sînt edificatoare pentru bogata paletă a activităților inaugurate. Cu acest prilej a avut loc mai întîi marşul pionieresc la care au participat 3 500 de pionieri din şcoala municipiului, urmat, apoi, de demonstrații de navomodelism şi carturi, de o suită de manifestări artistice susținute de formații laureate ale Festivalului național «Cîntarea României», un concurs de desene pe asfalt şi, binețeles, întreceri sportive.

Numărul total al participanților la această mare festivitare inaugurală a anului de activitate 1981—1982 al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Iaşi — 5 000 de pionieri şi şoimi ai patriei din şcolile municipiului.

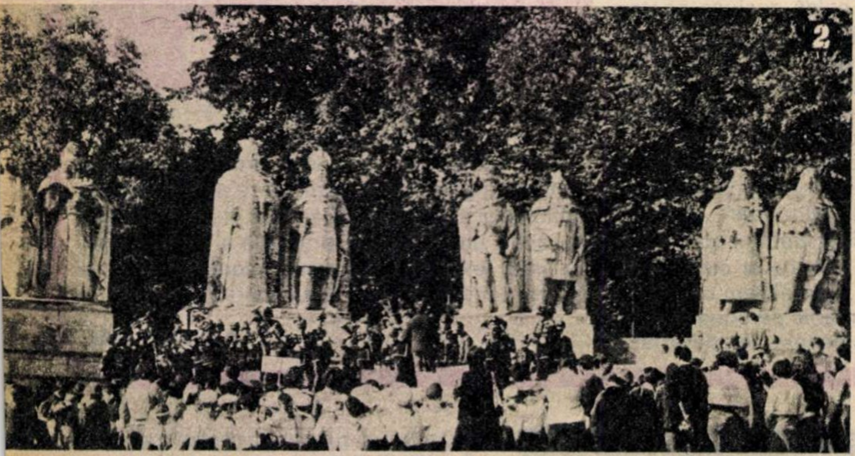

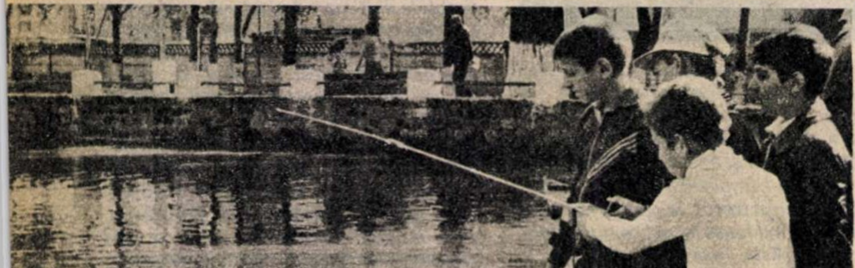

MAFORUL ÎN ACȚIUNE

NOI ȘI ÎNVĂȚĂTURA II

În numărul trecut am vorbit despre intrajutorare. Adică despre relația concretă, directă, de la om la om. Unora li se pare că acțiunea Semaforului nu mai poate să aibă acest caracter direct, plin de înțelegere, animat de sentimentul solidarității — de aceea îl văd acționînd în mod aproape exclusiv pe critică. Sigur că el reprezintă nu o persoană anume, ci opinia colectivului — dar de-aici nu înseamnă că această opinie este ceva foarte abstract, care doar avertizează și critică. Vom înțelege, deci, acțiunea Semaforului în fapt, ca **o altă manieră de întrajutorare,** cu deosebirea că de astă dată gestul îl face nu cineva anume, ci unanimitatea celor din jur.

Prima grijă, deci, pentru comandament, este ca ceea ce apare la Semafor să reprezinte, într-adevăr, opinia detașamentului, a grupei și nu inițiativa particulară a cuiva. Aceasta în general, în orice problemă — și deci și în ceea ce privește învățătura.

a) **Nu vă grăbiți la Semafor decît cu vorbele bune!**

Aminteam și în trecuta «Tribună a învățăturii» că mai eficace poate promova lauda o faptă bună decît poate rezolva critica o situație nefavorabilă. Paulică Balcangiu din Zimnicea ne spune că Semaforul lor «îi încurajează mereu pe cei care izbutesc să se autodepășească». Foarte bine! Lauda, încurajarea, au darul de-a «cădea bine» oricît de repede ar veni; critica însă, cere o atentă căutare a cauzelor, o cîntărire a situației. În materie de critică, Semaforul este un «leac tare», iar leacurile tari, se înțelege, se administrează după ce s-a încercat cu leacuri mai ușoare: o vorbă amicală în recreație, o mică discuție ca între colegi în grupă sau detașament etc.

b) **Sfătuiți-vă întotdeauna cu comandantul-instructor, cu alte cadre didactice.**

Cauzele nereușitelor la învățătură sînt întotdeauna mai multe și mai complicate decît pare la prima vedere, iar judecarea unor astfel de situații cere neapărat competență în materie. Școala întreagă — cu elevi și cadre didactice la un loc — are același interes, ca și voi, detașamentul: învățătura să meargă tot mai bine. Sfătuiți-vă, deci.

c) **Mijloace folosite.**

Dacă prima treaptă a Acțiunii Semafor o constituie luarea în mod temeinic, matur, a **hotărîrii colective,** cea de-a doua, la fel de importantă, o constituie **alegerea mijlocului de acțiune.** Adică: dacă «e de bine», putem folosi o felicitare, afișarea unei poze cu explicație, sau un microportret laudativ. După cum e cazul: un răspuns bun la oră, o performanță la sfîrșitul trimestrului sau o izbîndă la olimpiadă. Dacă e nevoie de critică, intervenția poate consta dintr-o informație scurtă, o caricatură sau un articol de analiză. În principiu este bine ca referirile critice să nu însemne un fel de a arăta cu degetul pe cineva, ci **să cuprindă și o analiză a situației,** pentru a fi de învățătură și celor care citesc. După ce a văzut sau citit la Semafor nimeni să nu aibă nelămuriri asupra justeței măsurii respective. Și încă ceva: **faceți totul cu gust și în mod civilizat.** Chiar cu talent — literar sau plastic. Nu cuvinte dure, nici învinuiri «de sus» — în caz de critică; nu laude exagerate și cuvinte mari — în caz de laudă. Să se vadă solidaritatea voastră: bucurie, în situațiile plăcute și mîhnirea și răspunderea în cazurile contrare. Cereți în acest sens colaborarea celor mai buni condeieri dintre voi: o epigramă («de bine» sau «de rău») artistic realizată, un portret literar, un foileton isteț, o caricatură veselă etc.

d) **Urmăriți efectul Semaforului!**

Se întîmplă — și nu rar — ca la rubrica Ghimpele, pe culoare, să stea agățată săptămîni în șir aceeași listuță cu «pionierii din detașamentul X care sînt codași». Mai întîi că nu e indicat să dăm la Semafor «cu lista»; fiecare caz are particularitățile sale, am amintit despre asta mai sus. Mai apoi, nu trebuie să facem din afișarea la Semafor o corvoadă funcționărească: **nu scriem acolo ca să nu stea rubrica goală, ci ca să îndreptăm, într-adevăr, lucrurile.** Imediat cum efectul s-a făcut simțit, înlocuim articolul sau caricatura. Dacă este cazul, în scurt timp cineva poate trece de la Ghimpele la... Aplauze pentru! De ce nu? Și încă ceva: semaforul să nu acționeze izolat, ci împreună cu toate celelalte modalități amintite precum și cu altele pe care le folosiți voi.

*

P.S. Știm că se pot spune mult mai multe pe această temă — așteptăm, de aceea, cum am amintit și în numărul trecut, părerile voastre. Cu exemplificări!

În numărul viitor vom reveni la tema «Noi și învățătura», oprindu-ne asupra unor alte procedee.

I. Traian

FOTO 1. MARŞUL PIONIERESC DESFĂŞURAT PE MARILE BULEVARDE DIN CENTRUL IAŞULUI.

FOTO 2. SECVENȚĂ DIN SPECTACOLUL-CONCERT PREZENTAT ÎN AER LIBER, PE PLATOUL VOIEVOZILOR, DE CĂTRE FORMAȚIILE ARTISTICE ALE CASEI PIONIERILOR ŞI ŞOIMILOR PATRIEI, IAŞI.

FOTO 3. O CAPTIVANTĂ DEMONSTRAȚIE DE NAVOMODELISM A AVUT LOC LA ŞTRANDUL TINERETULUI DIN MUNICIPIU.).

← FOTO 4. O «MARE» DE ENTUZIAŞTI PIONIERI PARTICIPANȚI ŞI TOTODATĂ SUPORTERI AI ACESTOR INTERESANTE ÎNTRECERI.

FOTO 5. ...ŞI O PALPITANTĂ CURSĂ DE CARTURI, DESIGUR!

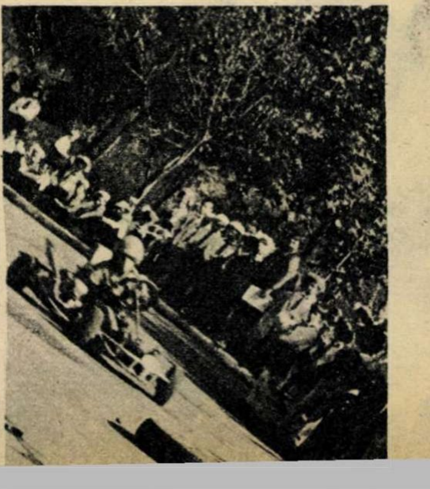

Scrisoare din Beclean - pe - Someș

LA ORIZONTUL „BĂNCII DE ONOARE“

Însemnări de Cleopatra Lorințiu

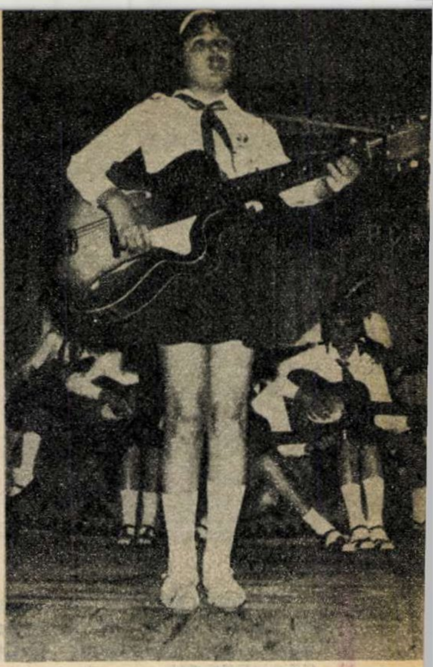

1

«Te rugăm să vii neapărat la noi. Avem multe noutăți să-ți spunem. Hojda Mariana, clasa a VII-a C, comandanta unității de pionieri, Școala generală orașul Beclean, județul Bistrița-Năsăud».

Puteam să nu răspund, puteam să nu-mi vizitez prietenii? Așa că într-o zi de toamnă lină am ajuns în tînărul oraș Beclean-pe-Someș, intrînd în școala aranjată, dichisită, împodobită cu mare grijă și cu gust. Iată faptele, mai bine-zis lapidarul lor rezumat. Vă rog să adăugați din imaginație, dragi cititori, și alte elemente care au făcut farmecul acestei întîlniri, adică entuziasmul care însoțea evenimentul culegerii roadelor, cîntecul și voia bună, bucuria purtării uniformei pionierești, lumina de toamnă și frunzele ruginii ale castanilor.

...Puțin emoționate, **Birtaş Adriana** *(clasa a VII-a A) și* **Gellert Brigitte** *(clasa a VI-a B) se întreceau în vorbă una pe alta, să-mi spună cît mai multe despre acțiunea «Banca de onoare».* **Kovacs Janos** *(clasa a VI-a E, foto 1) e de părere că trebuie «s-o luăm metodic» adică, oricum, fetele să nu vorbească amîndouă deodată. Pînă una alta,* **Cotuțiu Corina** *(clasa a VII-a A, foto 2), găsește momentul să-mi șoptească la ureche (destul de tare ca s-o audă toată lumea!): gata, s-a decis, nu-și mai schimbă în nici un caz hotărîrea, se va face chimistă, are numai 10 la chimie și se pregătește pentru examenul de treaptă la un liceu industrial de profil. Odată ajunși la această problemă, cu toții uită să-mi spună amănuntele promise despre strînsa întrecere dintre detașamentele fruntașe ale unității și trec repede la orientarea școlară și profesională. «Cercul nostru uzinal a organizat vizite la Întreprinderea metalurgică Beclean, la Laminor! Mie cel mai mult mi-a plăcut cuptorul. E foarte mare și plin de foc! Am să mă fac metalurgist. Deocamdată însă l-am ajutat pe electrocarist (Blaga Doru, clasa a VI-a A, foto 3).*

Fetele rîd, chicotesc, spun că electrocaristul de la Laminor oricum, n-avea nevoie de ajutor, dar Doru e în continuare foarte mîndru de fapta lui și de reala vocație profesională pe care o are. **Satmari Mircea.** *comandant de grupă la clasa a VIII-a, deși vrea să urmeze liceul sanitar și are numai note de 9 și 10, își susține prietenul spunînd că fetele «habar n-au de Laminor!»*

2

În schimb ne pricepem la tot ce este legat de Filatura de lînă pieptănată, o altă fabrică nouă din oraș!» îi replică **Bob Corina** *(foto 4). Avem în unitatea noastră un cerc. O privesc cu cîtă pasiune îmi vorbește despre suveici și despre războaiele de țesut și despre mosoare («e ca-ntr-un stup acolo, cu ghemele acelea imense și zumzetul mașinilor»). Sînt sigură că va ajunge ceea ce-și dorește, adică țesătoare!*

«La fabrica de pîine, cînd am fost în vizită, am primit cu toții cîte o felie de pîine caldă», îmi spun **Litinscki Mihaela** *din clasa a VI-a. Atunci mi-a venit ideea unui cîntec. Am avut așa, cum se spune, inspirație...» Gata! Apar chitarele, muzicuțele, flautul, ce e de acordat se acordă la repezeală, tovarășa profesoară Livia Gherman, comandant-instructor al unității dă tonul, în sală se aude un «la» mai prelung, cristalin, se lovește de geamurile proaspăt spălate, de gazeta «Semaforul», unde clipesc alternativ beculețele roșu și verzi, iar pionierii încep să cînte. Cîntă Patricia-cea-roșcată-și-foarte-muzicală, textiera grupului, cîntă Gabriela și Maria și Corina, toate fetele cîntă, profesorul Ioan Pop care le-a învățat să cînte la cercul de chitară nu mai are de-acum nici o grijă! Formația vocal-instrumentală a pionierilor «Samos» este laureată în Festivalul național «Cîntarea României»! Gîndul lui este la orchestra de muzică populară a pionierilor care-i abia la început! (foto 5).*

Sigure de faptul că banca lor va fi prima «Bancă de onoare», **Anca Oprişan** *și* **Georgiana Pop,** *clasa a V-a C cîntă în duet, încîntate deocamdată că au ajuns la panoul «Sîrguința pionierească». De fapt ce e «Banca de onoare»? Un pas pe care-l poți face azi spre ceea ce va fi mîine, și pentru că mîine să fie totul bine și minunat», îmi spune* **Mariana Hojda.** *«Tata lucrează ca muncitor la Fabrica de celuloză și hîrtie Prundu Bîrgăului. Lui îi place foarte mult ceea ce face acolo. Cu cît ne vom alege mai bine viitoarea profesie, cu atît ne va place mai mult ce-o să facem cînd o să fim mari!» Vine vorba de invenții, de perfecționări tehnice și tehnologice, de cercul din școala lor de cibernetică-informatică. «Uite-așa, un calculator e ca un creier omenesc», zice Patricia — «Îi place ei muzica folk, dar visul ei e tot calculatorul». «Grozavă trebuie să fie cibernetica!» zice ea, de parcă ar vorbi despre o nemaipomenită prăjitură cu frișcă! Doru e mai sceptic (ceva în genul: ce știi tu despre cibernetică!) dar Patricia se dovedește foarte documentată, știe ce înseamnă programarea pe calculator și că «la Bistrița deja se chiar face!). Băieții se simt în inferioritate, momentan; oare mecanic sună mai puțin sonor decît cibernetician?!*

3

Apoi rîd cu toții, pînă una alta toți sînt pionieri, culeg cu aceeași teribilă bucurie merele în campania de recoltare.

Iar rîsul se ridică, la fel ca o frunză galbenă de plop, luată de vînt și se lovește de tabla neagră pe care e scris cu cretă albă: «Compunere liberă. Viitoarea mea profesie», de cuierul în care deocamdată sînt puține häinuțe, și de gazeta de perete «unde se află fotografii și impresii strînse sub titlul «Călătorie în țara mea» și se lasă apoi pe catedră.

5

Plec din școala generală Beclean cu multe gînduri și cu fotografiile prietenilor mei, dar nu știu că odată ajunsă la București voi descoperi în buzunarul pardesiului, lîngă o frunză îngălbenită de plop și o scrisoare: «Te rugăm să vii neapărat la noi. Avem multe noutăți să-ți spunem». Ce copii mi-or fi scris oare? Semnătura nu se vede, a șters-o vîntul, a șters-o ploaia, a șters-o toamna gălbuie și tremurătoare, prietena mea.

4

START SPRE VIITOARE ÎMPLINIRI P

PROGRAMUL

UNITAR AL ACȚIUNILOR POLITICO-IDEOLOGICE, TEHNICO-ȘTIINȚIFICE, CULT ORGANIZATE CU PREȘCOLARII ȘI ELEVII ÎN ANUL DE ÎNVAȚĂMÎ

(EXTRAS)

Sarcinile stabilite de Congresul al XII-lea al P.C.R. și indicațiile date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, la Congresul educației și învățămîntului și la deschiderea noului an de învățămînt, privind înfăptuirea unei noi calități și în procesul de formare și modelare a tinerei generații, pun în fața unităților de învățămînt, a organizațiilor U.T.C. și de pionieri îndatorirea de înaltă răspundere de a asigura pregătirea și educarea tineretului în așa fel încît acesta să devină participant activ și responsabil la opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

În anul școlar 1981—1982 activitatea politico-educativă desfășurată în unitățile de învățămînt va urmări sporirea contribuției acestora la realizarea, în forme și modalități adecvate ciclului de învățămînt și clasei în care se găsesc copiii, a următoarelor obiective:

● Însușirea temeinică de către preșcolari și elevi, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, a operei tovarășului Nicolae Ceaușescu, cunoașterea de către aceștia a tradițiilor înaintate de luptă pentru independență, libertate națională și socială ale poporului român, a marilor bătălii de clasă, conduse de Partidul Comunist Român, împotriva exploatării și asupririi, cultivarea în rîndurile lor a mîndriei și respectului pentru realizările remarcabile obținute de poporul român în anii construcției socialiste, evidențiindu-se strălucitele succese din perioada în care în fruntea partidului și a statului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu. O atenție deosebită se va acorda cunoașterii aprofundate a ideilor, tezelor și orientărilor cuprinse în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, a Programului partidului de dezvoltare economică și socială a României, a proceselor și transformărilor revoluționare care au loc în etapa actuală în țara noastră.

● Se va acționa pentru îmbunătățirea informării politice a elevilor. Astfel: în învățămîntul primar, în cadrul adunărilor de detașament și al altor activități pionierești și ale șoimilor patriei, comandanții-instructori, învățătorii vor organiza informări și convorbiri asupra hotărîrilor de partid și de stat, a principalelor evenimente din viața internă și internațională, despre copilăria, viața și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

● În învățămîntul gimnazial, în cadrul orelor de informare politică prevăzute în planul de învățămînt precum și al orelor de dirigenție se va organiza dezbaterea operativă a conținutului și semnificației hotărîrilor de partid și de stat, a indicațiilor, tezelor și aprecierilor noi cuprinse în cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, a principalelor evenimente social-politice interne și internaționale,

● Elevii claselor VII—VIII vor fi cuprinși în cercuri și cluburi de dezbateri politico-ideologice, conduse de cadre didactice, activiști U.T.C., lectori și propagandiști.

● O atenție deosebită se va acorda educației prin muncă și pentru muncă a copiilor, a grijii față de avuția națională și spiritului de gospodărire rațională, responsabilă a tuturor resurselor țării, a dorinței și hotărîrii de a se pregăti temeinic pentru a participa cît mai activ și eficient la dezvoltarea economică și socială a patriei, a combativității față de orice formă de sustragere de la muncă. de parazitism și risipă.

● În vederea dezvoltării spiritului de autoconducere și autogestiune, elevii vor fi antrenați la întreaga activitate de gospodărire a spațiilor de învățămînt, a internatelor și cantinelor.

● Se va acționa pentru antrenarea largă a elevilor în tabere de muncă patriotică, județene și locale și în agricultură, precum și pentru creșterea rolului educativ al acestora. Elevii din învățămîntul gimnazial vor participa timp de două săptămîni, la începutul anului de învățămînt, la lucrările agricole de toamnă. În vacanța de vară pionierii din învățămîntul gimnazial vor participa prin acțiuni de muncă patriotică la realizarea unor investiții școlare.

● Conducerile unităților de învățămînt, organizațiile de copii și tineret vor asigura realizarea planului de recoltare a plantelor medicinale, de strîngere a deșeurilor textile și de hîrtie, a fierului vechi, a sticlelor și borcanelor, precum și creșterea familiilor de albine, a viermilor de mătase, a păsărilor și animalelor mici.

● O atenție deosebită se va acorda orientării școlare și profesionale a elevilor prin cunoașterea de către aceștia și de către părinții lor a perspectivelor de dezvoltare a localității și județului, a nevoilor lor de forță de muncă. În școlile din mediul rural se va pune accentul pe cunoașterea meseriilor din agricultură, a conținutului nou pe care-l capătă acestea în procesul înfăptuirii noii revoluții agrare, pe cultivarea respectului copiilor față de natu-

UNITATE FRUNTAȘA-15

NIEREȘTI

-ARTISTICE ȘI SPORTIVE

981 - 1982

ră, a pasiunii pentru creșterea și întreținerea plantelor și animalelor.

● La baza întregii activități educative se va situa formarea concepției revoluționare despre lume, materialismul dialectic și istoric, a unor temeinice convingeri materialist-științifice, care să ajute la înțelegerea și interpretarea corectă a fenomenelor și proceselor din natură și societate, combaterea concepțiilor retrograde, mistice, a reminiscențelor vechii societăți.

● În fiecare școală se va înființa cel puțin un cerc de «Prieteni ai adevărului științific». La cabinetele de științe sociale, în școli se vor organiza sistematic consultații, expuneri și dezbateri pe probleme ale educației materialist-științifice, precum și activități de popularizare a științei.

● În toate unitățile de învățămînt se va acționa, de asemenea, pentru valorificarea tradițiilor și obiceiurilor laice, sărbătorirea în colectiv a principalelor evenimente din viața elevilor.

● O atenție deosebită se va acorda organizării timpului liber al copiilor, asigurîndu-se o bogată și variată activitate tehnico-științifică, cultural-artistică și sportivă în toate unitățile de învățămînt și casele pionierilor și șoimilor patriei.

● Un obiectiv fundamental al activității educative îl va constitui cultivarea în rîndul copiilor a înaltelor idealuri revoluționare, a dragostei și devotamentului față de patrie, partid și popor, a respectului și prețuirii față de tradițiile glorioase ale poporului nostru, ale clasei muncitoare și Partidului Comunist Român, față de realizările socialismului și comunismului, a combativității față de orice denaturări ale istoriei poporului nostru, de subapreciere sau denigrare a cuceririlor noii orînduiri în patria noastră.

În acest scop se va urmări: însușirea temeinică de către întregul tineret studios a istoriei și geografiei patriei, cunoașterea activității revoluționare, desfășurate de clasa muncitoare, de comuniști, a realizărilor economico-sociale obținute în opera de edificare a societății socialiste. Copiii, tinerii vor cunoaște, de asemenea, fenomenele grave cu care se confruntă lumea capitalistă contemporană.

● În cadrul Organizației Pionierilor se va organiza acțiunea complexă de educație patriotică, revoluționară, «Tot înainte».

● În conformitate cu hotărîrea conducerii partidului privind aniversarea a 60 de ani de la crearea U.T.C. vor fi organizate în toate instituțiile de învățămînt diferite acțiuni. Accentul se va pune pe relevarea semnificației istorice deosebite a perioadei de cînd în fruntea partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, rolului hotărîtor al secretarului general al P.C.R. în elaborarea liniei politice, a strategiei și tacticii partidului nostru, a grijii și dragostei cu care înconjoară tînăra generație, încrederii pe care o arată viitorilor constructori ai socialismului și comunismului în România.

● Se va acționa pentru temeinica pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, pentru creșterea contribuției acestei activități la educarea copiilor în spiritul patriotismului, al dragostei pentru tradițiile de luptă ale poporului român, ale clasei muncitoare, al abnegației pentru păstrarea independenței și suveranității naționale, al cauzei socialismului și păcii în lume.

● Se va urmări, de asemenea, cultivarea și dezvoltarea continuă a unității și frăției dintre tinerii români, maghiari, germani și de alte naționalități, a conștiinței necesității conlucrării, a muncii și luptei comune a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru înfăptuirea politicii și programului partidului de edificare a noii societăți în țara noastră, de înflorire necontenită a patriei.

● În unitățile de învățămînt se va acționa pentru educarea preșcolarilor și elevilor în spiritul politicii internaționale a partidului și statului nostru, al solidarității cu popoarele țărilor socialiste, cu toate forțele democratice, progresiste, antiimperialiste, cu tineretul de pretutindeni.

● Pentru educarea tineretului școlar în spiritul eticii și echității socialiste, al respectului față de legile țării și normele socialiste de conviețuire, al comportării înaintate în școală și societate, în cadrul orelor de dirigenție, al activităților specifice organizațiilor de pionieri, al activităților extrașcolare se vor dezbate prevederile Codului etic al pionierului, vor fi puse în discuție teme privind drepturile și îndatoririle cetățenești, probleme legate de comportare în unitățile de învățămînt și în afara acestora, abaterilor unor elevi de la normele de conduită școlară.

● Organele de învățămînt și organizațiile de copii vor realiza, cu sprijinul organelor de justiție, procuratură și ale Ministerului de Interne cicluri de acțiuni pentru cunoașterea de către toți elevii a legilor țării, a regulamentelor și normelor vieții școlare.

● Se va urmări în continuare formarea trăsăturilor de caracter, cultivarea cinstei, spiritului de dreptate, modestiei, dîrzeniei, perseverenței, demnității personale, simțului de răspundere față de propria comportare în școală, familie și societate.

Sub îndrumarea consiliilor și comandamentelor pionierești din școlile apropiate se vor iniția în cartiere, pe grupuri de blocuri, cu sprijinul comisiilor și comitetelor de femei, al asociațiilor de locatari, acțiuni menite să cultive în rîndul copiilor spiritul colectiv, de întrajutorare, de sprijinire a persoanelor în vîrstă.

● Conducerile unităților de învățămînt și organizațiile de copii și tineret, împreună cu organele de miliție, sanitare și de Cruce Roșie, vor acționa pentru cunoașterea și respectarea de către preșcolari și elevi a regulilor de circulație, a normelor și regulilor igienico-sanitare, urmărindu-se aplicarea integrală a programelor și recomandărilor comune, elaborate în acest sens.

● O atenție deosebită se va acorda cuprinderii largi a preșcolarilor și elevilor în manifestările tehnico-științifice și cultural-artistice organizate în cadrul Festivalului național «Cîntarea României».

În acest scop se va acționa pentru dezvoltarea în rîndul elevilor a pasiunii pentru nou, pentru știință și tehnică, asigurîndu-se cuprinderea largă a acestora în cercurile științifice și tehnice, ridicarea conținutului activității din aceste cercuri, astfel încît cunoștințele însușite și deprinderile formate în cadrul lor, împreună cu cele dobîndite în procesul de învățămînt și pregătirea practică, să contribuie în mai mare măsură la dezvoltarea capacității de creație a elevilor, la antrenarea masei acestora la concursurile tehnico-științifice și pe disciplinele de învățămînt.

● Se va urmări cuprinderea largă a elevilor în manifestările politico-ideologice și cultural-artistice organizate în cadrul Festivalului național «Cîntarea României», stimularea și punerea în valoare a capacităților lor de creație, așezarea întregii mișcări cultural-artistice a tineretului școlar pe temelia ideologiei și politicii partidului nostru.

● Se vor lua măsuri pentru permanentizarea activității formațiilor, cercurilor și cenaclurilor cultural-artistice, organizîndu-se în școli, comune, municipii și orașe stagiuni permanente cu un program complex, la un înalt nivel artistic. Totodată, vor fi organizate în permanență expoziții de creație artistică în casele pionierilor și șoimilor patriei, în holurile cinematografelor, în alte locuri de circulație publică.

● Se va asigura, de asemenea, participarea largă a preșcolarilor și elevilor la concursurile și campionatele sportive organizate în cadrul competiției naționale «Daciada».

FESTIVALUL NAȚIONAL AL EDUCAȚIEI POLITICE ȘI AL CULTURII SOCIALISTE «CÎNTAREA ROMÂNIEI»

Acțiuni pentru dezvoltarea pasiunii elevilor față de învățătură, de munca productivă, de activitatea de creație științifică și tehnică, pentru participarea acestora la «Acțiunea pentru stimularea participării maselor la activitatea de creație științifică și tehnică».

1. **Concursuri de creație științifică și tehnică**

a) **Concursul «Start spre viitor»** (participă cl. I—VIII):

— etapa de masă (clasă, școală): perioada septembrie 1981 — mai 1982.

— etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București) în perioada 15—31 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București); perioada 1—30 iunie 1982; etapa republicană: luna iulie 1982, București.

2. **Concursul de machete funcționale și arte plastice «Atelier 2000»** (participă cl. I—VIII):

— etapa de masă (clasă, școală): perioada septembrie-octombrie 1981; etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București): perioada 15—31 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București): perioada 1—30 iunie 1982; etapa republicană: luna iulie 1982, București.

3. **Concursuri tehnico-aplicative**

a) **aero-racheto-modele** (participă cl. I—VIII):

— etapa de masă (clasă, școală): perioada septembrie-decembrie 1981; etapa pe județ (municipiul București); perioada 1 aprilie— 30 iunie 1982; etapa republicană: perioada iunie-august 1982,— Săliște-Sibiu.

b) **radiocomunicații, radiogoniometrie, radiotelegrafie** (participă cl. I—VIII); etapa de masă (clasă, școală): perioada septembrie-decembrie 1981; etapa pe județ (municipiul București): perioada 1 aprilie— 30 iunie 1982; etapa republicană: perioada iunie-august 1982— Nucșoara, Argeș.

c) **navomodelism** (participă cl. I—VIII):

— etapa de masă: perioada septembrie-decembrie 1981; etapa pe județ (municipiul București): perioada 1 aprilie — 30 iunie 1982; etapa republicană: perioada iunie-august 1982 — Amara, Ialomița.

d) **automodele** (participă cl. I—VIII) Cîmpina, Prahova.

e) **carturi** (participă cl. I—VIII): etapa pe zonă: perioada mai-iunie 1982.

4. **Concursul radiocluburilor pionierești**

a) **Cupa C.N.O.P.** (participă cl. I—VIII):

— etapa I de masă (clasă, școală): martie 1982; etapa a II-a, pe comună, oraș, municipiu (sector, București): octombrie 1982.

b) **Cupa «Pionierul»** (participă cl. I—VIII):

— etapa I, de masă: noiembrie 1981.

c) **Concursul internațional de unde scurte** (participă cl. I—VIII), etapa finală: mai 1982.

(Continuare în pag. 12)

ÎN LUMINA DE AUR A TOAMNEI

SCHIȚĂ DE VASILE MĂNUCEANU

Alaltăieri a fost ziua bunicii Varvara, din Mălăiești. Nu se cădea să lipsim. S-ar fi făcut foc bunica Varvara. Așa că ne-am dus de sîmbătă, cu mașina.

E către seară. Stau cu Mielu, băiatul unchiului Manole, în curte lîngă foc. Coacem cartofi. Coaja fierbinte ne frige palmele, dar îi mîncăm cu lăcomie, așa, fără sare, sînt dulci ca mierea și pufoși.

Bunicul bate cercurile la putina de varză. Căpățînile de varză așteaptă sub șopron, învelite cu o rogojină. Tata meșterește ceva la motorul mașinii. Pe scara de la pod coboară o pisică cenușie, cu un pisoi în gură.

— A fătat în pod. Acuma îi scoate la soare.

Pe șosea trece un șir de tractoare cu remorcile pline de știuleți galbeni, ca floarea de păpădie.

— Mai știi cînd m-ai pocnit cu știuletele în cap?

— Îhîm, răspund, cu gura plină.

Asta a fost în toamna trecută, cînd venisem cu școala, la cules. Dezghiocam știuleții și îi aruncam la grămadă, pe deasupra șirurilor de coceni. Deodată am auzit un răcnet: îl lovisem pe Mielu drept în scăfîrlie...

Ehei, cîte asemenea întîmplări n-am adunat eu din satul acesta blînd și tumultuos ca un ocean verde, cu antenele televizoarelor sticlind în soare pe acoperișurile care plutesc ca niște corăbii, pînă departe, spre zăvoaiele Argeșului...

— La masă!

Ușa bucătăriei se deschide larg. Glasul bunicii Varvara bubuie ca un tunet. Bunicul tresare. Tata tresare. Se uită unul la altul. Bang! se trîntește capota mașinii. Tronc! aruncă bunicul tesla în cutia cu scule. Pornesc amîndoi, grabnic, spre casă. Ne ridicăm și noi, oftînd. Cu bunica Varvara nu e de glumit.

Intrăm în bucătărie, molfăind.

— Ce mîncați acolo? Aha, de-aia mă pîrjolesc eu aici, la plită, ca să vă stricați foamea cu cartofi copți!

Ne-am făcut mici, gata să intrăm sub masă.

— Hîm... Ia aduceți-mi și mie vreo doi, că mi-e poftă.

Glasul bunicii s-a îmblînzit. Rîdem. Ochiurile, așa cum le face bunica, în apă fiartă, sînt nemaipomenite. Cu unt și mămăligă. Ne lingem degetele.

Eu mă culc cu Mielu, în odaia lui. E o cămăruță spoită cu var, cu perdele de borangic la fereastra pe care se răsfață gutuile ca niște bulgări de aur. Mi-am adus și casetofonul. Îi dau drumul. Dar Mielu nu pare impresionat. Scormonea niște grăunțe de grîu cu penseta.

— Știi ce soi e ăsta? Dar ăsta?

Îmi dă atîtea explicații că mi se umflă capul. Opresc casetofonul.

— Dar cum naiba le deosebești? Niște boabe...

— Păi ce, e greu? Nu e greu. Totul e să-ți placă treaba asta. Eu le pun să încolțească în vată umedă. Le studiez.

— Auzi la el: le studiază! He-he-he...

— Nu rîde. La anul dau examen la școala de agronomie. Ăsta-i visul meu: să obțin un soi de grîu cu calități extraordinare. Și cred că o să izbutesc.

— Bine, Mielule. Îți doresc din toată inima, răspund îngîndurat.

Mielu continuă, zgîndărind semințele de grîu:

Sigur, ție îți este mai greu, dacă vrei să te faci medic veterinar. N-ai cum să faci experiențe, nu poți să crești, de exemplu, o oaie pe balcon.

— Ce oaie?! Ce veterinar?!

Îl privesc uluit. Tot atît de uluit mă privește și el:

— Bine, dar anul trecut... Nu i-ai spus tu bunicii că... Grozav s-a mai bucurat bunica, atunci. Ce planuri și-a făcut...

— Vezi-ți de treabă, Mielule. Am zis și eu așa...

Mielu tace. Nu știu de ce, încep să mă simt tulburat, sîcîit, simt că îmi ard obrajii.

— Și atunci? Ce meserie ți-ai ales? mă întreabă Mielu, fără să se uite la mine.

— Nu știu, îi răspund posomorît. Nu m-am decis încă. E timp.

Și încerc să adorm. Mă răsucesc pe toate părțile. Mă gîndesc la bunica Varvara. E șefă de brigadă la ferma zootehnică a cooperativei agricole. Cine știe ce planuri și-a făcut. După ce termin școala, să mă aducă aici, la Mălăiești. La Mălă...

Adorm și visez turme de oi, care mă privesc cu ochii blînzi și întrebători.

A doua zi dimineața, casa e plină de lume. Au venit toți copiii bunicii, nepoți, frați, verișoare... Mănîncă plăcintă cu mere și beau vin roșu.

— La mulți ani, Varvară!

— Sănătate și viață lungă, bunicuțo!

— Să ne trăiești, surioară. Să trăiești cît satul ăsta!

Bunica soarbe din pahar, cu ochi zîmbitori. În picioare are pantofii cei noi, pe care i-a adus mama cadou, de ziua ei. Pantofi frumoși, delicați, de București. Îi privește pe furiș, se vede că au început să-i placă.

În prag se ivește o fetișcană, în halat alb. Gîfîie:

— Tușă Varvară... Fată Negruța și Breaza... Amîndouă.

— Veterinarul a venit?

— Da, e acolo...

— Bine. Sosesc și eu acușica.

Tata încearcă s-o oprească:

— Mamă, păi e ziua ta! Ai musafiri... Și pe urmă dacă a venit medicul veterinar, ce să mai...

— Ce știi tu!

Bunica se descalță și leapădă cu dispreț pantofii subțiri, de București. Mama și tata se privesc cu mîhnire resemnată. Bunica își trage cizmele de cauciuc.

— Bunico, sare Mielu, ne dai voie să mergem și noi?

— Bine. Dar rămîneți afară. Nu e voie în grajdul vacilor gestante.

Bunica încalecă pe bicicletă ca un comandant de escadron. Mielu înșfacă bicicleta bunicului, cam hîrbuită. Mă ia pe cadru. Zdrang, zdrang, prin vîlcele. Abia ne ținem după bunica Varvara. Mie îmi vine să rîd, ca prostul, cine a mai văzut o bunică pe bicicletă... Dar cine ar zice că-i bunică? E căruntă, într-adevăr, dar pedalează de parc-ar vrea să cîștige turul României.

Un bărbat între două vîrste, cu scurtă îmblănită, își saltă pălăria:

— 'mneața, Varvară! Nu te mai astîmperi...

— Ăsta-i tovarășul Ghindoc, primarul, mă lămurește Mielu, cu importanță.

Ajungem la grajduri. Bunica Varvara își îmbracă halatul, își șterge picioarele pe țolul de la ușă, care răspîndește miros iute, de dezinfectant. Dispare grăbită în grajdul din care se aud mugete.

Noi rămînem afară, în ocol. E soare. Calul de la șareta veterinarului ronțăie ovăzul din traistă. «Buf, boc, boc» se aude de după o ușă a saivanului.

— Ce-o fi acolo?

— Mi se pare că taurul, șoptește Mielu, cam palid.

Nici n-apucă să termine, că huiduma apare. E un taur roșcat, mare cît toate zilele, cu coarnele ca niște țepușe. Pufnește fioros cu ochii sîngerii. O luăm la fugă spre gard. Ulucile trosnesc, Mielu și-a spintecat pantalonii. Dar nu izbutim să trecem, e prea înalt. Rămînem acolo, pieriți, fără grai.

Bunica pe semne că a simțit ceva. Apare în ocol și se răstește la taur:

— Neaaa, matahală! Treci la locul tău, urîtule. Haide, mișcă mai repede!

Taurul își apleacă botul cu sfială, îi aburește cizmele bunicii Varvara cu răsuflarea lui greoaie, apoi se îndreaptă umilit înspre grajd. Ne uităm încremeniți:

— Ce i-ai făcut, bunică Varvara? Ce i-ai zis?

— L-am certat, Să nu mai sperie lumea cu fasoanele lui. Da și voi... Mai ales tu, Victore, ce fel de veterinar o să mai fii și tu, dacă te sperii de un bou fără minte?

Aprigă mai ești, bunică Varvara! Dar abia acum înțeleg cît te iubesc.

Acasă, petrecerea e în toi. Bunica ronțăie o bucată de plăcintă. Și-a scos cizmele. Nu vrea să-i supere pe mama și pe tata. Se uită în toate părțile:

— Tu, Mărioară, ia dă-mi pantofii ăia.

Îi încalță. Își privește satisfăcută picioarele:

— Cu ăștia mă simt ca o rîndunică. Îmi vine să zbor. Cavalerule, știi vals?

Auzi vorbă, cum să nu știu! Țopăi cu bunica prin toată casa, pînă ne lovim de un dulap care începe să zdroncăne. Rîd cu toții.

Mai tîrziu, într-un colț, îl trag de mînecă pe Mielu:

— Mielule, zi să te faci așa dacă o să spui cuiva ce ți-am spus aseară. Mutu! Ai înțeles?

Se uită la mine cu gura căscată:

— Să mă fac... Cum adică, vrei să zici că te-ai răsgîndit? Vrei să zici că... tot veterinar? Hai, spune, mă, spune! mă zgîlțîie.

Tac și zîmbesc, cu ochii la bunica Varvara, care dansează acum cu bunicul, în lumina de aur a toamnei. Mai are puțin și iese la pensie. Dar inima ei n-o să-și găsească odihnă pînă cînd n-are să-și vadă nepoții la rostul lor, priveghind lanurile și cirezile Mălăieștilor.

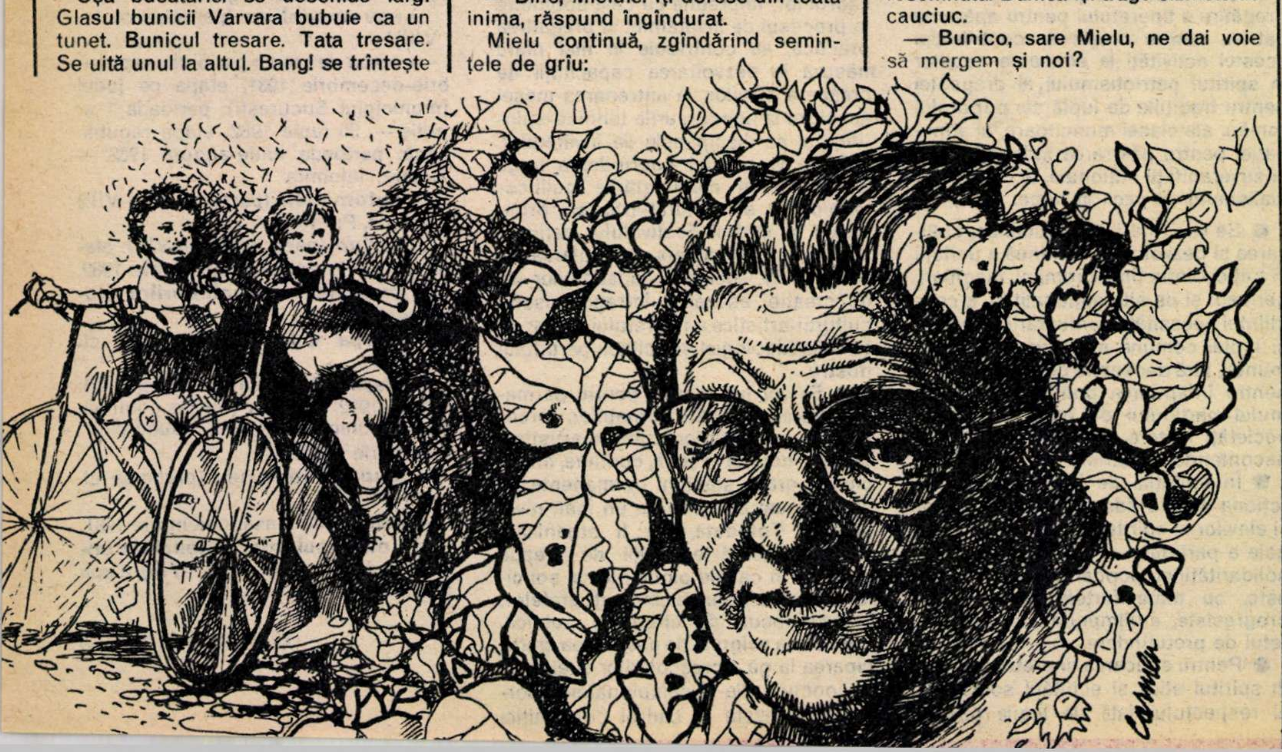

PE ACEȘTI COPII, TENISUL POATE CONTA!

Meciul dura de trei ore și încă nu se vedea cine va fi învingătorul, de fapt, învingătoarea, pentru că se disputa între două fete — Cleopatra Sîrbu, în vîrstă de 10 ani, și Caterina Buzatu, cu doar un an mai mare decît ea. Întreaga asistență urmărea cu încîntare și cu emoție disputa dintre cele două jucătoare, care prin evoluția lor în teren dovedeau că sportul alb își lăsase deja descifrate de către aceste fetițe mare parte din «secretele» lui. Pînă la urmă, după încă un sfert de oră, deci după 195 de minute de aprigă, strînsă și spectaculoasă dispută, deși mic, plusul de vîrstă și de experiență și-a spus cuvîntul și Ecaterina (11 ani, Școala generală nr. 31, Brăila) a învins, cucerind astfel titlul la categoria aceasta de vîrstă. Dar publicul le-a aplaudat călduros pe amîndouă protagonistele, iar specialiștii, reprezentanții federației de tenis au trecut, în evidențele lor pentru... viitor, ambele nume.

Secvența mai sus descrisă e doar una dintre multe altele pe care ni le-a oferit lungul «film» al turneului final al celei de-a opta ediții a «Cupei Scînteii tineretului la tenis», desfășurat în septembrie a.c. la Timișoara, cu puține zile înainte de începerea noului an școlar. La fel ca-n edițiile precedente ale acestei importante competiții cuprinsă în calendarul «Daciadei», dintre cei peste 300 de participanți (campioni ai județelor și ai municipiului București), un nivel ridicat au demonstrat tot cei mici, între 10 și 14 ani, lucru deosebit de îmbucurător deoarece ei oferă o mare posibilitate: aceea de-a fi descoperite la timp autenticele talente, speranțele de viitor ale tenisului nostru. Alături de numele **Caterinei Buzatu** și Cleopatrei Sîrbu, specialiștii au mai notat și altele: **Marian Voinea** (11 ani, Școala generală nr. 1, Focșani), **Cristina Antonescu** (12 ani, Școala generală nr. 71, București), **Cristian Căciulescu** (13 ani, Școala generală nr. 3, Bicaz, județul Neamț), **Delia Șandru** (de la Liceul de matematică-fizică din Reșița, care, deși doar de 14 ani, a concurat la categoria superioară, «bătîndu-se» cu adversare mult mai mari și învingîndu-le), toți aceștia fiind cîștigători ai locurilor întîi și ai titlului de campioni la categoriile lor.

Foto1: Caterina Buzatu
Foto 2: Voinea Marian
Foto 3: Cristina Antonescu
Foto 4: Cristian Căciulescu

Dar nu numai evoluțiile de pe teren ale acestor copii, ci și intențiile lor de viitor în legătură cu acest sport ne îndreptățesc să sperăm și să afirmăm că ei vor ajunge campionii de mîine. Deși concise, mărturisirile cîtorva dintre ei, pe care ni le-au făcut imediat după prima lor afirmare pe firmamentul sportului, sînt concludente în acest sens:

CATERINA BUZATU: «Intenționez să joc în continuare tenis, să mă antrenez cît se poate de serios și să devin, dacă va fi posibil, la fel de mare ca Virginia Ruzici».

MARIAN VOINEA: «Pentru mine prima mea finală a fost foarte grea. Am avut un adversar care știe tenis (Iftimie Cătălin, din București — n.n.), cu care sper să mă mai întîlnesc pe teren. Pentru că la fel ca și el, și eu am de gînd să fac tenis de performanță.»

CRISTINA ANTONESCU: «Mă bucur mult că am învins și am devenit campioană. Dar mai ales pentru că am reușit să mă descopăr pe mine însămi. Mi-am dat seama cu acest prilej că pot realiza performanțe în tenis și voi merge pe acest drum.»

CRISTIAN CĂCIULESCU: «Tata mă antrenează din punct de vedere tactic și... moral. În rest, mă descurc singur. Vreau să calc pe urmele fraților mei (dintre care cel mijlociu, Viorel, și el participant cu cîțiva ani în urmă la această competiție, la categoria de azi a lui Cristian, e în prezent jucător divizionar A — n.n.). **Și dacă mă vor ajuta puterile, intenționez să urc cît mai sus.»**

În încheierea acestor rînduri, vă prezentăm părerea unuia dintre cei mai autorizați specialiști — **Alexandru Lăzărescu,** secretarul responsabil al Federației române de tenis — care susține că tenisul nostru poate conta pe acești copii, că unii dintre ei vor ajunge, peste cîțiva ani, mari campioni: «**La ora actuală** — ne-a declarat dînsul — **Federația are în evidență peste o sută de copii și tineri care s-au remarcat în precedentele ediții ale «Cupei Scînteii tineretului». Mai ales dintre cei mici, unii au ajuns în loturile naționale de copii. Va veni o zi, sînt sigur, cînd unii dintre acești copii vor juca și se vor afirma și-n «Cupa Davis». Acum trei sau patru ani, Mihnea Năstase a fost finalist la turneul de la Costinești al acestei competiții și iată-l acum, cîștigînd în acest sezon, la vîrsta de 14 ani, cîteva importante turnee în Anglia...»**

Așadar, avem toate motivele să credem în acești copii, în «steaua» fiecăruia dintre ei, «stea» care, deși abia a răsărit și abia se vede licărind pe firmamentul atît de populat de mari «aștri» ai acestui sport, va putea ajunge, peste cîțiva ani doar, la maximă strălucire.

V. Căbulea

AGERI, SĂNĂTOȘI, VOINICI ! (3)

Continuăm cursul nostru de culturism (început în nr. 42 al revistei) cu cea de-a III-a «lecție».

EXERCIȚII DE ÎNCĂLZIRE

Așa cum precizam în numărul trecut al revistei într-una din indicațiile metodice, fiecare antrenament de culturism începe, obligatoriu, cu încălzirea. Ținînd seamă de vîrsta voastră, precum și de intensitatea și de durata antrenamentelor, vă recomandăm următoarele exerciții de încălzire:

- **Exercițiul 1:** din poziția stînd depărtat cu mîinile pe șold, se rotește capul de 10 ori spre stînga și de 10 ori spre dreapta (fig. 1).
- **Exercițiul 2:** din poziția stînd depărtat, se ridică brațele prin înainte în sus (fig. 2), de 15—20 de ori.
- **Exercițiul 3:** din poziția stînd depărtat se ridică brațele prin lateral sus, cu încrucișarea lor (fig. 3) de 15—20 de ori.

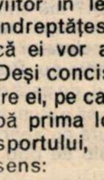

fig. 1

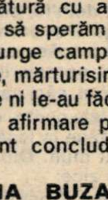

fig. 2

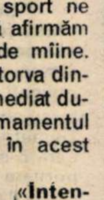

fig. 3

- **Exercițiul 4:** din stînd depărtat cu trunchiul aplecat și cu brațele aplecate în față, acestea vor fi balansate lateral (fig. 4), de 15—20 de ori.
- **Exercițiul 5:** din poziția stînd depărtat cu mîinile la ceafă, se apleacă trunchiul prin răsucire cu cotul spre piciorul opus, (fig. 5), de 10 ori spre stînga și de 10 ori spre dreapta.
- **Exercițiul 6:** din poziția culcat, cu mîinile la ceafă și cu picioarele la verticală, acestea se coboară lent și se ridică tot lent în poziția inițială (fig. 6), de 10—15 ori.

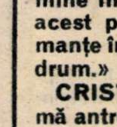

fig. 4

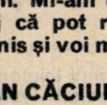

fig. 5

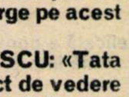

fig. 6

Exercițiul 7: din poziția culcat, cu brațele în lateral se îndoaie genunchii la piept și se întind (fig. 7), de 15—20 de ori.

Exercițiul 8: din poziția stînd depărtat cu mîinile pe șold, se fac semigenuflexiuni (aplecări scurte pe genunchii îndoiți, fig. 8), de 15—20 de ori.

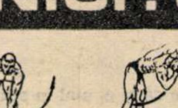

fig. 7

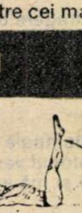

fig. 8

NOTĂ EXPLICATIVĂ:
ACESTE EXERCIȚII POT FI FOLOSITE, PENTRU ÎNVIORAREA DE DIMINEAȚĂ SAU PENTRU ALTE PROGRAME DE MIȘCARE ȘI DE CĂTRE CEI CARE NU AU DE GÎND SĂ URMEZE CURSUL NOSTRU DE CULTURISM.

(Va urma)

DUMITRU HÎTRU
lector univ. I.E.F.S.

●●●●●●●●●●●●●●

AZI-NOAPTE AM VISAT CĂ VA VENI O FURTUNĂ!
STAI LINIȘTIT! SĂ VEDEM ÎNTÎI FOTOGRAFIA VENITĂ PRIN SATELIT!

MILENII DE CIVILIZAȚIE

OAMENII ANZILOR

Pînă la marile descoperiri geografice efectuate de Cristofor Columb, pe teritoriul continentului american s-au dezvoltat mai multe civilizații. Aria geografică de astăzi a trei țări latino-americane — Peru, Bolivia și Ecuador — constituie vatra pe care a înflorit celebra civilizație andină a cărei influență s-a extins pînă în extremul nord al Argentinei. Pe circa 3 500 000 kilometri pătrați, milioane de oameni trăiesc păstrînd încă numeroase modele de conduită elaborate cu mii de ani în urmă de către strămoșii celor ce populează platourile, culmile și văile munților.

Prin civilizația andină nu se înțelege doar civilizația faimoșilor incași ai căror conducători se considerau descendenți ai Soarelui și trăiau la Cuzco. Intrarea lor pe scena istoriei s-a făcut tîrziu — abia pe la începutul secolului al XII-lea e.n. cînd civilizația andină era în parte formată și avea o vechime de mii de ani. Vechile populații ale înaltelor platouri au domesticit în urmă cu 4000—5000 de ani vegetale precum cartoful, bumbacul, fasolea și porumbul,care au cucerit lumea. De pe atunci datează domesticirea raței, a lamei și porcului precum și invenția ceramicii arse. Trei sau patru mii de ani s-au scurs între apariția primelor societăți agricole andine și cucerirea spaniolă din secolul al XV-lea, care a găsit imperiul incașilor în plină expansiune. Trei dintre numeroasele culturi ale civilizației dezvoltate în Munții Anzi sînt considerate ca cele mai importante din partea sudică a continentului. Este vorba de Cultura Chavin, dezvoltată pe teritoriul de azi al Ecuadorului, cultura Tiahuonaco — Bolivia și cultura incașă, care a înflorit în Peru.

Despre perioadele lor de înflorire și despre ce au reprezentat ele pînă la sosirea europenilor, și chiar pînă în zilele noastre, vă vom relata în numerele noastre viitoare.

E.R.

ROMAN FOILETON

ROMAN FOILETON

TEMERARUL

19

de Haralamb ZINCĂ

Comandorul Șandru, sesizînd natura delicată a convorbirii telefonice, îmi șoptește: «Mă duc să controlez cîteva posturi și mă întorc imediat!» Iese, îmbărbătîndu-mă cu un zîmbet.

— Sînt la Băneasa, la aeroport, raportez eu.

— Bine, Costele, acolo te-am trimis? mă întrerupe căpitanul nervos...

— Permiteți-mi să vă raportez.

Îi înfățișez, desigur laconic, tot ceea ce am văzut și trăit din momentul în care am intrat în sectorul pădurii Băneasa-Otopeni. Nu-mi scapă nimic. Conchid:

— Nu mă îndoiesc nici un moment că nemții vor încerca chiar în zorii zilei să atace Bucureștiul.

— Bine, bine, ce crezi tu că-s cu tunurile alea antiaeriene?

— Domnule căpitan, mă văd eu nevoit să repet, cele trei tunuri se aflau în fruntea coloanei de hitleriști, care coloană, la trecerea noastră, se odihnea.

— Cum, mă, să atace Bucureștiul cu tunuri antiaeriene?!? își exprimă căpitanul nedumerirea.

— Poate n-au altceva și vor să le pună în tragere directă. Pe urmă, Gerstenberg este foarte sigur de victorie, o victorie fulgerătoare.

Ipoteza mea îi place, îmi dau seama după cum mormăie în receptor.

— Că-i sigur pe victorie, nu-i rău! E chiar pe placul nostru.

— Eu... eu ce fac?...

— Ai vreo idee?

— Cu permisiunea dumneavoastră am, domnule căpitan.

— Uite ce e, Costele, ca să nu blocăm telefonul aeroportului că și ei sînt în stare de luptă, vino cu mașina la «Muzeul Antipa» și mă aștepți acolo. Apropo, cum se ține șoferul?

— Excelent! E un om dintr-o bucată. Păcat că-l cheamă Bragă... Nici nu-mi vine să-i zic domnule Bragă...

— Voi vorbi prin fir direct cu cei de la pod, să nu vă facă greutăți... Hai, grăbește-te, ne vedem la muzeu.

Pun receptorul în furcă. Mi-e gura iască. Aș bea ceva. Ies din birou și, după cîțiva pași, mă lovesc de comandorul Șandru. «E în regulă? mă întreabă. Ne așteaptă o zi fierbinte, nu-i așa, sublocotenente?» Nu-l contrazic, dar, în schimb, mă interesez unde aș putea bea o gură de apă. «Așteaptă!» îmi cere el cu o liniște lăuntrică,demnă de invidiat. Pleacă și se întoarce cu o sticlă de Borsec. «Ia-o cu dumneata, că văd că te grăbești!» Mă conduce pînă la ieșire, dar acolo mă întreabă cu o îngrijorare bine strunită:

— Sînt mulți nemți pe șosea?

— Nu mai mulți decît noi.

Îl găsesc pe nea Gheorghiță Bragă sprijinit de botul mașinii, scrutînd întunericul nopții în direcția aeroportului.

— Ai avut dreptate... O mașină se ține după noi, mă informează el. A stat cît a stat la vreo două sute de metri de aici și a făcut cale întoarsă.

— Bea, nea Gheorghiță!

Îi întind sticla destupată, o ia, o duce la gură și-i aud gîlgîitul. Bea și nu se mai satură. Pe una din cele două sentinele o pufnește rîsul.

— Că bună și rece a mai fost!... zice șoferul satisfăcut și, în fine, se hotărăște să-mi dea și mie sticla... Beau și eu. Golesc sticla, o abandonez; după care, îi spun șoferului:

— Acum că mîncarăm și băurăm, din nou la drum!

— 'Nțeles, să trăiți!

Înainte de a urca în mașină, îmi ridic privirile. Cerul — spuzit de stele. E atît de întuneric încît Calea robilor — cine i-o fi dat denumirea asta? — se distinge clar. Aud orăcăitul broaștelor, cîntecul greierilor. Doamne, care marinar o fi rostit pentru prima oară în lume cuvintele: «E liniștea premergătoare furtunei»?

— Ce faci, dom'le, poezii? mă smulge șoferul din reverie.

Mă așez lîngă el și pornim. După vreo sută de metri, domnul Bragă mă întreabă: «La pod, ce fac, apăs pe accelerator?» Nu, nu, mergi cu viteză normală. Numai dacă sîntem somați, oprești, îi indic eu. Puțin mai tîrziu, constatăm că oricum am fi fost obligati să oprim, căci podul, de astă dată, îl găsim baricadat. Însă, cîțiva ostași înlăturau obstacolele pentru ca să putem trece. Semn că, de la Comandament, căpitanul Demetriad intrase în legătură cu apărătorii podului. Din fericire, operația de deblocare n-a durat mult. Dincolo de pod, un căpitan se apropie de mașină, deschide portiera și-mi zice:

— E în ordine. Domnul căpitan Demetriad vă așteaptă la locul stabilit.

Într-adevăr, căpitanul mă așteaptă în fața Muzeului. Venise la întîlnire cu **Fiat**-ul său.

— Oprești pe dreapta, în spatele mașinii.

— 'Nțeles.

Am sărit din **Buick** și, cu toate că eram îmbrăcat civil, dau să iau poziție de drepți, dar căpitanul mă oprește. Probabil și din pricina pachetului pe care-l adusese cu el.

Șoferul, recunoscîndu-l, coboară și el de la volan și-i strigă milităresțe:

— Să trăiți, domnule căpitan!

Drept răspuns, căpitanul îi întinde pachetul.

— E pentru voi. De-ale gurii... hrană rece.

— Dom'le căpitan, vă mulțumesc... Da' chiar aveți pe acolo, pe la Comandament, aparate atît de fine încît mi-ați auzit ghiorăiturile din stomac?

Rîdem. Dar luxul acesta nu ține nici un minut. Căpitanul mă ia de-o parte, facem împreună cîțiva pași, ne oprim sub un tei care a început să pălească.

— Uite ce am hotărît, Costele. Intri în contact cu Delius,așa cum ți-a cerut Gerstenberg. Le comunici informații menite să subaprecieze măsurile noastre. La pod, n-ai văzut decît baricade și alea din cîteva bărci... Ai mai observat puțini ostași și ceva mai mulți civili înarmați... De artilerie, nici urmă... Spre Arcul de Triumf concentrări de trupe neînsemnate. Ai auzit că la pod urmau să sosească întăriri de la Snagov, dar trupele române au fost atacate de nemți, pe șosea. În general, strecoară ideea că în rîndurile noastre domnește confuzia, că cei cu care ai stat de vorbă sînt convinși că s-a încheiat pacea și că trupele germane se retrag în liniște din țară... Ai înțeles?

— Da!

— Acum, spune-mi ce idee ai tu?

— Așa cum v-am raportat și la telefon, am izbutit să iau cu mine uniforma lui Kurt Grollmann. Propun să mă întorc în **Waldlager**, în sectorul Băneasa-Otopeni. Nu singur, ci cu un radist. Și să transmit informații chiar din tabăra lor.

Căpitanul mă învăluie cu privirea sa meditativă. Propunerea nu-i displace. Cade pe gînduri ca apoi, apucîndu-mă afectuos de umeri, să decidă:

— Costele, mai întîi **Siegfried**-ul. Să pătrundem acolo. Am și fixat două pînde la adresa respectivă. E foarte important ca tu să ieși întreg din clădire după «noi informații».

— Șoferul merge cu mine?

— Da. Te lasă în Calea Victoriei, după asta, să vină la Comandament. Între timp o să cumpănim asupra propunerii tale... Ideea nu-i rea. Dar, mai întîi, și întîi, tu trebuie să duci la «îndeplinire» misiunea dată de «prietenul» tău, Gerstenberg.

(Va urma)

O FILĂ DE CAIET - O ZI DE ŞCOALĂ

SEMAFOR

O FILĂ DE CAIET — O ZI DE ŞCOALĂ! Jurnal de bord? Pagină «caldă» de ziar? Caiet de însemnări personale? Da. Toate la un loc! Adevărul, naturaleţea şi sinceritatea (şi concizia gazetărească!) sînt prezente în majoritatea corespondenţelor sosite la ancheta-concurs «Pe o filă de caiet — o zi de şcoală».

Vă reamintim că regulamentul a apărut în nr. 40 al revistei. Principala condiţie e să descrieţi cît mai «de-adevăratelea» tot ceea ce vi s-a părut deosebit de atrăgător, semnificativ, important, curios, hazliu într-o anumită zi de şcoală. Spaţiu: două pagini de caiet.

Şi acum, cîteva fragmente din «filele» sosite la redacţie. (Ca să ne amuzăm, vă atragem atenţia că unuia dintre autori i-a scăpat un original... pleonasm. Încercaţi să-l găsiţi!)

Nu uitaţi: ancheta-concurs «**Pe o filă de caiet — o zi de şcoală**» continuă!

Sînteţi aşteptaţi cu toţii!

Un milion de prieteni

UN MILION DE PRIETENI UN MILION DE PRIETENI

● «**Ce liceu să urmez pentru a deveni inventator? Există un astfel de liceu?**» întreabă ieşeanul Dumitru Daniel Ploscaru. Sigur că există. Oricare dintre licee, indiferent de specialitate, este şi de inventatori!

● **Boxul** constituie preocuparea lui Gheorghiţă Truică din Craiova (are 13 ani), care intenţionează să se antreneze cu colegul său Buicliu Teodor, **«cîte o oră pe zi, la el în curte, unde vrem să facem şi un ring».** Prima parte a proiectului e foarte bună, adică antrenaţi-vă sănătoşi — dar cu mijloacele alese nu sîntem de acord. Există destule cluburi sportive în Craiova. Boxul trebuie învăţat şi practicat numai şi numai sub îndrumarea antrenorilor calificaţi, nu în curte, pe dibuite. Să nu uit: cam multe opinteli sintactice în scrisoarea ta, ca să nu mai vorbim de ortografie. În această direcţie, poţi, într-adevăr, să te antrenezi singur. Şi cît mai repede.

● **«E adevărat că există oameni care pot face pe loc, fără creion şi hîrtie, aşa, din cap, calcule cu numere de cîte cinci-şase cifre?!»** se miră ploieşteanul Dorin Boeţiu (14 ani). Da. Însă nici unul nu a ajuns ceea ce se cheamă un mare matematician.

● **Monica Alcea** din Giurgiu are un coleg foarte distrat, care «**face avioane de hîrtie sau desenează în timpul orelor şi totuşi, dacă e scos la răspuns, ştie de 10! Cum se explică?**» Simplu: în ciuda aparenţelor, e atent şi sîrguincios. Probabil că o anumită structură nervoasă îl determină să facă ceva în mod mecanic pentru a se concentra mai bine. Totuşi, acest «procedeu» nu trebuie împrumutat de oricine!

OVIDIU ZOTTA

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta menţiunea **«Un milion de prieteni».**

1

DIN FUGA CONDEIULUI

Vin şi eu, vorba lui Caragiale: «nici prea-prea, nici foarte-foarte», la momentul potrivit. De pe teren se aud vociferări specifice unui meci de fotbal. În partea opusă porţilor (de fotbal!) se află mica poartă (de intrare!) prin care continuă să sosească noi elevi.

Prima oră: geografia. Zgomotul se potoleşte odată cu intrarea tovarăşei profesoare. «Europa; aşezare, margini, ţărmuri», ăsta e titlul lecţiei. Deşi bine învăţată, lasă de dorit la orientarea pe hartă. Mai bine pregătiţi: Moise C., Ghiuru C., Pătraşcu M.

Recreaţia. Definiţie cît mai şcolărească: recreiere, destindere (lucru lăudabil), copierea fugitivă, după caiet străin, a temei (lucru deloc lăudabil!).

Ora a doua: Anatomia. Toată clasa este activă, cu mici «excepţii» care făgăduiesc însă să vină cu regularitate la orele de meditaţii (profunde!).

Limba rusă. «Discuţie despre vacanţă» este titlul lecturii. Melancolicii visează marea, muntele şi...

...În sfîrşit, sună clopoţelul. Pauza mare. Cincisprezece minute de minivacanţă.

Virgiliu Tureac
cl. a VII-a, Şc. generală nr. 4,
Rm. Sărat

2

COLEGII MEI NU UITĂ NIMIC

...Ora de istorie. Tovarăşa învăţătoare ne explică lecţia «Întemeierea statelor româneşti». La sfîrşitul orei, colegii mei — care nu uită nimic — mă felicită cu ocazia zilei mele de naştere. Am 10 ani. Sînt bucuros. Le împart bomboane. Ei îmi cîntă «La mulţi ani». Tovarăşa învăţătoare mă trage în glumă de zece ori de urechi. Din nou sună clopoţelul. E pauza mare. Ca de obicei, băieţii joacă fotbal, fetele aleargă şi-n timpul ăsta toată lumea îşi ia gustarea. Eu mă gîndesc cît de frumos a fost din partea lor că m-au sărbătorit.

Eugen Hoancea
cl. a IV-a, Gottlob nr. 68
jud. Timiş

3

NOI ŞI TOVARĂŞII PROFESORI

...A patra oră am avut chimia pe care o facem în laborator. Înainte de a merge la laborator, un băiat nou venit la noi în clasă a tot încercat, mult prea insistent, să intre în vorbă cu o fată, tot nou venită. Eu i-am spus să păstreze pentru după ore ceea ce aveau de spus unul altuia. Am mers la laborator. Ţin să remarc că avem un tovarăş profesor foarte, foarte bun la chimie, care dă notele pe merite, nu după «acela este al lui nu ştiu cui» şi să îi dea 10. Nu. Dînsul nu face aşa ceva. La începutul fiecărei ore de chimie găseşte cîte ceva vesel de spus. Dînsul ne-a ascultat şi apoi ne-a predat lecţia cea nouă.

Ora de franceză. Aici cred că am cam întrecut măsura. Tovarăşa profesoară ne-a predat perfectul trecut, dar era foarte supărată că noi făceam gălăgie. A plecat necăjită şi acum ne pare rău.

Rodica Mioara Ungureanu
cl. a VIII-a B,
Şc. generală nr. 1, Zimnicea

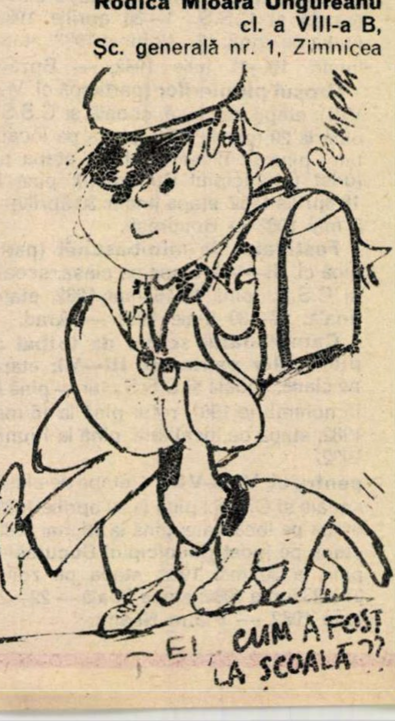
POMPIM
— EI, CUM A FOST LA ŞCOALĂ ??

„CUTEZĂTORII“ VĂ RECOMANDĂ

Sala Teatrului pentru copii «Ion Creangă» mai este încă în reparaţii. Deschiderea stagiunii la el acasă s-a mai amînat puţin. Să sperăm că nu pentru multă vreme, aşa că în curînd veţi vedea un foarte interesant spectacol. Este vorba despre o piesă istorică. Titlul ei: **Noaptea lui Ştefan cel Mare.** Autorul: Dan Tărchilă. Scriitorul a ales pentru reliefarea uriaşei personalităţi a domnitorului un moment de cumpănă: noaptea în care Ştefan cel Mare, rănit, întors înfrînt din luptă, se afla în faţa mamei sale. Întocmai ca în legenda pe care atît de bine o cunoaştem, fiul, îmbărbătat de cuvintele înţelepte, dar necruţătoare ale mamei, prinde puteri şi, trecînd peste grelele piedici ce-i stau în cale, înfruntă cutezător duşmanul. Desigur, acesta este numai unul dintre momentele piesei, acţiunea fiind mult mai amplă şi în întregime bazată pe tradiţiile asupra vieţii domnitorului, atît de bogată în fapte de glorie. Regizoarea Ileana Cîrstea, dornică să realizeze un spectacol care să-i atragă pe cei tineri, a izbutit să creeze pe scenă atmosfera plină de farmec a legendei. O reuşită a spectacolului, jucat pînă în prezent în turneu, o constituie, în afara rolului lui Ştefan cel Mare, interpretat cu forţă expresivă de Gheorghe Vrînceanu, cel al mamei, jucat cu mare fineţe de Neofita Pătraşcu. La atmosfera spectacolului contribuie prezenţa a două personaje-copii, fiii unor viteji căpitani de oaste. **Noaptea lui Ştefan cel Mare** este un spectacol pe care îl veţi vedea cu interes şi plăcere, un spectacol de caldă vibraţie patriotică.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Cutezătorii

Redactor şef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor şef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacţie:
IOAN DONCA

Redactor de număr:
ELENA MĂNESCU

Prezentarea artistica:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136 —137, telex: 11226, Bucureşti.

Index 41033
12 pagini, 1 leu

(Urmare din pag. 6—7)

Concursuri școlare pe discipline de învățămînt

a) **Limba și literatura română** (participă cl. VII—VIII):

— etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București): 31 ianuarie 1982; etapa pe județ: 21 februarie 1982; etapa republicană: perioada 5—11 aprilie 1982 — Botoșani.

b) **Limba și literatura maternă** — maghiară și germană (participă cl. VII—VIII):

— etapa de masă (clasă, școală); 17 ianuarie 1982; etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București): 7 februarie 1982.

Limba sîrbă și slovacă (participă cl. VII—VIII):

— etapa pe comună, oraș, municipiu: 17 ianuarie 1982.

c) **matematică** (participă cl. VII—VIII):

— etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București): 24 ianuarie 1982; etapa pe județ: 14 februarie 1982; etapa republicană: perioada 5—11 aprilie 1982 — Galați.

Activități politico-ideologice

a) **Acțiunea complexă «Mesagerii prieteniei pionierești»:** se va desfășura în vacanțele școlare.

b) **Acțiunea de educație patriotică «Tot înainte»** (participă clasele I—VIII):

— etapa de masă: perioada ianuarie — martie 1982; etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București): perioada aprilie-mai 1982; etapa pe județ: luna iunie 1982; etapa republicană: luna august 1982.

Activități cultural-artistice

a) Concursul formațiilor și interpreților (participă cl. I—VIII):

— etapa de masă: perioada octombrie 1981 — noiembrie 1982.

b) Festivalul republican «Ciprian Porumbescu» (participă cl. I—VIII): perioada iulie—august 1982 — Suceava.

c) Festivalul cultural-artistic «**Copiii lumii doresc pacea**» și «**Serbările mării**» (participă cl. I—VIII): perioada iulie—august — Litoral.

d) **Concursul pentru șoimii patriei «Cîntăm copilăria fericită»** etapa de masă: 1 decembrie 1981 — 21 martie 1982; etapa pe comună, oraș, municipiu (sector, București) — perioada 10 aprilie — 15 mai 1982;

— Gala cîștigătorilor — 1 iunie 1982.

e) **Concursul de arte plastice «România plai de aur»** (participă cl. I—VIII):

— etapa de masă septembrie 1981 — septembrie 1982.

f) **Concursul de artă fotografică «Sub flamura partidului creștem odată cu țara»** (participă cl. I—VIII).

— etapa de masă: septembrie 1981—septembrie 1982.

g) **Concursul de artă populară «Pămînt străbun»** (participă cl. I—VIII); etapa de masă: septembrie 1981 — septembrie 1982.

h) **Concursul de filatelie «Cravatele rosii cu tricolor»** (participă cl. V—VIII: etapa de masă: — septembrie 1981 — 1 octombrie 1982.

i) **Concursul «Pentru sănătate și umanitate»** (participă cl. I—VIII); etapa de masă: septembrie 1981 — septembrie 1982.

j) **Concursul cinecluburilor** (participă cl. V—VIII); etapa de masă: septembrie 1981—septembrie 1982.

k) **Concursul revistelor școlare și de creație literară** «Tinere condeie» (participă cl. I—VIII); etapa de masă: septembrie 1981—septembrie 1982.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR SPORTIVE ȘI TURISTICE DIN CADRUL COMPETIȚIEI NAȚIONALE „DACIADA“

Atletism. Campionatul republican școlar, pe echipe, al școlilor generale (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: pînă la 1 decembrie 1981; etapa pe localitate: 18 aprilie 1982; etapa pe județ (municipiul București): 1—2 mai 1982; etapa pe zonă: 8—9 mai 1982; etapa finală: 18—19 iunie — Focșani.

Concursul republican de tetratlon pe echipe, al C.S.Ș.: etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: 1—30 aprilie 1982; etapa pe zonă: 12—13 iunie 1982: etapa finală: 10—11 iulie 1982, — Buzău.

Crosul pionierilor (participă cl. V—VIII); etapa pe clasă, școală și C.S.Ș. pînă la 29 martie 1982; etapa pe localitate; pînă la 12 aprilie 1982; etapa pe județ (municipiul București): pînă la 18 aprilie 1982; etapa finală: 30 aprilie—2 mai 1982 — București.

Festivalul de minibaschet (participă cl. III—VI): etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: pînă la 16 mai 1982; etapa finală: 17—30 iunie 1982 — Arad.

Campionatul școlar de fotbal al pionierilor pentru cl. III—VI: etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: tur — pînă la 15 noiembrie 1981; retur pînă la 16 mai 1982; etapa pe localitate: pînă la 1 iunie 1982.

pentru cl. VII—VIII: etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: pînă la 30 aprilie 1982; etapa pe localitate: pînă la 10 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București): pînă la 30 mai 1982; etapa pe zonă: 21—23 iunie 1982; etapa finală — 22—25 iulie 1982. — Piatra Neamț.

Campionatul republican de gimnastică al școlilor generale

pentru clasele III—VI: etapa pe clasă, școală și C.S.Ș. — pînă la 31 ianuarie 1982; etapa pe localitate — 1—28 februarie 1982; etapa pe județ (municipiul București) — 3—4 aprilie 1982; etapa pe zonă — 17—18 aprilie 1982; etapa finală — 17—19 iunie 1982 — Cîmpia Turzii.

Cupa «Pionierul» la handbal (participă cl. **V—VIII):** etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: tur — pînă la 26 decembrie 1981; retur, pînă la 31 martie 1982; etapa pe localitate: tur, pînă la 18 aprilie 1982; retur, pînă la 9 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București); pînă la 6 iunie 1982; etapa pe zonă: 25—27 iunie 1982; etapa finală: 28—31 iulie 1982 — Baia Mare.

Cupa «Pionierul» la înot pentru cl. II—III: etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: pînă la 23 mai 1982;

pentru cl. IV—VII: etapa pe clasă, școală, C.S.S.: pînă la 23 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București): pînă la 6 iunie 1982; etapa finală: 8—10 iulie 1982 — București.

Festivalul pionieresc de judo (participă cl. V—VII): 24—25 decembrie 1981 — București.

Cupa «Pionierul» la oină (participă cl. V—VIII); etapa pe localitate: pînă la 16 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București): pînă la 13 iunie 1982; etapa finală: 10—25 august 1982.

Cupa «Pionierul» la orientare turistică (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală, C.S.Ș. — pînă la 9 mai 1982; etapa pe județ: pînă la 20 iunie 1982; etapa finală: 6—8 august — Hunedoara.

Cupa «Pionierul» la sanie (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: pînă la 17 ianuarie 1982; etapa pe județ (municipiul București): pînă la 7 februarie 1982; etapa finală: 19—21 februarie 1982 — Vatra Dornei.

Cupa «Pionierul» la schi-biatlon (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală și C.S.Ș.: pînă la 17 ianuarie 1982: etapa pe județ (municipiul București): pînă la 14 februarie 1982; etapa finală: 26—28 februarie 1982 — Miercurea Ciuc.

Cupa «Pionierul» la șah (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală, C.S.S. și localitate: pînă la 17 ianuarie 1982; etapa pe județ: pînă la 14 februarie 1982; etapa finală — 5—6 martie, — Buzău.

Cupa «**Pionierul» la tir** (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală și C.S.Ș. și localitate: pînă la 9 mai 1982; etapa pe județ: pînă la 20 mai 1982; etapa finală: 6—8 august — Hunedoara.

Cupa «Scînteii tineretului» la tenis de cîmp (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală, C.S.Ș.: pînă la 7 august 1982; etapa pe localitate: pînă la 21 august 1982; etapa pe județ: pînă la 28 august 1982; etapa finală: 10—11 septembrie 1982 — Arad.

Cupa «Pionierul» la tenis de masă (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală, C.S.Ș. și localitate: pînă la 17 ianuarie 1982; etapa pe județ: pînă la 14 februarie 1982; etapa finală: 5—7 martie 1982 — Buzău.

Expedițiile «Cutezătorii» și «Asaltul Carpaților» (participă cl. V—VIII): 1 iulie — 1 septembrie 1982.

Ștafeta Munților (participă cl. V—VIII): etapa pe județ (municipiul București): 31 mai — 16 august 1982; etapa finală: 4—6 septembrie 1982.

Cicloturism — «Floarea prieteniei» (participă cl. V—VIII): etapa pe localitate: pînă la 10 mai 1982; etapa pe județ (municipiul București): pînă la forumurile județene; etapa finală: la Forumul Național.

Șantier național în Munții Apuseni (participă cl. V—VIII): perioada 15—30 august 1982.

Complexul aplicativ «pentru apărarea patriei» (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală: pînă la 2 mai 1982; etapa pe localitate pînă la 9 mai 1982; etapa pe zonă de județ: pînă la 6 iunie 1982; etapa pe județ: pînă la 20 iunie 1982; etapa finală: 1—10 august 1982 — Focșani.

Patrule școlare de circulație (participă cl. V—VIII): etapa pe localitate perioada septembrie — decembrie, 1981; etapa pe județ: ianuarie — aprilie 1982; etapa finală: 19—26 iulie 1982 — Botoșani.

Concursul «Sanitarii pricepuți» (participă cl. V—VIII): etapa pe clasă, școală: septembrie — decembrie 1981; etapa pe județ: ianuarie — aprilie 1982; etapa pe zonă: mai — iunie 1982; etapa finală: august 1982.

Tabăra Speranțe olimpice: 26 decembrie 1981 — 8 ianuarie 1982.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

46

JOI, 12 NOIEMBRIE 1981,
ANUL XV (NR. 737)

ÎN ACEST NUMĂR:

● **«Copiii și pacea» — pag. 2—3**
● **Candidați la «Banca de onoare» — pag. 4**
● **Cutezătorii artelor — pag. 6—7**

O zi de neuitat în viața fiecărui tînăr: primirea în U.T.C.

TOT ÎNAINTE!
SINTETI F
HARNIC
PRIVINDU
PRIETEN
INC EDI
URMAS
PATR
UNITATE FRUNTAŞĂ 1970

CADRAN POLITIC

Este timpul ca toate popoarele europene să-şi ridice glasul şi să acţioneze împreună împotriva rachetelor cu rază medie de acţiune, împotriva bombei cu neutroni! Să spunem un NU hotărît înarmărilor, să facem să se ţină seama de voinţa popoarelor, să se renunţe la rachetele nucleare cu rază medie de acţiune, să se renunţe la bomba cu neutroni, să se treacă la dezarmare şi, în primul rînd, la dezarmarea nucleară.

NICOLAE CEAUŞESCU

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a efectuat vizite de lucru în judeţele Satu-Mare, Maramureş, Sălaj, Bistriţa-Năsăud.

Secretarul general al partidului a analizat, cu grija deosebită pe care o manifestă permanent pentru dezvoltarea fiecărui judeţ şi a patriei noastre socialiste în ansamblu, modalităţile în care se realizează, în profil teritorial, obiectivele luminoase stabilite de Congresul al XII-lea al partidului. Împreună cu organele locale de partid şi de stat, cu cadre de conducere din ministere economice, specialişti şi oameni ai muncii din industrie şi agricultură, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a examinat, totodată, rezultatele îndeplinirii sarcinilor de plan pe anul în curs, rezultate care pun în lumină şi mai pregnant creşterea economico-socială înregistrată în ultimul deceniu de fiecare dintre judeţele vizitate. În acelaşi timp, au fost stabilite măsuri concrete care să asigure îndeplinirea cu succes a sarcinilor pe anul viitor şi pe întreg cincinalul. Cu prilejul acestor vizite de lucru, au avut loc, în localităţile reşedinţă de judeţ, mari adunări populare la care, întîmpinat cu deosebită dragoste şi nemărginită stimă, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a rostit importantele cuvîntări de care aţi luat cu toţii cunoştinţă prin intermediul televiziunii, radioului şi ziarelor.

Locuitorii judeţelor vizitate — oameni ai muncii români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi, şi-au exprimat ferma hotărîre de a îndeplini neabătut preţioasele indicaţii ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Pe deplin conştienţi că năzuinţele lor de dezvoltare economico-socială a fiecărui judeţ şi a patriei, de ridicare continuă a nivelului de trai material şi spiritual al poporului român îşi pot găsi împlinirea doar în condiţiile unui climat de pace şi de securitate, de viaţă liberă şi independentă, oamenii muncii şi-au reafirmat, şi cu acest prilej, voinţa unanimă de a se milita cu hotărîre împotriva cursei înarmărilor, a războiului, exprimîndu-şi totala adeziune la Apelul pentru dezarmare şi pace lansat de Frontul Democraţiei şi Unităţii Socialiste, la strălucita iniţiativă a preşedintelui României.

Vizitele de lucru în judeţele Satu Mare, Maramureş, Sălaj şi Bistriţa-Năsăud au relevat din nou, cu pregnanţă, preocuparea statornică a tovarăşului Nicolae Ceauşescu de a cunoaşte nemijlocit realităţile ţării, mersul construcţiei socialiste, munca şi viaţa oamenilor, de a stabili, în permanentul dialog cu făuritorii de bunuri materiale, modalităţile de realizare a programului de dezvoltare multilaterală a patriei, de ridicare a României pe trepte tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

Simona Ionescu şi **Anca Benţea**, *pioniere membre ale subredacţiei «Voci tinere». Casa pionierilor şi şoimilor patriei. Deva, judeţul Hunedoara ne-au relatat telefonic gînduri ale unor locuitori din oraşul lor.*

Subredacţia „Voci tinere" transmite:

Am aflat şi eu din presă şi de la televiziune despre intensificarea în lume a cursei înarmărilor. Nu este greu pentru nimeni să înţeleagă că aceasta nu le aduce copiilor decît tristeţe şi nefericire. Astăzi e ziua mea. Am împlinit 10 ani. Colegii au cîntat pentru mine în pauză «Mulţi ani trăiască!» Mi-e greu să-mi imaginez această zi dacă n-ar fi pace. Cred că sufletul celor care se ocupă cu înarmarea este foarte negru şi nu se gîndesc la copii. Sînt fericit că oamenii muncii din ţara noastră, la îndemnul celui mai drag părinte, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, *acţionează cu hotărîre neclintită pentru pace, dezarmare şi prietenie pe întregul pămînt.*

Ciprian Nikel, cl. a IV-a,
Şc. generală nr. 5, Deva

* * *

Am citit cu satisfacţie «Apelul pentru dezarmare şi pace», adresat din iniţiativa preşedintelui României, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu**, *întregii noastre naţiuni, tuturor popoarelor lumii de către F.D.U.S., pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru înlăturarea pericolului unui nou război mondial. Sînteţi copii. Nu ştiţi ce înseamnă un război. Eu, însă, l-am trăit atunci cînd eram ca voi şi nu l-am uitat: războiul este cea mai mare crimă împotriva umanităţii. De aceea preţuiesc atît de mult iniţiativele ţării noastre menite să ocrotească cel mai sacru drept al omului — dreptul la viaţă, la o existenţă liberă şi independentă.*

Alexandru Cosma
maistru principal la mina Deva

* * *

Sînt mamă a doi copii: Sergiu, de 6 ani şi Alexandra, de 4 ani. Amîndoi frumoşi şi sănătoşi. Sergiu merge din această toamnă la şcoală. Simt, împreună cu toate mamele, că Apelul pentru pace şi dezarmare al F.D.U.S. este, în primul rînd, un drapel ridicat pentru apărarea viitorului vostru şi al tuturor copiilor lumii. Vrem să vă bucuraţi în pace de tot ce s-a construit pentru voi, de toate binefacerile socialismului. Nu putem concepe că tot ceea ce am făcut pentru copiii noştri să le fie luat brutal, să le fie ameninţate viaţa, viitorul, liniştea. Iată de ce spun cu atît mai hotărît NU războiului, NU înarmării!

Maria Jeleri
muncitoare la secţia preparaţie,
Ţesătoria de mătase, Deva

Ziua de mîine a Pămîntului

Noi, pionierii acestei ţări minunate — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi — prin tot elanul vîrstei noastre, prin întreaga energie şi voinţă, sub semnul înaltelor gînduri ale secretarului general al P.C.R., cel mai iubit părinte şi îndrumător al tinerei generaţii, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** ne exprimăm sentimentul de sinceră recunoştinţă pentru activitatea sa în problema dezarmării în întreaga lume, pentru o copilărie fericită lipsită de ameninţarea chipului hidos al războiului, bombei cu neutroni, a tuturor intenţiilor agresive. Primiţi, dragi oameni mari, vocea de căutare şi dorinţă de pace a anilor noştri tineri, ca portret a ceea ce noi, copiii, vrem să însemne şi să fie ziua de mîine a pămîntului.

Ana Kasler
cl. a VIII-a, Şc. generală Roşiori-Luduş
locţiitor al preşedintelui Consiliului
judeţean Mureş al Organizaţiei Pionierilor

Construim lumea viitorului

Epoca pe care o trăim ne face să medităm cu îngrijorare crescîndă asupra problemelor fundamentale ale vieţii politice internaţionale, asupra cursei fără precedent a înarmărilor care pune în pericol însăşi existenţa civilizaţiei şi a umanităţii. Fiecare om, oricît de absorbit ar fi de ocupaţiile sale cotidiene, se întreabă tot mai des cu nelinişte: cui foloseşte înarmarea? Faţă de pericolul uriaş al războiului, faţă de această cursă iraţională nu există o datorie mai înaltă pentru om decît aceea de a lupta activ în favoarea păcii, de a fi apărătorul — prin tot ce gîndeşte şi prin tot ce face — al vieţii libere şi demne. Strălucita iniţiativă de pace a tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** secretarul general al Partidului Comunist Român, este o dovadă grăitoare a acestei nobile vocaţii izvorîte din cugetul curat şi din inima generoasă a poporului nostru. Ideile sale, chemarea lui fierbinte la lupta pentru pace şi dezarmare le împărtăşim şi le îmbrăţişăm cu toţii, din toată inima. Ca om al şcolii, mă angajez să nu precupeţesc nici un efort în strădania de a-i ajuta pe copii să înţeleagă în profunzime aceste nobile idei, să-i fac să devină nu numai adepţii, ci şi apărătorii pentru totdeauna ai climatului de pace şi prietenie între popoarele lumii. Convingîndu-i pe toţi copiii de astăzi de necesitatea dezarmării, de necesitatea vitală a păcii pe planeta noastră, noi construim lumea mai bună de mîine.

profesor de istorie **Florin Simionescu**
Şc. generală Goruni, comuna Tomeşti,
judeţul Iaşi

Pacea lumii, pacea noastra

Pacea lumii, pacea noastră, pacea copiilor, viitorul luminos al întregii omeniri. Aceasta este chintesenţa Apelului pentru dezarmare şi pace al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste adresat lumii din iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu, omul cu sufletul cel mai omenos. Apelul cheamă popoarele lumii, forţele progresiste să se ridice pentru stăvilirea pericolului războiului, a îngrozitoarelor ameninţări ale armelor nucleare şi cu neutroni.

Prin glasul preşedintelui Republicii este exprimată voinţa întregului nostru popor. Şi noi, sportivii, sîntem alături cu trup şi suflet de cel mai iubit fiu al naţiunii noastre. Cînd evoluam pe marile arene ale sportului mondial o făceam cu gîndul la prestigiul României socialiste, cu voinţa de a fi la înălţimea condiţiilor ce ne sînt create pentru afirmare. Dar ca să ne putem afirma, avem nevoie de pace. Iată de ce şi noi, sportivii, ne unim glasul nostru cu glasul întregului popor spunînd un NU! hotărît cursei înarmărilor şi războiului.

Ştefan Rusu,
campion olimpic

«PENTRU ZIMBETUL COPILĂRIEI NOASTRE — SĂ FIE VESNIC PACE PE PĂMINT»
FOTO: RICHARD ŢUŞCĂ, CL. A VI-A, COSTEŞTI-ARGEŞ

Solie de pace

Albi porumbei,
Purtați cu voi cîntecul copilăriei mele
Și din zborul vostru rotat,
Lăsați-l să răsune odată cu Oda bucuriei.

Albi porumbei,
Purtați cu voi visele copilăriei mele
Și din zborul vostru rotat,
Presărați-le o dată cu florile primăverii.

Albi porumbei,
Purtați cu voi solia de pace a copilăriei mele,
Și din zborul vostru rotat,
Lăsați-o să ajungă la toți copiii planetei albastre.

Andreea Cristina Pop
cl. a VI-a, Cluj-Napoca

O clipă

Cine-nmulțește ale pămîntului morminte
cine fumează norii masacrului abil,
prea fericit că-n trageri el nu ratează ținte,
privească — dacă poate — în fața un copil...

Cine — purtînd bandajul trufiei pe retină —
își redactează gîndu-n al forței unic stil
din cazemata beznei să iasă în lumină
și să se uite-o clipă în ochii de copil!

Lucian Avramescu

Metamorfoză

M-am născut odată cu marea,
Am crescut odată cu munții
Și împreună cu cocorii am învățat să zbor.
Am înflorit în fiecare floare.
Am încărunțit în fiecare frunză toamna
Și-am întinerit în boabele de grîu.

M-am contopit cu spuma mării
Nisipul de pe țărm m-a aurit,
Și strălucirea scoicilor m-a prefăcut în perlă.
În lumina anilor am crescut
Și în ploaia petalelor de trandafiri.

Iată-mă ajunsă în prezent:
Sînt Pacea pe acest pămînt.

Cătălina Nicoleta Aldea
clasa a X-a
Liceul nr. 6, București

Ruga pămîntului

Se întreabă Pămîntul bătrîn:
De ce mai mor copii de foame
Și cine sădește doar spaimă în oameni
Cine mai vrea cu războiul să se joace
Cînd toată suflarea nu vrea decît pace?
Bătrînul Pămînt atît le mai cere:
Nu vrea să mai poarte povara durerii
Nu vrea să mai vadă copiii cerșind
Nici oameni în ploaia de gloanțe murind
Nici pete de sînge ce trupu-nfioară
Nici prunci schiloditi de-a focului pară
Vrea flori să răsară în loc de morminte
El cere doar pace în ruga-i fierbinte.

Carla Lorelei Vasiliu cl. a VII-a B,
Liceul «Garabet Ibrăileanu», Iași

DE LA COMUNIȘTI ÎNVĂȚĂM CUTEZANȚA

PUTEREA DE HRANĂ A PĂMÎNTULUI

Sînt mai bine de douăzeci de ani de cînd nu i-am mai călcat pragurile acasă, la cooperativa agricolă de producție din Grindu — Ialomița, președintelui acesteia, Anghel Mircea Dan. Multe s-au mai întîmplat în acest răstimp atît în cooperativa în fruntea căreia l-au ales oamenii de peste 27 de ani încoace, ca și în viața vrednicului țăran comunist. Cooperativa, situată în miezul Bărăganului, în bătaia arșiței și a vînturilor, a devenit în acești ani și continuă să rămînă una dintre cele mai bine gospodărite și mai bogate în rod din țară. Recoltele obținute pe cele aproape 5 000 hectare, neirigate, dar bine lucrate, fertilizate cu îngrășăminte chimice și gunoi de grajd, sînt în mod obișnuit la grîu de 4 000 kg, la porumb de 8 000 kg, la floarea-soarelui de 2 700 kg, la fasole de 1 700 kg, la sfeclă de aproape 50 000 kg și tot așa la celelalte plante pe care le cultivă. Chiar seceta din acest an n-a putut diminua prea mult asemenea performanțe. Cu treizeci de ani în urmă, în prima toamnă de după înființarea cooperativei agricole de producție se înregistrau numai 1768 kg grîu la hectar; 740 kg porumb, 19 580 kg sfeclă și 631 kg floarea-soarelui la aceeași suprafață. Să mai notăm că în privința creșterii animalelor grindenii nu se lasă, de asemenea, mai prejos, la fondul de stat destinat nevoilor țării pentru hrana locuitorilor orașelor și pentru export, de aici pornind 900 tone carne, 11 000 hectolitri de lapte, între 4 și 7 tone lînă și alte produse de proveniență animală.

N-am putut rezista ispitei de a oferi aceste cîteva date de la bun început fiindcă altfel de unde ar putea pricepe cititorul de ce această cooperativă a fost decorată cu două titluri de Erou al Muncii Socialiste, cu două Ordine ale Muncii clasa I, și tot cu două Ordine Meritul Agricol clasa I, una din aceste distincții acordîndu-i-se și președintelui său, tovarășul Anghel Mircea Dan. Să mai amintim că președintele a fost ales, timp de trei legislaturi, deputat în forumul legislativ suprem al țării, Marea Adunare Națională, fiind în ultima din aceste legislaturi și membru al Consiliului de Stat.

Iată-mă, așadar, în această toamnă pătrunzînd printr-una din cele două monumentale porți de lemn pe ale căror panoplii sînt sculptate și pictate cele 6 înalte distincții de stat amintite. Curtea, care mi se întinde în față pe o suprafață de peste 40 de hectare, cuprinde cît vezi cu ochii, zeci de grajduri și saivane, silozuri, magazii, remize, hale pentru păsări, o moară pentru nutrețuri combinate și un «spațiu pentru numărarea banilor», cum numește președintele Anghel Mircea Dan administrația și contabilitatea. Biroul președintelui, de numai cîțiva metri pătrați se găsește în anexa unei remize, ca și al inginerului șef, chiar la intrarea în această curte, ca să le fie oamenilor la îndemînă. Numai că președintele rar poate fi întîlnit la birou, ci mai ales în cîmp, unde se află și întreg satul, ceea ce se întîmpla și la sosirea mea.

— În cîmp, mi-a spus președintele Anghel Mircea Dan, cînd l-am întîlnit printre lanurile pe atunci în toi de cules, fiindcă aici e pămîntul cel care ține toată suflarea. Orice bulgăre de pămînt, cît de mic, dacă încolțește în el un bob de grîu sau de porumb devine un izvor de viață și de belșug. Dar pentru aceasta trebuie multă muncă și gîndire spre a valorifica la maximum, a înzeci puterea de hrană a pămîntului.

Pămîntul, cu puterea lui de hrană și forța sa de civilizație e impresionant nu numai prin recoltele din cîmp, cît și prin cele din sat, adică mai bine de 800 case noi, 2 școli cu 16 săli de clasă, 2 laboratoare și sală de sport, cămin cultural, magazin universal, complex pentru prestări de servicii, drumuri asfaltate și trotuare.

Dar dacă veți poposi la Grindu, dincolo de Urziceni, ca și de Slobozia — depinde din ce direcție veți veni — să nu uitați, copii, că povestea tuturor acestor lucrări v-o spune tata Anghel Mircea Dan acolo, în cîmp, la umbra lanului de porumb sau floarea-soarelui sau la fîntîna cu cumpănă. Acolo unde, din cînd în cînd, ca o minune a lumii, îți mai poate ieși în cale și miraculoasa dropie...

Niculae Stoian

RECOMANDĂRI METODICE PRIVIND ACTIVITATEA CERCURILOR ŞI CLUBURILOR DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE DIN ŞCOLI ŞI CASELE PIONIERILOR ŞI ŞOIMILOR PATRIEI

Cercurile şi cluburile de dezbateri politico-ideologice contribuie la cunoaşterea, înţelegerea şi însuşirea de către copii a politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, la clarificarea unor noţiuni din domeniul economic, social şi politic.

Cercurile de dezbateri se organizează în toate şcolile cu clase gimnaziale; cluburile de dezbateri funcţionează la nivelul localităţilor cu mai multe şcoli generale, în toate casele pionierilor şi şoimilor patriei şi la Casa Centrală a pionierilor şi şoimilor patriei. La activităţile cercurilor şi cluburilor de dezbateri participă, pe bază de opţiuni şi preferinţe, pionieri şi şcolari din ciclul gimnazial, mai ales din clasele VII-VIII; de asemenea, la cluburile de dezbateri participă membri ai activului pionieresc care au responsabilităţi în domeniul activităţii politico-educative, comandanţi de unităţi, detaşamente şi grupe etc.

Cercurile de dezbateri politico-ideologice îşi desfăşoară activitatea lunar, iar cluburile de dezbatere, bilunar.

Activitatea cercurilor şi cluburilor de dezbateri este condusă de activişti ai Organizaţiei Pionierilor, profesori de ştiinţe sociale, de activişti de partid, ai U.T.C., ai altor organizaţii de masă şi obşteşti.

Fiind o formă de activitate unde participarea pionierilor este determinată de opţiunile acestora, în cadrul cluburilor şi cercurilor de dezbateri se pot constitui grupe pe interese (cu cîte 20—40 de membri), în funcţie de următoarea tematică:

I. Teme privind istoria Partidului Comunist Român, a mişcării revoluţionare de tineret şi copii din România;

II. Teme de economie socialistă;

III. Teme privind rolul conducător al partidului în societate, dezvoltarea şi adîncirea democraţiei socialiste.

IV. Teme privind politica partidului în domeniul educaţiei şi învăţămîntului, al pregătirii forţei de muncă.

V. Teme privind politica externă a României socialiste.

Problematica abordată în tematicile anuale ale cercurilor şi cluburilor de dezbateri politico-ideologice va fi stabilită pe baza opţiunilor pionierilor participanţi şi se va axa pe un singur domeniu din tematica de mai sus. Activitatea se va desfăşura sub formă de dicţionar politic, urmărindu-se cunoaşterea aprofundată şi însuşirea logică a noţiunilor de bază, fundamentale pentru înţelegerea fenomenelor şi proceselor din viaţa social-politică. Pentru realizarea acestui scop, conducătorul cercului sau clubului va porni de la prezentarea sintetică a noţiunii respective, urmată de dezbateri cu participarea activă a copiilor.

Periodic, în funcţie de stadiul cunoştinţelor acumulate de copii şi de interesul manifestat faţă de anumite evenimente economico-sociale şi politice, se vor organiza dezbateri recapitulative.

Pentru creşterea eficienţei dezbaterilor la activităţile cercurilor şi cluburilor vor fi invitaţi activişti de partid şi de stat, personalităţi ale vieţii politice şi sociale, ziarişti, oameni ai muncii din diferite sectoare de activitate etc.

Se vor pregăti din timp dezbaterile prin anunţarea pionierilor asupra conţinutului următoarei reuniuni, prin pregătirea întrebărilor şi luărilor de cuvînt, prin fixarea locului de desfăşurare a acţiunii. Conducătorul activităţii va asigura orientarea copiilor spre sursele de documentare, difuzînd materiale bibliografice, sinteze, extrase din presă etc.

Pentru a asigura înţelegerea aprofundată a problemelor dezbătute în cercurile şi cluburile de dezbateri, se vor folosi mijloace audio-vizuale (proiecţii de filme documentare şi diapozitive, planşe, machete) şi se va recurge la exemple concrete din activitatea social-economică şi politică din judeţul sau localitatea respectivă.

Consiliile şi comandamentele pionereşti au sarcina de a îndruma cercurile şi cluburile de dezbateri politico-ideologice, de a perfecţiona întreaga lor activitate, prin organizarea unor schimburi de experienţă, mese rotunde, consfătuiri.

Consiliile judeţene ale pionierilor vor asigura instruirea trimestrială, la nivelul localităţilor, a conducătorilor cercurilor şi cluburilor de dezbateri politico-ideologice.

Pionierii participanţi la cercurile şi cluburile de dezbateri politico-ideologice vor fi antrenaţi la activitatea gazetelor «Semafor» şi a staţiilor de amplificare prin realizarea de articole şi comentarii în legătură cu problemele dezbătute.

TEMATICA ORIENTATIVĂ PENTRU ACTIVITATEA CERCURILOR ŞI CLUBURILOR DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE

I. Teme privind istoria Partidului Comunist Român, a mişcării revoluţionare de tineret şi copii din România.

1. Începuturile mişcării muncitoreşti şi socialiste din România. Crearea primului partid politic al clasei muncitoare.

2. Făurirea Partidului Comunist Român, etapă superioară în dezvoltarea mişcării revoluţionare şi democratice din România.

3. Îndrumarea de către P.C.R. a activităţii de luptă a tineretului. Crearea Uniunii Tineretului Comunist.

4. Lupta clasei muncitoare, a maselor populare, sub conducerea P.C.R., pentru dreptate socială şi libertate naţională.

5. Tinereţea revoluţionară a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, înalt exemplu de abnegaţie şi dăruire comunistă.

6. Rolul P.C.R. în mobilizarea forţelor patriotice naţionale împotriva pericolului fascismului şi războiului, pentru apărarea suveranităţii şi integrităţii României.

7. Înfăptuirea victorioasă a revoluţiei de eliberare socială şi naţională antifascistă şi antiimperialistă.

8. Lupta maselor populare sub conducerea P.C.R. pentru cucerirea puterii politice şi transformarea revoluţionară a societăţii.

9. Etapele revoluţiei socialiste în patria noastră.

10. Congresul al IX-lea al P.C.R. — eveniment de răscruce în dezvoltarea României socialiste.

11. Programul P.C.R. de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintarea României spre comunism — carta de bază ideologică, teoretică şi politică a partidului.

12. Istoricele realizări obţinute de poporul nostru condus de partid pe calea progresului economic şi social al patriei noastre.

13. Congresul al XII-lea al P.C.R. Obiectivul fundamental şi liniile directoare ale dezvoltării eoconomico-sociale a României în perioada cincinalului 1981—1985.

14. Contribuţia Uniunii Tineretului Comunist la mobilizarea tineretului în edificarea socialismului în România.

15. Tradiţiile revoluţionare ale mişcării de copii în ţara noastră.

16. Organizaţia Pionierilor — factor activ în educarea comunistă, patriotică, revoluţionară a copiilor.

17. Contribuţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în fruntea Partidului Comunist Român, la conducerea destinelor României socialiste.

II. Teme de economie socialistă

1. Producerea bunurilor materiale — temelia existenţei şi progresului societăţii omeneşti. Obiectul muncii, mijloacele de muncă, mijloacele de producţie, produsul muncii.

2. Modul de producţie socialist; unitatea dintre forţele de producţie şi relaţiile de producţie.

3. Unitatea dintre producţie, repartiţie, schimb şi consum.

4. Formarea şi dezvoltarea multilaterală a economiei socialiste în România.

5. Conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată.

6. Baza tehnico-materială a societăţii socialiste. Industrializarea socialistă, dezvoltarea intensivă şi modernizarea agriculturii (noua revoluţie agrară).

7. Productivitatea muncii — formă fundamentală a eficienţei economice.

8. Noul mecanism economico-financiar. Autoconducerea şi autogestiunea în unităţile economice.

9. Avuţia naţională, produsul social şi venitul naţional. Acumularea şi consumul, fondul naţional de dezvoltare economico-socială.

10. Repartiţia după muncă, lege economică a socialismului.

11. România — ţară în curs de dezvoltare. Prevederile Congresului al XII-lea al P.C.R. privind trecerea României la stadiul de ţară socialistă mediu-dezvoltată.

12. Afirmarea revoluţiei tehnico-ştiinţifice în toate domeniile de activitate. Deceniul 1981—1990 — deceniul ştiinţei, tehnologiei, calităţii şi eficienţei.

13. România, ţară independentă din punct de vedere energetic — obiectiv fundamental al dezvoltării economiei noastre socialiste.

III. Teme privind rolul conducător al partidului în societate, dezvoltarea şi adîncirea democraţiei socialiste.

1. Contribuţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu la îmbogăţirea teoriei şi practicii revoluţionare.

2. Partidul Comunist Român — centrul vital al întregii naţiuni. Creşterea rolului partidului în conducerea vastei opere de transformare revoluţionară a societăţii româneşti.

3. Activitatea ideologică şi politico-educativă pentru formarea omului nou, cu înaltă conştiinţă socialistă.

4. Combativitate revoluţionară, spirit critic şi autocritic. exigenţă comunistă — trăsături definitorii ale omului nou.

5. Patriotismul, dragostea şi devotamentul faţă de ţară, expresie a conştiinţei revoluţionare comuniste.

6. Principiile eticii şi echităţii socialiste — îndreptar de muncă şi viaţă.

7. Perfecţionarea activităţii statului. Promovarea democraţiei socialiste în toate sferele de activitate.

8. Naţiunea socialistă. Politica P.C.R. de întărire a unităţii şi prieteniei dintre oamenii muncii fără deosebire de naţionalitate în lupta pentru înflorirea României socialiste.

9. Cunoaşterea şi respectarea legilor ţării — îndatorire a tuturor cetăţenilor patriei noastre.

10. Formarea şi dezvoltarea concepţiei materialist-dialectice despre lume şi viaţă. Caracterul anacronic al manifestărilor mistico-religioase.

11. Apărarea mediului înconjurător, ocrotirea naturii, păstrarea echilibrului ecologic — cerinţe obiective ale existenţei societăţii şi progresului omenirii.

12. Participarea maselor la dezvoltarea culturii socialiste. Rolul Festivalului Naţional «Cîntarea României».

IV. Teme privind politica în do-

meniul educației și învățămîntului, al pregătirii forței de muncă

1. Transformarea revoluționară a școlii românești în concordanță cu cerințele dezvoltării României socialiste.

2. Legarea învățămîntului de cercetare și producție — obiectiv esențial al noii etape de dezvoltare a patriei noastre.

3. Politica de pregătire a forței de muncă și a cadrelor. Necesarul de cadre în diferite domenii economico-sociale. Repartizarea rațională a forței de muncă pe întreg teritoriul țării.

4. Creșterea și modernizarea bazei materiale a învățămîntului, grijă constantă a P.C.R. față de formarea și educarea tinerei generații.

5. Policalificarea și politehnizarea — obiective actuale ale pregătirii forței de muncă.

6. Educarea comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tinerei generații — obiectiv permanent al întregii activități politico-educative.

7. Învățătura — cea mai importantă îndatorire patriotică a tinerei generații.

8. Orientarea școlară și profesională a elevilor în strînsă concordanță cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății.

9. Grija întregii societăți față de dezvoltarea armonioasă a tinerei generații.

V. Teme privind politica externă a României socialiste

1. Politica externă a României socialiste. Concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu despre necesitatea promovării unei politici de pace, destindere, progres și înțelegere între națiuni.

2. Concepția Partidului Comunist Român a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la necesitatea instaurării unei noi ordini economice și politice internaționale.

3. Participarea României la circuitul economic mondial. Promovarea unei politici economice cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea social-economică.

4. Concepția P.C.R., a tovarășului Nicolae Ceaușescu privind suveranitatea și independența națională.

5. Creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite în promovarea păcii și destinderii între popoare. Propuneri constructive ale R.S. România în cadrul O.N.U. privind soluționarea pe cale pașnică a marilor probleme ale contemporaneității.

6. Dezarmarea generală și dezarmarea nucleară. Înfăptuirea securității și păcii în Europa — obiectiv de cea mai mare însemnătate a politicii noastre externe.

7. Tineretul României socialiste — factor activ în lupta tineretului de pretutindeni pentru pace și progres. Anul Internațional al tineretului — 1985.

8. Blocurile militare — anacronism al lumii contemporane. Propunerile României de desființare a blocurilor militare.

9. Asuprirea națională, rasismul, inegalitatea națională și neocolonialismul — realități ale politicii imperialiste de dominare și subjugare a altor popoare.

10. Întărirea colaborării și solidarității P.C.R. cu toate partidele comuniste, socialiste și democratice, cu mișcările de eliberare, cu forțele antiimperialiste în lupta pentru progres social și pace în lume.

11. Intensificarea exploatării, creșterea șomajului, creșterea inegalității sociale — cauze fundamentale ale contradicțiilor în statele capitaliste. Criza generală a capitalismului.

DINCOLO DE CATALOG

În și... lîngă „BANCA DE ONOARE“

Eroii întîmplărilor noastre sînt 19 fete și 15 băieți din clasa a opta D de la Școala generală nr. 8 din Cîmpina. De ce i-am ales tocmai pe ei? Să vedeți...

Era o zi obișnuită de redacție. Se pregăteau materiale pentru tipar, se citeau ultimele scrisori primite din țară, se răspundea la telefon cititorilor prieteni, care aveau de întrebat sau de comunicat cîte ceva. Un astfel de telefon ne-a reținut atenția.

— N-ați putea veni pînă la noi? Nu-i departe. Într-o oră și jumătate sînteți aici.

— S-a întîmplat ceva? ne-am îngrijorat noi, văzîndu-le graba.

— Da...

Primul impuls a fost să-i întrebăm despre ce este vorba. Dar, din moment ce nu ne chemau acolo însemna că nu puteau să ne spună prin telefon. Să procedăm cu discreție, ne-am zis. Ș-apoi, cum bine spuseseră ei, Cîmpina nu era departe. Ne puteam repezi pînă acolo.

Într-o clasă frumos împodobită, cu flori la ferestre și pe catedră, ne-au întîmpinat fete și băieți veseli. Am fost surprinși. Telefonul ne lăsase impresia că vom întîlni niște... «probleme» Era o păcăleală?

— Sărbătorim o colegă. Va lua loc în «Banca de onoare a autodepășirii», ne-a dat primele lămuriri Daniela Pană.

— Foarte frumos, felicitări, le-am zis, dar...

— E ceva obișnuit de-acum, nu? ne-au intuit gîndurile noii noștri prieteni. Totuși, să vedeți...

Carmen Crețu fusese dintotdeauna o pionieră care nu dăduse bătaie de cap în detașament. Ascultătoare, cuminte, reținută, delicată, cu un zîmbet prietenos, fata era îndrăgită de toți colegii deși notele ei rareori depășeau granița lui șase, șapte.

Cu toții se obișnuiseră, însă, cu ideea că nu poate mai mult, și nici nu-i spuneau nimic, ca nu cumva s-o jignească. Chiar și Camelia Tache, prietena ei cea mai bună, nu-i adresase vreodată un cuvînt de reproș. Uneori, chiar, evita să-i arate lucrările sale de control, carnetul cu note mari pentru a nu-i crea sentimentul de inferioritate.

O vreme, însăși Carmen a acceptat situația. Înțelegea explicațiile la ore? Bine. Nu le înțelegea? Iarăși... bine! Temele și le făcea mai mult ca să-și îndeplinească datoria. Așa se deprinsese.

Într-o zi, în clasă a apărut însemnul «Banca de onoare». Atunci, pentru prima oară Carmen s-a simțit, într-un fel, neputincioasă, umilită. I se părea un fel de tărîm pe care nu va putea ajunge niciodată. Frămîntările au continuat, și în zilele următoare, s-o stăpînească. Cu un fel de nostalgie a început să răsfoiască cărțile și caietele la lecțiile din urmă. A încercat, apoi, să-și refacă unele lucrări. În cele din urmă s-a așezat serios pe învățătură. N-a spus nimic nimănui. Nici lui Cami. «Dacă s-ar uita neîncrezător la mine, m-aș descuraja», gîndea Carmen. Voi face totul singură, am să pot!

*

Urmarea o bănuiți, nu? Carmen a reușit, învățînd temeinic, să fie deținătoarea unui frumos palmares de note de 8, 9 și 10. Astfel că, deși alții se așteptaseră pînă atunci să ia loc în «Banca de onoare», detașamentul a hotărît, în unanimitate că cel mai mult merită Carmen.

1

BANCA DE ONOARE
2

Foto 1: Carmen Crețu primind felicitări din partea prietenei sale, Camelia Tache; foto 2: Cam prea... «de sus» este privită «Banca de onoare» de către cei doi băieți, (colegi cu Carmen) Luigi Văsîi și Daniel Baltag. «Apropiați-vă!» le-au spus colegii. «Cu curaj și, mai ales, cu... muncă!»

M. Elena

EXTEMPORAL LA... EXTEMPORAL!

● Lucrarea de control — o întîmplare? ● «Prinși» cu lecția neînvățată ● Timidul-curajos...

Nu există, credem, elevi care să nu-și amintească emoțiile legate de extemporal.

— Ce credeți că este lucrarea de control, extemporalul, cum i se mai spune? N-ați vrea să dați, pentru «Cutezătorii», un... extemporal pe această temă? *o întrebăm glumind pe tovarășa* **Raveica Țirdea,** *profesor de limba și literatura română la Școala generală nr. 29 din Bacău.*

— Cu plăcere, mai ales că în felul acesta voi da un răspuns acelor elevi care își închipuie că profesorii aleg data pentru extemporal la întîmplare, sau numai ca «să-i prindă» cu lecția neînvățată. Bineînțeles că nu este așa. Noi dăm lucrări de control ca să verificăm cunoștințele asupra unui capitol de materie parcurs, pentru a putea trece la unul nou, care se bazează pe cel anterior. Gîndiți-vă numai: dacă n-ai înțeles structura propoziției sau a frazei, cum poți trece mai departe? Este sigur că nu vei putea înțelege. Alteori, vrem să verificăm în ce măsură o anume problemă mai dificilă a fost însușită sau nu de întreaga clasă. Singur, în fața hîrtiei, elevul își poate arăta măsura dobîndirii unor cunoștințe.

Cu ajutorul extemporalului profesorul își dă seama care sînt «locurile goale» în cunoștințele elevilor. Astfel, descoperi uneori, însușirea incompletă a lecției, alteori — însușirea ei incorectă.

— Vi s-a întîmplat să aveți în clasă situații cînd un elev lua în oral note mici — 5, uneori chiar 4 — iar la extemporal note bune?

La întrebarea aceasta ne-a răspuns tovarășa **Maria Văiteanu,** *profesoară de istorie la Școala generală nr. 19 din București.*

— Da, este cazul unor copii timizi, reținuți, care se simt mai în largul lor în fața hîrtiei de scris, reușind să-și organizeze mai bine ideile lecției și să le exprime deci bine. Acești timizi — curajoși își dezvăluie, uneori, la extemporal, calități neștiute. Și tot astfel putem descoperi că o notă slabă la oral a fost un simplu accident, infirmat de lucrarea scrisă. Lucrarea de control este, așadar, încă o modalitate pentru profesor de cunoaștere a personalității elevului, ceea ce are drept urmare un ajutor eficient.

— Dar pentru elev ce înseamnă?

— Pe elev îl ajută la o mai bună evaluare a forțelor proprii. N-ați auzit elevi spunînd «Am făcut extemporal de nota 6 sau de 10»? Ei își dau foarte bine seama de nivelul propriilor cunoștințe și astfel își pot pune și notele cu oarecare exactitate.

— Ce trebuie să știe în legătură cu extemporalul un elev preocupat de ridicarea situației sale la învățătură?

— Cred, ne răspunde tovarășa **Raveica Țirdea,** *că elevul trebuie să fie oricînd pregătit pentru extemporal. Aceasta înseamnă să-și învețe lecția înțelegînd-o, și nu prin simplă memorare. Trebuie să se obișnuiască să rețină ideile principale și să le ordoneze, să le sistematizeze în așa fel ca o idee să se desprindă din cealaltă. Învățînd astfel, va scrie concis, clar, într-o formă îngrijită, respectînd regulile ortografiei. Dacă lecția nu este bine învățată, atunci răspunsurile scrise sînt evazive, se folosesc mult prea multe cuvinte fără să spună nimic. În scris, se vede foarte clar dacă un elev nu învață și ceea ce e mai important — repet este că elevul devine conștient de ceea ce știe și ceea ce nu știe.*

B. Vlad

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

DIALOGUL ARTEI CU ȘTIINȚA

Diana Simen, elevă în clasa a V-a a Școlii generale nr. 14 din Sibiu (cu profil de muzică și artă plastică) a primit într-o seară un telefon. — Alo? — Da. Diana la telefon... — Ai auzit de surpriza ce ne așteaptă la școală?! făcu Radu Bîlă, coleg cu Diana. — Care surpriză? — Vei afla-o mîine...

În acest an, pentru prima dată, la școala «muzicienilor și pictorilor» sibieni s-au înființat ateliere tehnico-productive; pe lîngă acestea, o importanță deosebită îl prezintă atelierul de întreținut, verificat și reparat instrumente muzicale necesare în învățămîntul din această școală.

Copiii de la pian, violoncel, violă, vioară, flaut, oboi, saxofon, clarinet sau contrabas, de la fagot sau trompetă s-au și înscris, după înclinațiile și nevoile impuse de însușirea artei muzicale, la aceste cercuri. De remarcat că multe fete s-au înscris la electronică! La fel a făcut Adrian Oană, violonist din clasa a VII-a, care seamănă leit cu Mozart. Diana și Radu sînt și ei «electroniști», bineînțeles. Toată formația camerală «Violina», cu prestigiu în județ și-n țară, avîndu-i în repertoriu pe Beethoven, Ceaikovski, Enescu și Bartok, este prezentă și la croitorie, și la tîmplăria artistică, și la electronică. Îmbrăcați în costume de epocă pe scenă, la concerte, acești minunați copii talentați poartă în ateliere costume... tot de epocă, dar moderne: adică salopete! Și le stă tot de minune! Veți mai auzi despre Eveline Orendt, Simona Broscățan, Corina Pascu, Radu Bîlă, Violeta Vințan, Bianca Poenaru, Ileana Marin și, bineînțeles, Adrian Oană, însoțiți în succesele lor publice de profesoara Mioara Tipuriță. După ambiția cu care au luat startul în pregătire încă de pe acum, s-ar putea ca la viitoarea ediție a Festivalului Național «Cîntarea României» să devină laureați. Dar ei sînt, în mod sigur, și niște viitori... virtuoși ai meseriilor! Nimic altceva decît un frumos și adînc dialog între știință, artă, muncă și hărnicie.

Ion Crînguleanu

O ANUME CUTEZANȚĂ

Telefonul a sunat pe la ora cinci după amiaza. La masa ei de lucru, Tania Leonte tocmai era pe sfîrșite cu lecțiile pentru a doua zi.

«Aveți legătura cu Probota!», se auzi in receptor. Iar de la Probota, satul în care locuiesc bunicii Taniei, o voce abia auzită: «Bunica ta e bolnavă. E grav bolnavă. Te așteaptă!» Atît. Legătura s-a întrerupt. Ce să facă? Nimeni acasă, mama (dirigintă la oficiul poștal Areni) era plecată la o foarte importantă întrunire profesională. Tania n-a ezitat. S-a îmbrăcat în grabă, a golit pușculița cu toate economiile ei și a luat primul autobuz 26 spre gara Suceava-Nord. Un personal pleca peste vreo zece minute. Ajunsă în halta Probota, a urcat în fugă dealul, străbătînd apoi păduricea de la marginea satului și în jumătate de oră a și ajuns la casa bunicilor. Nu, de astă dată n-o mai așteptau zîmbitori, în poarta veche, bătrînească. Bunicul, la cei aproape 90 de ani ai săi, ședea pe marginea patului, lăcrimînd. Tania s-a gîndit o clipă și a dat fuga la dispensarul sătesc. Prin telefon, ajutată de săteni a anunțat la Dolhasca, comuna cea mai apropiată, că e nevoie urgent de o salvare.

Cînd s-a întors seara tîrziu acasă, mama Taniei aflase că bunica era în afara oricărui pericol, internată la spitalul din Suceava. Doctorii, asistentele, toți cei care au văzut-o pe Tania i-au admirat curajul, stăpînirea de sine, hotărîrea. E și aceasta o anume cutezanță, iar pioniera Tania Leonte din clasa a VIII-a, după cum ne-au spus și colegii ei Bujdei Tiberiu, Muraru Daniela și Antonescu Corneliu, este în tot ceea ce face o pionieră modestă și liniștită. Dar cutezanța se poate înfățișa și sub chipul unei fetițe cu ochi visători. Alăturăm aici două poezii de-ale Taniei, care — nu v-am spus încă — este o poetă talentată. Dacă vă plac, scrieți-i! O să se bucure. Știe să prețuiască prietenia!

Cleopatra Lorințiu

Plutire

Plutesc deasupra unui cîmp cu iarbă
margarete, gînduri de luni,
rochița-rîndunicii, gînduri de marți,
clopoței, gînduri de miercuri,
flori pentru toate zilele săptămînii,
riuri de flori,
mă prind în horele lor,
mirositoare, frenetice hore,

o, ce alunecare blîndă-ntre flori,
copilăria mea-nflorată!

Și gîndul meu cel bun,
cel pentru țară,
e floarea cea mai limpede,
mai clară,
floarea iubirii mele cu petale
de vis. Ea crește ca voinicul din poveste!

Marele timp

Sclipește în zare bolta de pace a lumii,
Fierbinte e visul de zbor.
Priviți, prieteni, spre izbînzile țării
În marele timp de muncă și dor.

Așa cum cîntăm sclipirea de zori,
Așa cum învățăm să muncim,
Vom zidi cu lumină România de mîine
În marele timp de muncă și vis.

Tania Leonte
clasa a VIII-a, Suceava

Cutezătorii artelor

CUM ZÎMBEȘTE BRIGADA ARTISTICĂ?

Nici unul dintre membrii brigăzii artistice de la Școala generală nr. 197 din București n-ar ști să spună de la cine a pornit ideea de a iniția un dialog cu actorul Octavian Cotescu acum, cînd sînt pe punctul de a pregăti o premieră. La chemarea lor telefonică, a răspuns, plin de amabilitate, chiar binecunoscutul om de teatru.

— Da, vă aștept!

Și a fixat ziua și ora.

Reporterul a prins de veste și iată-l consemnînd, pentru cititorii noștri, cronica acestei întîlniri.

Institutul de artă teatrală și cinematografică. În cabinetul rectoratului pereții sînt capitonați de cărți. Pionierii, în ținuta lor frumoasă, intră cu oarecare sfiiciune. În întîmpinare le iese actorul atît de îndrăgit de public. El îi întîmpină pe tinerii săi oaspeți cu vădită plăcere. Deși plănuiseră punct cu punct desfășurarea întîlnirii, copiii au un moment de ezitare. Nimeni nu știe cu ce să înceapă. Cineva, totuși, îndrăznește:

— Sîntem brigada «Zîmbiți, vă rog!» de la...

— Atunci, hai să zîmbim, copii, îl întrerupe cu veselie gazda.

Ca prin farmec, atmosfera se destinde.

— Știți, brigada școlii noastre a luat anul trecut premiul II pe țară la «Cîntarea României», spune pioniera Mihaela Tașcău. Dar cei mai buni interpreți au absolvit școala și au plecat. Am mai rămas doar cîțiva și vrem neapărat să continuăm activitatea brigăzii. Mai mult: am vrea să luăm premiul întîi! De aceea vă rugăm să ne dați cîteva sfaturi.

— Îmi închipui că programul brigăzii, așa cum se obișnuiește, cuprinde tot felul de înțepături la adresa leneșilor, a chiulangiilor, a celor care umblă cu minciuna.

— Dar îi și lăudăm pe cei care merită!

— Cel mai important este să aveți un text bun, fie că este vorba de laudă, fie de critică. Ei, aici e aici. Pe cine lăudăm, pe cine criticăm? În toate cazurile trebuie să fim foarte atenți, foarte drepți. Binele nu e numai bine și răul nu este absolut rău. Uneori, un coleg are multe calități, dar ele rămîn ascunse, nu se descoperă la prima vedere și, necunoscîndu-le, îl putem jigni fiindcă ne-am luat după aparențe. Nu-i corect! Alteori, însă, îi vedem pe bătăuși bruscîndu-i pe cei mici, lingușindu-se pe lîngă cei mai puternici sau îi vedem scrijelind băncile, stricînd un strat de flori, făcînd pe clovnii în timpul orelor. Dacă aveți printre voi dintr-aceștia, nu stați pe gînduri, ocupați-vă de ei într-un cuplet sau într-o scenetă. În asemenea cazuri textele pot fi directe, numele pot fi rostite fără menajamente. Alteori, **cînd nu cunoaștem bine** cauza pentru care unii colegi întîrzie, iau note mai slabe, sînt mai retrași, numele lor nu trebuie aduse de îndată în fața colectivului. Ei vor înțelege și un text mai cu tîlc! În orice caz, un text de brigadă trebuie să fie **incitant**, să-i pună pe gînduri **pe toți cei care îl ascultă**, fiindcă nimeni nu e perfect! Eu v-aș recomanda să vă redactați chiar voi textele, cu participarea pionierilor talentați de la cenaclul școlii, sub îndrumarea profesorilor. Cît privește laudele, nu vă îndreptați numai spre cei cu 9 și 10 în catalog. Merită laude și cei care se străduiesc să treacă de la 5 la 7, căci numai stimulați vor ajunge și mai departe!

— Anul trecut, textul brigăzii noastre a fost un fel de metaforă. «Zmei» și «Feți-frumoși», purtînd numele unor colegi, se «luptau» între ei, reprezentînd binele și răul.

— Un text de brigadă trebuie să aibă... sare și piper! Nici melodiile nu pot lipsi. O muzicuță, un acordeon aduc o notă de veselie specifică brigăzii. De asemenea, fetele și băieții cu voci bune pot pune pe muzică și interpreta un scheci, o glumă, un dialog. Dar, fiți atenți cum alegeți melodiile. Nu-i deloc de bun gust să puneți un text de-al vostru pe melodia, să zicem, a unui cîntec de petrecere. Am văzut aceasta la unele programe ale brigăzilor artistice ale elevilor și nu mi-a plăcut deloc. De fapt, și muzica o puteți compune tot voi. În toate școlile sînt copii talentați.

— Este greu de scris un text de brigadă, mai ales că trebuie mereu înnoit. În școală, în clase, mereu se întîmplă ceva nou.

— Da, ca să aibă eficiență, brigada trebuie să fie mereu la curent cu ceea ce se întîmplă în jur. Trebuie să fie dinamică, să se adapteze repede. Programul ei se poate reînnoi mereu, fie și parțial, adăugînd o epigramă, înlocuind un monolog, un scheci... Unde prezentați voi programele de brigadă?

— La școală, în fața unității de pionieri, la casa de cultură a sectorului.

— Cred că ar fi bine, atunci cînd este cazul, să prezentați fragmente de program și în clase, după ore. În felul acesta brigada artistică poate interveni rapid. Despre ce ați mai vrea să vorbim?

— Despre interpretare.

— Cred că pe voi n-ar trebui să vă preocupe în mod deosebit interpretarea. Problemele sînt ale voastre, și, prezentîndu-le, trebuie să rămîneți voi înșivă. Să nu vă transformați în niște imitatori ai actorilor pe care-i vedeți pe micul și marele ecran! Voi trebuie să comunicați cu publicul, un public de vîrsta voastră, de aceea păstrați-vă umorul firesc, tonul copilăresc, bucuria și plăcerea de a interpreta. În acest fel, veți obține, chiar fără să vă dați seama, mult dorita naturalețe a actorului adevărat!

...Urmărind acest dialog, reporterul l-a redat cu maximă fidelitate, pentru ca, învățînd din el, fiecare brigadă artistică să devină acea «cavalerie ușoară» capabilă să intervină operativ ori de cîte ori situația dintr-o clasă ori alta o cere.

Știți ce le-a urat oaspeților, în încheiere, gazda? Transcriu: «Vă doresc ca brigada să nu aibă ce critica și să fie «nevoită» să-și alcătuiască un program vesel, amuzant, atractiv prin care să laude în dreapta și-n stînga!»

La despărțire, Octavian Cotescu le-a oferit noilor săi prieteni un autograf.

B. Caragiale

Minunaților copii dela
„Zîmbiți vă rog", le doresc
ca întotdeauna să... zîm-
bească învățînd și să
învețe... zîmbind!
Octavian Cotescu

CINE ȘTIE, NE SCRIE!

Inaugurăm în aceste pagini, odată cu noua rubrică intitulată Cutezătorii artelor, inițiată la cererea cititorilor, un concurs permanent de cultură generală. Fiecare apariție a rubricii va prilejui o nouă etapă a concursului nostru. El cuprinde cîte trei întrebări din cele mai diverse domenii ale cunoașterii. Cititorii vor trimite redacției răspunsurile corecte înainte de apariția etapei următoare. Cum sperăm într-o participare numeroasă, cîștigătorul etapei va fi decis prin tragerea la sorți a răspunsurilor corecte. El va primi o frumoasă și utilă amintire de la revista «Cutezătorii».

A. Au trecut 104 ani de cînd «Povestea lui Harap Alb» farmecă generație după generație. În ce prestigioasă revistă a timpului a apărut întîia oară basmul lui Ion Creangă?

B. Intre alte opere celebre răspîndite pretutindeni în lume, marele sculptor român Constantin Brâncuși a realizat în țară un ansamblu monumental de profundă semnificație. Unde este el amplasat?

C. Ce «limbi» vorbește... un calculator electronic?

Participanții la concursul nostru sînt rugați să lipească pe plicurile adresate redacției cuponul de mai jos.

Adresa noastră: «Cutezătorii», București, Piața Scînteii nr. 1, Cod 71341.

Cine știe, ne scrie!

Afiș

- **Teatrul pentru copii și tineret din Iași** anunță și pentru prezenta stagiune un repertoriu bogat. Am ales spre recomandare «Gulliver», o adaptare pentru scenă după cartea lui Swift. Versurile și muzica aparțin poetei Nina Cassian, iar regia lui Constantin Brehnescu.
- **Televiziunea Română** pregătește trei cicluri de noi emisiuni pentru copii, care se vor prezenta în succesiune duminică dimineața. Pionierii și șoimii patriei vor fi direct interesați să le urmărească. Prin **«Atelierul hărniciei»**, micii meșteri mari își vor prezenta lucrările meșterite sub semnul creativității pionierești. **«ABC muzical»** va fi o emisiune de jocuri și cîntece. In sfîrșit, **«Povestiri din cartea copilăriei»** reprezintă o invitație pentru a porni într-o călătorie pe firul unor povestiri și întîmplări pline de fantezie. Trei noi emisiuni care-i vor cuceri pe telespectatorii de toate vîrstele.
- Din aparițiile acestei luni la Editura **«Albatros»** am ales pentru a vă recomanda: **«Pe aripi de planoare»**, de Aurel David și **«Revolta de pe Elsinore»**, de Jack London, cea de-a doua publicată în colecția «Cutezătorii».
- **Un interesant disc** ne-a pus la dispoziție de curînd «Electrecord»: Muzică populară românească... în limba spaniolă! Solistă este o cunoscută folcloristă și interpretă: Elisabeta Moldoveanu, iar dirijor — Radu Voinescu.

DIN ANTOLOGIA LITERATURII PENTRU COPII

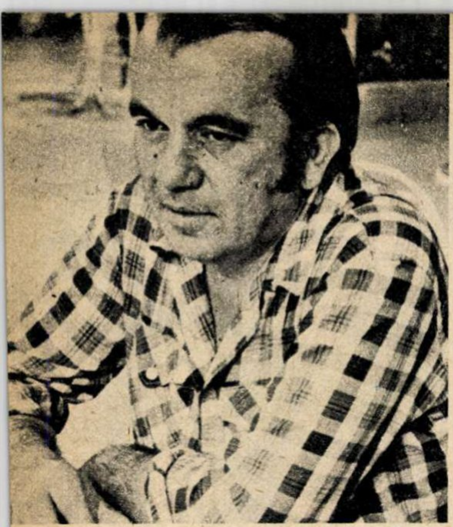

NICOLAE VELEA
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

POARTA;
OPT POVESTIRI;
PAZNIC LA ARMONII;
ZBOR JOS;
CUTIA CU GREIERI;
ÎN RĂZBOI
UN POGON DE FLORI;
VORBĂ-N COLȚURI
ȘI ROTUNDĂ;
CĂLĂTOR
PRINTRE ÎNȚELEPCIUNI;
ÎNTÎLNIRE TÎRZIE.

NICOLAE VELEA

POARTA

Poarta se mai ținea doar într-un cui. Sandu văzuse de mult că se ține doar într-un cui, dar nu spunea la nimeni. Credea că nici unul dintre ai casei nu știe ce știe el. Cînd, într-o seară, o auzi pe maică-sa:

— Apucă-te, mă omule, și drege poarta aia. Se mai ține doar într-un cui, și o să cadă peste ăsta micu.

— Toate la vremea lor, femeie, răspunse taică-său. Mîine car lemnele alea la joagăr pentru grajdul nou al cooperativei. Poate poimîine.

Asta îl neliniștea pe Sandu. Așteptase atît de mult să cadă poarta... Mai căzuse o dată anul trecut, și-și aducea aminte cum se jucase atunci: pusese patru pietre sub poartă, încît ea părea o plită uriașă, adusese o căldare veche, umplută cu nisip, pe care o pusese deasupra, și învîrtea cu un băț de parcă făcea mămăligă; apoi strînsese cîteva foi de brustur și ștevie, le tocase cu o custură și le pusese într-o cutie ca și cînd ar face mîncare. Și cîte nu mai făcuse... Simțea ceva cald, rotund, înfășurat în lumină și bucurie, nici el n-ar fi putut spune ce simțea, cînd se gîndea cum se jucase anul trecut. Ținea să se joace la fel și anul acesta. Dar mai întîi trebuia să cadă poarta. Nu mai putea aștepta.

A doua zi, cînd toți erau plecați la cîmp, a luat un clește, s-a cățărat pe poartă și a început să tragă cuiul. Dar parcă înadins, cuiul nu voia să iasă. Și-a adunat o dată toate puterile și a tras, dar cleștele a scăpat muchea cuiului și Sandu a căzut jos. A început să plîngă încet, de durere și ciudă, și privea printre lacrimi la cuiul încăpățînat. Ar fi vrut să-l bată, dar asta ar fi însemnat să-l înfigă și mai bine, și dacă-l mușca iar nu avea vreun folos, pentru că era mai tare decît dinții lui...

Se simțea neajutorat și necăjit, și atunci a început să bată gîscanul care sîsîia în spatele lui. Gîscanul îi era cel mai mare dușman. Anul trecut îl apuca de pantaloni și-l bătea cu aripile pînă-i făcea picioarele vinete. Acum nu mai îndrăznea să-l apuce, dar, de cîte ori îl vedea necăjit, sîsîia în jurul lui a batjocură.

Cuiului i-a venit de hac în aceeași zi. Taică-său umpluse căruța cu lemne pentru joagăr, și cînd să iasă din curte i-a spus:

— Sandule, stai în spatele căruței și spune-mi cum să cîrmesc, ca să nu se-agațe osia de poartă.

Sandu a făcut tocmai pe dos: i-a spus s-o ia mai spre dreapta, adică mai spre poartă, și vedea cum, încet, încet, cuiul iese ruginit din gaură. N-a mai auzit mustrările lui taică-său. S-a dus într-un suflet și a adus căldarea și custura de unde le avea ascunse. A pregătit toate celelalte la fel ca în anul trecut. Dar pe cînd mesteca nisipul în căldare, s-a oprit. Simțea că parcă lipsea ceva. A început să toace brusturii și ștevia. S-a oprit din nou. Lipsea ceva, nu știa ce. Se apucă să toace mai cu înverșunare. Degeaba. Anul trecut se simțea în rînd cu oamenii mari cînd făcea toate acestea. Acum văzu parcă întîia dată că toacă brusturi și mestecă nisip. Maică-sa toca pătrunjel și mesteca mălai. I se puse un nod în gît, ca atunci cînd era gata să plîngă. Se duse, luă un pumn de mălai și-l presără peste nisip. Culese și pătrunjel. Începu să toace și să mestece și mai îndîrjit. Degeaba. Simțea că toate nu mai au nici un rost. Farmecul cald și rotund de anul trecut nu se mai întorcea. Nu mai putu să înfrîngă nodul din gît și începu să plîngă. La început încet, apoi din ce în ce mai tare. Auzi un sîsîit în spate. Era tot gîscanul care-și rîdea de el cînd îl vedea abătut. Îl pedepsi cum știa el să-l pedepsească mai cumplit. Avea o șapcă cu căptușeala ruptă. I-o aruncă gîscanului în cap, încît acesta se învălătuci în căptușeală, de nu mai știa cum să iasă. Începu să-l lovească cu piciorul, îndesat, plîngînd din ce în ce mai tare. Maică-sa văzu gîscanul zbătîndu-se și se repezi la Sandu, dar cînd voi să-i dea o palmă observă că plînge.

— Ce e, Sandule cu tine, plîngi?

El nu putea să răspundă nimic. Plîngea, cuibărindu-se mic în brațele ei, căutînd parcă ocrotire de ceva neînțeles și îngrozitor, care-l înspăimîntase. Abia după un timp putu bîigui:

— Poarta, mamă, m-a mințit poarta...

Și plîngea și mai tare, știa că nu de asta plînge, ci de altceva și mai dureros, pe care nimeni nu-l poate înțelege, nici chiar el însuși, și nimeni nu-i poate spune de ce plînge el. După ce se domoli, stătu un timp mut, cu ochii mari privind în gol, apoi se smulse îndîrjit și parcă rușinat din brațele mamei și-i spuse surprinzător de liniștit, cu o voce care parcă era a lui taică-său:

— Hai să m-ajuți să dregem poarta aia, mamă!

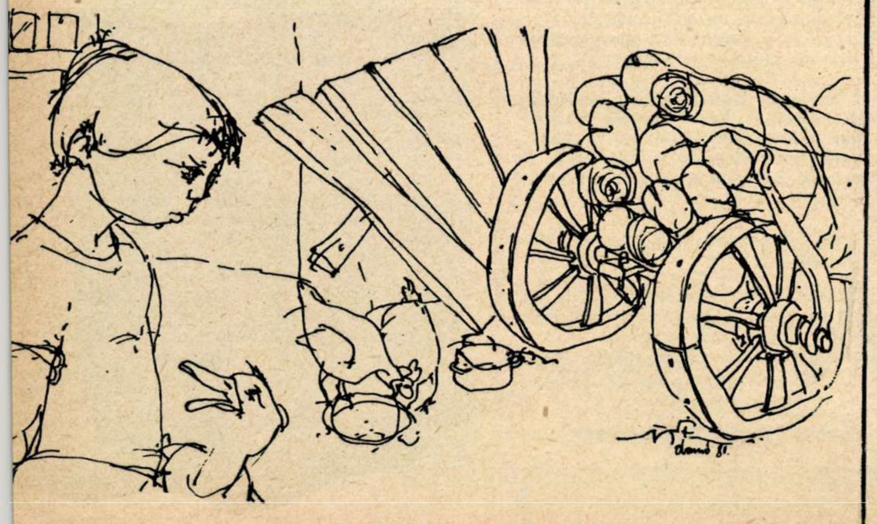

ROMAN FOILETON

21

TEMERARUL

de Haralamb **ZINCĂ**

Căpitanul Pan Demetriad e palid din pricina oboselii. Se ridică greoi, simte nevoia să facă doi-trei pași prin încăpere. Dau și eu să mă ridic, mă oprește. Mai mult ca sigur că și eu arăt la fel de pămîntiu. După puțin timp se oprește, mă cîntărește în tăcere, din priviri.

— Așadar, pe domnul Gerstenberg îl interesează cum stăm noi cu artileria? Stăm prost, dom'le, zîmbește chinuit căpitanul, dîndu-mi astfel de înțeles că, la pod, realitatea-i alta.

— 'Nțeles, domnule căpitan!

— Mai stai cu mine puțin și pe urmă te întorci în Victoriei. «Raportezi» la Otopeni că la Podul Băneasa n-a intervenit nimic nou.

Deslușesc o schimbare de ton în glasul comandantului și, instinctiv, mă ridic. De data asta nu mă mai oprește.

— Temerarule, cum te simți?

— Excelent, domnule căpitan! îl asigur eu.

Înveselit mă măsoară din tălpi și pînă-n creștet.

— Mă, de unde o fi luat Gerstenberg hainele astea?! Sînt sigur că din garderoba unui clovn. Deodată, de pe chip îi dispare orice urmă de veselie.

— Aș vrea să redevii locotenentul german Kurt Grollmann și să te întorci la ai tăi... Vreau să circuli pe șosea tot timpul, să-mi supraveghezi în special mișcarea de pe aerodromul Otopeni, care, așa cum știi, e controlat în întregime de inamic. Ce zici, Temerarule, te simți în putere să mai faci un drum?

Nu, nu-i o întrebare de rutină. Îi înțeleg valoarea. Comandantul îmi cere un răspuns sincer, iar eu nu trebuie să-mi supraapreciez capacitatea de luptă. Îl asigur că sînt gata să îndeplinesc, în continuare, orice misiune.

— Nu vei fi singur. La Săftica, în bojdeuca de pe teritoriul fermei actorului Constantin Tănase, te așteaptă, cam de mult, caporalul Grigoriu cu un aparat de emisie și recepție. Nu ești singurul culegător de informații, dar ești singurul «neamț».

— Cum ajung acolo?

— Cu șoferul Gheorghe Bragă. Nu te holba așa! mă ceartă prietenește căpitanul. Omul vrea să ne ajute și nu văd de ce, în momentele astea de restriște, i-am refuza sprijinul. «Raportezi» ce ai de raportat în Calea Victoriei, găsești un pretext ca să părăsești locuința familiei Delius. Îl iei pe Bragă cu tine și te duci la pod, studiezi

PE ADRESA COMANDAMENTELOR PIONIEREȘTI

NOI
ȘI ÎNVĂȚĂTURA (III)

Sigur că atenția celor din jur trebuie să acționeze prompt în fața oricărui act de delăsare, de indisciplină etc. — **de remarcat însă că pe noi ne interesează nu** atît **volumul criticii** (frecvența), cît **eficacitatea ei!**

Serialul nostru «Noi și învățătura» și-a propus să discute atît despre procedeele de critică și avertizare cît și despre cele de laudă și încurajare. Să le analizăm pe cîteva dintre ele, călăuziți de convingerea că esențial este — cum am mai spus — nu volumul manifestărilor ca atare, ci eficacitatea lor: promptitudinea, tonul, consecvența etc.

Să ne învățăm să spunem «vorbe bune»

Într-o diversitate de feluri și la timpul potrivit, nu strică să facem eforturi de-a găsi modalități noi, eficace, de laudă și încurajare: de la strîngerea de mînă și căldurosul «Bravo!» pînă la acordarea unei distincții. În ceea ce privește promptitudinea, iată un exemplu... negativ. Într-o clasă a VI-a ne interesăm despre numărul și situația acelora care încă au dificultăți cu învățătura. Ni se dau cîteva nume. Cercetînd catalogul observăm că unul dintre cei indicați luase cîteva note de excepție în ultima săptămînă, dar detașamentul **nu remarcase!** Aprecierea deci nu venise la timp — și poate că n-ar fi venit deloc dacă nu se ivea ocazia convorbirii noastre. O altă formă de solidaritate care nu acționase la momentul potrivit: aprecierea-recompensă!

Să mai observăm și faptul că vorbele bune, încurajările, se cam adresează invariabil acelorași pionieri; că la Semafor, tot cam aceiași sînt abonații rubricii «Aplauze pentru». Or, să ne gîndim puțin, prieteni: elevul care ia note foarte mari de obicei, este recompensat prompt (și pe drept) de profesor (în catalog) de cununița premiantului, la panoul onoarei și sîrguinței pionierești, de către părinți acasă (prin felicitările lor).

Școlarul însă care, cu efort, a urcat de la 5 la 7, nu va primi nici premiu la sfîrșit de an, nu va fi trimis nici la olimpiadă... Recompensa pe care o merită el trebuie să vină **de la voi!** Reamintim cîteva din modalitățile cele mai frecvent folosite: evidențierea în fața grupei, a detașamentului (în adunările lunare sau cu alte prilejuri), popularizarea la stația de radioficare, la Semafor, la panoul onoarei și sîrguinței pionierești, în cadrul brigăzii artistice. Mai nou se folosește trimiterea de scrisori de felicitare părinților, la locul lor de muncă, sau afișarea fotografiei pionierilor merituoși alături de fotografia părinților lor, pe panoul onoarei muncitorești, la locul de muncă al acestora. Mai ales această a doua metodă este foarte eficace și de-o deosebită valoare educativă: **extindeți-o!**

Mobilizarea pentru meditații

Am ajuns la ultima dintre modalitățile anunțate în introducerea dezbaterii noastre. Cum e lesne de înțeles, importanța meditațiilor rezultă din aceasta că vom înțelege la fel de lesne importanța participării școlarilor la ele. În această privința contribuția voastră poate fi substanțială. Nu prin mustrări, nu prin aluzii ironice îi veți determina pe colegii voștri să meargă la aceste ore, ci printr-o colaborare strînsă cu profesorii de specialitate, printr-o evidență precisă a planificării, printr-o promptă informare a elevilor respectivi. Iată o sarcină foarte precisă pentru responsabilul cu învățătura.

Și încă ceva: nu creați în detașament impresia că meditațiile sînt o pedeapsă, nu-i izolați pe cei indicați de către profesori să participe la ele **în primul rînd** (s.n.),ci faceți astfel ca la orele respective **să participați cît mai mulți dintre voi, indiferent de rezultatele în catalog!**

*

Dragi prieteni, ne oprim aici. Vă propunem ca la terminarea lecturii microserialului «Noi și învățătura» și după ce ați acumulat suficientă experiență în acest prim trimestru școlar, să ne scrieți, cu relatări concrete despre metodele de sprijinire a învățăturii evidențiate în dezbaterea noastră, cît și despre alte metode practicate de voi.

Vă propunem ca scrisorile pe această temă să poarte în paranteză precizarea «Noi și învățătura». Atunci cînd relatarea este a unei anumite întîmplări dintr-o anumită zi, corespondențele se pot adresa binecunoscutei rubrici «O filă de caiet — o zi de școală».

Așteptăm!

Ilie Traian

ROMAN FOILETON

situația la fața locului și căutați împreună o soluție. Sînt convins că o să găsiți una foarte potrivită.

— Uniforma lui Grollmann unde e?

— În valiza cu care ai venit, iar valiza e în mașină, iar Buick-ul lui Bragă e la poartă și te așteaptă.

Mi-a strîns mîna, mi-a urat succes și m-a condus pînă la ieșire, unde a adăugat:

— La revedere, Temerarule!

*

Se luminează de ziuă. Va fi o zi toridă din toate punctele de vedere. Străbatem în goană șoseaua Kiseleff. De astă dată zăresc clar trupele noastre camuflate prin tufișuri, în așteptarea ordinului de luptă. Șoferul meu tace, mă lasă să meditez. Cînd și cînd scoate cîte un suspin... Pe dinaintea ochilor îmi trec chipurile oamenilor pe care i-am cunoscut în ultimele douăsprezece ore.

— Ni se semnalează să oprim, mă informează Bragă.

Văd și eu. Sîntem la Fîntîna Mioriței. În față, podul de cale ferată.

— Oprește, zic, în dreptul benzinăriei.

Bragă procedează întocmai. Cobor. Vine alergînd spre mine un ofițer. Eu sînt în continuare în haine civile, dar uniforma lui Grollmann e pe bancheta din spate și mă așteaptă.

— Domnul Chelaru? îmi zîmbește insinuant cel care se recomandă: Sînt căpitanul Marinescu. Am primit ordin de la Comandamentul militar al Capitalei să mă ocup de dumneavoastră și de șofer...

Îi fac semn lui Bragă să coboare. I-l prezint căpitanului.

— Vă informez că, acum zece minute, coloana inamicului s-a pus în mișcare... Vine spre noi.

— În frunte cu tunurile antiaeriene? întreb eu curios.

— Exact! Văd că sînteți informat.

— Sîntem, sîntem, intervine Bragă în șoaptă, dîndu-și importanță.

— Ciudată strategie! apreciez eu.

— N-au tancuri la îndemînă și probabil se grăbesc să intre în București.

Îmi amintesc de generalul Gerstenberg, de dorința sa de a-l executa pe maiorul Petrescu în Piața Palatului.

— Părerea mea, îmi vorbește în continuare căpitanul, este să vă puneți la adăpost, iar cel mai bun adăpost îl reprezintă rambleul căii ferate.

Nu-mi așteptă răspunsul. Ne cere să-l urmăm. O ia înainte. Urcă panta ce duce spre linia ferată. Îl urmăm și, puțin cîte puțin, descoperim soldați și civili «îngropați» de-a lungul căii ferate cu fața spre podul de peste lac.

V-am pregătit două «loji» în dreapta mea.

Ne îngropăm și noi. Într-adevăr, poziția, din punct de vedere militar, este ideală. De pe înălțimea rambleului, vedem pînă hăt departe, dincolo de lac. Lîngă

ROMAN FOILETON

mine e căpitanul. Ceva mai încolo, un telefonist de campanie. Mă uit la șoferul meu — e calm, dar chelia i s-a îmbrobonit. Deodată aud un huruit. Căpitanul îmi zîmbește liniștitor.

— Vin... Nu trebuie să vă alarmați.

Poziția noastră, bine camuflată, este într-o încremenire totală. Nici n-ai zice că rambleul e înțesat de ostași. Soarele încă n-a răsărit. Huruitul se apropie. Zăresc capul coloanei — cele trei tunuri... Înaintează... De aici unde mă aflu văd bărcile așezate ca o baricadă. Nu la mijlocul podului, ci la capătul nostru de pod. Pe măsură ce coloana înaintează, înmărmuresc. Căpitanul urmărește și el prin binoclu mișcarea inamicului. Dincolo de tunurile germane, o nesfîrșită coloană. Ai zice că nimeni și nimic nu o mai poate opri... Căpitanul îmi zîmbește din nou, iar eu, la rîndu-mi, îi zîmbesc crispat lui Gheorghe Bragă... Huruitul e din ce în ce mai aproape... Încă puțin... De ce oare ai noștri nu trag? Ce așteaptă? Doamne, numai de n-ar interveni prea tîrziu.

Două tunuri germane au intrat pe pod. Se opresc. Din camioanele care le remorchează, sar vreo zece nemți și se îndreaptă spre baricadă s-o înlăture. Coloana se oprește și ea. Devine astfel o țintă fixă. Și, dintr-o dată, văzduhul e cutremurat de bubuituri. Sînt tunurile noastre. Proiectilele lovesc în plin. Podul, tunurile antiaeriene germane se învăluie în foc și fum. Coloana e cuprinsă de panică. Îl aud pe căpitan, țipînd:

Fooc!

În secundele următoare, se dezlănțuie un foc concentric de mitraliere, arme automate, carabine. Trag militarii, trag civilii... Numai eu și Bragă ne holbăm ca doi spectatori...

După vreo cincisprezece minute, fumul se mai risipește. Zăresc tunurile germane. Cu greu mai poți să le recunoști. Țevile îndoite, flăcările mărturisesc treaba bună, gospodărească, a artileriștilor noștri. Au lovit în plin, frîngînd trufia lui Gerstenberg.

Gheorghe Bragă e emoționat. Nu poate să scoată o vorbă. Doar ochii îi strălucesc de bucurie... Mă uit din nou la căpitan. Misiunea lui la pod s-a încheiat, a mea abia acum începe.

— Sfîrșit —

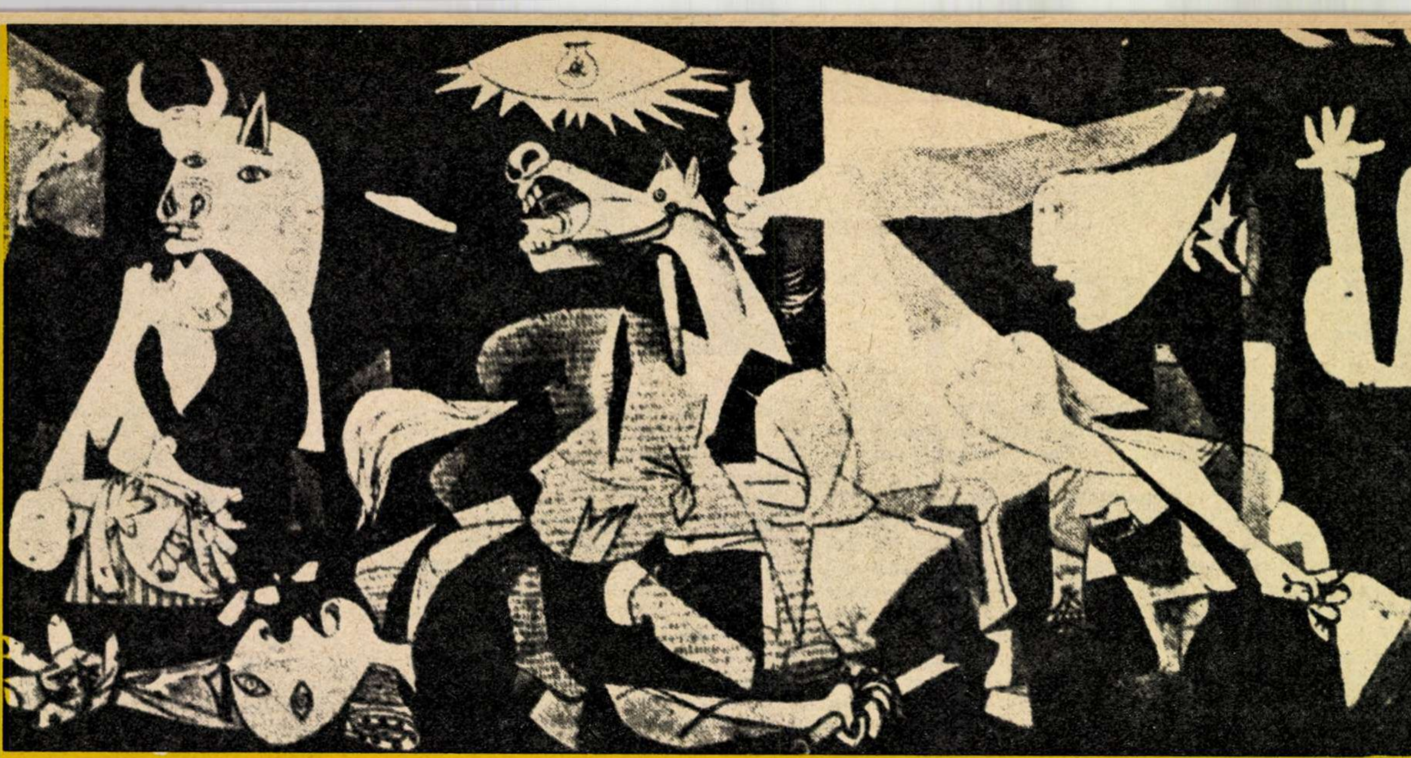

UN TABLOU PENTRU ETERNITATE

Iată unul dintre cele mai cunoscute tablouri din lume: el se numeşte «Guernica» şi a fost pictat de marele pictor spaniol Pablo Picasso în anul 1937. Înainte de a fi port-drapelul unei arte profund umaniste, Guernica este acea localitate spaniolă pe care, în 1937, fasciştii, în ura lor sălbatică împotriva tinerei Republici Spaniole, au bombardat-o cu o cruzime înfiorătoare, ucigînd cu bombele lor copii, femei, bătrîni — totul.

Pablo Picasso, adînc revoltat de această crimă a fasciştilor — una din lungul şi întunecatul lor şir de sîngeroase fărădelegi — a realizat tabloul imediat după aflarea înspăimîntătoarei veşti. El şi-a folosit toată forţa creatoare pentru a lansa un semnal de alarmă adresat întregii omeniri, un mesaj de chemare la luptă împotriva fascismului. Tabloul are dimensiuni foarte mari. După cum vedeţi, Picasso a realizat o compoziţie simbolică, alegorică. Fragmentarea imaginilor, felul în care sînt stilizate, aglomerarea lor constituie procedee care-ţi dau senzaţia-că auzi înseşi strigătele de groază ale oamenilor din Guernica anului 1937. Criticii şi istoricii de artă încadrează acest excepţional tablou printre operele plastice expresioniste. Acest termen desemnează tocmai operele în realizarea cărora autorii, folosind anumite mijloace ale artei plastice moderne, urmăresc să creeze privitorului un adevărat şoc, o puternică sensibilizare a sentimentelor şi a gîndirii, o imagine care nu se uită. «Guernica» este, într-adevăr, un asemenea tablou, dar, prin ceea ce spune umanităţii, depăşeşte cu mult graniţele categoriilor stabilite de istoricii de artă, fiind o operă pentru eternitate. Picasso însuşi scria că pictura este şi o armă de luptă împotriva inamicilor umanităţii.

Marele pictor spaniol Pablo Picasso — al cărui centenar e sărbătorit în 1981 în întreaga lume, el stingîndu-se din viaţă acum cîţiva ani la o vîrstă foarte înaintată — a hotărît ca extraordinara «Guernică» să nu fie expusă în Spania decît după căderea regimului franchist. Într-adevăr, au trecut decenii, poporul spaniol şi-a continuat lupta şi, în cele din urmă, s-a eliberat de teroarea franchistă. «Guernica», aflată în tot acest timp la un mare muzeu din New-York, a ajuns şi ea, în sfîrşit, în patrie, potrivit dorinţei autorului ei. Veşnic vie, această excepţională operă este şi astăzi, poate mai mult ca oricînd, un viguros manifest de chemare la luptă împotriva ororilor războiului.

Sandu Alexandru

SĂNĂTOȘI. VIOI, PUTERNICI! (5)

CONTINUĂM CURSUL NOSTRU DE CULTURISM CU PUBLICAREA CELEI DE A 5-A «LECŢII» ÎN CARE VĂ OFERIM ULTIMELE EXERCIŢII — PENTRU DEZVOLTAREA MUSCULATURII TRUNCHIULUI —, DUPĂ CARE ÎN «LECŢIILE» URMĂTOARE (6 ŞI 7), VĂ VOM PREZENTA PROGRAMUL DE LUCRU SĂPTĂMÎNAL, LUNAR, PE 3 LUNI ŞI PE 6 LUNI.

Exerciţiul 19 din poziţia stînd depărtat cu braţele cu gantere la umeri (fig. 19), răsucirea trunchiului cu revenire, 4 serii a cîte 10 repetări.

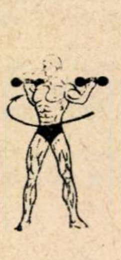

Fig. 19

Exerciţiul 20: din poziţia stînd cu braţele cu gantere la ceafă (fig. 20 A), îndoirea trunchiului înainte (fig. 20 B) cu revenire. 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

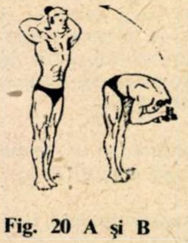

Fig. 20 A şi B

Exerciţiul 21: din poziţia stînd depărtat cu ganterele la ceafă (fig. 21), îndoirea laterală a trunchiului cu revenire, 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

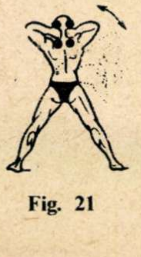

Fig. 21

Exerciţiul 22: din poziţia culcat înainte cu coapsele pe o bancă sau pe un scaun-taburet şi cu picioarele fixate sub tăblia unei mese mai grele sau a unei mici bare prinse în perete şi cu mîinile cu gantere la ceafă (fig. 22), îndoirea înainte şi extensia trunchiului cu revenire (vezi desenul punctat), 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

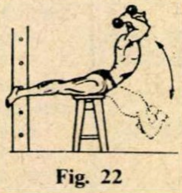

Fig. 22

Exerciţiul 23: din poziţia stînd cu picioarele depărtate şi cu ganterele la umăr, genuflexiuni (figura 23), 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

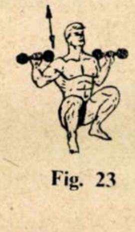

Fig. 23

Exerciţiul 24: din poziţia stînd cu ganterele la umăr (figura 24 A), sărituri pe ambele picioare cu elan luat prin semigenuflexiune (fig. 24 B şi C), 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

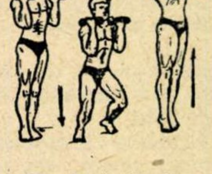

Fig. 24 A, B, C

Exerciţiul 25: din poziţia stînd cu ganterele la umăr, forfecarea alternativă a picioarelor (fig. 25 A şi B), 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

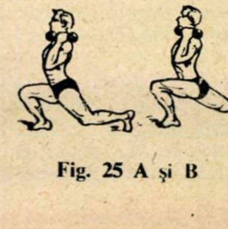

Fig. 25 A şi B

Exerciţiul 26: din poziţia stînd cu vîrfurile picioarelor pe un prag şi cu ganterele la umeri (fig. 26 A) ridicări pe vîrfuri (fig. 26 B) cu revenire, 4 serii a cîte 10 repetări fiecare.

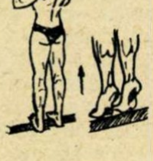

Fig. 26 A şi B

DUMITRU HÎTRU
lector univ. I.E.F.S.

(Va urma)

Un milion de prieteni

O FILĂ DE CAIET - O ZI DE ȘCOALĂ

Dragii mei, scrisorile sosite la ancheta — concurs **«O filă de caiet — o zi de școală»** sînt din ce în ce mai interesante. Să răsfoim împreună «noutățile»!

● **Partea de rezistență** a «filei» trimise de **Diana Beatrice Burcea** (comuna Neatîrnarea, Tulcea) o constituie vestea că, în ziua de 9 oct. 1981, s-a confirmat fericitul fapt că **«unul din cei doi chiulangii ai clasei a renunțat la vechiul său nărav. E prezent la ore și, mai mult, se pregătește destul de bine, a luat, de pildă, chiar azi un 7 la matematică, notă mare față de ceea ce întîlneai pînă acum la el. Sperăm că exemplul său ne va folosi să-l îndreptăm și pe celălalt coleg».** Bine gîndit. Ce părere are ultimul chiulangiu? Așteptăm vești bune și despre el!

● **O păcăleală de pomină** au «înghițit» cîțiva colegi ai corespondentelor noastre **Daniela Dumitraș** și **Viorica Cionca** (amîndouă din clasa a opta A, Șc. gen. Lazuri, jud. Satu Mare). Ele ne scriu că, nepregătindu-și analiza gramaticală, cîțiva au copiat cuvînt cu cuvînt tema colegei Stela U. Rezultatul: toți acești întreprinzători s-au prezentat la oră cu temele greșite pentru că greșit fusese chiar... «originalul»! De unde se vede că pînă și în materie de copiat trebuie să existe o specializare...

● **Mari amuzamente** din recreațiile celor din cl. a opta A, Șc. gen. Gruia — Mehedinți ne descrie **Anica Matei**. **«O colegă,** ca să se distreze, **a pus pe bancă un șarpe de plastic, iar noi ne-am și speriat! Alta îl imita pe Henric al IV-lea care, pierzîndu-și calul într-o bătălie, striga «Dau un regat pentru un cal!» Un băiat ne-a spus niște glume atît de bune încît am rîs pînă am început să sughițăm.** Într-adevăr, o recreație veselă face mult, atunci cînd în locul trîntelilor preferăm hazul colegial.

● **Un buclucaș întrerupător electric** s-a gîndit să se defecteze exact înaintea începerii orei de română în clasa **Dianei Apostol**, com. Flămînzi-Botoșani. **«Fiind ultima oră de curs, era cam întuneric, așa că** — precizează Diana — **cei care nu-și învățaseră poezia sperînd că o să tragă cu coada ochiului în carte degeaba s-au străduit; nu se vedea nimic!»** S-a văzut în schimb cine o învățase!

Stimați prieteni, așteptăm în continuare «filele» voastre. Să nu uit: într-una din cele publicate mai sus, autoarei i-a scăpat — din grabă, desigur — o inexactitate. Ați observat-o?

Ovidiu Zotta

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta, ca de obicei, mențiunea «Un milion de prieteni».

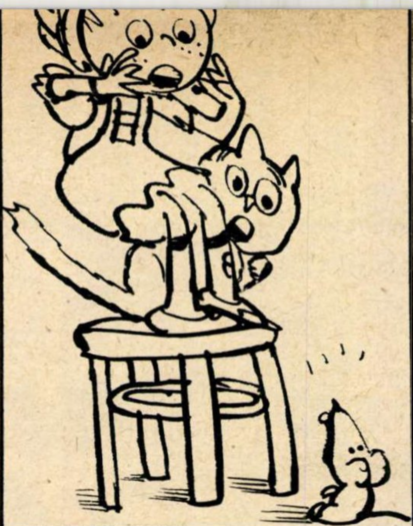

ANECDOTE

— Bunică, vino să te joci cu noi. Ne jucăm de-a urșii în grădina zoologică.

— Și eu ce trebuie să fac? întreabă bunica.

— Să fii o bunică bună și să dai urșilor bomboane.

Profesorul întreabă pe un elev:

— Uită-te bine la tabloul acesta, sînt două păsări: care-i vrabie și care-i pițigoi?

— Aceea de lîngă pițigoi este vrabie — răspunde elevul.

— Cîte picioare are calul? întreabă învățătorul.

— Patru. La fiecare copită cîte unul.

— Mamă, mă iubești?

— Numai cînd ești ascultător.

— Îmi pare rău, eu totdeauna te iubesc.

T. Holban

EPIGRAME

Carnetul leneșului

Carnețelul, permanent,
Seamănă cu-un firmament:
Are soare, lună, stele,
Dar trec nouri peste ele!

Unuia slab la geometrie

A dedus privind în gol
Chiar cînd nu voia să-nvețe,
Că volumul e un ocol
Mărginit de suprafețe!

Cum circulăm

Prin pasajul subteran
Trece-ntotdeauna Dan,
Faptul nu e de mirare!
Are zece la purtare!

Atentie la traversări

Chiar cînd vîntul te gonește,
Sau cînd ploaia te izbește,
Prins de a vitezei febră,
Nu uita să treci pe «zebră»!

Gh. Zarafu

INVENTICA B.D

Pionierii care și-au văzut numele în lista cîștigătorilor concursului «Inventica B.D.», apărută în «Cutezătorii» nr. 24, sînt rugați să trimită pe adresa revistei «Cutezătorii». (Piata Scînteii nr. 1, sector 1, București), numele și adresa unde doresc să-și primească premiul.

NEVAZUT, NEAUZIT, DAR PREZENT

- Foileton -

Ar fi momentul și cazul să ridic mîna, ori măcar să schițez un gest de împotrivire, să am curajul să spun că a fi coleg bun nu înseamnă neapărat a te lăsa legat de bună voie la ochi ca în jocul de-a baba-oarba. Să nu fiu înțeles greșit. Îmi place să mă joc, îmi place să alerg, să rîd, să glumesc. Știu de la tata și de la bunicul, amîndoi oțelari de frunte (am fost săptămîna trecută la Combinat cu detașamentul și i-am văzut la panoul de onoare) că fără o glumă, fără un pic de veselie, o zi de muncă e ca o zi fără soare.

Da, așa o fi, sau așa ar trebui să fie. Nu am nici cea mai mică îndoială. Numai că la noi în clasă nu prea se știe ce-i veselia, deși ne place să atîrnăm lampioane din hîrtie colorată și să ne lăsăm încîntați de lumina lor artificială.

Poate n-o să mă credeți, însă cel mai mare lampion îl atîrn chiar eu. Pentru că mie îmi vine în fiecare toamnă cea mai grea sarcină: să am grijă de Dorel. Mai exact, să am grijă de lecțiile lui Dorel. Pentru că, vreau nu vreau, eu sînt cel mai bun din clasă, iar Dorel e cel mai bun din școală, din oraș, ba chiar din județ. Cel mai bun solist de muzică populară, cel mai bun recitator, cel mai bun fluieraș.

Sigur, la prima vedere, să ai grijă de cineva, e plăcut, și frumos, și colegial. Cu o singură condiție, colegul în cauză să nu fie Dorel. Altfel, sarcina se transformă în povară. Asta v-o spun eu în modul cel mai sincer și mai cinstit. Și o spun din experiență. E a treia toamnă de cînd îmi revine această «sarcină frumoasă», cum spun colegii, «de a-l ajuta pe Dorel».

A-l ajuta e un fel de a spune. Fiindcă din clipa în care primesc această sarcină raporturile dintre mine și Dorel se schimbă, așa cum se schimbă, dacă vă amintiți, raporturile dintre Harap-Alb. și Spîn. Fără să fie nevoie să cobor într-o fîntînă, vrînd-nevrînd, eu din Harap-Alb devin Spînul, iar Dorel din Spîn devine Harap-Alb. Însă nu bunul, mîndrul, cinstitul Harap-Alb, ci un ins îngîmfat, leneș, superficial. Să nu credeți că vreau să-l ponegresc. Nu, departe de mine gîndul acesta. Vreau doar să arăt lucrurile așa cum sînt, și mai ales cum nu ar trebui să fie, dacă Dorel n-ar avea de partea lui întreaga clasă și chiar întreaga școală, cu profesori cu tot.

Pentru că Dorel nu știe ce înseamnă să fii ajutat. Nu știe și nici nu vrea să știe. Motivul? Nu are timp niciodată. Știe, în schimb, altceva. Să întrebe, să pretindă, să ceară.

— Mi-ai scris cuvintele la franceză?

— Mi-ai făcut harta la geografie?

— Mi-ai copiat problemele la algebră?

Iar eu îmi plec fruntea și-i întind servieta:

— Da, ți-am scris... ți-am făcut toate temele.

Dar asta nu-i totul. De cele mai multe ori, Dorel nici nu intră în clasă. E plecat la repetiție, e plecat la Casa de cultură sau la județ. Însă elevul de serviciu nu-l dă absent. E o convenție acceptată atît de colegi, cît și de profesori. Chiar cînd se întîmplă ca profesorul de matematică, de fizică, de geografie ori de română să uite că nu-i în clasă și să-l cheme la lecție, nu intră nimeni sub bancă de rușine, nici nu se prăbușește tavanul clasei peste noi. Dilema se rezolvă cît se poate de simplu. Pentru că mirat și concesiv, profesorul intreabă:

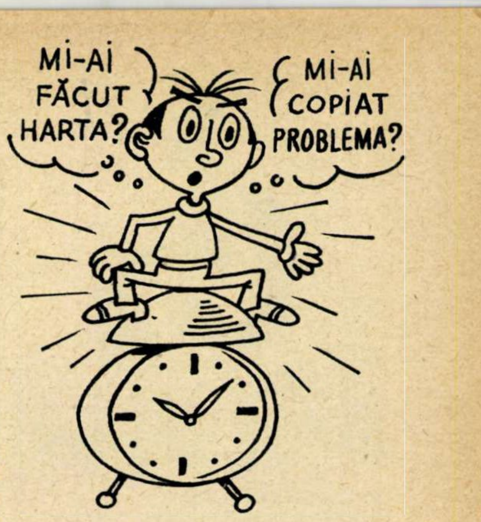
MI-AI FĂCUT HARTA?
MI-AI COPIAT PROBLEMA?

— Dar și-a făcut lecțiile?

— Și le-a făcut! strigă clasa.

Iar eu, ca să confirm, scot din servieta lui Dorel caietul cu problemele rezolvate și scrise de mîna mea, care a făcut bătături la degete și merg spre catedră. Profesorul — de matematică, de fizică, de geografie ori de română — se uită și pe chip îi apare un zîmbet de mulțumire:

— O! Dar și-a făcut temele! Foarte bine. Merită un zece.

Profesorul trece nota în catalog, iar eu mă întorc în bancă avînd întipărit pe chip un zîmbet străin. Zîmbetul clasei.

Iar Dorel continuă să rămînă nevăzut, neauzit, dar prezent, de la o zi la alta... De la un an la altul.

De aceea, acum, în această toamnă, mă întreb: n-ar fi momentul să am curajul să spun că a fi coleg bun nu înseamnă neapărat a te lăsa legat de bunăvoie la ochi, ca în jocul de-a baba-orba?

Costache Anton

●●●●●●●●●●●●●●

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Redactor de număr:
COSTACHE ANTON

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033
12 pagini, 1 leu

1

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

2

3

4

5

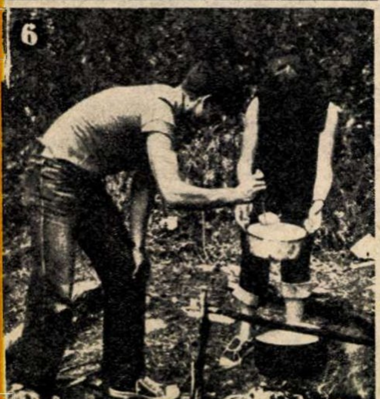
6

TEMERARII

PENTRU A ȘASEA OARĂ LA ÎNĂLȚIME

«...Caravana pornește la drum cu pas domol, urmărită un timp de privirile celor rămași în tabără. Poteca intră în pădure, urcînd în serpentine din ce în ce mai aspre. Călăuziți de marcajul bandă albastră și triunghi galben de pe copaci, urcăm mereu pe piciorul muntelui Grădișteanu. După circa o oră de mers, poteca ne scoate în golul alpin la marginea căreia se află stîna părăsită. Aici facem un scurt popas, cît să ne tragem puțin sufletul — cum se zice —, servim lămîie cu zahăr, după care pornim din nou la drum. Deși frumusețea peisajului și greutatea rucsacurilor pline cu ciment ne îndeamnă la popasuri mai dese, noi evităm, pe cît putem, să ne oprim din mers. Vrem să ajungem cît mai repede sus. Trecem pe lîngă bordeiul părăsit aflat pe la jumătatea pantei și, cu ultimele forțe ieșim pe umărul Grădișteanului...»

Era 1 august 1980, zi în care noua și îndrăzneața tentativă a celor 16 «temerari» de la Școala generală din Dîrmănești, județul Argeș (15 pionieri și școlari, conduși de profesorul Ion Niță) se declanșase. Îndrăgostiți de munte și convinși de necesitatea creșterii siguranței în practicarea turismului montan, și în acest an, în cea de-a șasea expediție a lor, ei și-au propus, ca de obicei, să realizeze, printre altele, și remarcarea unui traseu deteriorat, cel dintre Cabana Voina și vîrful Păpușa, o «operație» dintre cele mai grele, mai dificile, la care nu se-ncumetă prea ușor nici cei mai experimentați oameni ai muntelui. Vor reuși oare? Vor ieși victorioși din aspra bătălie cu muntele și cu ei înșiși în care s-au angajat din proprie inițiativă, sau pînă la urmă se vor da bătuți? Să-i urmărim îndeaproape, împreună cu turiștii și cu ciobanii care îi privesc uimiți:

«...Cu stîlpii în spate, drumul este mult mai greu. Din cînd în cînd ne oprim pentru popas. După aproape o oră, Doru Bican și Mitoi ajung primii pe traseu, lasă stîlpii și se înapoiază repede să-i ajute pe Cornel și pe Costel care, transportînd fiecare cîte doi stîlpi, rămăseseră mult în urmă... Obosiți dar satisfăcuți, în jurul orei 12,30, terminăm cu aducerea stîlpilor în traseu. Flămînzi și însetați, ne așezăm la masa de prînz. Ne înfruptăm cu conserve de carne, cu roșii și cu chec, apoi ne răcorim cu apă de la izvor...»

Pînă aici, nota 10, dar nu-i decît începutul. Ce urmează e și mai greu:

«...Luăm cu noi un stîlp și-i alegem locul de amplasare avînd grijă să fie pe direcția celorlalți. Cornel și Costel, înarmați cu spițul metalic și cu cutii goale de conserve, încep săparea gropii, folosindu-se de experiența bogată cîștigată în anii trecuți. Unul sapă iar celălalt scoate pămîntul și pietrele, pînă cînd groapa, de forma unui trunchi de con, cu baza mică la suprafață, atinge adîncimea de 70—80 cm. În același timp, Cristi aduce de la izvor o pungă mare de plastic plină cu apă, iar noi, ceilalți, cărăm, tot de la izvor, pietriș și alte pietre mai mari, necesare la fixarea stîlpului. Într-un sac de polietilenă amestecăm apoi pietrișul cu ciment și cu apă, preparînd betonul. Cînd totul e gata, așezăm stîlpul în groapă și turnăm un strat de beton, urmat de unul de pietre pe care le batem bine. Continuăm așa pînă umplem groapa, fixînd bine stîlpul... Cînd lucram la al patrulea stîlp, vremea a început să se răcească. Nori grei iau în stăpînire cerul și ne zoresc să lucrăm cît mai repede. Abia sfîrșim montarea stîlpului, că a și început să plouă, cu fulgere și tunete. Acoperim în grabă cimentul cu polietilenă și pornim spre tabără...»

«Hora» aceasta obositoare, «jucată» la mare altitudine, pe versanții de sub Vîrful Păpușa, e în plină desfășurare, iar «temerarii» se țin bine, nici unul nu iese din rînd:

«...Cei patru băieți iau fiecare cîte un stîlp în spinare și cîte o pungă cu ciment și pornesc cu el în urcuș, spre Colții Mîra. În urma lor, Doru Bican transportă apă într-un sac mare de polietilenă. Noi, marcatorii, rămînem pe loc. Vom începe lucrul chiar de-aici. Urmărind traseul fixat, alegem pietrele mai mari, pe care după ce Marius le curăță cu o perie de sîrmă, noi dăm fondul alb pentru cele trei semne de marcaj. Fetele, care vin după noi, așază șabloanele pe fondul alb și vopsesc cîte două pătrate și un triunghi între ele... Începe din nou să plouă, dar ne dăm seama că nu va dura prea mult și nu mai pornim spre tabără, ci ne ascundem sub foliile de polietilenă și așteptăm ca vremea să se îndrepte. Ploaia se transformă în măzăriche și după ce aceasta joacă darabana vreo zece minute pe foliile de polietilenă, încetează. Soarele apare din nou dintre nori, iar noi ne reluăm lucrul, uitînd repede și frigul pe care l-am îndurat, și emoțiile prin care am trecut...»

Sînt atît de convinși de importanța acțiunii lor, încît nu-și pierd din elan nici cînd unii «turiști» (puțini, într-adevăr), îi tratează nu numai cu indiferență, ci chiar le deteriorează, din neglijență, «opera» pe care tocmai o creează:

«...În timp ce lucram de zor, din urma noastră urcă un grup de elevi din Topoloveni. Observăm că taie serpentinele pe scurtături — urcînd în felul acesta, nu vor ajunge prea departe — și calcă pe unele dintre semnele proaspăt vopsite de noi. De altfel și alți tineri turiști, probabil studenți, trec nepăsători pe lîngă noi, nici măcar nu ne salută, cu toate că noi lucrăm pentru ca ei și toți ceilalți turiști să poată parcurge traseul acesta greu pe orice vreme, în deplină siguranță. Atitudinea lor ne-a întristat, dar rămași singuri, ne continuăm lucrul cu și mai multă rîvnă, refacem semnele deteriorate și montăm ultimii doi stîlpi...»

În patru zile, cei 16 expediționari reușesc o performanță de cea mai înaltă clasă: montează și reconsolidează pe amintitul traseu 25 de stîlpi și vopsesc pe pietre 120 de semne, realizînd un marcaj «ca la carte». În finalul acestei operații grele, dar de mare utilitate socială, conștienți că au realizat ceva deosebit «temerarii» trăiesc, pe crestele Vîrfului Păpușa, fireasca satisfacție a învingătorilor:

«... Timpul e frumos și lucrăm cu plăcere, cu toate că sîntem murdari de vopsele din cap pînă-n tălpi — pe mîini, pe ochi, pe haine. Dar cînd privim în urma noastră și vedem semnele de pe pietre și stîlpii proaspăt vopsiți strălucind în soare, ne simțim mîndri de tot ceea ce am realizat... Revenim la stîlpul cu săgeți și, cu ultimele picături de vopsea, scriem pe cîteva pietre două litere și o cifră la mijlocul lor: T 6 D, adică «Temerarii 6 din Dîrmănești».» Și cu ea, încheiem aici munca noastră. Iar mîine dis-de-dimineață ne vom continua expediția. Timp de încă 9 zile vom străbate munții Piatra Craiului și Ciucaș, pentru a cunoaște și a admira noi frumuseți și bogății după care inimile noastre sînt necontenit însetate...»

Astfel, trăind 4 zile în postură de «meșteri Manole» la mare altitudine și alte 9 zile ca turiști-cercetători, «temerarii» de la Școala generală din Dîrmănești reușesc să se situeze încă o dată la înălțime — pentru a șasea oară consecutiv —, prin încă o expediție de excepție.

C. Diaconu

Foto 1: Cu puțină vopsea și cu multă trudă, un stîlp vechi e transformat într-unul nou.

Foto 2: Caravana cu stîlpi pornește la drum, spre înălțimi.

Foto 3: Un nou stîlp «este ajutat să stea singur în picioare».

Foto 4: Pictînd, cu semne de marcaj, pietrele dintre Cabana Voina și Vîrful Păpușa.

Foto 5: Un scurt dar reconfortant popas în peisajul de basm al muntelui.

Foto 6: La foc de lemne și sub cetina codrului, mîncarea nu poate să iasă decît foarte gustoasă.

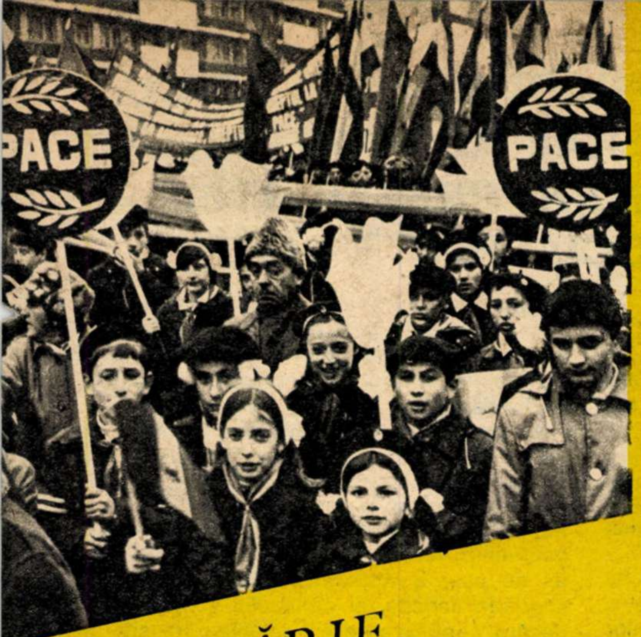

COPILĂRIE,
PACE,
VIITOR

Cutezătorii

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ
DE CONSILIUL
NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

47,48

JOI, 26 NOIEMBRIE 1981,
ANUL XV (NR. 738-739)

Foto: Grigore Prepeliță

Din sumar :

CUTEZĂTORI LA ȘCOALA MUNCII: să descoperim împreună frumusețea muncii navaliștilor (reportajul în pag. 16).

CADRAN POLITIC

Plenara Consiliului National al Frontului Democrației și Unității Socialiste — desfășurată sub președinția tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, a dezbătut Proiectul Planului național unic de dezvoltare economico-socială pe anul 1982, Proiectul Planului de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare pe anul 1982 precum și Programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea teritorială pentru asigurarea populației cu produse agricole, animale și vegetale, pe perioada 1982—1985.

În încheierea lucrărilor plenarei care a adoptat în unanimitate documentele supuse dezbaterii, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a rostit o amplă cuvîntare.

Plenara Consiliului National al Oamenilor Muncii s-a desfășurat de asemenea sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, președintele Consiliului Național al Oamenilor Muncii. Plenara a analizat îndeplinirea sarcinilor prevăzute pentru cel dintîi an al actualului cincinal și a adoptat în unanimitate următoarele documente: Proiectul Planului unic de dezvoltare economico-socială a României pe anul 1982; Programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea teritorială pentru asigurarea populației cu produse agricole, animale și vegetale pe perioada 1982—1985; Programul privind aprovizionarea populației pe trimestrul IV 1981 și semestrul I 1982; Proiectul Legii cu privire la organizarea și conducerea unităților socialiste de stat, precum și la funcționarea acestora pe baza autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare; Proiectul Legii privind Congresul consiliilor oamenilor muncii, Consiliul Național al Oamenilor Muncii, conferințele consiliilor oamenilor muncii și consiliile județene ale oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe.

Plenara Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor — a luat în dezbatere activitatea desfășurată în aceste sectoare de activitate în anul aflat aproape de încheiere și a trasat direcțiile principale de acțiune pentru îndeplinirea sarcinilor de plan fixate pentru anul 1982.

Adresîndu-se plenarei — și prin ea tuturor oamenilor muncii, specialiștilor din agricultură — tovarășul Nicolae Ceaușescu a criticat o serie de neajunsuri, a dat indicații pentru îmbunătățirea continuă a rezultatelor muncii din acest important sector al economiei naționale. În încheiere, secretarul general al partidului a arătat că dispunem în agricultură de tot ce este necesar pentru a se realiza hotărîrile Congresului al XII-lea, pentru creșterea contribuției agriculturii la dezvoltarea generală a patriei socialiste.

TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Mult iubite și stimate
tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Noi, toți copiii României socialiste, care creștem și ne formăm ca viitori comuniști sub părinteasca dumneavoastră îndrumare, în minunatele condiții de viață, muncă și învățătură, vă mulțumim cu toată căldura sufletelor noastre de copii pentru grija deosebită ce o manifestați permanent ca să trăim în pace, să avem o copilărie fericită, lipsită de imaginea cruntă a războaielor.

Sîntem mîndri că dumneavoastră, cel mai iubit fiu al României socialiste, personalitate de seamă a lumii contemporane, mesager strălucit al gîndurilor de pace și prietenie ale poporului român, prin activitatea neobosită ce o desfășurați pe plan internațional, dăruindu-vă întreaga dumneavoastră ființă nobilelor idealuri ale păcii, luptați neobosit pentru instaurarea pe planetă a unui climat de înțelegere, securitate, colaborare și pace.

De aceea, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, noi, toți copiii României socialiste, vă sîntem recunoscători pentru noua dumneavoastră inițiativă de a desfășura vaste acțiuni politice de masă în țara noastră, menite să permită manifestarea puternică a hotărîrii întregii națiuni socialiste de a acționa neabătut împotriva intensificării cursei înarmărilor, și ne alăturăm glasurile noastre voinței de pace a poporului român, care se face tot mai auzit în lume.

Noi, copiii României, alături de toți copiii lumii, ne ridicăm împotriva înarmărilor, a armelor de distrugere în masă, sîntem împotriva a tot ceea ce înseamnă politică de forță, intimidare, agresiune și dominare în relațiile dintre state.

Pentru pacea lumii, pentru liniștea și securitatea planetei noastre, noi, pionierii români, întindem mîinile noastre tuturor copiilor lumii, formînd, împreună cu aceștia, în jurul Pămîntului, o uriașă horă a păci și solidarității.

Ne angajăm, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu că nu vom precupeți nici un efort pentru a contribui la dezvoltarea solidarității tinerei generații de pe întregul glob, că în cadrul relațiilor Organizației Pionierilor cu organizațiile de copii din celelalte țări, vom milita neabătut pentru afirmarea în lume a dorinței de pace a României, pentru triumful veșnic al copilăriei fericite, al cîntecului și jocului, al visului fiecărui copil de a deveni cetățean folositor țării sale.

Mobilizați de Apelul pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste, vom declanșa ample acțiuni de condamnare a războiului, a înarmărilor, a politicii de agresiune. Marșurile noastre pentru pace, ștafetele solidarității cu toți copiii lumii, celelalte acțiuni dedicate păcii și prieteniei vor întări și mai mult voința de pace a celor peste 4 milioane de copii români.

Vă mulțumim, iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru viața fericită pe care ne-ați dăruit-o și pe care, cu dragoste neasemuită de părinte, ne-o vegheați zi de zi, și vă făgăduim cu toată puterea recunoștinței noastre că vom munci și vom învăța în așa fel încît să fim la înălțimea grijii pe care ne-o purtați, că vom face totul pentru a deveni osteni destoinici ai Partidului Comunist Român, constructorii de mîine ai României comuniste, țara păcii și prieteniei între popoare.

CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În numele vieții, al tinereții, copiii României socialiste spun un NU hotărît cursei înarmărilor

Însuflețiți de strălucita inițiativă de pace a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, de vibrantul Apel pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității socialiste, pionierii din întreaga țară au participat la numeroase manifestări dedicate păcii, stopării aventuroasei curse a înarmărilor, împotriva fabricării bombei cu neutroni. Alături de toți oamenii muncii, de părinții și frații lor mai mari, pionierii din comune, orașe și municipii, au luat parte la marșuri, mitinguri și adunări dedicate păcii, și-au exprimat voința fermă de a trăi într-o lume ferită de pericolul războaielor, o lume a copilăriei luminoase, o lume în care dreptul la viață să fie o certitudine pentru copiii, tinerii întregii lumi.

IATĂ CÎTEVA DINTRE NUMEROASELE ȘTIRI CE SOSESC ZILNIC LA REDACȚIE:

Apărînd pacea, apărăm viitorul copiilor

La Cluj-Napoca a avut loc o impresionantă adunare a pionierilor din municipiu, prin care aceștia și-au manifestat adeziunea fierbinte la Apelul pentru dezarmare și pace al F.D.U.S.

La această adunare pionierii l-au invitat în mijlocul lor pe tovarășul Ioan Crișan, secretar cu probleme organizatorice la Comitetul municipal P.C.R. Cluj-Napoca. În cuvîntul adresat pionierilor, oaspetele a subliniat înalta semnificație a strălucitei inițiative de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, ideile cuprinse în Apelul pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste. În continuare au luat cuvîntul, exprimîndu-și voința de pace și adeziunea fierbinte la ideile conținute în Apel, pionierii Camelia Fărcaș, Școala generală nr. 5, Radu Galiș, Școala generală nr. 26, Anca Topan, Școala generală nr. 15, Diana Bîrsan, Liceul de științele naturii.

În emoționantul său cuvînt, pionierul Rau Galiș, locțiitor al președintelui C.J.O.P. a arătat: «Noi cunoaștem ororile războiului din lecturi, din relatările părinților și profesorilor. Ne cutremură imaginea Hiroșimei, a oamenilor transformați, într-o secundă, în cenușă, ne cutremură imaginea mamelor ce-și caută copiii. Sensurile adînci ale cuvîntului «Pace» ne stăpînesc inimile în fiecare clipă a vieții noastre. În tot ce facem și gîndim pacea constituie idealul nostru suprem. Noi, copiii, iubim pacea pentru că ea înseamnă viață, bunăstare și fericire și ne pronunțăm cu toată hotărîrea împotriva cursei înarmărilor. Avînd fericirea ca anii copilăriei să ne fie ocrotiți cu atîta dragoste si căldură de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și îndrumător al copiilor patriei, ne angajăm să nu precupețim nici un efort

(CONTINUARE ÎN PAG. 10)

TINERETUL ROMÂNIEI DOREȘTE PACEA

Opțiunea fermă a tinerei noastre generații

Desen de **Raluca Dumitrescu** cl. a II-a, Școala generală nr. 75, București.

Sîmbătă, 14 noiembrie, s-a desfășurat în Capitală, sub deviza «Tineretul României dorește pacea», un grandios marș, organizat de către Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizația Pionierilor, la care au participat peste 70 000 de tineri din întreaga țară — muncitori, țărani, elevi, studenți și intelectuali: români, maghiari, germani și de alte naționalități. Răspunzînd cu însuflețire Apelului pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste, chemării vibrante a secretarului general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, adresate întregului nostru popor de a salvgarda pacea, zecile de mii de tineri, purtînd portrete ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, drapelele patriei și ale partidului, panouri sugestive și scandînd lozinci, au străbătut marile artere ale Bucureștiului — bulevardele Ana Ipătescu și Magheru, Piața Unirii și bulevardul Dimitrie Cantemir — pînă în fața modernei clădiri a Palatului sporturilor și culturii. Miile de bucureșteni care au asistat la această tumultuoasă revărsare de tinerețe au avut prilejul să cunoască opțiunea fermă în favoarea păcii a întregului nostru tineret, exprimată atît în cuvintele înscrise pe panouri, cît și în lozincile scandate: «*Ceaușescu pace!*», «*Nu, bombei cu neutroni!*», «*Ne poartă, către pace, azi, solia/ Partidul, Ceaușescu, România*»; «*Fonduri pentru dezvoltare/ Nu vrem arme nucleare!*»; «*Tinerii doljeni cer cu hotărîre eliberarea omenirii de coșmarul unui nou război*»; «*Tinerii din județul Botoșani doresc ca energia nucleară să fie folosită în slujba omului, nu să îi omoare!*»

În fruntea impresionantei coloane a tinereții, care se revărsa domol, ca apele unui fluviu, pe marile bulevarde, în primele rînduri s-au aflat 200 de pionieri din Capitală, reprezentanții celor peste 4 milioane de copii ai țării.

Ca-ntotdeauna cînd e vorba de marile evenimente trăite de întreaga țară, și de data aceasta purtătorii cravatelor roșii cu tricolor au răspuns «prezent!». Un «prezent!» spus din adîncul inimilor și conștiințelor lor curate de copii. Purtînd un mare portret al tovarășului Nicolae Ceaușescu înconjurat de eșarfe tricolore, lozinci și steaguri, flori și simbolici porumbei albi, pe tot parcursul marșului și al mitingului cu care acesta s-a încheiat, pionierii și-au unit glasurile cristaline cu glasurile miilor de tineri, într-o patetică chemare la rațiune și la pace, la stoparea nesăbuitei curse a înarmărilor și la dezangajare militară: «*Vrem pace pe pămînt!*» «*Ceaușescu ne învață/ S-apărăm dreptul la viață!*»

«*Eu știu mai bine decît alți copii de vîrsta mea cît de rău este războiul* — ne spune Victor Goanță, elev în clasa a VII-a la Școala generală nr. 186. *Tatăl meu este invalid de război. A suferit mult din cauza asta și eu nu vreau, nu pot să concep ca și alți oameni, care acum sînt întregi și sănătoși, să ajungă infirmi sau chiar să-și piardă viața. De aceea am ținut să particip la acest marș*».

Alături de Victor, pășește o fată. E Anca Milu, elevă în clasa a VIII-a la Școala generală nr. 205. Intervine și ea în discuție: «*Eu n-am cunoscut războiul decît din cărți, din filme și din povestirile unor militari cu care ne-am întîlnit la școală. Îmi dau însă seama ce-ar însemna acum, cînd există arme dintre cele mai moderne, cum sînt bombele atomice și cu neutroni: țări întregi prefăcute în ruine și în pustiuri, milioane de vieți sacrificate. Sper că acest marș al nostru, ca și toate celelalte manifestări pentru pace din întreaga țară, îi vor pune pe gînduri pe cei care vor un nou război*».

«*Marșul acesta ne-a oferit și nouă, pionierilor, cea mai tînără generație a patriei, posibilitatea să ne manifestăm public dorința fierbinte de-a trăi în pace, de-a ne bucura de viața în care se poate spune că abia am pășit* — adaugă Silvia Dincă, tot de la Școala generală nr. 205. *Mulțumim din adîncul inimilor noastre tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru grija părintească pe care ne-o poartă nouă, tuturor copiilor țării, pentru faptul că se gîndește nu numai la prezentul, ci și la viitorul nostru, pe care ni-l dorește senin și fericit*».

Marșul a culminat cu o mare adunare în deschiderea căreia tovarășul Pantelimon Găvănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a spus, printre altele: «*Noua și strălucita inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, izvorîtă dintr-o profundă încredere în forța de neînvins a maselor, a fost primită cu adîncă satisfacție și deplină aprobare de tînăra generație a României socialiste, exprimîndu-și hotărîrea de a sprijini cu întreaga ființă chemarea înflăcărată la împiedicarea unui nou război mondial, la izbînda rațiunii, la pace, la asigurarea existenței însăși a umanității.*

Să facem legămînt solemn că, urmînd strălucitul exemplu al secretarului general al Partidului Comunist Român, tînăra generație a României socialiste se va afirma și în viitor ca o puternică forță a progresului multilateral al țării, ca un detașament activ în marea armată a păcii, a libertății și independenței tuturor popoarelor lumii.»

Au luat apoi cuvîntul Mihai Hîrjău, secretar al C.C. al U.T.C., președintele Consiliului Național al Organizației

(CONTINUARE ÎN PAG. 8)

„BANCA DE ONOARE“

Ne aflăm la ora cînd putem prefigura acestui prim trimestru un final rodnic. Fapt pe care-l ilustrează, prin tot mai mulți cîștigători ai distincției «Banca de onoare», pasionanta întrecere a autodepășirii la învățătură și comportare. Voi înșivă sînteți cei care apreciați și decideți cine sînt performerii fiecărei luni și, firește, vă mîndriți cu aceste frumoase izbînzi care sporesc prestigiul clasei, al detașamentului vostru. Iată, de pildă, în ultima ediție a lunii octombrie «Semaforul» **Școlii generale nr. 2, Vatra Dornei (Suceava)** anunța — la rubrica «Aplauze pentru...» — numele noilor cîștigători ai trofeului autodepășirii la învățătură, al celor care au dovedit zi de zi o ireproșabilă comportare pionierească: **Viorica Doroftei** și **Ioan Pentiuc** — cl. a V-a A; **Lucia Lăcătușu** și **Cristina Merencu** — cl. a V-a B; **Adina Hrib** și **Cornelia Pavel** — cl. a VI-a A; **Oana Câșlariu** și **Kadar Andrei** — cl. a VI-a B; **Mariana Danilcu** și **Ingrid Ciucă** — cl. a VIII-a A; **Mihaela Bahrin** și **Cristinela Sfârca** — cl. a VIII-a B.

Corespondenta noastră **Elena Stoica** de la subredacția **«Tot înainte» — Hunedoara** ne trimite o fotografie care nu reprezintă un portret de excepție. «ci unul obișnuit» — apreciează ea: al unei pioniere harnice ca multe dintre voi, foarte întreprinzătoare și operativă în orice sarcină care i se încredințează sau pe care singură și-o asumă. E totodată o colegă foarte prietenoasă și săritoare în orice împrejurare, modestia nu-i lipsește, dar nici ambiția de a-și dovedi în competiția cu sine însăși că poate învăța, munci mai mult, mai eficient. În completarea portretului ei adăugăm că este și o pasionată a scrisului, s-a numărat chiar de câteva ori printre cîștigătorii unor concursuri literare. Menționăm că cel mai recent succes din palmaresul ei literar îl constituie locul III pe țară la concursul «Pentru sănătate și umanitate». Nu este neobișnuit nici faptul că a fost realeasă — pentru a treia oară! — în funcția de comandantă a detașamentului și nici acela că ea candidează cu brio — o dovedesc notele de 9 și 10 — la trofeul autodepășirii la învățătură și comportare — «Banca de onoare». Corespondenta noastră conchide că a încercat, prin cele relatate. o explicație simplă la o fotografie pe care ne roagă s-o publicăm și (îi îndeplinim dorința) însă o explicație foarte convingătoare — adăugăm noi — la portretul unui exemplar pionier. Ca să nu prelungim nerăbdarea și curiozitatea cititorului — iată numele acestei pioniere: **Cornelia Madaș**, elevă în clasa a VIII-a F la **Școala generală nr. 2, Hunedoara.**

Prima imagine pe care v-o prezentăm surprinde un moment în care bucuria se însoțește cu mîndria de a fi devenit deja cîștigători ai insemnului «Banca de onoare». Pe pupitrul cui se află el? Al pionierelor **Camelia Stroe** și **Corina Pițurlea** de la **Școala generală nr. 2, Slatina — Olt.**

De la **Sibiu** ne-a parvenit această știre de... ultimă oră: **Răzvan Sârghie** și **Mihai Domnariu** — elevi în clasa a VII-a la **Liceul pedagogic** — sînt și ei foarte bucuroși că au reușit să cucerească distincția **«Banca de onoare»**. Cei doi prieteni deși au pasiuni diferite — Răzvan întrunește reale virtuți literare și actoricești, iar Mihai e supranumit «imbatabilul» matematician al clasei — dovedesc că drumul cărții nu poate fi decît unul singur: acela al efortului tenace, al autoexigenței și autodepășirii continue la învățătură.

CONSTELAȚIA „PIONIERII“

Meserii care ne așteaptă. La Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Hunedoara a avut loc o interesantă întîlnire, pe această temă, a pionierilor din municipiu cu tovarășul Ioan Pușcaș, prim-vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului Popular Municipal (foto 1). Cu acest prilej, oaspetele le-a vorbit copiilor despre noile obiective economice care vor prinde contur în municipiu, în actualul cincinal. Preocupați de viitorul lor drum în viață, copiii au ascultat cu multă atenție expunerea, exprimîndu-și dorința de a munci în orașul natal, spre a contribui astfel la înflorirea meleagurilor hunedorene.

Un interesant dialog a fost purtat de copii și la întreprinderea de panificație din municipiu. Aici comunistul Constantin Alexandru ca și utecista Lăcrămioara Racoti le-a vorbit despre procesul tehnologic (foto 2 și 3).

Un cîntec, o floare, o rază de soare. Sub acest generic, a avut loc la Casa de cultură din Hunedoara un spectacol muzical-literar-coregrafic la care și-au dat concursul peste 200 de șoimi ai patriei, pionieri și uteciști. Spectacolul a fost dedicat Anului internațional al persoanelor handicapate. Iată, în imagine, o secvență din acest spectacol (foto 4).

O zi obișnuită de activitate la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Hunedoara: tinerii biologi pregătesc solarul, în vreme ce pasionații de carting se află în antrenament (foto 5—6).

«Prietenii noștri din Basarabeasa». Harnicii pionieri din acest sat moțesc din apropierea comunei Vața de Jos, buni prieteni cu pionierii hunedoreni, se îndeletnicesc cu creșterea iepurilor de casă. Pînă în prezent «urechiații» îngrijiți de copii sînt în număr de... 60! (foto 7).

1

2

3

4

5

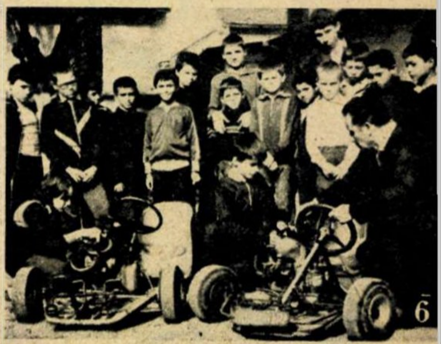
6

7

Transmite subredacția «Tot înainte» — Hunedoara.

ACTUALITATEA DIN UNITĂȚI ȘI DETAȘAMENTE

TEZELE

N-a trecut foarte multă vreme de cînd în paginile revistei discutam despre... începerea anului școlar. Apoi am discutat pe larg despre mijloacele pe care grupa sau detașamentul le au la îndemînă spre a contribui la educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de învățătură. Între timp, școlarii țării și-au văzut de lecții. Între timp sute și mii de grupe și detașamente, angajate în acțiunea «Banca de onoare», folosind metodele amintite în dialogul nostru, precum și alte metode, s-au preocupat de continua îmbunătățire a situației din cataloage. Și au venit tezele — momentul cînd profesorul de specialitate vă pune întrebarea: «Ce ai învățat în acest trimestru?!». Întrebare pe care grupa sau detașamentul o traduc astfel: cît de eficace a fost munca noastră educativă dedicată învățăturii?; au mers bine meditațiile?; am gîndit bine în analizele adunărilor de detașament?; am procedat cum trebuie la Semafor?

Sigur că tezele sînt lucrări cu sarcini precise — dar pentru voi, detașamentul, ele semnifică mai ales **un moment anume** (momentul tezelor) cînd iese la iveală eficacitatea întregii voastre preocupări pionierești dedicate învățăturii. Dacă cineva crede că teza este o problemă de-o zi și abia așteaptă să treacă acea zi, înseamnă că n-a înțeles — n-a fost ajutat să înțeleagă — că întreg trimestrul constituie o apropiere în urcuș de momentul tezelor — moment al «maturității» trimestrului așa cum fiecare nou an școlar e o apropiere de viață, de viitor.

Deci:

În zilele cîte v-au mai rămas pînă la una sau alta dintre teze, aduceți-vă aminte că ele semnifică perioada de vîrf a trimestrului — și verificați dacă ați făcut tot ce trebuia ca acest moment de bilanț să vă găsească pregătiți. Folosiți cu încredere acele metode care au dat roade în timpul trimestrului, după cum e cazul: încurajări, avertizări, mobilizarea pentru meditații etc. Creați în detașament **o atmosferă sărbătorească;** să nu lipsească din acest efort semaforul, stația de radioficare, alte mijloace de propagandă și afișaj. Starea de spirit a clasei, a fiecăruia dintre voi, e foarte importantă acum: optimism, nu neliniște, nerăbdare, nu tendință de evitare.

Într-una din zilele acestea Valentin Goșteleag de la Școala generală nr. 166 din Capitală spunea că așteaptă tezele ca pe-o șansă: «Iau un 10 sau un 9 și îmi consolidez media.»

Întocmai: tezele sînt o **șansă în plus**, una foarte importantă, pentru oricine vrea să fie din ce în ce mai bun!

Succes, prieteni!

I. Traian

ADUNĂRILE REPREZENTANȚILOR COMANDAMENTELOR UNITĂȚILOR DE PIONIERI

START SPRE NOI REALIZĂRI PIONIEREȘTI

Cei mai harnici pionieri, cei mai sîrguincioși, fruntași la învățătură și în activitățile pionierești, membri ai activelor pionierești, desemnați de colegii lor din unități pentru a-i reprezenta, s-au întrunit la nivel de comune, orașe și municipii (sector). Împreună au analizat modul în care pionierii au acționat pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în lumina hotărîrilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cuprinse în cuvîntarea la Forumul tinerei generații.

Prin telegrame transmise conducerii de partid și de stat, tovarășului Nicolae Ceaușescu, participanții s-au angajat, în numele celor pe care îi reprezintă, să acționeze tot mai hotărît pentru ridicarea activității pionierești la noi cote de calitate.

Adunările au constituit un moment de analiză și rodnic bilanț al tuturor domeniilor de activitate pionierească și de stabilire a noi programe de perspectivă menite să ridice activitatea pionierească pe noi trepte ale calității. Educația patriotică prin muncă, pentru muncă, în spirit revoluționar, comunist, activitățile politico-ideologice, aplicarea codului etic al pionierilor, învățătura, activitățile tehnico-științifice, cultural-artistice și sportive, participarea purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor la Festivalul Național «Cîntarea României» și «Daciada» au stat cu deosebire în atenția tuturor pionierilor participanți la dezbateri.

Un moment deosebit al adunărilor l-a constituit alegerea pionierilor membri ai consiliilor comunale, orășenești și municipale (de sector) ale Organizației Pionierilor și a pionierilor membri în comisiile de cenzori. În cadrul adunărilor au fost aleși pionierii locțiitori ai președinților consiliilor comunale, orășenești și municipale (de sector) ale Organizației Pionierilor precum și pionierii membri ai comisiilor pentru îndrumarea activității Organizației Șoimii Patriei.

IATĂ CÎTEVA RELATĂRI DE LA ACESTE ADUNĂRI:

Focșani-Vrancea

La adunarea reprezentanților comandamentelor unităților de pionieri din municipiu, alături de cei 200 de pionieri participanți s-au aflat și circa 40 de invitați: activiști ai organelor locale de partid și de stat, comandanți-instructori de unitate, oameni ai muncii care întotdeauna au fost alături de pionieri, în realizarea celor mai frumoase acțiuni.

În timpul desfășurării lucrărilor au fost subliniate succesele la învățătură obținute de pionierii unităților de la Școlile generale nr. 2 și 3 care, prin generalizarea acțiunii **«Banca de onoare»**, au încheiat anul școlar trecut cu o promovabilitate de sută la sută.

A fost evidențiată, de asemenea, unitatea de pionieri de la Școala generală nr. 9. Prin hărnicia lor, pionierii acestei unități au colectat și predat centrelor de valorificare 5 000 kg hîrtie, 500 kg materiale recuperabile textile, 600 kg polietilenă, peste 10 000 bucăți ambalaje din sticlă și circa 4 000 kg castane.

Participanții la adunare au făcut numeroase propuneri pentru programul de viitor. Generalizarea acțiunii «Banca de onoare» în toate unitățile municipiului, o mai judicioasă organizare a timpului liber, diversificarea acțiunilor privind orientarea profesională și o mai mare atenție inițiativei pionierești sînt doar cîteva dintre ele. Pionierii reprezentanți ai comandamentelor unităților au ales 23 de pionieri membri în Consiliul municipal al Organizației Pionierilor, 3 pionieri membri în comisia de cenzori, au desemnat 3 pionieri pentru comisia municipală pentru îndrumarea activității Organizației Șoimii Patriei. Au fost aleși, de asemenea, pionierii locțiitori ai președintelui Consiliului municipal al Organizației Pionierilor.

Broșteni-Suceava

În sala Casei de cultură din Broșteni au participat la adunare reprezentanți ai comandamentelor unităților de pionieri din cele 7 școli din centrul de comună și din satele aparținătoare.

În raportul prezentat de tovarășa Leontina Rusu, președinta Consiliului comunal al Organizației Pionierilor, au fost evidențiate frumoasele rezultate obținute de pionierii din comună la ampla acțiune de educație patriotică revoluționară «Tot înainte!», care s-au clasat pe un loc fruntaș la faza județeană. În cadrul acțiunii dedicate aniversării a 60 de ani de la făurirea partidului, pionierii au participat la numeroase acțiuni de cunoaștere a trecutului glorios de luptă al Partidului Comunist Român, au participat la întîlniri cu comuniști de la exploatările miniere din localitate, și-au înfrumusețat localitatea natală ș.a.

Împreună cu aleșii lor, pionierii participanți la adunare au hotărît să-și îndeplinească exemplar sarcinile de viitor ce le revin și să acționeze cu și mai multă hotărîre pentru ridicarea calității la învățătură în toate școlile comunei.

Micești-Argeș

În mijlocul pionierilor participanți la adunarea reprezentanților comandamentelor unităților de pionieri din localitatea argeșeană s-a aflat și secretarul Comitetului comunal de partid, tovarășul Constantin Măruță. Invitatul pionierilor le-a adresat calde felicitări pentru dragostea și hărnicia cu care au dat ajutor, în această toamnă, cooperatorilor la recoltatul legumelor, fructelor și a porumbului.

Și aici pionierii au analizat cu responsabilitate activitatea desfășurată și au făcut numeroase propuneri de perspectivă.

Pe agenda de lucru a pionierilor aleși în Consiliul comunal al Organizației Pionierilor au fost înscrise, printre altele, organizarea unor schimburi de experiență între comandamentele pionierești, pe domenii de activitate, organizarea echipajelor Expedițiile «Cutezătorii», antrenarea tuturor pionierilor la acțiunile de înfrumusețare a comunei.

*

Adunările reprezentanților comandamentelor unităților de pionieri, desfășurate în prima jumătate a lunii noiembrie, au reliefat încă o dată hotărîrea tuturor pionierilor de a munci și învăța mai bine, mai eficient, de a se pregăti temeinic ca tineri revoluționari, cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

Dragi pionieri!

Să acționați cu toții astfel încît toate hotărîrile voastre să devină fapte frumoase, care să înscrie în cronica pionieriei noi și noi pagini ale profundei voastre angajări patriotice, revoluționare.

Porumbelul

SĂ APĂRĂM PACEA!

În toată lumea se vorbeşte tot mai mult despre pace şi despre război. Pacea este salvarea şi asigurarea vieţii omeneşti, războiul este cel mai mare rău care se poate face împotriva oamenilor şi a omeniei şi, în general, împotriva vieţii şi a bunurilor pe care cu atîta trudă le-a strîns în cursul mileniilor omul pentru sine şi pentru urmaşii săi, pentru viitor. Acţiunile popoarelor în toată lumea se intensifică şi se înmulţesc tot mai mult, să împiedice războaiele şi mai cu seamă un război nuclear, ca şi orice război de pe faţa pămîntului. Prin Apelul Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste şi din iniţiativa secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, România se află în linia întîi a apărătorilor păcii între popoare.

Ce am fi noi fără ţărani, muncitori, cărturari şi fără tot ceea ce au realizat ei bun în cursul istoriei şi realizează mereu? Şi mai ales ce am fi după o catastrofă nucleară, acum, cînd s-au adunat şi se fabrică mereu arme atomice? Am putea ajunge o planetă moartă ce s-ar învîrti deşartă în jurul Soarelui. Căci nici măcar aţîţătorii şi susţinătorii la un astfel de război n-ar scăpa.

Să ne gîndim numai la bomba cu neutroni, pe care unii duşmani ai vieţii au numit-o o armă «morală», căci prin ea se ucide numai viaţa, iar bunurile ar rămîne supravieţuitorilor — cred ei. E ca şi cum l-ai ucide pe proprietarul unei case, ca s-o jefuieşti apoi, tîlhăreşte.

Cred miliardarii şi aţîţătorii la război că popoarele pot rămîne nepăsătoare la astfel de perspective? Se înşeală!

Partizanii păcii, care formează majoritatea omenirii, nu vor lăsa să fie pustiită planeta noastră. Soarele va răsări peste un pămînt înfloritor. Dar să ştim să apărăm pacea.

MIHAI BENIUC

„COPIII SE ADRESEAZĂ COPIILOR PENTRU A CONSTRUI O LUME MAI BUNĂ“

Pionieri din România premiaţi la concursul internaţional de poezie UNESCO

Un mesaj fierbinte de pace, prietenie şi solidaritate cu copiii lumii, exprimînd în versuri dorinţa ca omenirea să fie eliberată de spectrul ameninţării războiului, l-au trimis pionieri din ţara noastră la UNESCO, în cadrul participării lor la concursul internaţional de poezie, organizat anul trecut.

«Sîntem copii şi refuzăm să ne imaginăm Pămîntul fără pace. Copiii au nevoie de Pace!» îşi rosteşte cu fermitate gîndul un copil-poet din ţara noastră. Acest cuvînt de luptă a fost rostit pentru a călători pe meridianele prieteniei, în dorinţa vitală de comunicare, cu copiii şi părinţii copiilor de pe întregul pămînt; o comunicare impresionantă, căci a cunoscut zborul însufleţit al metaforei.

...Aşa cum cititorii ştiu, poeziile au văzut lumina tiparului în paginile revistei noastre,care a găzduit concursul naţional «Copiii se adresează copiilor pentru a construi o lume mai bună», au fost premiate de un juriu naţional şi au fost trimise la sediul UNESCO din Paris.

Nu de mult a avut loc în Capitală, la Comisia Naţională pentru UNESCO, o manifestare în cadrul căreia a fost onorată participarea pionierilor români la această acţiune internaţională. Au fost de faţă pionieri din şcolile Capitalei, reprezentanţi ai C.N.O.P., ai unor ministere, ziarişti. S-a relevat faptul că la concursul internaţional de poezie au participat aproximativ un milion de copii poeţi din 57 de state ale lumii şi creaţiile lor au fost jurizate de personalităţi de renume, poeţi, scriitori şi muzicieni din zece ţări ale lumii. Tinerilor poeţi din ţara noastră, Carmen Gabriela Gîtlan, de la Liceul de filologie-istorie «M. Eminescu» din Iaşi, Lăcrămioara Lazăr, de la Şcoala generală nr. 20 din Bacău, Mihaela Avrămuţ, de la Şcoala generală nr. 11 din Iaşi, Vasilica Schipor, de la Şcoala generală nr. 4 din Vatra Dornei şi Kallai Laszlo, de la Şcoala generală nr. 11 din Oradea, le-au fost acordate din partea UNESCO, distincţii — discuri «Cadoul vieţii».

Create la acest concurs, poeziile copiilor români vibrează şi mai puternic astăzi, arată încredinţarea copiilor noştri, adevăraţi pionieri cutezători, de a înălţa în vers steagul lor de luptă, de a transmite mesajul înflăcărat şi mobilizator pentru cauza fericirii, progresului, păcii în lume.

Să ne amintim declaraţia patetică a Mihaelei Avrămuţ, în care este rostit refuzul unui joc sinistru: «Noi nu ne jucăm de-a războiul! Vom sări coarda, cu firele rîurilor sau şotronul, pe dalele fierbinţi ale oraşelor. În amurg, o să ne jucăm de-a baba-oarba, prin codrii noştri, cu jucării de catifea; cu vulpi şi urşi şi iepuri jucăuşi. **Dar n-o să ne jucăm de-a războiul**»!

Glasul Lăcrămioarei Lazăr, cuprins simbolic în «Glasul copiilor»: «Nu e uşor să stîrpeşti răul, dar noi şi părinţii noştri vrem să tăiem răului drumul, ca şi strămoşii noştri».

«Copiii ştiu că pacea oamenilor e în zîmbetul lor, în voiosul lor joc, nu în zgomotul bombelor ce le alungă fericirea, nici în armele războinicilor».

«Copiii îşi unesc izvoarele sufletului şi spun cu glasul lor unit, NU războiului!»

Vrem pace pe planeta noastră, aşa s-au adresat copiii-poeţi din ţara noastră copiilor din lumea întreagă.

M. Micu

Noi nu ne jucăm de-a războiul

Cînd o să veniţi la noi
O să vă-ntîmpin dis-de-dimineaţă
Pe ţărmul Mării Negre,
O să ne jucăm în valurile verzi
Cu mingea de foc
A soarelui,

De-a prinselea
Prin cîmpii nesfîrşite,
Prin lanuri de grîu
Cu maci şi-albăstrele,

Sau de-a v-aţi ascunselea
Prin peşteri enigmatice-ale munţilor.
Dar n-o să ne jucăm de-a războiul.

Vom sări coarda,
Cu firele rîurilor
Sau şotronul
Pe dalele fierbinţi
Ale oraşelor.

În amurg
O să ne jucăm
De-a baba-oarba
Prin codrii noştri
Cu jucării de catifea;
Cu vulpi şi urşi şi iepuri jucăuşi —

Dar n-o să ne jucăm de-a războiul.

Tîrziu,
O să ne-adoarmă un bătrîn
Cu plete albe, coborît din munţi
O să ne spună o poveste
Cu viteji daci, străbuni...

O s-adormim visînd
Şi-o să visăm
Că oamenii mari au hotărît
Să nu se mai joace
De-a războiul.

Mihaela Avrămuţ, Iaşi

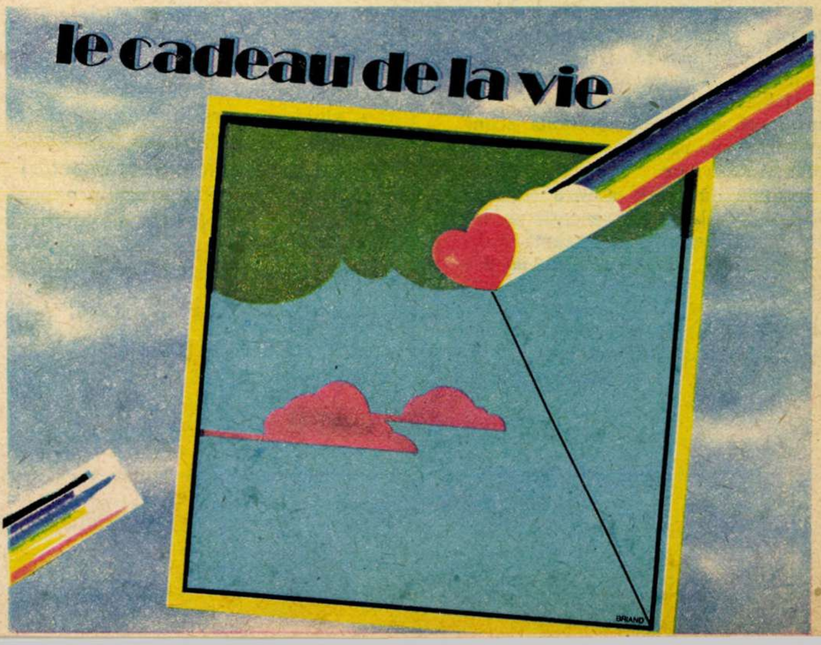
le cadeau de la vie
BRAND

PENTRU CĂ SOARELE SĂ STRĂLUCEASCĂ VEȘNIC

Pe scara vieții, undeva, sus, ca o încununare a acestui miracol al naturii, se află omul. El a reușit, prin inteligența lui, să construiască un univers artificial care ne impresionează, ne fascinează tot atît de mult ca și universul natural. Omul a descoperit multe taine de nepătruns ale naturii și și-a creat condiții de viață tot mai bune. Și astfel, în condițiile vitrege ale naturii — căci, uneori, în loc de soare arzător și nopți feerice natura ne oferă furtuni, uragane, ploi torențiale, inundații, viscole, cutremure —, omul a reușit, treptat, treptat, să învingă forțele stihinice ale naturii și să le pună în slujba lui. Crearea tehnicii a însemnat, în primul rînd, crearea unor condiții de viață mai bune, a însemnat progres și civilizație. Astăzi, de exemplu, avioanele supersonice, rachetele cosmice, telecomunicațiile și mijloacele de informare modernă au dat omului, această ființă plăpîndă din punct de vedere fizic în raport cu animalele sălbatice ale deșertului, puteri nelimitate.

Din păcate însă tehnica a fost folosită de-a lungul vremurilor nu numai în folosul omului, ci și pentru distrugerea lui. De la piatră, suliță și arcul cu săgeți la inventarea prafului de pușcă, mijloacele de distrugere au cunoscut o dezvoltare tot mai mare. Astăzi, odată cu descoperirea energiei atomice și inventarea bombei atomice, arsenalul armelor de distrugere a crescut într-un mod care îngrijorează întreaga omenire. Există în prezent cantități de arme care ar putea distruge de mai multe ori întreaga omenire.

O bombă atomică nu este periculoasă numai prin distrugerile pe care le produce direct, în locul în care a fost lansată, ci și indirect, prin radiațiile ce sînt emise în timpul exploziei și care pot produce grave boli genetice celor iradiați. Un viitor război atomic nu va putea fi nici localizat, nici limitat în timp ca efecte. deci, sfîrșitul omenirii.

Conștientă de acest imens pericol ce amenință întreaga planetă, țara noastră promovează o politică de pace, de dezarmare generală, și în primul rînd de dezarmare nucleară. Dezarmarea este o necesitate, deoarece cursa înarmărilor sustrage fonduri uriașe, împiedicînd rezolvarea unor probleme importante ale omenirii, cum ar fi problema energiei, a alimentației, a asistenței medicale și sanitare, a analfabetismului etc. Partidul nostru, tovarășul secretar general Nicolae Ceaușescu militează pentru respectarea dreptului fundamental al omului, dreptul la viață, pentru soluționarea pe cale pașnică a stărilor conflictuale. Militînd pentru pace, militām pentru o pace dreaptă, pentru o nouă ordine economică, o ordine care să permită schimburi economice echitabile, transferuri de tehnologii, de informații științifice, fără bariere artificiale, care să contribuie la lichidarea subdezvoltării, a foametei, a bolilor endemice, a analfabetismului etc.

Poporul nostru are astăzi, după secole de suferințe datorite vitregiilor istoriei, condiții minunate de a edifica o societate nouă, mai dreaptă și mai bună pe pămîntul țării noastre. El apreciază, poate mai mult decît alte popoare ale lumii, binefacerile păcii și de aceea privește cu legitimă îngrijorare norii negri, învolburați, prevestitori de furtună ce se ridică

amenințători pe cerul omenirii. Popoarele lumii doresc pacea. Cercurile războinice sînt reduse ca amploare, dar, din păcate, ele dețin puterea politică în numeroase țări. Astăzi însă, mai mult ca oricînd, popoarele, masele de oameni ai muncii de pretutindeni pot să influențeze aceste cercuri războinice și să împiedice izbucnirea unei noi conflagrații mondiale.

Pentru aceasta este necesar să fie declanșată o puternică acțiune de masă în întreaga lume pentru salvarea păcii. Recentul Apel al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste se înscrie pe această linie politică. Convinși că în cele din urmă rațiunea și viața vor triumfa, să privim cu optimism viitorul. Credem în acest viitor. Îl dorim, îl așteptăm de atîtea veacuri. Depinde de noi și numai de noi, de oamenii de bună credință din întreaga lume, ca mîine să putem contempla în liniște bolta înstelată a cerului, strălucirea soarelui, să ascultăm cîntecul ciocîrliei, să ne bucurăm de viață.

Acad. RADU VOINEA

Nu, războiului

n orice țară soarele răsare,
n orice țară mamele-și învăluie copiii
cu calde șoapte.
Dar nu peste tot copiii au un soare,
Nu peste tot există dreptate.

Undeva într-o țară îndepărtată
Un copil vede un tanc și plînge.
Ucigătoarea armă îi fură soarele, și luna se frînge,
Îi fură zîmbetul nevinovat și bucuria cărții
pe care n-o va mai citi niciodată.

Copiii știu că pacea oamenilor
E în zîmbetul lor, în voiosul lor joc.
Nu în zgomotul bombelor ce le alungă fericirea,
Nici în armele războinicilor.
Din depărtări, de peste mări și oceane,
Copiii își unesc izvoarele sufletului,
Zîmbind în soare, privind munții și cerul senin
Și spun cu glasul lor unit NUrăzboiului.

Lăcrămioara Lazăr, Bacău

Galaxie de stele, galaxie de flori

Sîntem copii, —
și refuzăm să ne imaginăm Pămîntul
fără ape și munți,
fără păsări,
fără pace și flori...

Dacă, prieteni fiind,
ne-am îndrăgostit de o stea,
ne e drag noaptea să ne uităm la cer.
Pentru oricare din noi,
și de oriunde,
stelele parcă sînt înflorite.

Numai pentru noi, copiii,
stelele sînt ca pentru nimeni altcineva.
Fiindcă pe una din ele
rîde o floare cu nume frumos:
Prietenie.

Numai noi
avem stele care știu să surîdă.
Așa că privim cu drag
la toate stelele.
Toate sînt prietene cu noi.

E întocmai ca și cînd,
în loc de stele,
am avea clopoței care știu să rîdă,
milioane și milioane de clopoței...

Lîngă ape și munți,
lîngă păsări
ne e drag, prieteni, să ascultăm stelele.
Copiii au nevoie de pîine,
au nevoie de Pace și flori!

Vasilica-Rahila-Dănuța Schipor,
Vatra Dornei

Scrisoare

Mi-a sosit azi o scrisoare...
O oază pe-un plic gri
ca nisipul cel fierbinte.
Expeditor cine-o fi?

E Keito, africanul,
pe-o foaie mi-a desenat
porumbelul alb al păcii,
zborul său înaripat.
Jos, în colț doar trei cuvinte:
«E rîndul tău». Am înțeles,
Iau un toc, iau călimara
Și un plic cu munți, cu șes.

Solul păcii deci pornește
Către Floare de Cais.
Poartă vis și munți și ape
pe-un desen în plic deschis.

În țara lui Soare-răsare
o fetiță de-l primește,
Se va bucura din suflet,
Căci al păcii simbol este.

Într-un plic alb ca zăpada
ea va pune apoi desenul,
peste-oceane să-și ia zborul
ducînd pacea, porumbelul.

Și va poposi în zboru-i
liniștit și neînfrint
pe o mînă de fetiță
de pe-al Indiei pămînt.

Nu știu, în continuare
cîți destinatari mai sînt:
dar cine-l primește ști-va
că e pace pe pămînt.

Kállai László,
Oradea

Mesaj către toți copiii lumii

Copii din toată lumea!
De-aici, din «Arcul carpatin»,
Din România —
Încinsă de brîul argintiu «Danubiu»
Scăldată-n valurile «Pontului Euxin»
Trimit porumbei albi
Puri — ca roua picurată
Din platina stelelor —
Spre voi,
Coloane de lumină,
Potire lacome
De a ști,
De a cunoaște,
De a trăi.
Mînuțe negre, albe, galbene, arămii
Să făurim un zid din zarea-albastră
Să rîdem
Și să oprim tot ce e rău s-ajungă pe
planeta noastră;
Căci
SOARELE ESTE PENTRU TOȚI
COPIII LUMII!
S-acoperim cu mușchi
Șenile, țevi
Și să sădim flori albe și albastre,
Limpezi,
Ca gîndul și visurile de copil!
În guri de tun
Să punem cuiburi
De porumbei
Și ei să scoată pui...
Apoi să zboare
Mesaj de pace.
În toată lumea.

Carmen-Gabriela Gîtlan,
Iași

* * *

MESAJUL

adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu,
secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, cu prilejul manifestării «Tineretul României dorește pacea»

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Noi, participanții la marea manifestare a tinerilor, studenților și copiilor din patria noastră, desfășurată sub deviza «Tineretul României dorește pacea», exprimăm în numele generațiilor de tineri ai țării deplina adeziune față de strălucitele dumneavoastră inițiave și acțiuni consacrate cauzei păcii, înfăptuirii dezarmării, dezvoltării cooperării între popoare, la Apelul pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste, adoptat la inițiativa dumneavoastră, document ce constituie o chintesență a voinței de pace a întregului nostru popor, față de activitatea neobosită ce o desfășurați pentru triumful păcii și rațiunii, pentru apărarea celui mai de preț drept al oamenilor de pe întreaga planetă — dreptul la viață.

Această nouă inițiativă izvorîtă din cea mai înaltă grijă și responsabilitate pentru progresul și fericirea întregii omeniri, față de soarta generațiilor viitoare, constituie o încununare a repetatelor apeluri la rațiune, destindere și libertate pe care România socialistă le promovează cu consecvență, îndeosebi în perioada de cînd dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, vă aflați în fruntea partidului și poporului nostru, își găsește o profundă rezonanță în conștiința fiecărui copil și tînăr al patriei noastre. Toți tinerii și copiii țării noastre sînt animați de convingerea că propunerile României socialiste pentru oprirea cursei înarmărilor, reducerea cheltuielilor militare, trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmare nucleară, instaurarea unui climat de încredere reciprocă și colaborare între toate popoarele constituie singura alternativă pentru existența civilizației umane și a vieții pe planeta noastră.

Tînăra generație a patriei vă adresează cele mai vii sentimente de gratitudine și recunoștință pentru dragostea și grija părintească pe care dumneavoastră, conducătorul încercat al națiunii noastre socialiste, le manifestati în permanență pentru ca toți fiii țării să crească, să învețe și să muncească în liniște și pace, pentru a deveni constructori de nădejde ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Sîntem o generație crescută în anii luminoși ai socialismului, într-o țară liberă și independentă, o generație pe care partidul ne-a format și educat într-un climat nou, de respect pentru valorile civilizației umane, în spiritul păcii și prieteniei cu toate popoarele lumii. Nu am cunoscut ororile războiului și nici nu dorim să le cunoaștem. Ne-am născut odată cu zorii luminoși ai țării, am crescut odată cu patria, ne-am împlinit cu însăși măreția ei și știm că tot ceea ce am înfăptuit și ce ne propunem să realizăm se leagă de uriașa dumneavoastră activitate, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, care întruchipați năzuințele de pace și progres ale poporului nostru, voința de neclintit pentru salvgardarea păcii, pentru înlăturarea norilor grei ai războiului care apasă omenirea.

Acum, cînd viața întregii planete este amenințată, cînd munca a sute de milioane de oameni este irosită pentru crearea celor mai distrugătoare arme, ne alăturăm glasurile noastre hotărîrii întregului nostru popor de a milita cu toate forțele pentru dezarmare generală, securitate, colaborare și pace în întreaga lume. Tineretul patriei noastre spune un NU hotărît rachetelor nucleare, un NU hotărît bombei cu neutroni, se pronunță împotriva amplasării de noi rachete în Europâ și pentru retragerea celor existente, pentru scoaterea în afara legii a tuturor armelor de distrugere în masă, pentru reducerea cheltuielilor militare și folosirea sumelor rezultate în folosul dezvoltării popoarelor.

Tineretul patriei noastre este ferm hotărît să militeze în continuare împreună cu întregul popor, prin forme și căi specifice, pentru promovarea cu toată fermitatea a politicii de pace a României socialiste, contribuind activ la lupta pentru asigurarea dreptului fundamental al popoarelor la viață, libertate, la independență, pentru dreptul oamenilor, al tinerei generații de a trăi în pace.

Vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general, că în fabrici și uzine, pe ogoarele patriei, pe șantierele muncii patriotice, în mine și laboratoare vom munci cu toată dăruirea pentru a contribui cu întreg elanul și entuziasmul nostru tineresc la realizarea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român. Vom învăța necontenit, vom face din sălile de clasă și amfiteatrele universitare șantiere ale muncii și creației, ale afirmării spiritului revoluționar, novator, ne vom însuși cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ne vom pregăti multilateral pentru a fi la înălțimea sarcinilor mari ale construcției socialismului și comunismului în patria noastră.

Crescuți și educați în spiritul dragostei de patrie, al glorioaselor tradiții de muncă și luptă pentru libertate și independență ale poporului nostru, depunem legămîntul nostru solemn în fața partidului, a dumneavoastră personal, să apărăm cu orice preț viața pașnică și creatoare a națiunii noastre, independența și suveranitatea Republicii Socialiste România.

Animați de minunatul dumneavoastră exemplu de luptător neînfricat pentru pace, libertate și progres, vă încredințăm, mult stimate tovarășe secretar general, că Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, Organizația Pionierilor, toți copiii, tinerii și studenții Republicii Socialiste România vor milita neobosit pentru unirea eforturilor tinerei generatii de pretutindeni în lupta pentru soluționarea, în interesul popoarelor, a problemelor majore ale contemporaneității, pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

Încrezători și optimiști în triumful rațiunii și păcii pe planeta noastră, noi, toți copiii și tinerii României socialiste, ne îndreptăm gîndurile noastre către dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, părintele drag și prietenul apropiat al tineretului, ne angajăm solemn că vom face totul pentru a deveni demni continuatori ai construcției României socialiste, țară a păcii și prieteniei.

**PARTICIPANȚII LA
MANIFESTAREA «TINERETUL
ROMÂNIEI DOREȘTE PACEA»**

PACEA – opțiunea fermă a tinerei noastre generații

(URMARE DIN PAG. 3)

Pionierilor, Corneliu Oancea, muncitor, secretar al Comitetului U.T.C. de la Combinatul siderurgic Galați, Maria Drăghici, țărancă cooperatoare, secretar al Comitetului comunal Iancu Jianu al U.T.C., județul Olt, Dinu Drăgan, prim-secretar al Comitetului municipal București al U.T.C., studenta Kiss Magdalena, vicepreședinte al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Institutul politehnic Cluj-Napoca, Gheorghe Dobrea, inginer proiectant, membru al Biroului Comitetului U.T.C. de la Întreprinderea de autocamioane Brașov, eleva Irina Căruntu, secretar al Comitetului U.T.C. de la Liceul de matematică-fizică Iași, Mihai Eichert, muncitor la Întreprinderea «Electrobanat», secretar al Comitetului municipal Timișoara al U.T.C., pioniera Patricia Hozan, locțiitor al președintelui Consiliului Național al Organizației Pionierilor, județul Maramureș, scriitoarea Carolina Ilica, Tudor Mohora, secretar al C.C. al U.T.C., președinte al Consiliului U.A.S.C.R.

La tribuna marii adunări, pioniera Patricia Hozan, în numele tuturor copiilor patriei, și-a ridicat glasul în apărarea celui mai de preț drept al omului — dreptul la viață: «*PACEA!*»

Noi, copiii României, trăim azi sub cerul luminos al socialismului, cea mai frumoasă copilărie dintre copilării, așa cum o visau bunicii noștri.

Sub aripa ocrotitoare a părintelui nostru drag, Partidul Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu — omul păcii, simbol strălucit a tot ceea ce sîntem și vrem să fim, creștem și învățăm cu hărnicie, ne iubim patria pe care sîntem hotărîți s-o apărăm cu toate puterile noastre.

Vă vom urma întotdeauna sfaturile, iubite și stimate tovarășe Nicolae

PACE
DEZARMARE
SECU

Ceaușescu, căci am simțit cu sufletul nostru cald, atunci cînd ne vorbeați cu bucurie și dragoste, cu prilejul vizitei în Maramureș, că iubiți copilăria, că sînteți alături de noi.

Noi, copiii României, vrem un cer limpede pentru toți copiii lumii. Vrem jocuri și basme cu zîne, vrem jucării, vrem flori, nu vrem bombe și sînge, nu vrem război, nu vrem să ne moară părinții sub secera lui. Nu vrem ură, nu vrem arme, vrem porumbei albi să zboare printre nori de vise și trandafiri.

Din țara păcii și a demnității,
Primiți copii ai lumii gînd frățesc:
Să fiți scăldați de soarele dreptății,
Copiii României vă doresc!

Să ne unim, copii ai lumii, să ne prindem mîinile albe, negre sau galbene într-o minunată horă a prieteniei. Să plouă pe creștetele noastre cu flori de caiși și raze de soare, să se topească gheața rece, lespede pe care înarmarea o așază pe trupurile noastre firave.

Să răsune pămîntul de cîntece, de voioșie, să curgă pacea în cascade, să crească copii frumoși, sănătoși. Așa vrem noi, așa visăm să fie Pămîntul.

Nu ne distrugeți visele, oameni ai lumii!»

Pășind în primele rînduri ale acestui impresionant marș, pionierii au spus, în numele tuturor copiilor țării, un NU! hotărît războiului, exprimîndu-și astfel dorința lor fierbinte de a crește și a trăi în pace, de a putea să învețe și să se afirme plenar prin muncă, prin creație, de a contribui la edificarea socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Sala polivalentă va fi și ea inundată de o mare de tinerețe, căci sute de copii și de tineri — elevi, muncitori și studenți — participă la spectacolul tematic desfășurat sub această generoasă și imperativă deviză — «Tineretul României dorește pacea». Organizat de Comitetul Central al U.T.C. împreună cu cenaclul «Flacăra» al tineretului revoluționar, acest spectacol avea să constituie un vibrant și mobilizator manifest artistic, exprimînd prin cîntec, prin vers iubirea adîncă de patrie a celor mai tineri fii ai unui popor harnic și demn, vrerea lor unanimă de pace, aici, pe străbunul meleag românesc și pretutindeni pe planeta Pămînt.

ATE
COOPERARE

APELUL

adresat de tineretul Republicii Socialiste România tuturor organizațiilor de copii, tineret și studenți, tinerei generații a lumii pentru acțiuni unite consacrate păcii, securității și colaborării, pentru o lume mai bună și mai dreaptă

Exprimînd gîndul și voința celor peste 6 milioane de tineri și copii din Republica Socialistă România, adresăm tuturor organizațiilor de copii, tineret și studenți, tinerei generații a lumii apelul înflăcărat de a acționa acum, pînă nu este prea tîrziu, pentru a opri cursa înarmărilor, pentru a împiedica un nou război mondial, pentru asigurarea păcii în Europa și în lume.

Apelul pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste din Republica Socialistă România, adoptat la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, marile manifestații de masă desfășurate în țara noastră constituie pentru noi expresia fidelă a voinței de pace a poporului român, a sentimentelor de adîncă îngrijorare față de agravarea crescîndă a situației internaționale, față de pericolul unei conflagrații care pune în primejdie viitorul, însăși civilizația umană.

Exprimînd voința tuturor tinerilor, studenților și copiilor României socialiste, însuflețiți de încrederea nestrămutată în victoria rațiunii, a păcii și vieții, vă adresăm, dragi prieteni tineri, din adîncul cugetului și inimilor noastre, chemarea fierbinte să acționăm în strînsă unitate, să ne punem întreaga energie și pasiune a tinereții noastre în slujba luptei nobile pentru apărarea păcii, pentru dreptul fundamental al popoarelor la libertate și independență, pentru dreptul oamenilor de a trăi în pace.

Acum, cînd în Europa și întreaga lume s-au acumulat imense arsenale ale morții, cînd se preconizează amplasarea pe continentul european a unor noi rachete purtătoare de focoase nucleare, cînd s-a trecut la producerea bombei cu neutroni, acum, cînd s-a creat un imens pericol pentru întreaga lume — este de datoria noastră să acționăm cu toată hotărîrea pentru a stopa cursul periculos al escaladării înarmărilor. Stă în puterea noastră, a tinerei generații, a tuturor celor care iubim viața și libertatea, să apărăm dreptul indestructibil al popoarelor de a-și decide singure soarta, dreptul tuturor oamenilor de a munci, trăi și crea fără amenințarea armelor, fără teroarea monstruoasă a războiului.

Tineretul României socialiste consideră că oprirea cursei înarmărilor, trecerea la măsuri eficiente și energice de dezarmare, și în primul rînd, de dezarmare nucleară constituie singura alternativă la un război nuclear devastator, care ar pune în pericol însăși existența planetei noastre. În timp ce în prezent sute de milioane de copii și tineri sînt victime nevinovate ale foametei, bolilor și subdezvoltării, cursa aberantă a înarmărilor înghite sume fabuloase, lovind în mod direct în nivelul de trai al oamenilor, afectează milioane și milioane de copii și tineri de cele mai elementare condiții de formare și educare, de muncă și viață.

Adeziunea înflăcărată a tinerei generații din patria noastră la propunerile și inițiativele profund constructive, realiste și responsabile avansate de România, de președintele Nicolae Ceaușescu pe plan internațional în domeniul dezarmării și păcii izvorăște din convingerea fermă că acestea corespund întru totul intereselor vitale ale generațiilor tinere din România, ale tinerilor din întreaga lume, dorinței lor de a învăța, munci și trăi într-o lume a păcii și înțelegerii între popoare, a independenței și progresului tuturor națiunilor. România a propus un ansamblu de măsuri concrete, efective, de dezangajare militară și dezarmare care vin în întîmpinarea înfăptuirii dezideratelor supreme ale tinerei generații din toate țările lumii, dreptului sacru al fiecărui om la viață, libertate și pace.

O deosebită îngrijorare ne provoacă situația din Europa, unde, în pofida uriașei acumulări de armamente, inclusiv nucleare, s-au hotărît amplasarea și desfășurarea de noi sisteme de rachete cu rază medie de acțiune, de noi arme distrugătoare. Considerăm că trebuie să facem totul pentru a asigura continuitatea procesului destinderii, securității și cooperării pe acest continent, să militām pentru convocarea unei conferințe pentru întărirea încrederii și dezarmare pe acest continent, care va marca un nou pas pe calea îmbunătățirii climatului în această zonă a planetei noastre. România s-a oferit să găzduiască viitoarea reuniune a statelor semnatare ale Actului final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa, ca expresie a preocupării constante pentru edificarea unei securități trainice pe continentul european.

TINERE ȘI TINERI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ,

Noi — reprezentanții Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizației Pionierilor, ai întregului tineret din Republica Socialistă România — adresăm tineretului, studenților și copiilor, organizațiilor revoluționare, progresiste și democratice de cele mai diverse orientări politice, filozofice și religioase din întreaga lume chemarea de a milita cu toată energia, în deplină unitate:

— pentru oprirea cursei înarmărilor și trecerea la măsuri concrete și efective de dezarmare!

— pentru oprirea amplasării și desfășurării în Europa a rachetelor cu rază medie de acțiune și trecerea neîntîrziată la tratative în acest scop!

— pentru interzicerea și scoaterea în afara legii a armelor nucleare, a tuturor armelor de exterminare în masă!

— pentru a spune un NU hotărît bombei cu neutroni!

— pentru reducerea cheltuielilor militare și utilizarea sumelor astfel economisite la dezvoltarea economico-socială, la realizarea drepturilor copiilor și tinerilor la muncă, educație, formare profesională, culturală și timp liber!

— pentru încheierea cu succes a reuniunii de la Madrid și asigurarea continuității procesului de instaurare a păcii și cooperării pe continent, pentru convocarea unei conferințe pentru întărirea încrederii și dezarmare în Europa!

— pentru utilizarea cuceririlor științei și tehnologiei moderne numai în scopuri pașnice, pentru prosperitatea și bunăstarea popoarelor!

— pentru eliminarea forței și tensiunii din relațiile internaționale, pentru solutionarea tuturor problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor!

Noi, generațiile de tineri ale României socialiste, ne exprimăm convingerea că, în pofida situației internaționale complexe, a primejdiilor care amenință viața și munca pașnică a popoarelor, acțiunile unite ale tinerilor, studenților și copiilor de pretutindeni, ale forțelor păcii, întărirea solidarității lor, pot bara calea unei conflagrații nimicitoare, pot salva pacea, pot asigura dreptul fundamental al oamenilor la viață și existență liberă și demnă.

Tinere și tineri, în aceste momente este nevoie de acțiunea noastră hotărîtă pentru apărarea păcii!

Tineri din lumea întreagă, să ne unim în lupta pentru stăvilirea cursei nesăbuite a înarmărilor, pentru dezarmare!

Tineri, studenți și copii de pretutindeni, viitorul fiind al nostru, să luptăm strîns uniți pentru oprirea încordării, pentru destindere, pentru o viață fericită, pentru pace!

DICȚIONAR

„CUTEZĂTORII"

COEXISTENȚA PAȘNICĂ

În lume există în prezent state cu orînduiri social-politice diferite, în principal state socialiste și state capitaliste. Deci coexistența (a coexista = a exista în același loc și în același timp) statelor cu orînduiri social-politice diferite este un fenomen obiectiv (are loc indiferent de voința oamenilor). Dar modul în care ele coexistă are un caracter subiectiv (adică depinde de voința oamenilor), fiind la latitudinea oamenilor (a conducătorilor, dar în principal a maselor) ca acestea să trăiască în pace sau într-o continuă stare de beligeranță, mai «caldă» sau mai «rece».

Coexistența pașnică a statelor cu orînduiri social-politice diferite presupune recunoașterea și respectarea în relațiile dintre ele a principiilor egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale, integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța; dreptului fiecărui popor de a se dezvolta conform voinței sale.

În zilele noastre mijloacele de ducere a războaielor s-au perfecționat atît în ce privește puterea explozivă — armament nuclear perfecționat —, cît și în ce privește mijloacele de transport la țintă a armelor nucleare — rachetele. Cunoașteți, desigur, date și cifre despre înfricoșătoarea forță distructivă a armamentului acumulat pe planeta noastră. În aceste condiții, un război ar avea efecte distructive asupra întregii umanități.

Date fiind cele de mai sus, astăzi coexistența pașnică a devenit o necesitate vitală; ea reprezintă unica alternativă rațională și corespunzătoare intereselor popoarelor. Ea presupune renunțarea la război ca mijloc de soluționare a diferendelor dintre state și rezolvarea oricăror litigii pe calea tratativelor, presupune, totodată, o largă colaborare politică, economică, tehnico-științifică și culturală reciproc avantajoasă, ca și participarea tuturor statelor lumii, indiferent de mărime, numărul populației, nivel de dezvoltare, sistemul social-politic la dezbaterea și rezolvarea problemelor cu care este confruntată lumea de astăzi.

România socialistă, în spiritul politicii sale externe, promovează consecvent o politică de coexistență pașnică, dezvoltă largi relații de colaborare și cooperare pe multiple planuri cu toate statele lumii. Recentul Apel al F.D.U.S. — lansat din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu — constituie o nouă și strălucită mărturie a acestei politici de adînc umanism, de larg ecou internațional.

P. CONSTANTIN

În numele vieții, al tinereții, copiii României socialiste spun un NU hotărît cursei înarmărilor

(URMARE DIN PAG. 2)

pentru realizarea înaltelor idealuri de pace».

Pioniera Anca Topan de la Școala generală nr. 15 a spus: «Noua inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, este pătrunsă de înalta grijă pentru viață, pentru un climat de liniște pe planeta noastră, pentru toți copiii lumii. Copilăria noastră fericită, frumoasă, plină de soare să nu fie umbrită de amenințarea cursei înarmărilor, a bombelor cu neutroni și a altor mijloace de distrugere ce se produc în scopul nimicirii vieții. Vrem să învățăm, și să ne bucurăm, alături de părinții noștri, de muncă și viață, iar pentru aceasta trebuie să apărăm pacea».

Pămîntul - o planetă a muncii și a unui climat de liniște pentru toți copiii

La numai două zile după vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, în municipiul Bistrița din județul Bistrița-Năsăud, a avut loc adunarea reprezentanților comandamentelor unităților de pionieri. Ea a constituit pentru pionieri încă un prilej de exprimare a recunoștinței și dragostei fierbinți față de noua și strălucita inițiativă de pace a conducătorului iubit al partidului nostru, adeziunea fierbinte față de Apelul pentru dezarmare și pace al F.D.U.S.

Pionierele Adela Tibeică, Dana Șuteu, Marilena Cengher, Daniela Moldovan au dat glas ***dorinței de pace a pionierilor*** *din școlile municipiului, spunînd un* NU! hotărît aberantei curse a înarmărilor, un NU! hotărît producerii bombei cu neutroni, un NU! hotărît risipirii de fonduri în scopul distrugerii vieții, ***manifestîndu-și dorința ca Pămîntul să devină o planetă a muncii creatoare, astfel încît generația tînără de astăzi să se poată bucura de binefacerile civilizației științei și culturii.***

Invitatul de onoare al pionierilor bistrițeni, veteranul de război Alexandru Velea, le-a vorbit cu acest prilej copiilor despre suferințele și distrugerile pricinuite omenirii de cel de-al II-lea război mondial, despre necesitatea ca tînăra generație de astăzi, alături de toți oamenii muncii, să protesteze hotărît împotriva înarmărilor, și în primul rînd a armelor atomice, pentru ca toate popoarele să trăiască în pace și libertate.

Marșul pentru pace și dezarmare al tineretului și pionierilor craioveni

Manifestarea de o mare rezonanță și amploare ce s-a desfășurat pe străzile Craiovei — marșul și adunarea tineretului din ziua de 8 noiembrie 1981 — a reunit peste 45 000 de participanți. Ei au dat glas dorinței unanime a locuitorilor de pe aceste străvechi meleaguri pentru a apăra cu hotărîre pacea. În cadrul acestei ample manifestări craiovene, peste 13 000 purtători ai cravatelor roșii cu tricolor și-au exprimat adeziunea fierbinte la conținutul Apelului pentru dezarmare și pace al F.D.U.S. adoptat din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Un moment deosebit de emoționant l-a reprezentat demonstrația pionierilor și cuvîntul pionierei Sorina Băcănoiu, de la Școala generală nr. 22, Craiova, care a subliniat prin cuvinte de profundă rezonanță: «Pionieri și tineri! Apărînd pacea, apărăm dreptul la tinerețe și soare, la copilărie și zîmbet, la libertate și viitor!»

Apărînd pacea, apărăm viitorul copiilor

PLOIEȘTI

Peste 1 000 de reprezentanți ai tinerei generații, printre care și numeroși pionieri din județul Prahova și-au dat întîlnire joi, 12 noiembrie, la Casa de cultură a sindicatelor din municipiul Ploiești, într-un impresionant miting al păcii în cadrul căruia și-au manifestat adeziunea la Apelul pentru dezarmare și pace al F.D.U.S. adoptat din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu și s-au pronunțat cu hotărîre pentru încetarea cursei înarmărilor.

La acest miting pioniera Dana Nițu a dat glas voinței purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor: «Ne-am născut și trăim într-o țară liberă și independentă și ne exprimăm nemărginita recunoștință față de părintele nostru drag, tovarășul Nicolae Ceaușescu care a întreprins o nouă inițiativă pentru înlăturarea pericolului ce ne amenință copilăria fericită — războiul. Sintem urmașii unui popor care nu a dus nici un război de cucerire, care nu rîvnește la nimic din ce nu-i al lui. Nu vrem să vedem abecedarele în flăcări, nu vrem să ne vedem școlile mormane de moloz. Vrem să creștem liberi, vrem să fim generația de muncă și creație a anului 2000». *Pioniera Dana Nițu și-a încheiat cuvîntul cu o vibrantă chemare:* «Oameni ai lumii! Ascultați rîsetele noastre, priviți-ne joaca, ocrotiți-ne copilăria, păstrați-ne întreagă și curată planeta pe care trăim!»

BAIA MARE

Vocile a aproape 2 000 de tineri maramureșeni, printre care și mulți pionieri, au răsunat în sala mare a Casei de cultură a sindicatelor din Baia Mare, unindu-se într-un singur glas, pentru a afirma arzătoarea dorință de pace a generației tinere ce a înflorit în anii socialismului pe meleagurile Maramureșului, o generație care nu a cunoscut ororile războiului decît din cărți.

Cu matură responsabilitate și fierbinte patriotism, tinerii maramureșeni și-au manifestat hotărît opoziția față de accelerarea cursei înarmărilor exprimîndu-se pentru pace, înțelegere și colaborare mondială.

Glasurile tuturor celor aproape 2 000 de tineri maramureșeni au spus un NU hotărît zăngănitului de arme, un NU hotărît cursei înarmărilor.

*

În cadrul unor impresionante mitinguri și marșuri ale tineretului dedicate păcii, și-au exprimat adeziunea unanimă la noua și strălucita inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Apelul pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste, reprezentanții tinerei generații din toate județele țării.

În numele dreptului la viață, al dreptului de a învăța, a munci și crea sub cerul senin al păcii, participanții au cerut să se treacă la măsuri efective de dezarmare și să se instaureze un climat real de pace și securitate în întreaga lume.

CARTE DE VIZITĂ

Academicianul Emil Condurachi. Născut în anul 1912 la Iași. Studii de istorie la Universitatea din Iași, apoi la Roma și Paris. Profesor la Catedra de istorie a Universității din București. Membru al mai multor academii din străinătate. Vicepreședinte al Comitetului internațional de studii bizantine. Laureat, în anul 1980, la Viena, al premiului Herder. Autor al unor importante lucrări din domeniul istoriei și al arheologiei.

Cutezătorilor care
privesc viitorul,
dar nu trebuie să
uite niciodată
cît de bogat și
frămîntat a fost
trecutul poporului
nostru.

Acad. Em. Condurachi

București, 2 Nov. 1981

MILENII DE CIVILIZAȚII

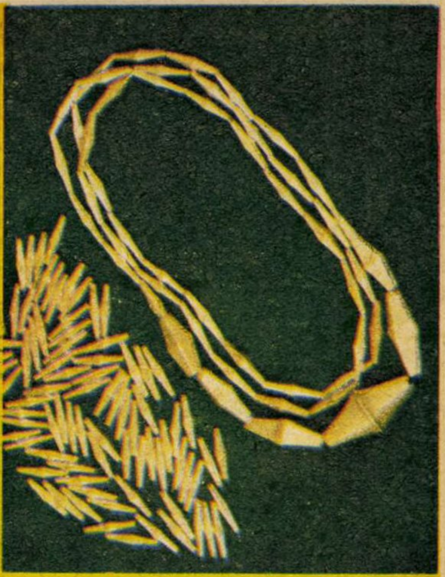

Tezaurul de la Hinova

Prin vasta activitate a arheologilor de la noi se scot mereu la iveală valoroase vestigii care luminează mari epoci ale istoriei noastre. În vara aceasta însă a fost făcută o descoperire arheologică uimitoare. La Hinova, în apropierea municipiului Drobeta-Turnu Severin, a fost scos la iveală un tezaur de o imensă valoare istorică și artistică. Extraordinara sa strălucire, numărul mare de obiecte, diversitatea formelor au atras nu numai atenția specialiștilor, dar și a marelui public. Tezaurul, cîntărind aproape 5 kg de obiecte de aur, se afla ascuns într-un modest vas de pămînt, o obișnuită urnă funerară pentru oamenii de rînd. Se presupune că meșterul care le-a lucrat a vrut să pună astfel valoroasele podoabe la adăpost de lăcomia unor incursiuni dușmane.

Fabuloasa comoară, în prezent expusă la București, la Muzeul național de istorie a Republicii Socialiste România, este alcătuită dintr-o serie de brățări-manșon, spiralice, elipsoide, apoi din coliere cu piese modelate în diferite forme. S-au mai găsit, de asemenea, fragmente de podoabe, sîrme și bare de aur, care, se presupune ar fi urmat să intre în lucru.

Acad. Emil Condurachi, istoric de prestigiu, a avut amabilitatea să acorde revistei noastre un interviu despre **Tezaurul de la Hinova.**

— Vă rugăm, mult stimate tovarășe profesor, să dați cititorilor noștri cîteva date despre recenta descoperire de la Hinova.

— Așa cum reiese din primele cercetări, acest important tezaur datează de la sfîrșitul epocii bronzului și începutul epocii fierului (secolul XIV—XII î.e.n.) de pe teritoriul țării noastre. Alături de alte descoperiri arheologice — tezaure, depozite ceramice, podoabe — comoara de la Hinova atestă existența pe aceste locuri a unei civilizații excepționale. Descoperirile arheologice din zona Buzăului, de lîngă Arad sau din Babadagul dobrogean, alături de Hinova, fac dovadă că traco-geții au avut aici la noi, cu secole înaintea erei noastre, puternice și bogate formațiuni social-politice. Tezaurul de la Hinova, prin numărul mare de piese, prin varietatea formelor, ilustrează în chipul cel mai elocvent nivelul de civilizație dezvoltat de locuitorii acestui pămînt în epoci atît de îndepărtate.

— Ce impresie v-a lăsat prima întîlnire, prima vedere a acestor minuni, de la Hinova, ieșite din mîna unor oameni care au trăit în aceste locuri odinioară?

— Am fost uimit, aproape că nu-mi venea să cred. Le priveam și mă gîndeam cum trebuie să fi arătat o căpetenie geto-tracă împodobită cu toate acele splendori, la prestigiul pe care trebuie să-l fi avut. Am înțeles de ce Homer a descris în Iliada bogăția, strălucirea unor căpetenii trace. Dar acestea au fost impresii de o clipă fiindcă istoricul din mine a făcut imediat observația că marii și pricepuții meșteri care au trăit pe vremea lui Homer la Hinova cunoșteau o tehnică uimitoare de prelucrare a metalelor, iar produsele lor, erau, desigur, destinate unei întregi pături de conducere, care apăruse în cadrul societății traco-getice.

— Ca istoric, ca arheolog, ce ne puteți spune în continuare despre tezaurul de la Hinova?

— Desigur că va urma studierea amănunțită a acestei descoperiri, se va cerceta tehnica desăvîrșită în care meșterii traco-geți au lucrat aceste piese din aur fin, fără nici un adaos de alt metal. Incontestabil este însă faptul că toate piesele acestui tezaur aduc o nouă și strălucită mărturie despre civilizația pe care au cunoscut-o strămoșii noștri. Adăugat altor descoperiri, tezaurul ne arată o dată în plus că traco-geții aveau în epoca bronzului o puternică tradiție artistică, preluată dinainte și transmisă apoi mai departe. Interesant este că tradiția a fost continuată în secolele următoare, fiind preluată de geto-daci, care au adăugat elementele lor proprii. Nimeni n-ar putea spune prin ce canale ascunse s-au transmis aceste elemente de civilizație prin milenii, unele păstrîndu-se pînă în zilele acestea în ciuda unei istorii atît de dramatice cum a fost a noastră. Toți specialiștii au privit cu uimire colierul cel mare din tezaur, alcătuit din peste 200 de mărgele romboidale care se îmbucă una în cealaltă, ca în cioplitura stîlpului din pridvorul nostru țărănesc. Forma a fost transmisă, desigur, din generație în generație, iar suprema strălucire a dobîndit-o în geniala lucrare a lui Brâncuși, Coloana infinitului.

Tezaurul de la Hinova răsfrînge noi lumini asupra valorii unor descoperiri arheologice oglindind epoci următoare de civilizație strălucită, făcîndu-ne să înțelegem că numai prin această succesiune a fost posibilă crearea primului stat centralizat și independent al lui Burebista, marea dezvoltare la care ajunsese statul geto-dac sub conducerea lui Decebal.

Iată de ce vorbim noi, istoricii, de permanența noastră pe aceste pămînturi și de ce spunem cu toată mîndria că sîntem aici de totdeauna.

Interviu consemnat de
IOANA MARINA

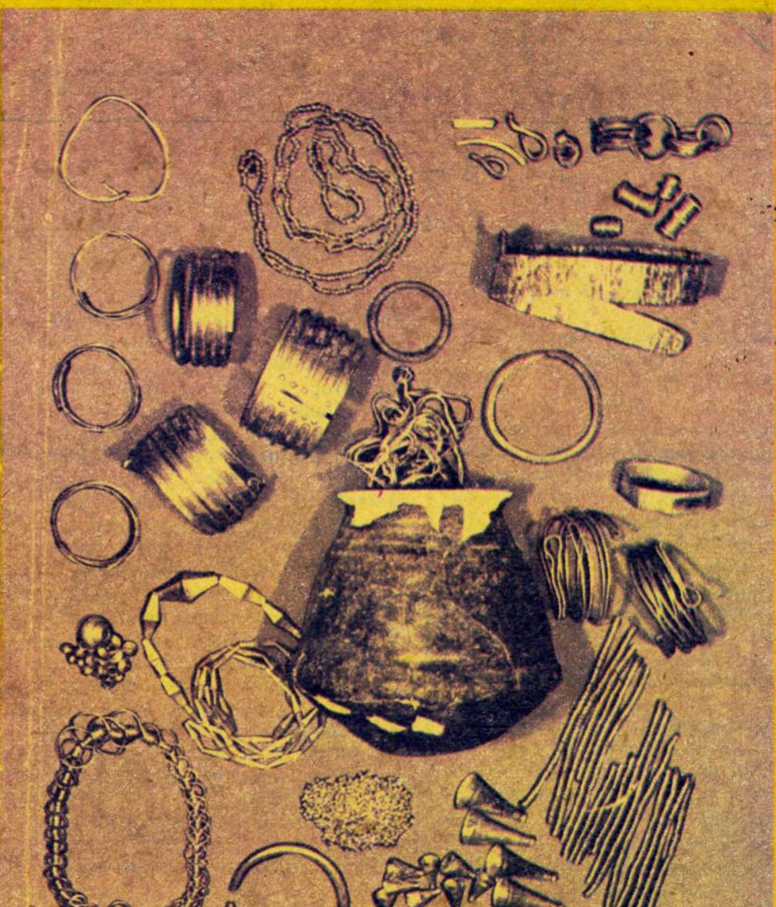

TREI PRIETENI

schiță de **MIHAI STOIAN**

ACEASTĂ POVESTIRE ESTE INSPIRATĂ DE UN CAZ REAL

Ștefan își strînge cărțile și caietele, le bagă în servietă, apoi se îndreaptă spre fereastră și privește afară, strivindu-și nasul cam lunguieț de geam. Ploaia a stat, asfaltul mai e umed, ziua stă gata să-și închidă pleoapele. Un clopoțel de bicicletă îl trezește din gînduri: Mihai, călare în șaua bicicletei, îi face semne din stradă să coboare. Ștefan își ia cheia din cui, iese din apartament, închide ușa atent, coboară treptele în fugă și strigă pe măsură ce se apropie de celălalt:

— Unde te duci? Nu joci fotbal cu mine, ceva?

Mihai e un băiat bine clădit, cu ochelari metalici și ochi albaștri, copilăroși, deși e mai mare cu un an decît Ștefan, nefiind nici măcar coleg de clasă cu el, doar vecin de bloc:

— Hai la Vlad, să-l luăm și pe el...

Vlad stă după colț, tot într-un bloc, de ziua lui a căpătat o minge de fotbal și de-atunci prietenii nu-l mai slăbesc. Dar Vlad e chiar în stradă, așa că nu-i nevoie să stăruie prea mult, într-o clipă a și revenit cu mingea, o pasează din fugă lui Ștefan, Mihai n-are cum să șuteze, călărind bicicleta.

— Să mergem pe teren, zice ochelaristul și clopoțelul îi îndeamnă pe băieți să-l urmeze.

Ajuns pe locul de joacă, Mihai își sprijină bicicleta de-o bancă pe care se odihnește un bătrînel cu bărbia rezemată în baston. Ștefan caută între timp două pietroaie și improvizează poarta. Vlad trage pe neașteptate. Ștefan se lansează ca o panteră și prinde «bomba», după care degajează spre Mihai. Meciul se încinge, cei doi înaintași se luptă între ei, Mihai — atacator, Ștefan— apărător, cu Vlad în unica poartă. Au toți destul de lucru... Peste un sfert de oră, cămășile sînt lipite de șira spinării:

— Să facem o pauză!

Băieții se așază pe bancă, privind după bătrînul care tocmai s-a ridicat și înaintează lent spre trotuar, ca un băiat prea repede crescut mare, obosit de atîtea meciuri de fotbal jucate la viața lui. Disciplinat, cu pas mărunt, omul se îndreaptă spre trecerea de pietoni, coboară de pe trotuar și nu apucă să ajungă în mijlocul străzii: băieții sar de pe bancă, aleargă, țipete, scrîșnetul frînei de automobil le-a atras tuturor trecătorilor atenția, o mașină galbenă a oprit, prea tîrziu, bătrînul zace pe asfaltul umed. Dar mașina se strecoară prin mulțime și dintr-o dată pornește cu viteză mare. Mihai a băgat însă de seamă că bărbatul de la volan are mustață, că un trifoi cu patru foi e desenat lîngă lanterna de poziție din spate, în dreapta; numărul nu l-a putut reține, doar că începe cu 7-B și urmează... Ce urmează?

— Mihai, îl zgîlțîie Ștefan, ca și cum ar fi vrut să-l trezească din visare, ia bicicleta și fugi după mașină... Era o «Dacia 1300»... poate-i dai de urmă... te întorci la mine... eu dau telefon la «Salvare»... Vlad merge la Miliție să anunțe accidentul...

Așa-i Ștefan! Deosebit de eficient și bine organizat, pînă și la școală toți îl admiră, colegii, profesorii, pentru conștiinciozitatea și capacitatea de a găsi, întotdeauna, o soluție care să rezolve orice problemă, orice încurcătură, orice impas. Mihai și-a reluat bicicleta, gonește acum pe strada principală, repetînd în minte punctele de reper: «Dacia 1300» galbenă, un trifoi cu patru foi, numărul începe cu 7-B... șoferul e un mustăcios... dar stai... Nu stă. Pedalează de zor. Cotește la dreapta. Nimic. Se întoarce, semnalizînd cu brațul, intră pe strada din stînga și o clipă inima îi bate cu putere: **mașina**! *E într-o curte. Băiatul își lasă bicicleta lîngă gardul de piatră și încearcă portița; se dă de-o parte scîrțîind... Dă ocol autoturismului și, în loc de bucurie, ciudă: numărul începe cu 7-B, e galbenă, dar nici pomeneală de trifoi cu patru foi...*

Încălecînd iarăși bicicleta, pornește mai departe; de fapt nu știe prea bine încotro... Peste vreo jumătate de oră se reîntoarce dezamăgit. Pe strada lui, oamenii trec ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat, bătrînul lovit nu mai e acolo, Mihai își lasă bicicleta acasă și, cu pași elastici urcă două cîte două treptele pînă la ușa lui Ștefan.

— L-au dus la Urgență, medicul nu credea că mai scapă... Miliția ne-a întrebat dac-am văzut numărul, am spus că era o «Dacie 1300» galbenă...

— Și Vlad unde-i?

— L-au trimis părinții lui să umple sifoanele...

— Tocmai acum?

— Păi ce-am putea să mai facem noi?

— Eu... mă duc și eu la Miliție... Știu mai multe; mașina are desenată pe spate un trifoi cu patru foi...

Celălalt ridică din umeri:

— N-am băgat de seamă...

— Șoferul poartă mustață...

— Bravo, Mihai! Ce mai stăm? Mergem să spunem...

*

A doua zi, la școală, un agent de circulație a venit să-i ia cu mașina, la sediul Miliției, pe cei trei prieteni. Pe drum au aflat că toată noaptea s-au verificat fișele autoturismelor «Dacia 1300» galbene cu 7-B... Apoi, pînă-n zori, au fost verificate mașinile la domiciliul oamenilor. Mustăciosul e acum la sediul Miliției. «Dacia» lui galbenă are, într-adevăr, un trifoi cu patru foi lîngă lanterna de poziție din spate, și-n plus farul din stînga, partea cu care l-a lovit pe bătrîn, s-a spart și aripa e înfundată...

— Dînsul e! afirmă categoric Mihai, văzîndu-l.

Mustăciosul lasă bărbia în piept și nu mai are încotro, murmură:

— Eu sînt făptașul!...

Comandantul îi primește pe băieți în biroul său și-i felicită: au dovedit că-s pionieri cu mult simț de răspundere și conștiință cetățenească! Le strînge mîna ca unor oameni mari, apoi se răzgîndește și îi sărută ca pe niște copii ce sînt. La ieșire, plutonierul cu banderolă roșie pe braț îi salută milităresțe.

— Știți ceva? spune Ștefan. Mîine mai trecem o dată pe la Miliție. Întrebăm dacă nu cumva mustăciosul are și copii...

— Și dacă are? e curios Mihai.

— Aflăm adresa și mergem să ne împrietenim cu ei... Cît o să lipsească taică-său, o să le fim pe-aproape.... Ce vină au copiii?

— La toate te gîndești, mormăie Vlad. Dar cu bătrînul cum a rămas?

— N-a mai putut fi salvat, rostește șoptit Mihai și întoarce brusc capul, fiindcă n-are chef să bage de seamă prietenii lui că, în colțul ochilor, i-a răsărit o lacrimă.

1973

1981

PERFORMANȚA DE EXCEPȚIE A
MARINEI POGOREVICI

Două fotografii — una făcută în urmă cu 8 ani, alta recent. În amîndouă apare, în fața tablei de șah, aceeași persoană — **Marina Pogorevici**: în prima, pe cînd era pionieră (elevă la Școala generală nr. 23 din Ploiești), în cea de-a doua, așa cum arată în prezent, ca studentă în anul II la Universitatea din București. Deși relativ scurt, timpul care desparte aceste două fotografii a fost fructificat în asemenea măsură de către Marina, încît ea a reușit să crească în acești 8 ani, ca șahistă, cît alții în... 80.

Prima afirmare a Marinei în acest «sport al minții» a fost consemnată în vacanța de iarnă a anului 1973 cînd, la tradiționalul concurs de șah organizat la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Ploiești, s-a numărat printre cîștigători. Membră a cercului de șah «Cutezătorii» condus de maestrul internațional Corvin Radovici, după acest prim succes ea se impune rapid și temeinic în lumea șahului, prin rezultate deosebite: la «Cupa micilor șahiști», în 1974, concurs la care au participat unii dintre cei mai talentați pionieri din Iași, Brașov, Cluj-Napoca și Ploiești, Marina nu pierde nici un meci, nu face nici o remiză, ci obține numai victorii; în același an, la Sibiu, luînd parte la un concurs pe echipe, Marina realizează 14 puncte din 15 posibile, rezultat care o... propulsează în lotul național de junioare; peste alte cîteva luni, la 14 ani încă neîmpliniți, devine campioană județeană de... senioare. Au urmat și alte izbînzi, obținute în turnee desfășurate atît în țară, precum și peste hotare (între care cucerirea titlului de campioană de junioare a României), Marina Pogorevici anunțîndu-se drept o autentică speranță a sportului românesc, speranță confirmată în acest an printr-un veritabil tur de forță: în luna mai, în cadrul unui turneu peste hotare, obține prima notă de maestră internațională; în luna iulie se clasează pe locul III într-un turneu desfășurat la Herculane unde, întîlnind o serie de valoroase șahiste din România și din alte țări, îndeplinește și a doua notă de maestră internațională; în sfîrșit, în cursul lunii septembrie cîștigă în mod strălucit turneul zonal pentru campionatul mondial feminin de șah de la Bydgoszocz (Polonia), cele 12,5 puncte înscrise împotriva unor adversare redutabile din Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria, România și din țara gazdă aducîndu-i mult-rîvnitul titlu de **mare maestră internațională de șah!**

Așadar, după Florin Gheorghiu, care a pornit pe drumul afirmării jucînd șah încă din anii pionieriei, tot la Ploiești, Marina Pogorevici este astăzi deținătoarea întîiului titlu de mare maestră internațională din patria noastră. Cum se explică această performanță excepțională? Desigur, a contat și faptul că primii pași i-au fost îndrumați încă din familie, mama Marinei, maestră internațională, fiind una dintre reputatele reprezentante ale șahului românesc, sportivă despre care, în anii 1951, 1955 și 1956 ziarele consemnau: «Maria Albuleț — campioană republicană!» Importante au fost și sfaturile primite din partea celor care i-au vegheat pregătirea (mai întîi maestrul internațional Corvin Radovici, apoi maestrul Cornel Butnaru, iar în prezent, maestrul internațional Mircea Pavlov). Climatul stimulativ și sprijinul aflat la Casa pionierilor, la Școala sportivă, la secțiile de șah «Petrolul» și «Constructorul» — Ploiești, în cadrul cărora Marina Pogorevici a activat de-a lungul perioadei de început, și-au avut, firește, însemnătatea lor. Decisive au fost și rămîn extraordinara pasiune pentru șah a Marinei, ambiția ei de a se realiza pe măsura deosebitei înzestrări pe care o are.

În ceea ce o privește, gîndul Marinei acesta este: **«Cred că trebuie să ai un țel și să-i urci cu îndîrjire înălțimile. Chiar dacă nu ajungi pînă la o reușită deplină, îți rămîne mulțumirea că ai luptat și te-ai apropiat de cotele superioare ale aspirației tale».**

Credincioasă devizei cutezătorilor, Marina Pogorevici a arătat și la Bydgoszocz că o caracterizează spiritul ofensiv, dovadă concludentă fiind cele 11 victorii înscrise pe tabela de concurs, ceea ce într-un turneu de o asemenea tărie constituie o reușită realmente de excepție.

Abordînd cu seriozitate studiile în cadrul Facultății de matematică din București, Marina Pogorevici este hotărîtă, totodată, să-și urmeze cu și mai multă dăruire calea în universul mirific al celor 64 de patrate.

Felicitări, Marina, pentru prestigiosul tău succes, urări de sănătate și «Tot înainte!»

CORNELIU ȘERBAN

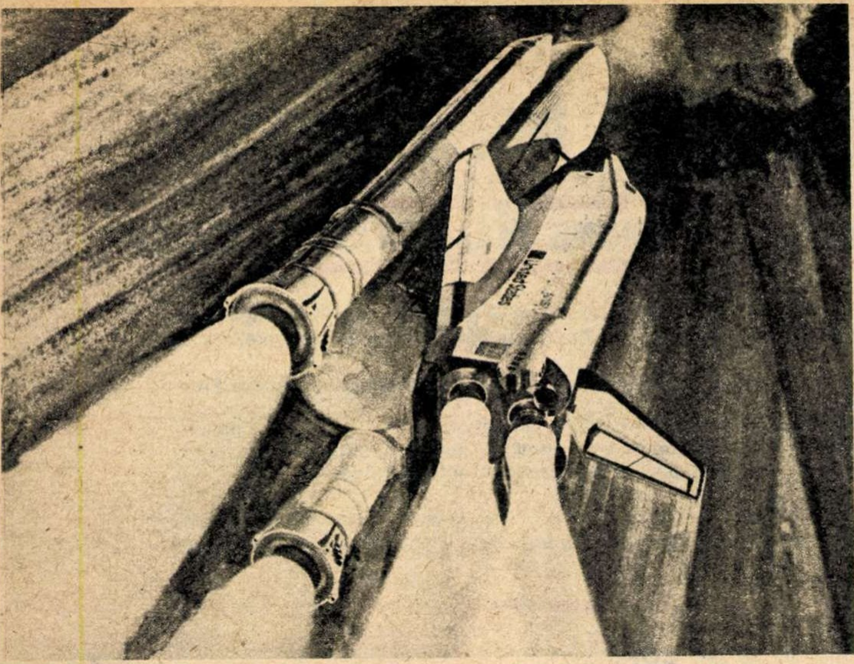

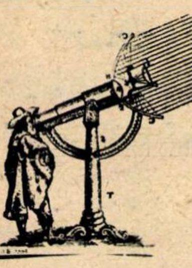

DRUMUL SPRE AȘTRI

De la legendele cutezătorilor din antichitate la cutezătorii zilelor noastre

De la primul satelit artificial al Pămîntului, «Sputnik» 1, lansat în U.R.S.S. la 4 octombrie 1957, mulți alți sateliți și numeroase aparate cosmice complexe lansate de U.R.S.S. și S.U.A., la care au mai colaborat și alte țări, au explorat Luna și unele dintre planete. În prezent, peste zece mii de obiecte trimise în spațiu extraterestru asigură sisteme de telecomunicație, televiziune, supraveghere meteorologică și altele.

Cea mai spectaculoasă realizare de pînă acum este însă trimiterea în cosmos a peste 100 de oameni, cu nave cosmice lansate de puternice rachete cu mai multe trepte. Primul om în cosmos a fost sovieticul Iuri Gagarin (12 aprilie 1961); primul astronaut american a fost J.H. Glen (20 februarie 1962); prima femeie care a asaltat spațiul cosmic a fost cosmonauta sovietică Valentina Tereșkova (iunie 1963); primul selenaut a fost americanul Neil Armstrong, care a pus piciorul pe Lună la 21 iulie 1969. Recordul de durată al unui zbor cosmic îl dețin cosmonauții sovietici Riumin și Popov, care au stat în spațiul extra-atmosferic timp de 185 de zile. Prin programul «Intercosmos», începînd din anul 1978, cosmonauți sovietici și din alte țări socialiste au lucrat la bordul unor nave «Soiuz» cuplate cu stații de tip «Saliut». La un astfel de program a participat, între 14 și 22 mai 1981, și cosmonautul român Dumitru Prunariu — primul român în cosmos.

Realizările de pînă în prezent în cercetarea cosmosului depășesc tot ce s-a gîndit și calculat în decursul secolelor și chiar planurile întocmite în anul 1955. Calendarul pentru viitorii 100 de ani este și mai îndrăzneț, mergînd pînă la crearea de mici orase și de spitale pe platforme cosmice, pe Lună și pe planeta Marte. la înființarea unei industrii cosmice. Dacă oamenii de știință din toate țările vor colabora în interesul pașnic al tuturor popoarelor, și acest program va fi realizat.

Prof. dr. Stelian Streja

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

CELE
MAI FRUMOASE
CARȚI
DIN LUME

Sub titlul «Cele mai frumoase cărți din lume» s-a desfășurat la Leipzig, în R.D.G., concursul tradițional de prezentare artistică a cărților. În acest an, selecția românească a cuprins și volumul «Aventurile șahului» de Mihail Sadoveanu, ilustrat de graficianul Val Munteanu și apărut la Editura «Ion Creangă». Lucrarea a fost distinsă cu Mențiunea de onoare.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Cu metronomul în față

Acest joc al sprintenelii minții cere să răspundeți rapid la cele cinci întrebări de mai jos. Timpul ce se acordă pentru un răspuns îl fixați voi înșivă, urmînd să-l respectați cu strictețe. Fiecare răspuns corect și care se încadrează în limitele timpului fixat primește un punct.

1. Cînd și în ce loc de pe teritoriul patriei noastre s-a bătut prima monedă?

2. De unde se trage denumirea monedei noastre naționale?

3. Cînd și ca urmare a cărei legi s-a adoptat primul sistem monetar al României, avînd leul ca unitate de măsură?

4. În ce an sistemul monetar din țara noastră a fost completat prin punerea în circulație a bancnotelor avînd la bază leul?

5. Cînd a fost înființată în România Banca Națională?

Răspunsuri:

1. La Histria, în secolul al V-lea î.e.n.; 2. Denumirea monedei naționale a țării noastre derivă din a «talerului-leu», monedă de argint din Olanda care a circulat și pe teritoriul românesc; 3. Leul a fost adoptat ca monedă națională în anul 1868, prin legea din 4 mai 1867; 4. Bancnotele s-au pus în circulație în anul 1880, avînd ca bază tot leul; 5. Banca Națională a României s-a înființat în anul 1880.

● ● ● ● ● ● ● ● ●

ANIVERSARĂ

Nicușor i-a adus bunicii, de ziua ei, un buchet de trandafiri.

— Îți mulțumesc, nepoate, dar nu trebuia să cheltuiești, doar avem în grădină trandafiri.

— Acum nu mai avem...

TERMICĂ

— Care lichid îngheață ultimul? întreabă profesorul.

— Ceaiul fierbinte, răspunde elevul.

LOCATIVĂ

— Care pasăre nu-și face cuib? întreabă profesorul.

— Cucul, răspunde elevul.

— Și atunci unde doarme?

— În ceasul de perete...

ÎNTREBARE

— Tată, un cîine care a furat un os poate să mai fie cîine polițist?

TEODOR HOLBAN

● ● ● ● ● ● ● ● ●

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Redactor responsabil de număr:
ILIE TRAIAN

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

Index 41633

16 PAGINI, 2 LEI

CULTURISM

SĂNĂTOȘI, VIOI, PUTERNICI (VI

Continuăm cursul nostru de culturism cu cea de a VI-a «lecție», cuprinzînd programul pentru prima săptămînă de antrenament propriu-zis, pe care-l puteți începe folosindu-vă de exercițiile apărute în numerele 44, 45 și 46 ale revistei. Rețineți: **indicațiile cu privire la vizita medicală, la respirația în timpul exercițiilor, la numărul de serii și de repetări și la completarea fișei antropometrice să fie respectate cu strictețe;** *pentru a le avea tot timpul la îndemînă și în atenție, vă recomandăm să decupați din revistă toate «lecțiile» apărute pînă în prezent și să le lipiți în caietul personal de culturism. Nu uitați:* **exercițiile de încălzire se execută obligatoriu înaintea fiecărui antrenament.**

Iar acum, iată și programul primei săptămîni:

luni

I — exercițiile (de încălzire) numerele 1, 3, 4, 5, 6 și 7;
II — exercițiile 9;
III — exercițiile 13;
IV — exercițiul 16;
V — exercițiul 23.

marți

I — exercițiile nr. 3, 4 și 6;
II — exercițiul nr. 9;
III — exercițiile nr. 15;
IV — exercițiul nr. 19;
V — exercițiul nr. 25.

miercuri

I — exercițiile nr. 2, 3, 5 și 6;
II — exercițiile nr. 10;
III — exercițiile nr. 14;
IV — exercițiile nr. 16;
V — exercițiile nr. 23.

joi

I — exercițiile nr. 3, 4 și 6;
II — exercițiile nr. 9;
III — exercițiile nr. 13;
IV — exercițiile nr. 19;
V — exercițiile nr. 24.

vineri

I — exercițiile nr. 2, 6 și 8;
II — exercițiile nr. 11;
III — exercițiile nr. 15
IV — exercițiile nr. 20;
V — exercițiile nr. 26.

sîmbătă

I — exercițiile nr. 2, 3, 4 și 5;
II — exercițiile nr. 11;
III — exercițiile nr. 13;
IV — exercițiile nr. 19;
V — exercițiile nr. 25.

În pauzele dintre serii se vor face exerciții de respirație și de relaxare: mers ușor, cu ridicarea brațelor în sus și cu inspirație profundă, iar la lăsarea brațelor în jos, cu expirație; alergare ușoară pe loc cu scuturarea picioarelor; sărituri ușoare și altele de acest fel.

DUMITRU HÎTRU
lector univ. **I.E.F.S.**

(Va **urma)**

DEZARMAREA O CAUZĂ A TUTUROR POPOARELOR

ÎN NUMELE DREPTULUI LA VIAȚĂ, ROMÂNIA SOCIALISTĂ SPUNE NU HOTĂRÎT ARMELOR

Întregul nostru popor, angajat în opera de construire a societății socialiste, este profund interesat în crearea unui climat de pace în întreaga lume. Pornind de la această cerință vitală, poporul român se pronunță cu fermitate împotriva oricărui act menit să ducă la sporirea arsenalelor militare, pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare și în primul rînd dezarmare nucleară.

Prin noua inițiativă de pace a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, prin vibrantul Apel pentru dezarmare și pace al Frontului Democrației și Unității Socialiste, glasul României s-a făcut din nou auzit pe toate meridianele globului.

Încă o dată, poporul nostru și-a făcut cunoscute lumii aspirațiile fierbinți de a trăi și munci într-o lume pașnică, a înțelegerii și prieteniei între națiuni, voința sa fermă de a-și mobiliza și mai mult forțele pentru transpunerea în fapt a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, pentru sporirea contribuției României socialiste la eforturile ce se desfășoară pe plan mondial pentru salvgardarea păcii și asigurarea dreptului fundamental al omului, dreptul la viață.

Acum cînd pe cerul Europei și al lumii aberanta cursă a înarmărilor adună nori amenințători, România cheamă la acțiune fermă toate popoarele lumii, forțele înaintate de pretutindeni de a acționa pentru oprirea cursului periculos al evoluției spre distrugere, pentru înfăptuirea dezarmării, în primul rînd al dezarmării nucleare.

ARMELE–

O CUMPLITĂ POVARĂ CE APASĂ PE UMERII POPOARELOR

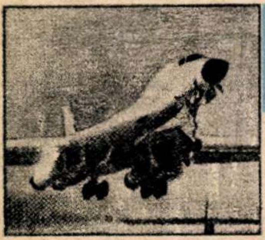

BANI ARUNCAȚI PE FEREASTRA ÎNARMĂRILOR:

- *Un avion de luptă ultra modern echivalează cu costul unui milion de tone de porumb, a 100 000 de zahăr, a 40 000 de farmacii.*

- *Un tanc costă cît 30 de apartamente cu 3 camere.*

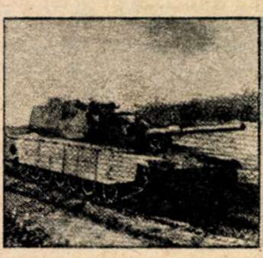

- *Cu suma cheltuită pentru instruirea* ***unui soldat*** *pot fi asigurate condiții pentru școlarizarea unui număr de* **80 DE COPII** *pe timp de un an.*

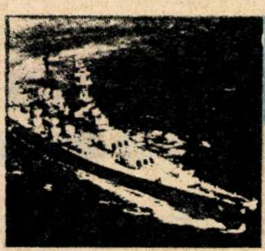

- *Un distrugător costă cît electrificarea unor zone urbane sau rurale însumînd 9 milioane de locuitori.*

- *Costul a șase avioane moderne de luptă echivalează cu bugetul anual al U N I C E F.*

- *Manevrele unui detașament modern de blindate echivalează cu sumele necesare construirii a 28 de grădinițe de copii.*

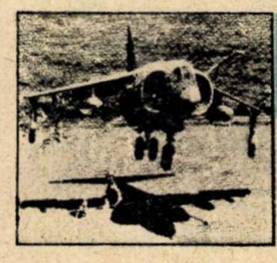

- *Un avion de vînătoare modern costă cît 100 de spitale.*

FONDURI URIAȘE RISIPITE ABSURD PENTRU PRODUCEREA MIJLOACELOR DISTRUGĂTOARE DE VIEȚ

- De la sfîrșitul celui de al doilea război mondial și pînă în prezent s-au cheltuit pentru înarmări **8 000 de miliarde dolari — mai mult decît bunurile produse de întreaga omenire într-un an.**
- Cheltuielile pentru producerea mijloacelor de distrugere în 1980 au fost aproape echivalente cu valoarea producției cerealiere a planetei sau cu cea a consumului mondial de petrol.
- Sumele cheltuite pentru înarmări în acest an vor atinge 550 miliarde de dolari.
- Cea mai mare bombă nucleară experimentată pînă în prezent a avut o putere destructivă mai mare decît a tuturor armelor folosite în toate războaiele din istoria omenirii la un loc.
- Potențialul actual ar permite distrugerea tuturor orașelor din lume de 7 ori.
- Bomba cu neutroni este o armă prin excelență antiumană: ucide omul și lasă intacte obiectele materiale.

PROTESTUL CONȘTIINȚELOR

Astfel s-ar putea numi impunătoarele demonstrații ce au loc în întreaga lume împotriva cursei înarmărilor, împotriva amplasării de noi tipuri de rachete în Europa, împotriva bombelor de orice fel și a distrugerilor ce le-ar putea provoca folosirea lor.

Masele largi din numeroase țări ale lumii resping cu hotărîre absurda cursă a înarmărilor și își revendică dreptul fundamental, dreptul la pace, la viață.

La marea demonstrație desfășurată la **Washington** în luna septembrie, aproape 500 000 de cetățeni veniți din toate regiunile S.U.A. au protestat împotriva reducerii fondurilor sociale și majorării cheltuielilor militare. Ei cereau **«Locuri de muncă, nu bombe»**, (foto 1).

La Marșul păcii ce a avut loc recent la Stockholm mii de cetățeni de toate vîrstele s-au pronunțat împotriva armelor nucleare. Pe o mare pancartă purtată pe arterele principale ale capitalei suedeze ei au înscris «Țările nordice — zonă denuclearizată» (foto 2).

Aspect din timpul unei demonstrații de protest împotriva bombei cu neutroni desfășurată recent la Amsterdam. Participanții au cerut oprirea imediată a fabricării noii arme de exterminare în masă (foto 3).

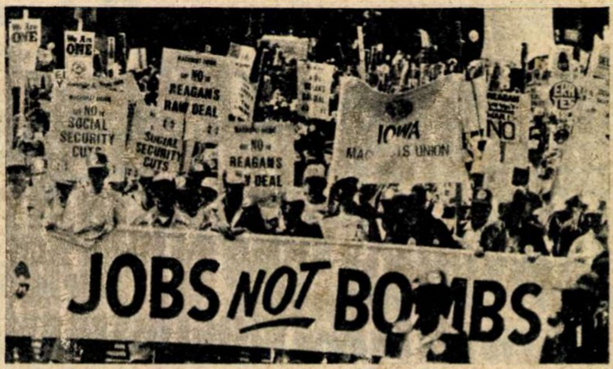

2
NORDEN
KÄRNVAPENFRI ZON

3
STOP DE N-BOM STOP

CE AR ÎNSEMNA ADOPTAREA PROPUNERILOR ROMÂNIEI DE REDUCERE A CHELTUIELILOR MILITARE?

Reducerea, pentru început, cu 10—15 la sută a cheltuielilor militare, urmînd ca jumătate din sumele economisite să fie folosite pentru satisfacerea nevoilor sociale ale fiecărei țări, iar cealaltă jumătate pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare, ar avea consecințe pozitive pentru toate popoarele.

- **Eradicarea foametei.**

O reducere cu numai 1 la sută a totalului cheltuielilor militare (5—6 miliarde dolari) ar asigura lichidarea flagelului foametei care afectează circa 800 milioane de oameni.

- **Asigurarea asistenței sanitare**

O treime din costul unui singur submarin nuclear dotat cu rachete «Trident» ar ajunge pentru eradicarea malariei în zonele sărace.

- **Îmbunătățirea condițiilor de locuit**

Realizarea unui program extensiv de construcții de locuințe pentru cele peste 300 milioane de persoane care trăiesc în mizerie la marginea marilor orașe din lumea a treia, s-ar putea înfăptui cu 750 000 de milioane de dolari.

- **Lichidarea analfabetismului** pe Terra ar putea fi realizată cu numai 1.2 miliarde dolari.

*

- Circa 300 de miliarde dolari din suma totală a cheltuielilor militare dintr-un an ar ajunge pentru construirea a:

— 30 000 de spitale;

— 600 000 de școli pentru 400 milioane de elevi;

— 50 milioane apartamente confortabile pentru 300 milioane de oameni.

- Cu 40 miliarde dolari — costul unui nou sistem de rachete intercontinentale — s-ar putea asigura hrana pentru 50 de milioane copii subnutriți sau construirea a 65 000 de centre de asistență medicală sau a 340 000 de școli primare.

TOȚI COPIII LUMII AU DREPTUL LA VIAȚĂ, LA COPILĂRIE, **dar pe Terra anului 1981, cînd înarmările înghit fonduri uriașe:**

—6 milioane de copii de pe glob nu ating vîrsta de un an din lipsa unui vaccin care costă 3 dolari;

— Din 122 de milioane de copii care s-au născut anul trecut în lume, peste 12 milioane au murit, în marea lor majoritate din cauza sărăciei.

— Un sfert din copiii lumii nu sînt școlarizați.

— Astăzi, în lume, suferă de foame 500 de milioane de oameni;

—40 la sută din locuitorii lumii, în vîrstă de peste 15 ani, sînt analfabeți, în medie la 10 000 de locuitori există doar 3 medici.

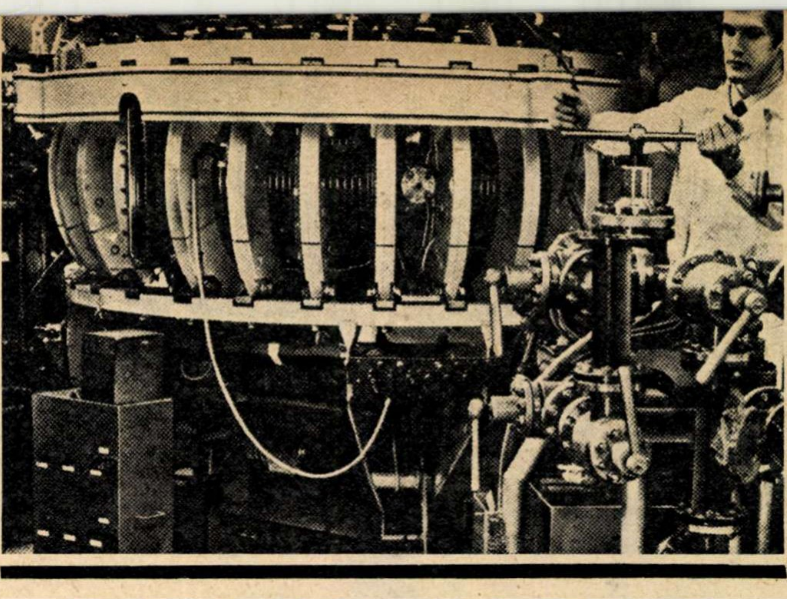

O mare speranță a deceniilor viitoare: energia electrică obținută prin fuziunea termonucleară controlată. În imagine: una dintre variantele instalației experimentale Tokamak.

ATOMUL PAȘNIC

ENERGIA NUCLEARĂ ÎN SLUJBA OMULUI

PE CALEA OBȚINERII FUZIUNII TERMONUCLEARE CONTROLATE

Mii de specialiști din întreaga lume își consacră eforturile obținerii fuziunii termonucleare controlate, cea mai promițătoare perspectivă energetică a omenirii. Fiecare treaptă urcată spre acest țel reprezintă un imens cîștig al umanității. Cele mai noi instalații, cele de tip Tokamak, sînt giganți în care se realizează temperaturi de milioane de grade. Stăpînirea materiei transformată în plasmă naște nesfîrșite complicații. Cu toate acestea specialiștii sînt optimiști. Ei consideră că în jurul anului 2000 primele centrale electrice termonucleare vor intra în funcțiune.

PENTRU STUDIEREA VALORII NUTRITIVE A PROTEINELOR

La Kiev, în U.R.S.S., funcționează unul dintre cele mai mari acceleratoare de ioni din lume. El poate imprima acestor particule subatomice viteze de pînă la o treime din viteza luminii. Bombardarea cu fascicule de ioni accelerați servește nu numai cercetătorilor fundamentale privind structura materiei, interacțiunea nucleară, structura dinamică a nucleului atomic, ci și unor scopuri dintre cele mai practice. Un singur exemplu: specialiștii ucrainieni au realizat o metodă cu ajutorul căreia poate fi determinat în cîteva secunde conținutul în proteine al culturilor cerealiere.

URANIU DIN MARE

De o importanță capitală pentru dezvoltarea industriei atomice este asigurarea surselor de uraniu. Cel mai bogat zăcămînt de uraniu îl reprezintă... oceanul planetar. Desigur, extragerea lui din apa oceanului este foarte dificilă. Aceasta nu i-a împiedicat însă pe specialiștii japonezi să pună la punct o instalație cu acest scop. Prima stație-pilot de extragere a uraniului din apa mării va funcționa la Nio, în 1984. Ea va produce anual 10 kg uraniu. Pentru obținerea lui, în instalațiile stației vor trebui pompate în fiecare oră 1500 de tone de apă marină.

ATOMUL PRODUCTIV

Cînd i-am cunoscut pe tinerii cercetători de la Institutul central de fizică îi preocupa o nouă idee. Proiectanții și fizicienii de la institutele și întreprinderile componente ale acestuia — Institutul de fizică și inginerie nucleară, Institutul de reactori nucleari energetici, Fabrica de aparatură nucleară — se consultau în vederea găsirii celor mai bune soluții pentru realizarea misiunii ce li se încredințase: aveau să realizeze o parte din aparatura destinată experiențelor prilejuite de primul zbor al unui cosmonaut român.

De curînd i-am reîntîlnit pe unii dintre acești tineri. «Institutul central de fizică asigură, prin fabricarea diferitelor aparate și instalații necesare producției și cercetării, o substanțială reducere a efortului valutar, ne-a spus fizicianul Nicolae Zamfir. O serie de aparate, instalații și tehnologii realizate la noi sînt solicitate și peste hotare».

Am cerut amănunte.

«Anual, Institutul central de fizică furnizează economiei naționale peste 60 de aparate și instalații noi sau reproiectate, un număr egal de tehnologii neconvenționale bazate pe fenomene și procese nucleare și atomice, precizează fizicianul Cătălin Stan. Aici sînt concepuți și produși peste 25 de radioizotopi, se elaborează alte substanțe și materiale cu proprietăți fizice speciale. Multe dintre ele sînt solicitate în alte țări».

«Instalațiile noastre de nitrurare ionică au fost exportate în Japonia, a adăugat inginerul Sorin Ghiță de la Institutul de reactori nucleari energetici. Aparatura dozimetrică realizată la noi a fost solicitată în S.U.A., iar acceleratorul de particule — în Finlanda». «Să nu uităm radioizotopii și izotopii stabili solicitați de Uniunea Sovietică, R.D.G. și R.F.G., intervine Lucian Goicea, inginer la Fabrica de aparatură nucleară.

Fizicianul N. Zamfir subliniază: «Aceste realizări n-ar fi fost posibile fără încrederea pe care conducerea institutului ne-a acordat-o nouă, tinerilor. Sîntem dornici să participăm cu toată capacitatea noastră la acțiunea de cercetare-proiectare tehnologică. Încă în 1980, o parte dintre tinerii care au contribuit la realizarea aparaturii despre care am vorbit au publicat peste 200 de lucrări științifice. 28 dintre ele au apărut în reviste de mare autoritate din țări ca S.U.A., U.R.S.S., Olanda, R.F.G., Anglia. Ceea ce confirmă faptul că ideile care se nasc aici reprezintă noi cuceriri pe planul revoluției tehnico-științifice».

Știam că, o dată cu preocuparea pentru dezvoltarea aplicațiilor fizicii în economie, la Institutul central de fizică se acordă o deosebită atenție cercetării fundamentale, fizicii nucleului atomic, a corpului solid, a plasmei și laserelor, cercetărilor de fizică a Pămîntului și spațiului cosmic. Institutul răspunde și de două programe naționale de primă importanță: Programul național de tehnică a vidului și Programul național pentru dezvoltarea energeticii nucleare.

«Primul program se referă la introducerea unor tehnologii noi bazate pe prelucrarea în vid, îmi dă amănunte fizicianul Cătălin Stan. Exemple pot constitui instalațiile de aluminizare a sticlei plane în vid, care vor contribui la reducerea substanțială a importului de argint, sau cele de nitrurare ionică pentru durificarea componentelor metalice, de primă importanță pentru economisirea de oțeluri speciale. Tot aici se adaugă tehnologiile de topire, turnare și sudură cu fascicule de electroni în vid și multe alte instalații de vid și de măsurare a vidului necesare în etapa actuală tuturor ramurilor industriale ale economiei naționale».

Despre cel de-al doilea program ne-a vorbit cu multă pasiune ing. Lucian Goicea, de la Institutul de reactori nucleari energetici. După cum se știe din documentele de partid, în 1985 va intra în funcțiune prima centrală nucleară energetică românească. Ea va marca debutul folosirii acestei forme de energie la scară industrială în țara noastră. Institutul central de fizică asigură proiectarea, producerea combustibilului nuclear, precum și a aparaturii dozimetrice.

Animați de dorința de a-și materializa cît mai deplin ideile și cunoștințele în aparatură și instalații productive, destinate în exclusivitate folosirii atomului, a tuturor valențelor fizicii în scopuri pașnice, constructive, tinerii de la Institutul central de fizică se alătură milioanelor de cetățeni ai patriei noastre care susțin ideile din Apelul Frontului Democrației și Unității Socialiste, noii inițiative a tovarășului Nicolae Ceaușescu de condamnare a înarmărilor, de chemare la dezarmare, în primul rînd la dezarmare nucleară.

«Noi, atomiștii, mi-au spus ei, sîntem cei mai în măsură să cunoaștem urmările catastrofale pentru întreaga omenire pe care le-ar avea un război atomic. Continuarea înarmărilor atomice constituie în sine o primejdie, pacea și sănătatea lumii atîrnînd în fiecare clipă de posibilitatea unui accident, a unei defecțiuni tehnice. Să pui atomul în slujba războiului este o crimă împotriva umanității. O crimă cu atît mai de neiertat cu cît aceeași forță a atomului poate servi la o dezvoltare fără precedent a planetei, la eliminarea foamei, a secetei, a înapoierii economice. Datoria fizicienilor, a tuturor oamenilor de bună credință este să militeze pentru instaurarea unui ev al păcii, al înfloririi Terrei».

ELISABETA IOSIF

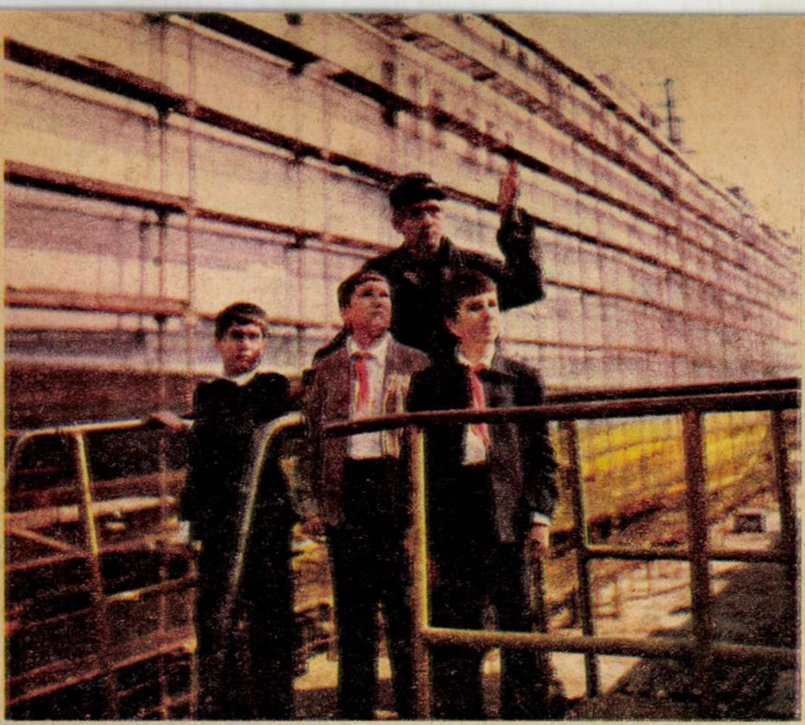

SA DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

FAMILIA NAVALIȘTILOR ÎȘI TRIMITE PESTE MĂRI ȘI OCEANE SALUTUL DE PACE

— Întotdeauna, aici, pe malul Dunării, vîntul este așa de tăios?

— Tăios? Nu, noi nu-l simțim. O dată, parcă...

Ne strîngem hainele împrejurul nostru și privim soarele strălucitor, dar rece și îndepărtat. Vîntul, nevăzut, ne ustură peste față, peste mîini. Totul în jur este rece. Balustradele de care ne ținem, pereții de navă argintii care ne atrag atenția și curiozitatea, să le atingem, tuburile largi în care se poate intra cu un camion. Privim atent în jur. Oamenii se mișcă nestingheriți unde au treabă, dintr-o parte în alta a șantierului, mînuiesc aparatele de sudură, de polizat și cîte altele pe care noi nici nu le cunoaștem. Pufoaica și casca de pe cap par să-i ferească de orice neplăcere.

— Ziceați că o dată...

Omul cu fața arămie și ochii parcă mereu cercetători, brigadierul Ion Petrea, tresare.

— A, da. Ați reținut ce v-am spus. O dată, într-adevăr, am simțit răceala vîntului.

— Era foarte frig?

— Da, era. Dar pentru noi lucrul acesta n-ar fi însemnat nimic dacă n-am fi avut necazul acela.

— Se defectase ceva?

— Nu. Tocmai terminaserăm de construit o navă de mare tonaj și se afla pe «sănii», gata pentru lansare. Toate pregătirile erau terminate, ne uitam la ea cu bucurie, așa cum privești un nou-născut. Era seară. Trebuia să așteptăm pînă a doua zi, cînd urma să-i dăm drumul la apă. Am plecat acasă cu toții să ne odihnim cîteva ore. Știam însă că prea puțini dintre noi vor închide ochii. Așa se întîmplă ori de cîte ori se lansează la apă o nouă navă. Ea înseamnă, de fapt, munca de un an și jumătate, uneori chiar doi, a unui mare număr de muncitori, maiștri, specialiști. Și cum vă spuneam, în zori, cu mult înainte de ora fixată, eram cu toții din nou lîngă navă. Era atît de impunătoare! Aproape nu ne venea să credem că noi am construit-o! Ne-a surprins însă faptul că cei care rămăseseră «de gardă», lîngă navă, ne-au întîmpinat foarte îngrijorați. «Apa Dunării a scăzut foarte mult și nava începe să se împotmolească!», ne-au spus ei cu sufletul la gură. Ce însemna aceasta? Multe stricăciuni care urmau să se producă, imobilizarea altor nave pregătite să plece în larg, adică pierderi, multe pierderi.

— Și? Trebuia așteptat să crească iarăși apele Dunării, nu?

— Era calea cea mai ușoară și, poate, nu ne-ar fi condamnat nimeni dacă am fi ales-o. Dar nu ne lăsa inima. Noi, navaliștii sîntem ca o adevărată

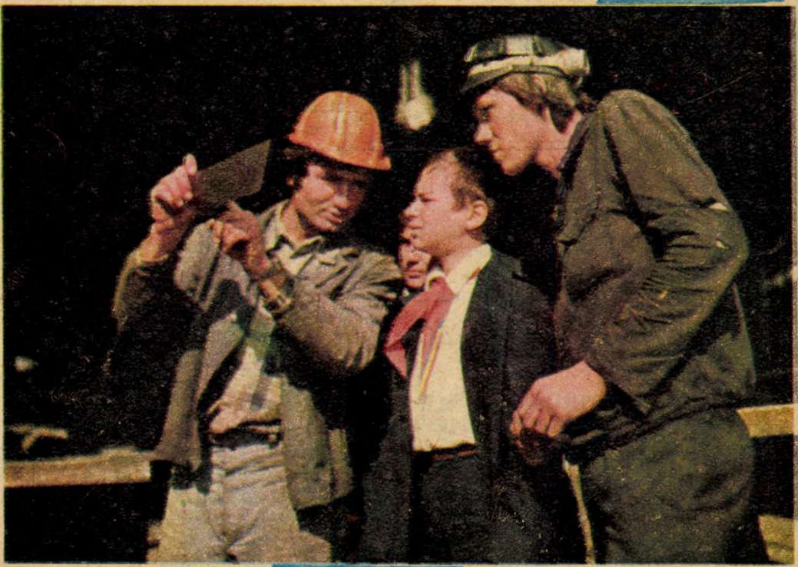

familie. Ne ajutăm între noi. V-am spus că era în zorii zilei. Foarte mulți muncitori erau pe șantier. Știți, la noi nu se prea ține seama de program. Oamenii vin mult mai devreme, cînd știu că au de lucru. Așa se nimerise și atunci. De aceea, ne-am trezit cu o mulțime de tovarăși gata să ne ajute. Nu era lucru ușor. Se punea problema să aducem la normal, din poziția de deviere, nava de mii de tone. Trebuia să gîndim repede, să acționăm, altfel lucrurile se înrăutățeau. Am lucrat zi și noapte pînă am realizat piese speciale, sănii noi pentru a îndruma nava spre ape. Spuneam că atunci am simțit tăria vîntului. Dar, aproape că și uitasem...

— În curînd, veți lansa nava «Pașcani». Este aproape gata, după cum ne-ați spus. Imaginea ei am prins-o și cu aparatul nostru fotografic. Ce ne puteți spune despre aceasta?

— În primul rînd că este rezultatul unui proiect în întregime românesc, nava fiind dotată cu aparatură de creație proprie (Combinatul Siderurgic Galați — tabla; Reșița — motoare; Întreprinderea mecanică navală, Galați — aparatură de navigație; o nouă întreprindere specializată din Galați — elicele; etc.) În al doilea rînd, este solicitată pe plan extern, așa încît, avem mult de lucru.

— Înseamnă că deține performanțe deosebite?

— Desigur! Dacă vă spun numai cîteva, o să înțelegeți de ce aceste nave sînt atît de căutate. Asemenea unui bloc, nava are patru etaje care comunică între ele printr-un uriaș lift. Închipuiți-vă 151 de automobile care pot fi parcate într-un singur garaj. Aceasta se petrece doar pe puntea intermediară. Și sînt 3 asemenea punți. Au fost înlăturate manevrările greoaie de acostare, de folosire a macaralelor. Intr-un cuvînt, totul se petrece în interiorul navei. Și încărcarea, și descărcarea. De fapt, nava nu acostează ci, pur și simplu, partea din spate — pupa — se rabatează transformîndu-se într-o rampă de acces a containerelor. Acestea pătrund în interiorul navei pe cele trei punți, unde descarcă sau încarcă marfă.

— La realizarea unei nave atît de perfecționate, desigur, lucrează numai specialiști.

— Ne specializăm, cum se zice, «din mers». Avem și specialiști dar, în echipa mea, de pildă, am foarte mulți tineri. Unii abia au depășit 16 ani, alții și-au întemeiat familii de curînd. Utecişti, comuniști. Cu toții învățăm, ambiționăm. Sînt muncitori care urmează facultatea la cursurile fără frecvență. Îi simțim cum, zi de zi, devin mai competenți, mai pricepuți. Ei nu aspiră numaidecît la titlul de ingineri, ci la cunoștințele acestora. Așa, cu astfel de oameni se nasc nave ca «Pașcani».

— Care va fi lansată la apă...

— Curînd, foarte curînd! Nu vom încheia anul și îi vom da drumul să străbată mări și oceane. Va fi, într-un fel, salutul nostru — al navaliștilor gălățeni — de pace, de prietenie cu toate popoarele lumii.

E. Mănescu

MIC DICTIONAR TEHNIC AL NAVEI «PAȘCANI»

- **Lungimea maximă: 128,33 m;**
- **Lățimea maximă: 20,50 m;**
- **Înălțimea punții principale 6,60 m:**
- **Înălțimea punții intermediare 12,60 m;**
- **Înălțimea punții superioare 15,50 m;**
- **2 motoare M.A.N.-Reșița: 2x 6000 CP;**
- **2 elice cu pas reglabil;**
- **4 diesel generatoare:**
- **Dublu fund;**
- **Capacitatea la încărcare: 74 trailere (pe cele 3 punți);**
- **Greutatea totală a încărcăturii: 9 460 t;**
- **Viteză la probe: 20 noduri.**

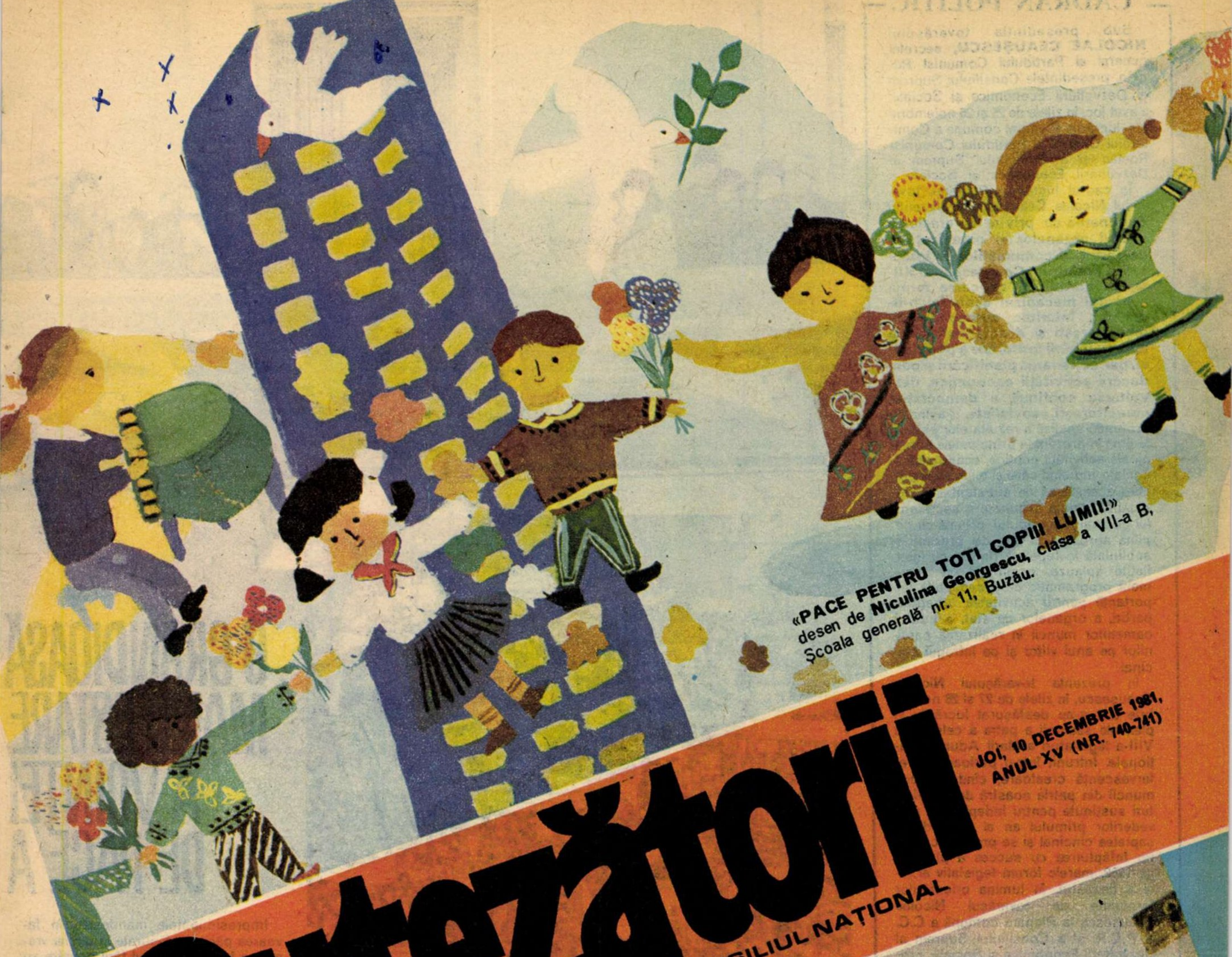

«PACE PENTRU TOȚI COPIII LUMII!» desen de **Niculina Georgescu**, clasa a VII-a B, Școala generală nr. 11, Buzău.

JOI, 10 DECEMBRIE 1981,
ANUL XV (NR. 740-741)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

49-50

Voi, porumbei ai păcii,
Pe-ntregul glob zburați
Să duceți tuturora
Solia din Carpați.

Privesc cu bucurie
Cum vă-nălțați spre cer,
Să duceți peste creste,
Salut de pionier!

Copiilor din lume,
Trimitem azi solie
De pace și iubire
Din mîndra Românie!

Anca Muntean
cl. a. VI-a, Mediaș,

unicef
SPUNEM HOTĂRÎT NU BOMBEI CU NEUTRONI
ec l'Unice
tre des enfants
tes UNICEF

CADRAN POLITIC

Sub președinția tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU,** secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, a avut loc, în zilele de 25 și 26 noiembrie a.c. lucrările Plenarei comune a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

În cadrul lucrărilor Plenarei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a prezentat **Expunerea cu privire la creșterea rolului organelor și organizațiilor de partid, al comuniștilor, în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, aplicarea fermă a noului mecanism economico-financiar, întărirea autoconducerii muncitorești și a autogestiunii, a aprovizionării teritoriale a populației, perfecționarea planificării și conducerii activității economice, dezvoltarea continuă a democrației muncitorești, socialiste.** Făcînd o profundă analiză a rezultatelor obținute pînă în prezent în principalele domenii ale activității politice, economice și sociale, indicînd căile și mijloacele prin care aceasta să fie substanțial îmbunătățită, ampla expunere a secretarului general al partidului, primită cu deplină aprobare de toți cei prezenți și subliniată în repetate rînduri cu însuflețite aplauze, constituie un document programatic de o deosebită importanță pentru activitatea întregului partid, a organelor de stat, a tuturor oamenilor muncii în realizarea sarcinilor pe anul viitor și pe întregul cincinal.

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, în zilele de 27 și 28 noiembrie a.c. s-au desfășurat lucrările în plen ale sesiunii a patra a celei de a VIII-a legislaturi a Marii Adunări Naționale. Întrunit într-o perioadă de efervescență creatoare, cînd oamenii muncii din patria noastră depun eforturi susținute pentru îndeplinirea prevederilor primului an al celui de al șaptelea cincinal și se pregătesc pentru înfăptuirea cu succes a planului pe 1982, marele forum legislativ al țării a dezbătut, în lumina orientărilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara comună a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, proiecte de lege de o deosebită importanță pentru progresul necontenit al țării.

Un moment de o deosebită importanță în cadrul lucrărilor l-a constituit hotărîrea Marii Adunări Naționale de a împuternici pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, pentru a se adresa tovarășului Leonid Ilici Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și președintelui Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan, celorlalți șefi ai statelor semnatare ale Actului final al Conferinței pentru cooperare și securitate în Europa, în vederea opririi amplasării de noi rachete cu rază medie de acțiune, pentru retragerea celor existente, pentru o Europă fără arme nucleare. Exprimînd voința întregii noastre națiuni, această hotărîre constituie o nouă și valoroasă contribuție a României socialiste, a președintelui țării noastre, la înlăturarea primejdiilor care amenință omenirea, la asigurarea progresului, securității și păcii în întreaga lume.

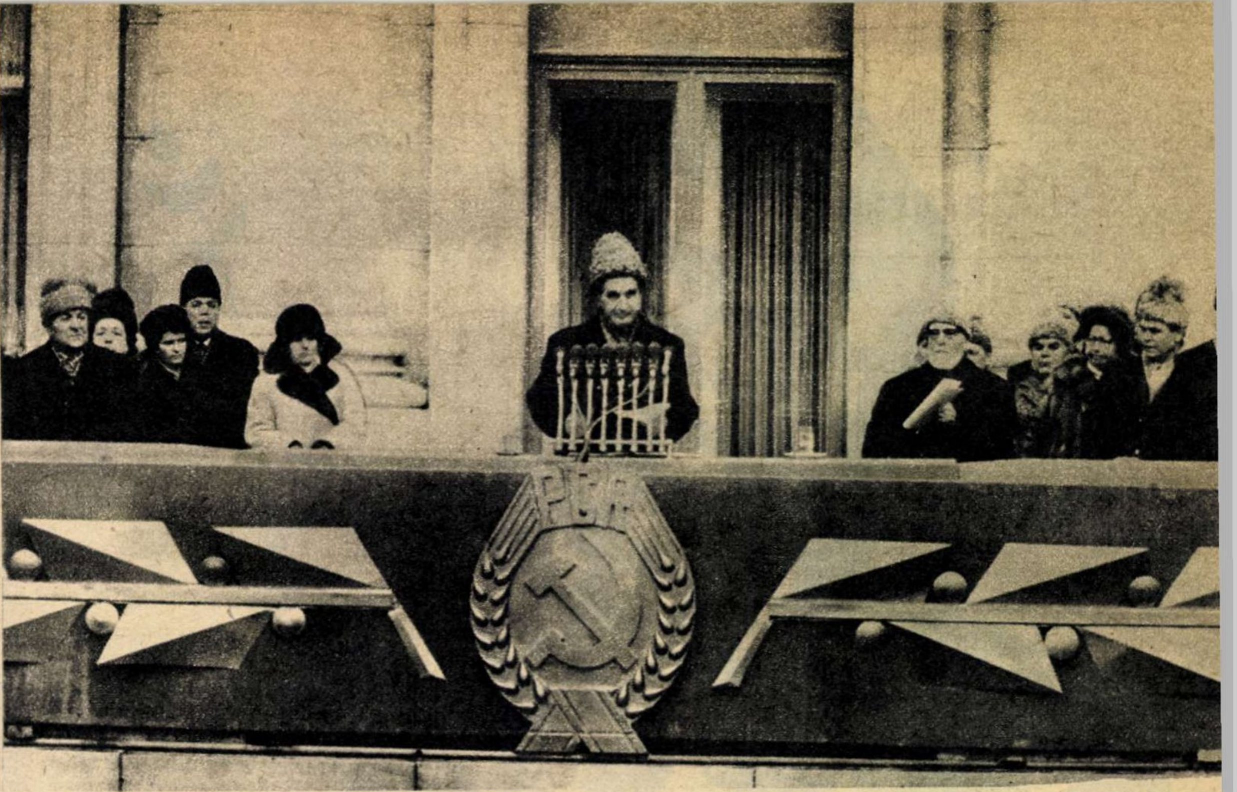

PARTIDUL · ROMÂNIA · PACE!
...ESCU ȘI POPORUL
ROMÂNIA A ALES SOCIALISM, PACE, PROGRES
DEZARMARE - PACE!
OAMENI DE ȘTIINȚĂ!
ÎN SLUJBA PĂCII!
TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU
NU RĂZBOIULUI
CEAUȘESCU ȘI POPORUL APĂRA-VOR VIITORUL!

O GRANDIOASĂ MANIFESTARE A VOINȚEI DE PACE A

Impresionantele manifestări în favoarea păcii desfășurate în ultima vreme pe întreg teritoriul țării noastre au culminat, sîmbătă, 5 decembrie 1981, prin grandioasa adunare populară de la București. Venind din toate colțurile Capitalei, coloane de oameni ai muncii, de tineri și vîrstnici, bărbați și femei, maghiari, germani și de altă naționalitate, s-au îndreptat spre platoul din fața sediului Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Lor li s-au alăturat coloanele oamenilor muncii din județele patriei. Uniți în aceeași hotărîre de a apăra pacea creatoare a poporului nostru, ei au străbătut bulevardele dînd glas puternicei voințe a națiunii noastre de a susține pacea, condamnînd cursa nebunească a înarmărilor, în special înarmarea nucleară, chemînd la lupta unită pentru salvarea civilizației terestre. Adunați în vasta Piață a Palatului Republicii, 300 000 de oameni și-au exprimat adeziunea deplină la istorica inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a României socialiste, inițiativă salutată cu căldură și admirație pe toate meridianele.

Este necesar să găsim noi și noi modalități de a acționa pentru a crea la copii, la tineret o conștiință revoluționară, dragostea de partid, de popor, spiritul de dreptate, hotărîrea de luptă împotriva asupririi de orice fel, împotriva războiului, voința de a se jertfi, dacă va fi nevoie, pentru patrie, pentru socialism, pentru libertatea și fericirea poporului nostru.

Copiii și tineretul, șoimii patriei, pionierii, uteciștii reprezintă garanția dezvoltării națiunii noastre socialiste, viitorul socialist și comunist al României. De felul cum sînt crescuți și educați azi depinde felul cum vor acționa în viitor în viață și muncă. Ei vor fi mîine membrii partidului, ai conducerii partidului și statului, constructorii socialismului și comunismului! Pentru a avea buni comuniști, buni militanți revoluționari, pentru a asigura creșterea rolului politic conducător al partidului, înaintarea fermă a patriei spre înaltele piscuri ale comunismului, este necesar să asigurăm educarea și formarea copiilor și tineretului în spiritul patriotismului revoluționar. Să sădim în conștiința lor o înaltă răspundere, hotărîrea de a acționa întotdeauna ca revoluționari, de a fi întotdeauna împotriva a ceea ce este vechi și perimat, de a promova întotdeauna noul, de a nu precupeți nimic pentru victoria comunismului, pentru bunăstarea poporului și independența țării, pentru pace în lume!

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din expunerea la Plenara Comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale).

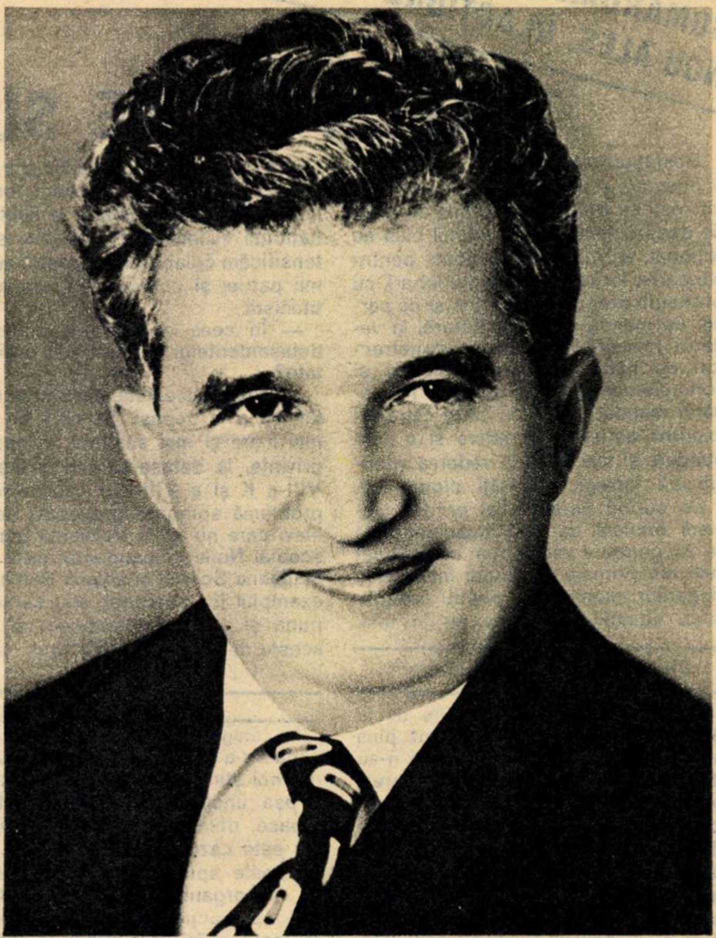

POPORULUI ROMÂN

Primit cu ovații îndelungate, cu sinceră dragoste, în balconul sediului Comitetului Central al P.C.R. și-a făcut apariția tovarășul Nicolae Ceaușescu. În prezența secretarului general al partidului,a tovarășei Elena Ceaușescu, a altor tovarăși din conducerea partidului și statului, s-a desfășurat marea adunare populară consacrată inițiativei de pace a președintelui României.

În cadrul adunării a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. În ampla sa cuvîntare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a expus din nou, limpede, convingător, poziția militantă a țării noastre în favoarea păcii, a dezarmării, a dezvoltării, pentru unirea tuturor forțelor populare, a tuturor conștiințelor lucide într-un front comun,apt să pună stavilă periculoasei curse a înarmărilor, să impună dezarmarea generală, în primul rînd dezarmarea nucleară, să realizeze o Europă fără arme nucleare, să scoată în afara legii toate armele de exterminare în masă, capabil să asigure pacea, destinderea, respectarea independenței naționale a tuturor popoarelor, colaborarea națiunilor lumii în vederea creării unei lumi mai bune, a unei lumi a păcii și dezvoltării.

Chemările tovarășului Nicolae Ceaușescu de a se asigura copiilor de pretutindeni, tuturor popoarelor, pacea, liniștea, viața, bucuria de a trăi într-o lume a dreptății, o lume fără arme și fără războaie, au fost primite cu entuziasm de sutele de mii de oameni ai muncii prezenți la marea adunare.

În Piața Palatului au răsunat cu putere versurile unei noi Hore a Unirii, hora unirii popoarelor în lupta pentru pacea planetei, cuprinse în textul istoricei cuvîntări a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Sînt versuri însuflețitoare, exprimînd cu pregnanță ideile-forță ale timpului nostru, comandamente supreme în lupta întregii omeniri pentru țelul cel mai nobil — pacea și liniștea Terrei.

În atmosfera vibrantă, de larg suflu umanist a marii adunări populare din Capitală, glasurile tuturor participanților s-au unit pentru a scanda cu putere două cuvinte de nedespărțit în zilele noastre:
«CEAUȘESCU—PACE!»

Hai să ne unim popoare
În luptă cu mic, cu mare,
Să trăim liberi sub soare
Fără arme nucleare!

Să strigăm cu toții iară,
Cei ce vor război să piară,
Să fie flori pe cîmpie
Și-o lume de omenie!

Iarba rea din holde piară,
Din lume ura dispară,
Toți cei cu inimă bună—
Est și Vest — mînă în mînă.

Din Pirinei la Carpați
Să trăim uniți, ca frați
În muncă, pace deplină.
S-avem o viață senină.

Să facem din tun tractoare,
Din atom lumini, izvoare,
Din rachete nucleare
Pluguri de arat ogoare.

Noi sîntem Puterea Mare.
Hai la luptă, deci, popoare!
Pentru pace și dreptate,
Pentru viață-n libertate!

COMANDAMENTUL PIONIERESC NOU ALES, ÎN ACȚIUNE

TOATE PÎNZELE SUS!

Desfășurarea alegerilor pionierești a însemnat și pentru purtătorii cravatelor roșii cu tricolor din Brăila un prilej de analiză temeinică a felului cum au acționat și cum vor acționa pentru educarea lor ca tineri revoluționari, cu profundă dragoste de patrie și de partid, de muncă și de învățătură, în vederea formării lor ca viitori constructori de nădejde ai socialismului și comunismului în țara noastră. Proaspătul mandat primit de către cei aleși exprimă astfel o încredere și o răspundere și mai mare în vederea intensificării întregii activități pionierești.

De curînd ne-am aflat printre pionierii brăileni de la Școala generală nr. 23, pentru a vedea cum au acționat încă din primele zile după încheierea alegerilor pionierești, pentru îndeplinirea obiectivelor ce le au în față.

Detașamentele în acțiune

În intervalul care s-a scurs de la alegerile la nivel de detașament pînă la alegerile pe unitate, pionierii n-au stat pe loc. Firesc! Inerția ori stagnarea, încetinirea sînt stări de spirit de fapt străine cutezătorilor. La detașamentul clasei a V-a A (pionier-comandant, Oana Cîmpeanu), copiii au început să învețe și mai bine. Au participat la toate activitățile pionierești programate. S-au dovedit foarte harnici, printre primii din școală, în acțiunile de muncă patriotică, îndeosebi în ajutorul ce l-au dat la stringerea recoltei. Alt detașament,al clasei a VI-a A (pionier-comandant, Mirela Bălănică), avea unele necazuri, în privința disciplinei. Cîțiva colegi, Tudorel, Ștefan, Doru erau turbulenți în recreații, alergau prin clasă, lăsau ușile deschise, făceau curent, gata să spargă geamurile și cîte și mai cîte... Dar, de la adunarea de alegeri încoace, «vajnicii» stîrnitori de harababură s-au calmat. Grija pentru avutul obștesc, cît și alte griji elementare, de respectare a regulilor de igienă, au constituit tema unei întîlniri pe care a organizat-o comandamentul detașamentului cu un cadru medical. «Acum sîntem mai mari, ne spune Mirela, ne dăm seama mai bine de unele lucruri, le înțelegem mai profund. Știm să ne organizăm activitățile pionierești și singuri, fără mult sprijin. Ne-am ocupat singuri de organizarea adunării de primire în pionierat a șoimilor din clasa a II-a A. Adunarea s-a desfășurat bine...»

La detașamentul clasei a VIII-a A (pionier-comandant, Narcisa Popa) s-a desfășurat o adunare dedicată orientării profesionale în care pionierii au prezentat o bine întocmită monografie a meseriilor din municipiul și județul lor.

— Care sînt direcțiile principale în care v-ați gîndit că trebuie să acționați mai mult? o întrebăm noi pe pioniera Mihaela Enică, proaspăt aleasă comandant de unitate.

— Trebuie să acționăm în domeniul învățăturii, la care procentul de promovabilitate este bun — 99,3 la sută, anul trecut — dar ne interesează și procentul notelor de la șapte în sus nu numai de dragul notelor, ci de a ști. Ne interesează să continuăm și tradiția succeselor noastre — avem formații laureate — în participarea la Festivalul național «Cîntarea României», să intensificăm colaborarea noastră cu șoimii patriei și conlucrarea noastră cu uteciștii.

— În ceea ce privește activitatea detașamentelor, nu aveți nici o dificultate?

— Dificultăți există, dar sînt posibilități de a le depăși. Se cere un efort mai mare și mai susținut, în anumite privințe, la detașamentele claselor a VIII-a K și a VIII-a J. Aici există o problemă spinoasă provocată de unii elevi care nu au o frecvență bună la școală. Noile comandante alese însă, Mădălina Scarlat și Liliana Bălan, prin exemplul lor personal, știu să se impună și avem certitudinea că și în aceste detașamente vom reuși să obținem rezultatele dorite.

«Vede tot»

La alegeri, bilanțul realizărilor în școală s-a dovedit bogat și concludent, dar noi știm că se mai poate întîmpla și așa: unele inițiative pionierești frumoase, utile, să se piardă pe drum. Nu este cazul prietenilor noștri. Așa se poate spune despre inițiativa lor de a organiza brigăzi tip «Vede tot» care acționează și în școală, în recreații, și în afara școlii, în cartierul lor, un cartier frumos și tînăr al municipiului — Hipodrom. Scopul acestor brigăzi este de a veghea să fie cultivat și respectat comportamentul civilizat. Prezența copiilor cu această misiune s-a dovedit folositoare, și a fost remarcată de părinți, de tovarășii din conducerea locală de partid, ceea ce i-a încurajat mult pe cutezătorii de la Școala generală nr. 23 (și de ce nu să inspire și alte unități?) i-a făcut să se simtă dornici de a perfecționa aceste brigăzi. «Vede tot» este una din acțiunile căreia i s-a dat un nou impuls de către comandamentul pionieresc nou ales.

Ștafeta se preia din mers

În noul comandament pe unitate sînt, desigur, pionieri nou aleși — după cum și comandanta de unitate — care trebuie să-și cîștige o experiență, fapt care nu i-a împiedicat să fie activi, de la bun început. Întrucît nici o clipă nu trebuie să fie pierdută, iar ștafeta activităților și a experienței acumulate se preia din mers. Noile comandamente nu ignoră și... subapreciază ce este bun cîștigat din activitatea trecută — o gîndire foarte înțeleaptă — și caută să înainteze. Mai ales cînd există șansa să te bucuri de colaboratori foarte buni. Șansa, aici, la școală, o simbolizează... Aura! Da, Aura Nedelcu, pionier loctiitor al președintelui C.J.O.P., elevă în clasa a VIII-a I, o pionieră cu experiență, foarte inimoasă, foarte conștiincioasă și exigentă. În perioada de acomodare a celor nou aleși ea a fost de mare ajutor și este și acum, prin știința ei de a conduce, de a se face cunoscută și ascultată.

Și, în ziua cunoștinței noastre...

...Am surprins un moment de pregătire a unei acțiuni aflate în programul de activități: organizarea unei duminici cultural-sportive. Pe terenurile de sport, echipele de handbal — băieți, se antrenau, la fel și cele de volei — fete, iar copiii făceau deja pronosticuri pentru meciurile de duminică, contînd pe victoria handbaliștilor de la clasa a VIII-a I și a voleibalistelor de la a VII-a A. În școală, artiștii erau în repetiție. Două admiratoare ale poeziei, Cristina Pătrașcu și Delia Barbu, aleseseră pentru a recita poeme închinate păcii. Cristian Trufaș studia textul de prezentator, Narcisa Popa și Ana Cîmpeanu, membre ale consacratei formații artistice brăilene «Colibri», își pregăteau partiturile. Corul școlii intona însuflețitor «Odă bucuriei», pentru a oferi apoi clipe de reverie încîntătoare, din Mozart. Antrenamentele sportive și repetițiile artistice nu epuizau preocupările, în acel moment, în unitate. La bibliotecă, l-am cunoscut pe pionierul Bogdan Barău, din clasa a VII-a A, care studia presa, el fiind — după cum am aflat — unul dintre cei mai buni membri ai cercului de dezbateri politico-ideologice. Tot în școală, i-am întîlnit pe membrii cercurilor de biologie, fizică și chimie care pregăteau întîlnirile pe grupuri de clase cu «Prietenii adevărului științific».

Margareta Micu

1

2

3

1. AURA NEDELCU, PIONIER-LOCȚIITOR AL PREȘEDINTELUI C.J.O.P. BRĂILA.
2. PIONIERI DIN COMANDAMENTUL UNITĂȚII.
3. BOGDAN BARĂU, UN MEMBRU ACTIV AL CERCULUI DE DEZBATERI POLITICO-IDEOLOGICE DIN ȘCOALĂ.

Fotografii: Cercul foto al Școlii generale nr. 23, Brăila

Codul etic al pionierului

SEMAFOR CUTEZĂTORII

Iată, ne apropiem de sfîrșitul trimestrului I. S-au adunat în cataloage sumedenie de note. Din păcate, și destule... absențe! Ceea ce înseamnă că unii elevi («contaminați» de... chiul) mai ignorează încă faptul că **învățătura nu poate începe decît cu disciplina, cu punctualitatea, cu prezența la fiecare oră, la explicațiile profesorului, cu participarea activă la fiecare lecție.**

În unele situații, nici colectivul clasei nu dovedește întotdeauna destulă intransigență față de astfel de abateri de la disciplina școlară, de la normele de conduită pe care le statuează Codul etic al pionierului. Opinia critică a colegilor nu este, poate, destul de fermă, de convingătoare și nici intervenția întotdeauna oportună, rapidă, eficace pentru a preveni la timp, a combate și a înlătura cauzele și efectele chiulului.

O aniversare la care sărbătoritul a fost... absent

EPISODUL I. Dimineață ploioasă de toamnă. Mai precis, 13 octombrie. E ziua de naștere a lui Dan și, frumoasă coincidență, împlinește chiar 13 ani! În clasa lui — a VII-a G, Școala generală nr. 204 din Capitală — colegii îl așteptau nerăbdători cu flori, cu surprize și urări. Îmbrăcat în uniformă (matricola îi lipsește, nu știe pe unde s-o fi rătăcit) Dan pornește spre școală. Tatăl îl însoțește , însă în drum se oprește să-i cumpere o cutie cu bomboane pentru a-și servi colegii. «Te găsesc în clasă, înainte să sune de intrare» — îi spune el grăbit. Zis și făcut. De fapt, mai mult «zis»! Căci tatăl a ajuns la școală, i-a servit pe colegi, tot el a primit și felicitările, dar cu destulă tristețe, fiindcă Dan n-a apărut înainte să intre profesorul în clasă, și nici în orele următoare. Nu, nu fiți îngrijorați, nu i s-a întîmplat nimic. Însă nu putuse rezista... ispititoarei invitații de a-și serba ziua de naștere acasă, la prietenul său din clasa a VII-a A, Victor M. A,nu nu era

DE LA INIȚIATIVĂ, LA REALIZARE!

CUM A APĂRUT PRIMA INSTALAȚIE DE BIOGAZ LA GIROV

Oamenii din sat s-au arătat miraţi auzind ce plănuiesc să construiască copiii la şcoală: o staţie de producere a biogazului!

— Să-i lăsăm să încerce, mai învaţă şi ei cîte ceva, şi-au zis părinţii.

Copiii, însă, erau foarte entuziasmaţi şi nerăbdători să treacă la lucru. Li se părea ca o joacă dar una... foarte serioasă. De la profesorul lor, Mihai Bîrsan, aflaseră mai tot ce se putea în legătură cu miraculoasa însuşire a neînsemnatelor şi, uneori, chiar incomodelor reziduuri menajere, a frunzelor şi paielor de a produce preţiosul combustibil numit, în acest caz — biogaz. În funcţie de capacitatea construcţiei se putea aduce gazul în laborator, pentru a fi folosit la lucrări, în sălile de clasă, pentru încălzire, în cancelarie.

— Să facem o cuvă mare, mare! s-au grăbit băieţii.

— Da, cît mai mare, i-au susţinut şi fetele.

— Ei, nu-i chiar atît de simplu, i-a ponderat profesorul.

A urmat o lungă perioadă de căutare. Trebuia găsită cea mai bună variantă. Avea importanţă locul de amplasare, adîncimea, capacitatea. Trebuia proiectată cuva şi uriaşul său capac.

— Să-i propunem tovarăşului profesor să ne apucăm să săpăm, au hotărît băieţii dintr-a opta A, părîndu-li-se prea lungă perioada de proiectare.

De-atunci, cum prindeau cîteva ore mai libere Mihai Sandu, Ciprian Crăciun, Gheorghe Bobocea, cei doi Vasile Popa şi încă mulţi alţii se şi grăbeau cu lopeţile în spatele cancelariei. Şi astfel, pe zi ce trecea, se contura tot mai bine... încăperea subterană, de-acum băieţii putînd fi văzuţi numai dacă te apropiai de malul de pămînt adunat la suprafaţă.

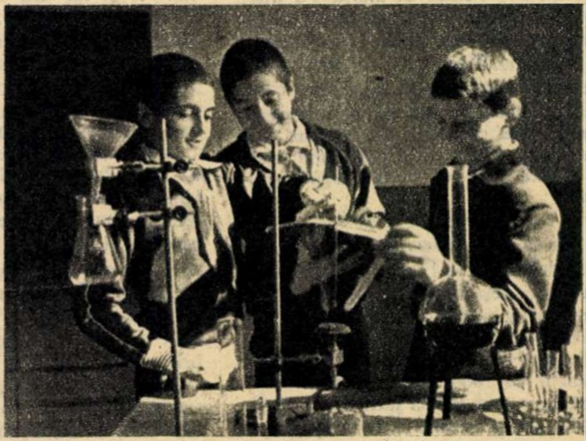

Grijile începură şi ele să vină. Nu cumva să plouă prea tare să-i împiedice să continue lucrările, cei mici să nu se apropie prea mult de groapa săpată de ei şi, mai ales să facă rost de materiale. De fapt, îşi dădeau seama, de-acum încolo începeau lucrurile mai serioase, mai greu de realizat. Profesorul le spusese că vor trebui să facă cofraje cu ajutorul cărora să toarne cimentul, să confecţioneze un capac dublu de tablă, să se conecteze de la cuvă ţeava prin care va ieşi gazul. În final, trebuia pregătit şi materialul de fermentaţie — buruieni aduse din lunca Cracăului, gunoi de grajd de la complexul de animale al cooperativei. Griji, multe griji. Dar cît de importanţi se simţeau copiii din Girov (judeţul Neamţ) avînd aceste nemaipomenite griji «pe cap». Voiau să facă totul cu propriile forţe, numai aşa socoteau că vor avea deplină satisfacţie.

*

Totul era pus la punct de mai multe zile. Cu toate acestea, gazul nu se grăbea deloc să-şi facă simţită prezenţa. Copiii dădeau zilnic tîrcoale instalaţiei, dar nu observau nici o schimbare.

— Aveţi răbdare, le spunea profesorul zîmbind. Ştiţi bine, acum are loc fermentaţia fără aer, anaerobă, apoi încep să se adune gazele.

Într-o zi, bineînţeles, evenimentul atît de aşteptat s-a petrecut: capacul a început să se ridice, semn că existau gaze. Un chibrit aprins în grabă şi flacăra gălbui-roşcată a apărut, jucăuşă, la reşoul gata pregătit pentru lucrările de laborator. Erau mai toţi de faţă, pentru că mirosul specific le dăduse de ştire că, în sfîrşit, munca lor dăduse roade. Strigătele de bucurie, aplauzele au atras atenţia, iar zvonul succesului s-a răspîndit cu repeziciune. Curînd, mica şcoală a celor 330 de elevi — renumiţi şi pentru rezultatele lor la învăţătură — a devenit un fel de «muzeu» în care pionierii constructori dădeau, cu lux de amănunte explicaţiile tehnice ale construcţiei, pledau pentru avantajele materiale care, de altfel, se arătau şi singure...

Ce se mai întîmplă acum, la Girov?

În sat au apărut încă patru staţii de producere a biogazului, construite după exemplul şcolii, cu ajutorul cărora oamenii îşi încălzesc locuinţele. Cît îi priveşte pe prietenii noştri, ei au în faza de proiect construcţia unei sere pe care vor s-o încălzească cu... aţi ghicit, biogaz! Furnizat de cea de a doua instalaţie, mai mare, la care, în curînd, vor începe lucrările.

Promitem să nu pierdem ocazia, ca şi de data aceasta, la momentul potrivit, să fim prezenţi, cu blocnotesul şi aparatul fotografic.

Pînă atunci, spor la treabă, prieteni!

Elena Mănescu
Foto: C. Popescu

---

prima oară cînd absentau amîndoi. Dar de data asta aveau un motiv «serios», nu?!

EPISODUL II — în rezumat «Aniversarea» lui Dan a... continuat şi într-una din zilele următoare, cînd, lipsind din nou de la şcoală, «şi-a oferit», în compania unui prieten mai mare din cartier, o «mică» plimbare prin Parcul tineretului!

EPISODUL III... îl vom petrece noi, în după-amiaza zilei de 18 octombrie, în tovărăşia cărţilor şi caietelor lui Dan. Ajunsesem la şcoală prea tîrziu... după ce el tocmai dispăruse, împreună cu Victor, de la ultima oră. Îl căutăm acasă, unde ne primesc doar tatăl şi bunica. Aşteptăm mai bine de două ore. Băiatul nu-şi face apariţia, deşi a trecut de mult timpul cînd ar fi trebuit să se afle la masa lui de lucru, să-şi pregătească lecţiile pentru a doua zi. Aruncăm o privire prin caietele de română, de geometrie, chimie, fizică. Destul de sărace în teme! Colegii ne spuseseră că îi place să deseneze, că are chiar talent. Dar filele blocului aflat pe masă sînt... albe, imaculate! Motivul e acelaşi ca şi în caietele cu temele scrise «pe sărite».

Între timp aflăm că locuieşte în acest frumos apartament împreună cu fratele său Traian (elev în clasa a VIII-a), cu tatăl şi cu o bunică foarte iubitoare care, cu un devotament impresionant, încearcă să înlocuiască lipsa mamei (pe care copiii au văzut-o o singură dată în cei doi ani de cînd nu mai stă împreună cu familia). Şi tot bunica este aceea care se alarmează grozav fiindcă băiatul întîrzie atît de mult:

— E precis la Victor! îi spune ea foarte indignată tatălui. (Distingem în ton un oarecare reproş. E cumva tatăl prea îngăduitor cu băiatul?)

Iată, avem un reper. Însă nici acasă la Victor nu e de găsit.

EPISODUL IV l-am putea intitula, parafrazîndu-l pe poetul Marin Sorescu, **«Unde fugim de la şcoală?»** Informaţii «interesante» ne furnizează chiar eroul nostru pe care, în fine, l-am găsit a doua zi la şcoală (precizăm că nu chiulise decît de la anatomie!). Ei bine, escapadele lui zilnice au loc la o aşa-zisă «cazemată» — unde cei doi prieteni, Victor şi Dan, amenajaseră «statul major» al celor mai grozave aventuri... imaginare! (Periculos loc de joacă, aflat în zona unor clădiri abandonate şi ne întrebăm de ce edilii sectorului 6 nu iau măsuri pentru degajarea acestui teren plin de dărîmături?)

Fotbalul este şi el una dintre pasiunile lui Dan. Însă în loc să practice acest sport la şcoală sau la Casa pionierilor şi şoimilor patriei, se mulţumeşte să mai «prindă» cîte o minge din «aut», cînd se antrenează fotbaliştii echipei «Steaua». Stadionul se află în cartier, aşa că nu e zi să nu dea cîte o raită, împreună cu Victor, se înţelege! Fie dimineaţă (cînd chiulesc de la şcoală), fie după-amiază (cînd «amînă» pregătirea lecţiilor).

Toate acestea ne dovedesc că Dan (ca şi Victor de altfel) nu are destulă rezistenţă la tentaţiile jocului, ale feluritelor distracţii, dar nici nu ştie să se autodisciplineze, să-şi impună şi să respecte un program riguros de studiu. Au ignorat amîndoi un lucru esenţial: că disciplina, datoria la vreme îndeplinită lasă apoi suficient timp liber pentru sport, pentru lecturi şi pentru joacă. Iar prietenia lor s-a dovedit, deocamdată, dăunătoare amîndurora, căci la începutul ei au apărut simptomele chiulului. Însă după opinia colegilor...

— ...Dan ar putea învăţa chiar bine dacă n-ar mai absenta la ore, (ne spune Dana Boşoteanu, comandanta detaşamentului). El are multe calităţi, printre care şi aceea că o sarcină încredinţată o îndeplineşte bine, operativ. Aşa că am hotărît să controleze el temele la anumite obiecte. Fapt care îl obligă să şi le scrie şi el zilnic şi, fireşte, să fie prezent la fiecare oră. Îl vom coopta şi în colectivul «Semaforului» şi sîntem siguri că nu vom avea un caricaturist mai bun decît el. Prima caricatură o să şi-o facă... chiar lui! În ipostaza, bănuiţi care... Sîntem, aşadar, pe drumul cel bun, dar eforturile noastre nu pot da roade dacă cei din clasa a VII-a A nu acţionează şi ei foarte ferm în privinţa colegului lor, Victor M.

În fine, Dana a pus punctul pe i: fiindcă tocmai ne întrebam şi noi **de ce n-au colaborat mai devreme ambele clase** în soluţionarea acestor cazuri de indisciplină, de chiul.

După cum se vede, aceste abateri de la disciplina şcolară reprezintă situaţii «moştenite» din anul trecut, ceea ce înseamnă că fostele comandamente pionereşti nu au acţionat la timp şi ferm pentru a preîntîmpina şi a înlătura aceste practici cu efecte îngrijorătoare. În această situaţie, noile comandamente au, desigur, suficient de lucru. Tocmai de aceea vă adresăm tuturor o întrebare: **Cum acţionează comandamentul nou ales, împreună cu întregul colectiv al clasei, pentru a rezolva grabnic asemenea situaţii?** Scrieţi-ne! Vom reveni!

ILEANA PIŢA

1 Decembrie 1918: UNIREA CEA MARE!

1 Decembrie 1918: o zi de iarnă ca multe altele. Şi totuşi o zi cum n-a mai fost. De ce? Pentru că atunci s-a ţinut Marea Adunare Naţională de la Alba Iulia, care a hotărît Unirea Transilvaniei cu România. Pentru că din acea zi încoace toţi românii s-au aflat sub scutul aceluiaşi stat naţional, unitar şi independent. Pentru că atunci s-a împlinit marele şi străvechiul vis al poporului: visul de a avea ţara lor unită, bogată, frumoasă.

Dar cum s-a împlinit acest vis milenar? S-a pornit de la Dacia lui Burebista şi a lui Decebal. De la Dacia romană. De la faptul că, deşi despărţiţi, românii s-au ştiut totdeauna fraţi, trăitori la Carpaţi, la Dunăre şi pe toate rîurile care-şi poartă apele spre Dunăre şi Mare. Iar Mihai Viteazul, în 1600, a arătat că românii, împărţiţi atunci în trei ţări, subjugate de străini, pot şi trebuie să fie uniţi. Fapta lui a rodit nădejdi luminoase în inima poporului nostru: iar nădejdile, sprijinite de lupta şi munca tuturor, au înflorit în chipul Unirii din 1859, cînd, din contopirea Moldovei cu Ţara Românească, poporul, condus de Cuza Vodă, a făurit România. Şi mai departe, în 1877, ostaşii acestei mîndre Românii au dobîndit, prin grele lupte, Independenţa: adică au sfărîmat stăpînirea otomană care le asuprea ţara, cu biruri grele şi multă umilire. Şi iar mai departe, în 1916—1918, cu grele jertfe, în luptele de la Mărăşti şi Mărăşeşti, românii au alungat ocupanţii germano-austro-ungari. În acele momente, fraţii transilvăneni s-au ridicat la cutezanta luptă revoluţionară. Delegaţii lor, peste 100 000, au înfruntat toate oprelişţile duşmanilor şi s-au adunat la Alba Iulia. Strigînd: «Libertate şi Unire!» fluturînd steaguri tricolore, dovedind lumii dreptatea lor istorică, au pecetluit Unirea cu România. Atunci milioane şi milioane de români, de pretutindeni, au putut cînta, din tot sufletul, adevărul vieţii lor: «Pe-al nostru steag e scris Unire,/ Unire-n cuget şi-n simţiri!...»

Acum, după 63 de ani, această glorioasă şi slăvită zi din calendarul istoriei moderne, o sărbătorim strîns uniţi în muncă şi în construcţii uriaşe, ocîrmuiţi de Partidul Comunist Român, în frunte cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu. O sărbătorim convinşi că, făurindu-ne o ţară bogată şi frumoasă, ne apărăm viaţa şi dreptul la fericire, într-o lume de pace şi prietenie între popoare.

DUMITRU ALMAŞ

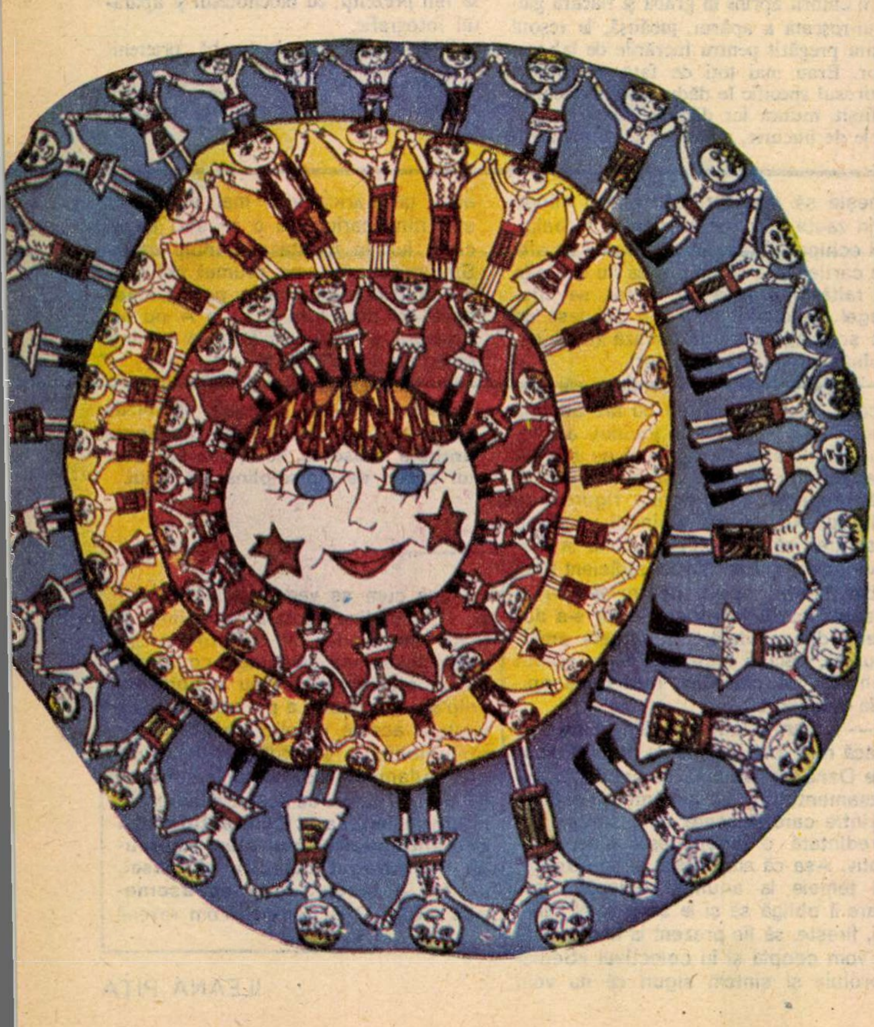

Dialog cu
EROUL MUNCII SOCIALISTE
Dumitru Roşca
despre cutezanţa revoluţionară

Combinatul poligrafic «Casa Scînteii» este una dintre marile întreprinderi ale Capitalei. De aici pornesc zilnic, în milioane de exemplare, numeroase tipărituri. Manualul din care înveţi, revistele sau cărţile pe care le citeşti, în marea lor majoritate, poartă marca acestui mare combinat de tipărituri dotat cu utilaje de înaltă tehnică. Într-una din halele marilor rotative am purtat un dialog cu Eroul Muncii Socialiste, Dumitru Roşca. Aflînd că sîntem redactori la revista «Cutezătorii», ai cărei beneficiari sînt pionierii, publicaţie pe care muncitorii combinatului o tipăresc cu deosebită grijă şi dragoste, s-a bucurat din toată inima, ne-a primit cu multă plăcere.

— Am venit la dumneavoastră, tovarăşe Roşca, încercăm a-i spune, la locul de muncă, acolo unde răspunderea, disciplina muncitorească, spiritul revoluţionar, într-un cuvînt, stau în prim plan. Tocmai de aceea sîntem aici ca să vă rugăm să vorbiţi cititorilor noştri despre formarea la tineri a spiritului revoluţionar.

— Desigur, spiritul revoluţionar patriotic al poporului nostru se manifestă în uriaşa muncă pe care o desfăşoară pentru edificarea socialismului, în profunda sa dragoste de ţară. În fiecare întreprindere din patria noastră, muncitorii dau înalte exemple de responsabilitate, dovedind exigenţă, devotament în muncă, manifestă o înaltă disciplină, dovedesc o mare capacitate de descoperire şi însuşire a noului, o puternică intransigenţă faţă de lipsuri şi detaşare în muncă. Cine trăieşte şi munceşte într-o întreprindere ca a noastră are prilejul să înţeleagă ce minunat exemplu revoluţionar, de înaltă conştiinţă comunistă, ne dau muncitorii în lupta pentru economisirea materiilor prime de energie, pentru a produce mult, ieftin şi de calitate. Am făcut această introducere pentru a lăuda Organizaţia Pionierilor care îi îndrumă pe copii să viziteze întreprinderile, să cunoască spiritul muncitoresc, spiritul patriotic, revoluţionar.

— Ce recomandare faceţi purtătorilor cravatelor rosii cu tricolor pentru a răspunde prin fapte îndemnului adresat lor de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în vederea educării în spirit revoluţionar patriotic?

— Ştim cu toţii că pentru pionieri a învăţa şi a munci, a se pregăti pentru viaţă prin muncă sînt sarcini importante. Dar mai ştim că într-o clasă nu toţi copiii învaţă deopotrivă. Eu cred că dacă ştii să te lupţi cu propriile tale lipsuri, să te autodepăşeşti, să te modelezi după exemplul comuniştilor, înseamnă să te formezi ca tînăr revoluţionar. Mai cred că un pionier care reuşeşte prin munca sa proprie, printr-o voinţă bine dirijată să treacă de la nota 5 la 6 şi apoi mai departe, merită toate laudele. De aici începe drumul frumos al exigenţei pe care ţi-l impui întîi ţie însuţi şi apoi celor din jurul tău. Disciplina şi responsabilitatea sînt, de asemenea, atribute ale spiritului revoluţionar. De mic trebuie să înveţi să nu risipeşti timpul tău, dar nici al altora. Comandamentul unui detaşament trebuie să creeze în clasă un asemenea climat încît să nu fie toleraţi elevi care în timpul orelor, prin indisciplină, chiul, lene împiedică buna desfăşurare a învăţăturii. Exigenţa faţă de colegi înseamnă în realitate o dovadă de prietenie faţă de ei. Dimpotrivă, îngăduinţa faţă de lipsuri înseamnă nepăsare. Iar nepăsarea, neinteresul faţă de ceea ce se întîmplă în jur constituie o atitudine care n-are nimic de-a face cu spiritul revoluţionar. În schimb, a te simţi implicat, responsabil pentru ceea ce se petrece la şcoală, pe stradă, în blocul în care locuieşti, înseamnă a manifesta o adevărată atitudine patriotică. Astfel, începe încă din copilărie marea lecţie a patriotismului, implicarea în marile probleme ale ţării tale. Desigur, sfera în care se înscrie spiritul revoluţionar patriotic este foarte largă. Aici trebuie înscrisă cutezanţa de a înfrunta şi birui greutăţile. Mergînd pe drumul formării voastre ca tineri revoluţionari, veţi descoperi şi singuri numeroase alte însuşiri pe care trebuie să le deprindeţi. Dar, în toate acestea, un lucru este esenţial: să nu ne mărginim la vorbe, chiar dacă sînt frumoase. Numai faptele sînt acelea care dau acoperire vorbelor.

CA TINERI REVOLUȚIONARI NOI CREȘTEM !

● **Iași.** Moment deosebit al primirii șoimilor patriei din clasele a II-a de la Școala generală nr. 1, Iași, în Organizația Pionierilor (Cercul foto al Școlii generale nr. 1, Iași).

● **Argeș.** Transmite subredacția pionierească «Trivale»-Pitești: o evocare emoționantă a avut loc în municipiu, sub genericul «Eroi au fost, eroi sînt încă», evocare ce s-a desfășurat la Poarta eroilor din Trivale. Pionierii au prezentat un montaj literar-muzical și au depus coroane de flori.

● **IAȘI.** Membrii Cercurilor U.N.I.C.E.F. din unitățile pionierești ieșene au organizat o largă paletă de activități dedicate patriei, partidului, prieteniei și păcii cu toate popoarele lumii: **«Copiii lumii doresc pacea»** (expoziție de desene a pionierilor din Pașcani, deschisă la Casa de Cultură din oraș), **«Pretutindeni trăiesc copii»** (Școala generală nr. 21, Iași — întîlnire cu pionieri participanți la acțiuni internaționale): **«Cîntecele păcii, cîntecele prieteniei»**(Școala generală din Cozmești — pionierii au prezentat părinților un frumos program artistic dedicat păcii și prieteniei).

Din subredacția «Ecouri pionierești ieșene» mai aflăm că pionierii Școlii generale din Sirca, comuna Bălțați, **au hotărît să-și depășească angajamentul de muncă patriotică** pe acest an. De aceea, ei au organizat o amplă acțiune de colectare a materialelor feroase refolosibile. Astfel, pînă la sfîrșitul lui noiembrie pionierii au strîns, din aceste materiale, 3 500 kg din care 2 000 au și fost valorificate. Cu banii obținuți din realizarea angajamentului de muncă patriotică pionierii din Sirca au hotărît să-și cumpere un televizor, iar în vacanța de iarnă să facă o excursie prin țară. ● **BIHOR. Întîlnirile pionierilor cu muncitorii fruntași** de la Fabrica de mobilă din Salonta sînt întotdeauna așteptate cu multă nerăbdare. De ce? Nu numai pentru că școlarii pot pătrunde în lumea deosebită a «metamorfozei» lemnului, ci și datorită posibilității de a afla lucruri deosebite de la comuniști. De data aceasta, de pildă, pionierii membri ai clubului de dezbateri politice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate au purtat un viu dialog **despre cutezanță, despre spirit revoluționar.** Ce înseamnă o zi de muncă? Care este valoarea acesteia? Răspunzîndu-li-se acestor întrebări, pionierii au putut reține multe lucruri folositoare privind propria «zi de muncă». ● **CĂLĂRAȘI.** Comandamentul pionieresc de la Școala generală nr. 10 din Călărași a hotărît ca cei mai harnici pionieri să participe la **excursia de documentare** care urmează să aibă loc în Bucuresti si Pitesti.

● **BUZĂU. «Să creștem demni și de nădejde cetățeni ai patriei»**, și-au intitulat dialogul cu reprezentanți ai ordinii publice cei peste 800 de pionieri de la școlile generale din Clondiru și Ulmeni. Preocuparea pionierilor pentru ținuta lor în societate, grija ca fiecare copil să crească în spiritul disciplinei și al respectului pentru muncă, i-au impresionat în mod deosebit pe oaspeți care au răspuns numeroaselor întrebări. ● **CLUJ.** O frumoasă și utilă **întîlnire între muncitorii de la Combinatul metalurgic Cîmpia Turzii și pionierii Școlii generale nr. 2** din localitate a avut ca scop discuția privind alegerea viitoarei profesiuni. Că pionierii au luat foarte în serios această perspectivă, o probează și faptul că la întîlnire și-au adus și... proprii părinți. ● **CONSTANȚA. «Porumbelul păcii»**, așa și-au intitulat constănțenii **ștafeta organizată în toate comunele și orașele** județului și care s-a aflat în faza pe localitate. Pionierii au participat la frumoase activități cultural-artistice și sportiv-turistice. De asemenea, în numeroase unități pionierești (Școala generală nr. 10, Constanța, școlile generale din Coșbuc, Tropraisar, Mangalia) membrii Clubului adevărului științific au pregătit pentru colegii lor cît și pentru șoimii patriei interesante întîlniri intitulate **«Vreau să știu», «Mistere ale naturii rezolvate de știință», «Minuni în eprubete»** etc. ● **TIMIȘ.** Emoționante adunări în care pionierii **i-au primit în organizația lor pe cei mai buni șoimi ai patriei** s-au desfășurat în numeroase unități pionierești timișene (Școala generală din Deta, Liceul de matematică-fizică nr. 2, Timișoara), iar purtătorii cravatelor roșii cu tricolor de la Școala generală nr. 7 din Timișoara **au participat la momentul solemn de depunere a jurămîntului militar.** În comuna Nădrag s-a lansat concursul **«Unire-n cuget și-n simțiri»** solicitînd bogate cunoștințe de istorie a patriei. ● **SIBIU.** Sub același generic, pionierii școlii generale nr. 4 din Mediaș au organizat o excursie la Alba Iulia cu prilejul căreia au prezentat și o frumoasă evocare istorică, «Unirea, visul de aur al românilor».

Zilele acestea, în cadrul caselor pionierilor și șoimilor patriei din Sibiu, Mediaș și Turda s-a desfășurat o bogată activitate, organizîndu-se **schimburi de experiență privind organizarea și desfășurarea unor activități îndrăgite de pionieri.**

Pionierpres

*

Patria

Patria-i un cîmp cu flori și fragi
și un manual despre dreptate,
cînd sînt munții Feți-Frumoșii dragi
și aerul discurs peste cetate.

Patria e ceea ce iubesc la tine,
ceea ce iubești la mine, tu.
Varul caselor cu fața spre albine
și e ziua care se-ncepu.

Deci e tot ce știm și ce se poate
și-o să știm, în diamant, cu adevăr,
căci e-o miere, o materie în toate
ca și gîndul mamei într-un fir de păr.

E, desigur, patria o stare
și un drum în cerc al frumuseții,
un vitraliu îmbrăcînd întreaga zare
ca un soare-n alungarea ceții.

DAN MUTAȘCU

CEI 46 DE VOINICI DIN VALEA GERULUI

Apa din valea Gerului începuse să treacă de vechea ei albie. Oamenii locului, însă, nu erau neliniștiți. Mai întîi pentru că aveau construit, în capătul de nord al satului, un dig solid. Apoi, bătrînii satului spuneau că niciodată prin părțile acelea nu fuseseră necazuri prea mari cu inundațiile. Și totuși, de data aceasta — era în primăvară, prin mai — apele au venit năvalnic, cum nu mai făcuseră pînă acum, și în mai puțin de o oră au trecut peste dig inundînd șoseaua, acoperind pridvoarele cîtorva case, cuprinzînd de jur-împrejur școala pînă la ferestre...

Locuitorii micului sat, adunați grabnic, se sfătuiau cum să procedeze ca pagubele să fie cît mai mici.

— De școală ne ocupăm noi, se grăbi să ia prima hotărîre învățătorul Ion Dumitrescu.

Oamenii se uitară spre el și în tot necazul lor nu se putură opri să nu zîmbească. Era înconjurat de toți *cei 46 de elevi* ai școlii, începînd de la clasa I pînă la cei mari, dintr-a... IV-a! Și cum știau că nu veniseră aici pentru a sta la sfat, nici unuia nu-i lipsea sapa, lopata sau grebla.

*

Au trecut de-atunci cîteva luni. Dacă le numărăm, ele însumează abia o jumătate de an. Dar oamenii parcă au și uitat tumultuoasa zi de primăvară. Au înălțat digul și mai înalt, pentru o deplină siguranță în calea apelor, au refăcut stricăciunile, iar apoi și-au văzut de celelalte treburi. Că aveau destule. Copiii însă — ne-am dat seama în scurta noastră vizită — mai poartă încă în memorie acele momente. Poate și pentru faptul că i-au cam impresionat acele viituri, pe care le vedeau pentru prima oară în viață, dar și pentru altceva; au simțit cît sînt de puternici, atunci cînd muncesc împreună. Desigur, nu se pot lăuda că «au luptat cu valurile» pentru că nici nu era nevoie, părinții lor au făcut canale de scurgere și, în aceeași zi, totul a reintrat în normal. Dar copiii au avut «de scos la lumină» școala lor, atît de frumoasă și de îngrijită pînă atunci, că trecătorii întorceau întotdeauna capul spre ea. Înconjurată de mîlul gros, cu parchetul desprins și băncile stricate părea, atunci, de nerecunoscut. Multe dintre hărți, planșe, gazete de perete, diverse materiale didactice trebuiau refăcute. Fețele de masă, ștergarele, perdelușele urmau să fie spălate și apretate de către fete, în timp ce băieții se pregăteau să dea din nou cu ulei pereții claselor, coridoarele. Astfel, cu răbdare, cu nesfîrșită răbdare și dragoste pentru școală, cei 46 de pionieri au trecut prin mîinile lor îndemînatice fiecare lucru din școală. Acum totul este așa, ca înainte de luna mai. Ba, poate chiar și mai frumos. Iar porumbul semănat atunci, după retragerea apelor, în jurul școlii, de către cei mai mici și mai ușurei dintre copii, ca să nu se afunde în pămîntul moale, acum, în toamnă, a ajuns să se ia la întrecere cu... copacii tineri, să-i uimească pe specialiști. Printre ei s-au aflat Angela Piștea și Cristinel Săvescu, doi dintre cei mai harnici și mai inimoși pionieri ca, de altfel, și Mihail și Valentin Dinicuță, Stoica Vicol, Ionel Costea, Nița Piștea... De fapt, toți cei 46 de fete și băieți de mare ispravă ai satului Vameș din județul Neamț.

M. Elena

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ: TEZAURUL CELOR TREI „R”

RECUPERARE
RECICLARE
REFOLOSIRE

Atenție: cînd rupeți și aruncați o foaie de caiet nu comiteți numai un act de risipă, ci și o dublă agresiune. Una asupra copacului care va trebui tăiat pentru a se putea fabrica din nou hîrtia aruncată (de voi și de alții...). A doua — asupra propriei voastre sănătăți (și a altora...): specialiștii au socotit că un singur copac matur produce în fiecare oră oxigenul de care au nevoie 65 de oameni!

Trăim și creștem într-o lume în care trebuie să gîndim și să apreciem tot mai mult lucrurile în lumina legăturilor ce există între ele. Sigur, vom continua să scriem, să umplem caiete, să renunțăm la cele de care, la un moment dat, nu mai avem nevoie.

Să renunțăm, dar cum? În folosul sau în detrimentul nostru? Un maculator aruncat se înlocuiește în cîteva clipe prin cumpărarea unuia nou de la librărie. Dar pentru ca în locul unui copac tăiat și trimis fabricilor de hîrtie să crească un altul e nevoie de ani și ani de zile. Lucrurile nu se limitează însă la un maculator, la un copac... Puțini știu că, la nivelul întregii țări, anual devine maculatură o cantitate de caiete sau registre, pungi de hîrtie sau cutii de carton pentru a căror fabricare a fost necesară tăierea a peste 10 000 de hectare de pădure. E vorba de copaci pe ai căror înlocuitori va trebui să-i așteptăm să crească, de o cantitate de oxigen care va lipsi o vreme din atmosferă...

Dar dacă hîrtia pe care (din neglijență sau din neștiință) o consideram inutilă ar redeveni folositoare? Atunci aceeași cantitate de cărți, caiete, registre sau ambalaje ar putea fi produsă fără a mai fi nevoie să se renunțe la 10 000 de hectare de pădure. Adunînd hîrtia veche, predînd-o celor însărcinați s-o colecteze și s-o predea fabricilor care o vor folosi pentru producerea de hîrtie nouă, putem respira cu adevărat ușurați: un număr însemnat de copaci vor rămîne neclintiți la locurile lor, izvoare vitale de oxigen care vor continua să funcționeze...

Răspunsuri care nasc întrebări

Ați ghicit, firește, că am folosit exemplul hîrtiei, al copacilor, al oxigenului doar ca punct de pornire pentru o discuție cu privire la materiile prime în general. Sîntem cu toții consumatori de asemenea materii chiar din ziua în care ne naștem. Hainele pe care le purtăm incorporează în ele lînă, bumbac sau fire sintetice. Nici trotineta cu care ne jucam ieri, nici bicicleta cu care ne plimbăm azi nu pot fi realizate fără metal. Cînd acționăm, iarna, maneta caloriferului sau deschidem, vara, ușa frigiderului știm că putem conta pe cărbunele, păcura sau gazul metan arse în centralele de unde ne vin electricitatea, lumina, căldura...

Lucrurile par simple, dar ele sînt departe de a fi așa. Nu e vorba numai de faptul că pentru a obține țesături se cer recoltate și prelucrate culturile de plante textile, că pentru a produce metal sînt necesare imense resurse de minereuri și o industrie siderurgică pe măsură sau de faptul că combustibilii trebuie transformați în energii folosibile. Acestea sînt probleme care și-au găsit de mult răspunsurile corespunzătoare. Numai că tocmai găsirea acestor răspunsuri a dus, treptat, la o nouă întrebare de importanță primordială: de unde luăm și, mai ales, de unde vom lua mîine materiile prime necesare pentru a acoperi nevoile crescînde ale oamenilor?

Sigur, suprafețele cultivate cu plante textile pot crește, geologii pun în evidență mereu noi surse de minereuri, specialiștii descoperă (sau redescoperă) virtuțile energetice ale apelor, vîntului, Soarelui. Dar pe de o parte se conturează totuși, pentru viitor, perspectiva epuizării resurselor de materii prime, iar pe de altă parte, se știe, prezentul limitează, pentru cei mai mulți, accesul la aceste resurse.

Să luăm, de pildă, țara noastră. Dacă a fost o vreme în care ea ocupa un loc fruntaș în lume în ce privește, de pildă, extracția țițeiului, astăzi geografia petrolului s-a schimbat. Pentru a acoperi nevoile izvorîte din marea sa dezvoltare economică și socială (la care nici nu se pune problema de a se renunța), țara noastră trebuie să importe cantități însemnate de țiței, al cărui preț a crescut vertiginos în ultimii ani pe piețele mondiale. Importăm însă nu numai țiței. La noi, cum știm, condițiile climatice nu îngăduie cultivarea bumbacului. Subsolul nostru nu poate furniza suficiente cantități de minereu de fier și cărbune cocsificabil atît de necesare industriei siderurgice. Resursele de metale neferoase și rare (atît de utilizate în industriile moderne) sînt, de asemenea, extrem de limitate sau greu accesibile. Importul devine o soluție din ce în ce mai scumpă, deoarece lumea, în întregul ei, trece prin greutăți în aprovizionarea cu materii prime.

Transplant fără respingere...

...Și totuși trăim cu toții la gura unei mine cu adevărat inepuizabile. Este vorba de economisire. Este vorba de ceea ce a fost denumit acțiunea celor trei R: recuperare, reciclare, refolosire. Există toate posibilitățile ca în cadrul cincinalului 1981—1985 țara noastră să-și asigure din recuperare și refolosire jumătate sau chiar mai mult de jumătate din materiile prime necesare dezvoltării economiei naționale. Toate posibilitățile înseamnă aici faptul că vor fi mobilizate și puse în acțiune numeroasele căi și mijloace capabile de a transforma ceea ce pînă mai ieri numeam (pentru că de fapt așa și erau) deșeuri în materiale din formula celor trei R. Prețul unei tone de laminate de oțel a ajuns să fie plătit la import cu aproape 500 de dolari. Dar cîte tone de fier vechi (din care se fabrică oțelul necesar laminatelor) nu pot fi recuperate din locomotivele, mașinile, aparatele de toate felurile scoase din uz? Atîtea cîte să ducă la îndeplinirea unei prevederi importante: încă în 1981, prin recuperarea și valorificarea materialelor refolosibile urmează să se obțină 7 milioane de tone de oțel. Aceasta înseamnă că jumătate din metalul nou produs va fi realizat pe seama celui vechi, recuperat. În privința metalului lucrurile nu se opresc încă aici. Oamenii și-au pus întrebarea dacă, în momentul în care o mașină se uzează și iese din funcțiune unele piese componente nu pot fi folosite, prin «transplant», în alte mașini. Faptele au arătat că în cazul unui tractor uzat, de pildă, topirea lui integrală pentru fier devine păgubitoare, deoarece el poate ceda altor tractoare, asigurîndu-le o nouă viață, aproximativ 400 de repere ce pot fi folosite ca atare și 170 de alte repere folosibile după o anume recondiționare. Pînă acum nu s-a auzit ca mașinile să respingă în vreun fel organele transplantate...

Reflecții cînd ne spălăm pe dinți...

Firește, într-un fel sau altul, oamenii au întreprins dintotdeauna acțiuni de refolosire și recuperare. Încă în urmă cu o generație era un lucru cît se poate de obișnuit în numeroase familii ca hainele fraților mai mari să fie păstrate pentru a putea fi folosite de cei mici, cînd aceștia ajungeau la vîrsta corespunzătoare. Acum de cele mai multe ori hainele devenite mici se aruncă. Nu se pune, firește, problema să ne întoarcem la purtatul hainelor vechi. Transferată din planul familiei pe plan național, problema recuperării a căpătat aspecte noi. Nu este nici normal, nici logic să fie aruncate la gunoi haine, cămăși, ciorapi, alte obiecte de îmbrăcăminte, în condițiile în care o tonă de lînă a ajuns să fie plătită pe piețele internaționale cu aproximativ 7 500 de dolari, cînd o tonă de bumbac importat costă aproape 2 000 de dolari și mai ales cînd există posibilitatea ca aceeași tonă de bumbac să fie realizată în filaturi prin prelucrarea unei tone și un sfert de resturi textile. Da, 1 250 kg din acele resturi pe care le vedem adesea umplînd cutiile de gunoaie constituie suficientă materie primă pentru a obține 1 000 kg de fire amestec tip bumbac. Sigur, putem trece (și uneori o și facem, nu?) nepăsători pe lîngă «aurul de pe stradă». Dar atunci, pentru a obține acea tonă de bumbac amestec de care vorbim trebuie să aducem din import 500 kg bumbac natural, la care trebuie să adăugăm 300 kg de celofibră (pentru fabricarea căruia e necesară sacrificarea unui copac matur), lîngă care trebuie să mai punem aproape 200 kg de fire poliesterice (la a căror obținere e necesară o importantă cantitate de țiței)...

În lumina acestor date trebuie, desigur, să ne punem mereu și mereu întrebarea: cum ne purtăm cu materialele recuperabile?

Cînd aruncăm un tub consumat de pastă de dinți, să ne aducem aminte că el este fabricat din aluminiu. Din numai cîteva grame de aluminiu, ce-i drept. E limpede însă pentru oricine că și aceste cîteva grame reprezintă o parte dintr-o tonă. Or, e un lucru riguros stabilit de către cei ce lucrează în industrie că, pentru fabricarea unei tone de aluminiu din resturi și deșeuri, se consumă numai 5 la sută din cantitatea de energie care este necesară pentru fabricarea aceleiași cantități de metal din materii prime noi.

Cînd meșterim la un aparat de radio sau la o instalație electrică, să fim atenți cu firele de cupru care ne rămîn. Și la producerea cuprului lucrurile stau la fel: în cazul realizării lui din resturi, consumul de energie este de 20 de ori mai mic decît în cazul fabricării din minereu special extras.

Adevărul este că de la cauciucuri la mase plastice, de la cenuși de termocentrală la deșeuri de plumb, de la zguri de furnal, uleiuri minerale pășim printre comori pe care trebuie să le considerăm la adevărata lor valoare. Să nu ne grăbim să dăm acestor valori doar dimensiunile derizorii ale foii rupte din caiet (o nimica toată!), ale tubului de pastă de dinți sau de spray abandonat (un fleac!), ale cuiului pe care-l aruncăm (atîta pagubă!). În locul acestor aprecieri mult prea grăbite vă propunem o cifră: 126 de miliarde. Ea reprezintă suma în lei la care se va ridica în cincinalul 1981—1985 valoarea materialelor recuperate și refolosite în diverse domenii ale industriei românești. Pentru a demonstra inportanța și atenția tot mai mare ce se acordă acțiunii de recuperare vom sublinia că suma de mai sus este aproape cu o treime mai mare decît cea a materialelor refolosite în cincinalul trecut.

Zecile și zecile de miliarde nu se pot, desigur, economisi decît prin conjugarea eforturilor tuturora. Dar, veți putea întreba pe bună dreptate, vor avea aceste eforturi, dincolo de concretizarea lor în bani, un efect asupra mersului înainte al națiunii noastre?

Răspunsul la această întrebare este următorul: într-o lume care se confrunta tot mai mult cu probleme grave în ceea ce privește aprovizionarea cu materii prime (diminuări de resurse, creșteri de prețuri, instabilitate în ceea ce privește livrările), într-o astfel de lume țara noastră își propune țelul cutezător de a realiza, pînă în anul 1990, independența sa energetică și de materii prime. Aceasta înseamnă că, la sfîrșitul acestui deceniu, vom dispune de resursele corespunzătoare spre a nu mai depinde de alții în ceea ce privește resursele de aprovizionare cu energie și materii prime necesare dezvoltării economice. Aici își vor spune, firește, cuvîntul o mulțime de factori, cum sînt intrarea în funcțiune a primelor centrale atomoelectrice, folosirea integrală a potențialului apelor țării în hidrocentrale, începerea exploatării șisturilor bituminoase, creșterea accentuată a producției de cărbune, folosirea largă a unor noi surse energetice, cum sînt Soarele, vîntul, apele geotermale, biogazul etc. Încă în anul 1985, țara noastră urmează să-și acopere din resursele sale interne 82 la sută din energia primară consumată, 90—98 la sută din cantitatea necesară de cărbune, cocs metalurgic, laminate și țevi, 80—90 la sută din plumbul și zincul de care are nevoie, 80 la sută din necesarul de fibre și fire textile.

«Nimic nu se pierde, totul se transformă», am putea să exclamăm odată cu savantul a cărui lege am învățat-o la școală. Nu, n-am uitat cum sună cu adevărat această lege, dar am lăsat dinadins de o parte afirmația conform căreia «nimic nu se cîștigă». Pentru că, iată, în cazul de care ne-am ocupat, tocmai transformarea este aceea care duce la cîștiguri în toate privințele.

RADU ȚIULESCU

■ **Planul cincinal 1981—1985 prevede ca minimum 50 la sută din necesarul de materii prime, piese și subansamble să fie acoperit prin reciclarea resurselor refolosibile. Valoarea recuperărilor de materiale reciclate va atinge cifra de 126 de miliarde de lei.**

■ **În această perioadă vor fi reutilizate 40 de milioane de tone de fier vechi, ceea ce va economisi resurse pentru importarea a 80 de milioane de tone de minereu de fier și 20 de milioane de tone de cocs.**

■ **De-a lungul cincinalului în curs vor fi puse în funcțiune numeroase instalații industriale menite să readucă în circuitul economic materiale refolosibile. Dintre aceste instalații pot fi amintite cele destinate valorificării complexe a zgurii din oțelării și de la furnale, precum și a cenușii de plumb.**

■ **Din haldele miniere de la Teliuc vor fi extrase peste 10 000 de tone de concentrate de fier, iar din iazurile de decantare a nămolurilor de la Deva — 144 de tone de sulf concentrat în fiecare an. Alte 100 000 de tone de sulf se vor obține anual prin desulfurarea gazelor de sondă.**

■ **Din sterilul de la flotația minieră Baia Sprie se vor extrage în viitor pînă la 22 de tone de wolfram pe an. La Herja, Baia Borșa, Leșul Ursului, apele de mină vor ceda în acest cincinal cîte 112 tone de zinc și 60 de tone de cupru.**

■ **Numai din reziduurile casnice, în 1981—1985 se vor extrage 115 000 de tone de metal, 1 250 de tone de materiale textile și 6 000 de tone de hîrtie.**

O ZI RECORD

ESTE TITLUL PE CARE L-AU DAT ACESTEI IMAGINI PIONIERII DE LA ȘCOALA GENERALĂ NR. 16 DIN TIMIȘOARA. LA STARTUL ACȚIUNII DE COLECTARE A MATERIALELOR REFOLOSIBILE, ORGANIZATĂ ÎN MUNICIPIU, S-AU ALINIAT UNITĂȚILE DE PIONIERI DE LA ȘCOLILE GENERALE NR. 16, 21, 18, 25, 24, 26. PIONIERII DE LA ȘCOALA GENERALĂ NR. 16, DIN IMAGINE, S-AU DOVEDIT FRUNTAȘI ÎN COLECTAREA ȘI VALORIFICAREA HÎRTIEI: PESTE 2 500 KG. ACȚIUNEA CONTINUĂ.

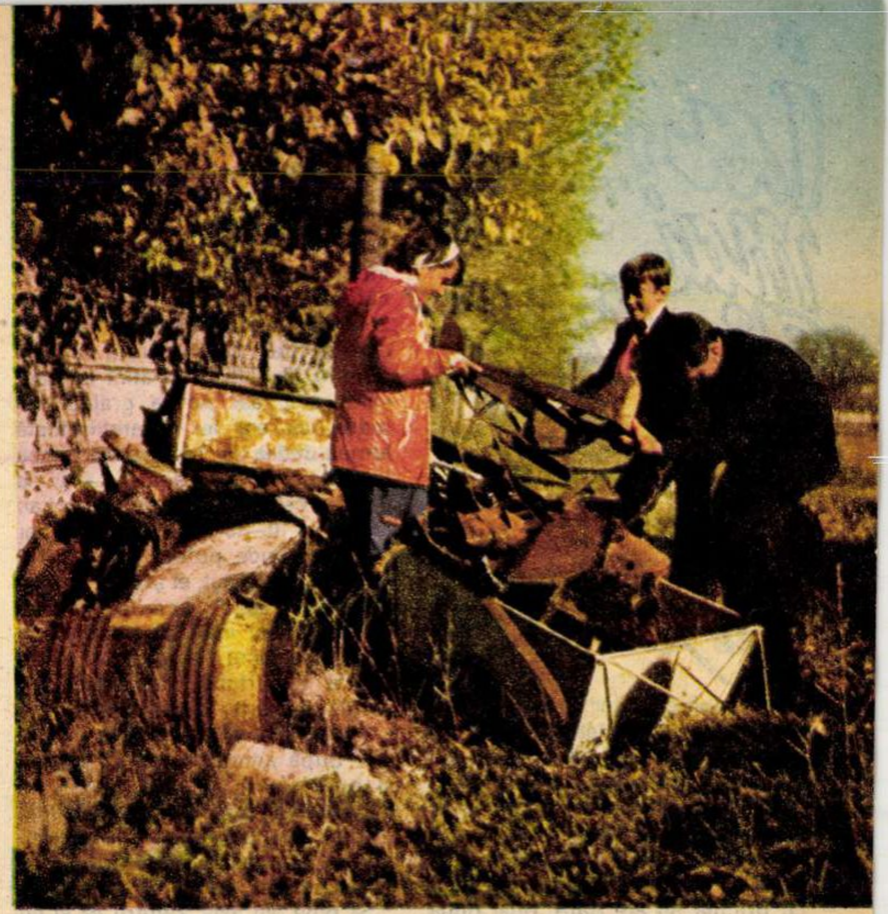

UN EXEMPLU: STICLA

Știați că pentru producerea unei tone de sticlă se consumă 420 mc gaz metan? Cu această cantitate ar putea fi încălzite vreme de o lună 150 de apartamente. Aceste date sînt binecunoscute pionierilor din Cîmpina (pe care imaginile noastre îi prezintă în plină activitate de colectare a materialelor refolosibile), ca și tuturor purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor.

Dacă valoarea obiectului întreg nu mai trebuie subliniată — dovadă stau milioanele de sticle și borcane recuperate de pionieri — puțini cunosc valoarea sticlei ca simplu material. Deși colectarea resturilor de sticlă nu se înscrie printre activitățile pionierești (fiind o preocupare a celor vîrstnici), este interesant să cunoaștem

Valoarea ciobului de sticlă

Prin folosirea în producție a unei tone de cioburi de sticlă se economisesc:

630 kg nisip cuarțos;
180 kg sodă calcinată;
120 kg calcar;
40 kg feldspat.

Dintr-o tonă de cioburi de sticlă se pot fabrica:

2 000 de sticle de 0,5 l;
3 500 de borcane sau
350 de cărămizi presate.

Valorificarea cioburilor de sticlă permite reducerea consumului de energie pe tona de produse din acest material cu **85 la sută.**

Din cantitatea de cioburi care va fi colectată în acest an se vor putea fabrica:

55 milioane de sticle de 0,5 l sau
15 milioane de borcane.

Ia mai gîndiți-vă și voi!

SCHIȚA DE

Ilie Tănăsache

Mai mult ca sigur că nu aveți de unde să-l cunoașteți pe Titi. Mă rog, nu fac nimănui o vină din aceasta. La urma-urmei este vărul meu și nimeni nu este obligat să-mi cunoască toate rubedeniile. Cu atît mai mult cu cît Titi locuiește la țară, unde eu mă duc destul de rar. Satul cu pricina nu are gară, deși după mine asta are prea puțină importanță. Cînd îți este dor de cineva ori de un loc anume găsești și mijlocul de a-ți îndeplini dorințele. Așa cum am făcut eu duminica trecută. O mașină burdușită cu varză a venit din satul lui Titi la oraș, șoferul a trecut și pe la noi, să-i ceară tatii un sfat despre felul cum să-și înalțe casa — tata este constructor, — și ce mai, la plecare mi-a zis de-a seriosul, ori poate numai a glumit, dacă nu vreau să merg cu el, pînă la Titi, că spre seară vine din nou la oraș cu un nou transport. Am ajuns repede în sat, normal, autocamionul, un «ROMAN», gonea frumos, întins pe șosea, iar cînd l-am căutat pe Titi acasă, mătușa Anghelina, îmi zice: «Mergi la ferma de vaci, n-ai unde să-l găsești decît acolo».

Ferma de vaci de lapte a cooperativei se află pe o coastă de deal înconjurată de o puzderie de pomi cărora toamna le-a furat toate frunzele, încît trebuie să te pricepi bine care e cireș, care e prun, cais ori piersic. Pe Titi l-am aflat cu adevărat aici, dar nu la grajdul cel mare, că era în reparații, toată lumea dădea zor să termine treaba la acoperiș pînă seara, — ci la grajdul cel mic, unde dacă se aflau înăuntru 10—15 vaci. Restul habar n-aveam unde puteau fi, nici Titi nu prea știa exact, el știa că trebuie să aibă grijă de acestea de aici încît oamenii mari să poată să-și vadă de lucru la grajdul mare, căruia o furtună năprasnică i-a smuls o parte din acoperiș.

— Mă Titi, tu știi că mă dau în vînt după animale, așa că te ajut și eu.

— Nu zic nu, mai ales că uite, trebuie să urc în pod să le dau fîn. Ori poate vrei tu să te urci?

— Urc Titi, de ce să nu urc?

Și bine am ales, pentru că și cu animalele astea e o treabă; se cuvine să le cunoști, să te cunoască. Eu aruncam fîn de sus, iar Titi îl împrăștia prin iesle, fără nici un pic de teamă, încît la un moment dat nu m-am mai putut abține să nu-i zic:

— Spune drept, chiar nu-ți este frică de loc?

Titi s-a uitat la mine cum ar privi un rechin de la ecuator un urs polar.

— Și ce te miri așa?, îmi sare tot mie țandăra. Tu nu vezi ce coarne lungi și ascuțite au unele vaci? Doar o dată să se apere de muscă și te străpung de nu ai vreme să zici nici au!..

— Ia vino tu pînă jos, mă ia atunci cu binișorul Titi, cum ai lua un copil de mînă, grijuliu, din preajma unor ciuperci otrăvitoare.

Cobor și m-apropii, — am spus doar că și mie îmi plac animalele— și Titi începe de la un capăt cu prezentările:

— Uite, asta «Campioana». Ce nu vrei să mănînci? Știu eu ce-i cu tine. Are un dinte ușor crăpat. Nu-ș ce naiba a mestecat că și-a crăpat dintele. Dar va fi bine, nici o grijă. Chiar nu poți să mesteci fîn? o îmbie Titi. Mă rog, uite ți-am pregătit o tavă cu tărîțe. Aha, asta e bună, o mîngîie Titi. Cred și eu că e bună. Hai, fii cuminte, va trece...

— De ce i se zice «Campioana»?

— De ce poate să i se zică? te întreb și eu pe tine. A fost recordmenă acum doi ani, mă rog, pe atunci eram mic, de abia trecusem într-a cincea, dar recordul ei uite cine l-a depășit.

Și Titi trecu alături, la o vacă cu părul foarte scurt, lins, lins și lucios, ca și cum l-ar fi lustruit cineva cu ulei.

— Ce ulei! se zborșește din nou Titi. A fost abia țesălată. De mine. I-am curățat și coarnele. Vezi ce frumoase sînt?

— Da, sînt frumoase, dar și foarte ascuțite.

— Mă, tu ai venit de la oraș cu o idee fixă! În definitiv ce ai vrea: să le tăiem coarnele? Să le sluțim pentru că ție îți este frică? Cum le-ar sta cu coarnele tăiate? Îți spun eu: așa cum ai arăta tu fără urechi ori și mai bine, fără nas...

— Și cît dă recordmena asta pe zi, dacă nu te superi?

— Aproape 50 de litri de lapte... E o cantitate, trebuie să recunoști.

— Recunosc. Dar uite-o dincoace, pe bălțata asta, cum se distrează...

— Pooftiim!

— Ce, tu nu vezi cum joacă tontoroiul?

Titi s-apropie cu grabă de bălțată, o mîngîie cu palma deschisă, junca, — pentru că era o juncă bine dezvoltată, cu trupul lung, alb, cu pete maronii, — aștepta cu răbdare ceva care numai de la Titi trebuia să vină și nu din altă parte. Titi se apleacă apoi spre piciorul din față pe care junca îl ținea ridicat și scoase de acolo o pietricică cu vîrfurile ascuțite, care o înțepase pînă la sînge.

— Uite mă de ce juca... tontoroiul! m-am mirat și eu atunci.

Titi a întors privirea spre mine, voia să-mi răspundă, dar în momentul acela s-au petrecut două lucruri: mai întîi junca și-a lăsat cu grijă, da, cu grijă gîtul lung pe umărul lui Titi, parcă a mulțumire că a scăpat-o de durere. Poate chiar de mulțumire era gestul acela dacă se cuvine să-l numim așa. În al doilea rînd a intrat în grajd tatăl lui Titi, adică unchiul Neculai, care s-a bucurat mult că mă vede, după care privind spre vacile ce nu prea mai mîncau la iesele, așteptau pare-se ceva, îi spune lui Titi, cu reproș.

— Al'dată să ai mai bine grijă de ele!...

— Dar am avut, tată! Uite, și a arătat spre mine, m-a ajutat și el, le-am dat mîncare cît a fost nevoie...

Tatăl lui Titi, drept orice alt răspuns, a ridicat atunci o căldare de jos, i-a întins-o lui Titi, zicîndu-i:

— Zdăngăne-o puțin.

Titi zdăngăni căldarea goală, în vreme ce unchiul dezlega vacile din lanțuri. Acestea au tăbărît pe Titi, mirosind căldarea, încercînd să-și bage capul în ea. Era o așa hărmălaie, o așa îngrămădeală în jurul lui Titi încît nu m-am putut abține să nu strig:

— Unchiule, scapă-l pe Titi că-l omoară!...

— Nici o grijă, a rîs unchiul. Titi o să învețe o dată pentru totdeauna că și animalele au nevoie de apă. Nici ele nu pot trăi fără apă. Este Titi?

Titi a lăsat privirea în jos și a luat cu el cîrdul de vaci pînă la uluca de la fîntînă. L-am ajutat și eu să scoată apă, vacile erau, într-adevăr, foarte însetate, iar la întoarcere acasă, în cabina camionului burdușit cu varză, șoferul tot văzîndu-mă că-mi mișc umerii m-a întrebat ce am, cumva m-am zbenguit la fotbal, m-am urcat în copaci ori ce am făcut de mă dor umerii? Am rîs și eu așa, șoferul a rîs și el, gîndind poate că avea dreptate să bănuie orice, dar eu tot nu i-am spus de lecția pe care ne-a dat-o unchiul. Pentru că, la urma urmei, lecția aceea a fost, zic eu, și pentru mine, nu numai pentru Titi. Ori credeți cumva că nu am dreptate? Mă rog, dar ia mai gîndiți-vă și voi, pentru că eu m-am gîndit destul, pînă mi s-a înfierbîntat capul...

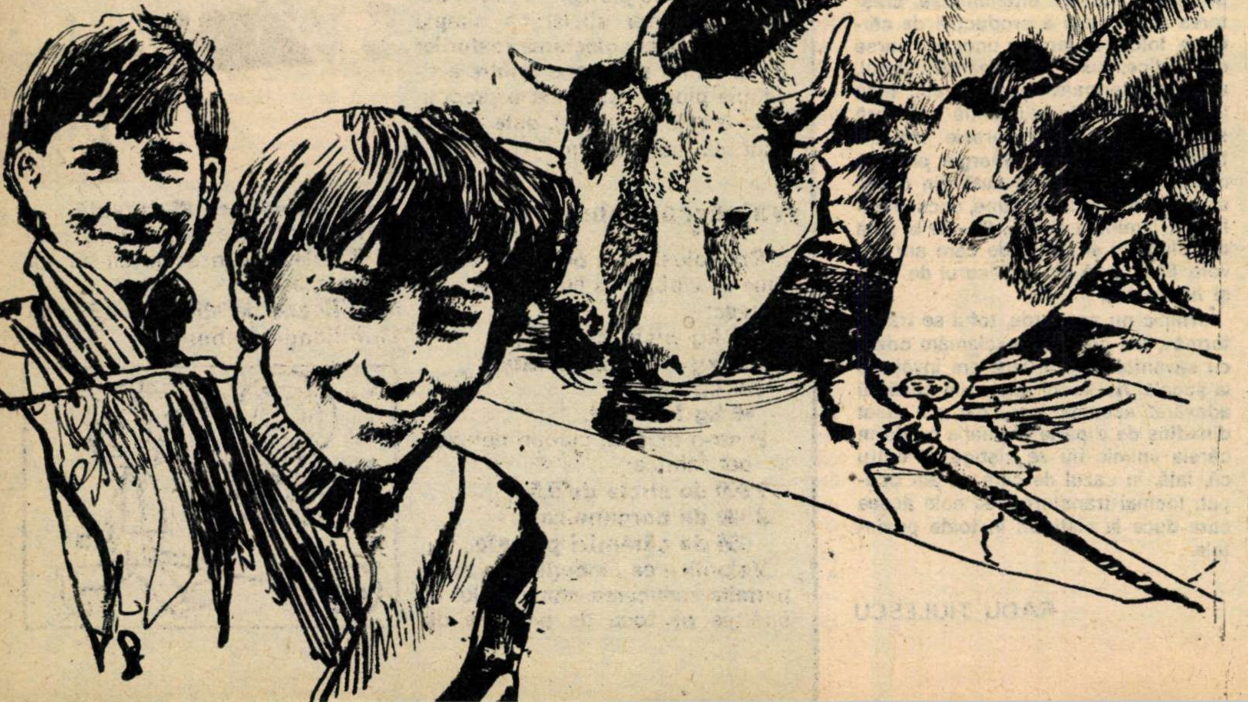

CLUB 14

CE ESTE NEOBIȘNUIT LA UN OM... OBIȘNUIT!

Invitatul rubricii:

Viorel Uibaru
preşedintele C.A.P. Unirea, comuna
Lenauheim, judeţul Timiş,
Erou al Muncii Socialiste

Abia sosit de la cîmp, sună telefonul. Omul de la celălalt capăt vorbeşte tare, aproape strigă: se înţelege limpede că are probleme. Preşedintele îl ascultă, iar îl ascultă, apoi îi spune ce să facă şi încheie: «peste un ceas mă suni să-mi spui cum merge». Intră în camera în care îl aşteptăm noi: «Vîntul, asta e, bate vîntul!» Omul avea gîndul său, am înţeles; puteam face cunoştinţă şi mai tîrziu. Aşa că îl întreb: «Vîntul îi împiedică pe oameni să lucreze? Strîng coceni?» «Nu e vorba numai de asta. Sigur că îi împiedică, dar închipuiţi-vă ce obositor este să-ţi bată vîntul în urechi toată ziua. Pentru nervi, adică.» Acum îi observă şi pe cei trei pionieri, îi recunoaşte, îşi aşază şapca domol pe colţul mesei, apoi se aşază şi el.

Cite cuvinte sînt de ajuns pentru o biografie?

...S-a născut acum 60 de ani în satul Ribiţa, judeţul Hunedoara. Lîngă Brad. Cînd a împlinit 14 ani — tată nu avea — mama l-a dus la oraş să înveţe o meserie. A intrat ucenic la un tîmplar, vreo 4 ani. Cînd a ieşit calfă, a venit războiul. Apoi, s-a terminat războiul şi a început reconstrucţia. A venit împreună cu mama aici, la Lenauheim — pe atunci, satul Ceaţa. Vremurile noi aveau nevoie de toţi oamenii destoinici. În '47 a intrat în partidul comuniştilor, iar la 31 iulie 1949 s-a înfiinţat gospodăria agricolă colectivă. A fost numit preşedinte. În 1961 i s-a conferit titlul de Erou al Muncii Socialiste. In 1967 C.A.P.-ul a primit acelaşi titlu. «Acum, cum vedeţi, muncim, trăim omeneşte, ne facem planuri». Deci, din 1949 şi pînă azi, Viorel Uibaru a muncit pe cîmp. O singură propoziţie inchide în ea 32 de ani de viaţă. Aşa cum numai cîteva rînduri pot traversa o întreagă biografie. Copiii îl ascultă atenţi — unii dintre ei mai cunoşteau unele lucruri: Renate ştia, de la tata, Gina, de la bunica. După ce ani la rînd întîlneşti un om zi de zi, îl vezi umblînd, lucrînd, totul în persoana lui ţi se pare obişnuit.

Cine gîndeşte o întrebare îşi răspunde singur pe jumătate

Remus Oraş are cu puţin sub 14 ani. In mintea lui propoziţia «a plecat din sat la 14 ani» începe să dea viaţă unor tablouri vii.

Aţi plecat din sat cu gîndul să ajungeţi... mare? Remus ştie că azi «a pleca din sat» înseamnă a merge la şcoli mai înalte decît cea de-acasă.

— **Nu, băiete. Trebuia să supravieţuiesc** — **Nu, băiete. Trebuia să supraviaţa şi meseria nu erau legate de bucuriile învăţăturii, de împlinirea fiinţei umane. Patronul avea nevoie doar de sudoarea nu şi de visele mele! Cînd am început să-mi fac vise, primul lucru pe care l-am înţeles a fost acela că trebuie să le ascund de el.**

Să ai 14 ani, să munceşti din greu şi să trebuiască să-ţi ascunzi gîndurile de viitor, aspiraţiile? Aici să se afle, oare, neobişnuita dîrzenie care a făcut din acest om obişnuit un erou? Să căutăm în perioadele mai apropiate de noi. Colectivizarea, de pildă. A spus că a contribuit la colectivizare. «**Cînd v-a fost cel mai greu în viaţa dumneavoastră?**» întreabă Gina. «**Cînd am fost numit preşedinte**», Cum adică? Tocmai cînd devenise «şef»!?. «**Ştiam că dacă voi greşi nu greşeam doar în numele meu, ci mai ales în numele unor idealuri noi, măreţe. N-aveam altă soluţie decît izbînda — şi nici alte mijloace decît efortul, munca, tăria convingerilor.**

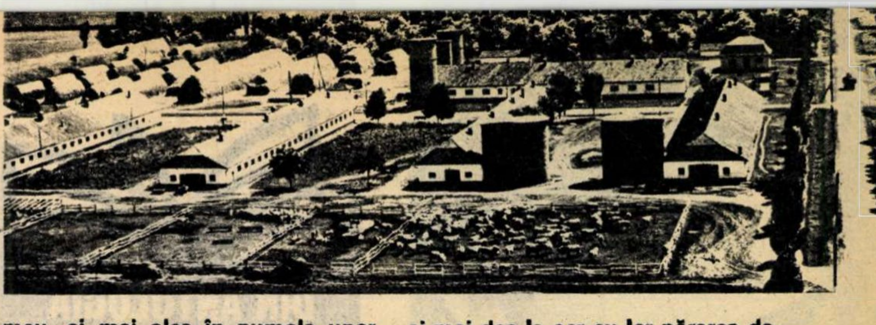

— Asta înseamnă că n-aţi greşit niciodată?

— **N-aş putea deloc să susţin aşa ceva. Mi-aduc aminte că odată am scos o recoltă de sfeclă mai mică decît cea prevăzută. Eram foarte necăjit. Unii mă sfătuiau să nu-mi fac sînge rău pentru că C.A.P.-ul stătea foarte bine la alte culturi. Nu m-am liniştit pînă n-am aflat unde greşisem. Cînd descoperi greşeala la tine însuţi, să te bucuri: îţi va fi mai uşor să îndrepţi lucrurile.**

— Cînd v-aţi simţit cel mai bine în viaţa dumneavosstră?

Lui Renate Michelsz nu i-a fost greu să pună această întrebare: ea se cerea aproape firesc după cea dinainte, a Ginei Sandu. Poate că şi răspunsul va fi pe-aproape; ceva în genul: «cînd am obţinut o recoltă foarte mare» sau «cînd mi s-a conferit titlul de Erou al Muncii Socialiste».

— **Cînd am terminat un lucru, o treabă. Nimic nu e mai minunat pentru lucrătorul pămîntului decît să termine ceea ce s-a apucat să facă. Atunci o înţelegeam bine pe maică-mea care, după ce cu multă trudă termina de săpat pogonul, se uita fericită la isprava ei. Nimic nu e mai rău în agricultură decît să laşi treaba de azi pe mîine. E ca la matematică, la voi: o temă pentru acasă, o problemă nu are nici un farmec dacă n-aţi aflat rezultatul — adică rezultatul corect.**

— Ca preşedinte ce sînteţi, v-aţi obişnuit să aveţi mereu dreptate? Ştim că tot timpul oamenii vin la dumneavoastră să vă întrebe ce trebuie să facă.

— **În agricultură e ca... la şah: mereu trebuie să ai în vedere şi mutarea «adversarului». La noi, prieten şi adversar e... buletinul meteorologic. Soarele, vîntul, ploaia — şi în primul rînd pămîntul. Am înţeles de mult că în multe privinţe trebuie să-l asculţi pe cel care e specialist. Eu am aici 8 specialişti şi mai des le cer eu lor părerea decît ei mie. Unde însă n-am cedat niciodată părerii altuia a fost domeniul muncii cu oamenii. Al luptei cu mentalitatea că agricultura depinde de factori din afara omului: climă, întîmplări ale naturii etc. Agricultorul care nu se consideră stăpînul tuturor factorilor muncii sale: maşini, unelte, pămînt, soare — este pierdut.**

Întrebările poartă întotdeauna un chip

Mina omului începe să caute şapca: nimeni afară de dînsul n-a auzit — prin două uşi şi două holuri — telefonul. «Staţi puţin, copii, că mă întorc». Se ducea pînă la telefon cum se ducea la cîmp, la treabă: cu şapca pe cap. Între timp, Alina Uibaru, fiica agricultorului, le povesteşte cum tatăl ei se scoală noaptea de cum încep primele picături de ploaie, iese afară, intră iar. Uneori iese şi pînă să se întoarcă, ea adoarme din nou. Iată încă un fapt ce poate fi transformat într-un posibil răspuns la întrebarea din titlu: Ce este neobişnuit în acest om? Şi copiii caută febrit poate tot mai bun e acela cu «stăpînul naturii», sau acela cu...

Paşii lui Viorel Uibaru se aud apropiindu-se de camera în care cei trei copii au înlocuit toate obiectele din jur cu întrebări. De această dată întrebări **puse de ei lor înşile.** Şi — înţeleseseră deodată — aveau, parcă, toate chipul acestui om blajin care, timp de o oră, nu făcuse decît... să răspundă el la întrebările lor.

Ilie Traian

INVENTICA B.D

Pionierii care şi-au văzut numele în lista cîştigătorilor concursului «Inventica B.D.», apărută în «Cutezătorii» nr. 24 şi nu au primit pînă acum premiile, sînt rugaţi să trimită pe adresa revistei «Cutezătorii», Piaţa Scînteii nr. 1, sector 1, Bucureşti), numele şi adresa unde doresc să-şi primească premiul.

CUTEZANȚĂ ȘI OMENIE

Echipajul «Floarea de colţ», al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Sighişoara, compus din 14 copii şi profesorul Kovacs Carol, se angajase, în vara lui 1981, pe traseul făgărăşan Arpaş — Turnuri — Podragu — Creasta Tărîţa. În timpul popasului de la cabana Turnuri şi-au făcut apariţia doi studenţi tăcuţi, în ale căror priviri se citea o anumită tristeţe. Ei au anunţat că patru colegi au rămas în urmă şi probabil s-au rătăcit.

Echipajul pionierilor a pornit îndată în întîmpinarea acestora, emiţînd semnale luminoase şi sonore. Pe la ora 23, copiii i-au descoperit, la lumina lanternelor concentrate într-un puternic reflector, pe cei întîrziaţi. Aceştia înaintau din greu, fiind epuizaţi de efort şi purtînd pe braţe un coleg ce intrase în comă diabetică. Dus la cabană, bolnavul a fost îngrijit cu atenţie de pionieri.

Spre dimineaţă, studentul Mihai C. şi-a revenit, putînd să-şi facă singur o injecţie cu insulină, folosindu-se de propria-i trusă medicală. Dar de continuat drumul nu mai putea fi vorba. Colegii săi, toţi studenţi chimişti aflaţi în practică la Combinatul chimic din Făgăraş, trebuind să plece mai departe, l-au lăsat în seama pionierilor.

Copiii l-au inclus în echipajul lor. La coborîrea în şir indian spre cabana Arpaşului, trei pionieri — Wendel Uwe, Szoke Csaba şi Hugel Dietmar — l-au încadrat din faţă şi lateral, iar conducătorul echipajului i-a sprijinit raniţa. După 20 de minute, Mihai a făcut o nouă criză şi a leşinat, alunecînd spre buza unei prăpăstii. Prietenii săi l-au oprit din cădere, neputîndu-l feri totuşi de o rănire la picior. După ce i-au îngrijit rana, copiii şi-au împărţit cu el proviziile.

Ajunşi, în sfîrşit, la cabană, copiii i-au cedat un loc în camera lor, cîţiva dintre ei retrăgîndu-se pe priciuri. A doua zi l-au condus pe Mihai pînă la Făgăraş. La despărţire, cu greu se poate spune cine a fost mai mişcat — cel salvat sau inimoşii lui salvatori.

PATIŢA SILVESTRU

DIN ANTOLOGIA LITERATURII PENTRU COPII

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

PRIMELE IUBIRI;
LUPTA CU INERȚIA;
ANOTIMPURILE;
CELE MAI FRUMOASE POEZII,
SCUFIȚA ROȘIE;
PĂCĂLICI ȘI TÂNDĂLICI

Nicolae Labiș (1935-1956)

Partidului

Unic și vast, oceanul își mînă pe nisipuri
Talazuri felurite cu creștetele vii.
Atîtea mii de stele în tot atîtea chipuri
Dau fermecată viață aceleeași țării.
Atîtea mii de oameni prin mii de părți trăind
Partidului viața și visurile-nchină,
Cum clinchete distincte din line strune prind
Aceeași melodie fierbinte și deplină.

În marile uzine de fier, alunecînd
Printre imense jerbe de flăcări și de stele,
Peste arate, negre, întinderi de pămînt,
Ori lîngă blînde turme cu ugerele grele,
— Aceleași idealuri văd oamenii nutrind,
A clasei idealuri sub mii de frunți se-mbină,
Cum clinchete distincte din line strune prind
Aceeași melodie fierbinte și deplină.

Urieșesc, cît munții semeți pe zări sculptați,
Partid al celor vrednici, cinstiți, fără de număr,
Văd cum întreaga țară cu rodnic pas străbați
Și aripile hainei îți flutură pe umăr.
În pieptul tău puternic mari flăcări se aprind
Din zeci de mii de inimi strîngîndu-se-n lumină,
Cum clinchete distincte din line strune prind
Aceeași melodie, fierbinte și deplină.
Căci mii și mii de oameni, prin mii de părți trăind,
Partidului viața și visurile-nchină,
Cum clinchete distincte din line strune prind
Aceeași melodie, fierbinte și deplină.

Scrisoare mamei

de Anul Nou

În munții noștri astăzi zăpezile torc leneș,
Izvoarele îngheață în clinchete subțiri,
Și caprele de munte nervoase prin poiene-și
Urmează-n taină calea iernaticei iubiri.

Cred că pe masă vinul așteaptă-n adormire —
E vinul roș din care pe-atunci n-ai vrut să-mi dai,
În vremurile-acelea săpate-n amintire
C-o mamă grijulie și-un băiețel bălai.

Oh, lumea cenușie cum se spărgea deodată
Și năvălea într-însa al datinei popor! —
Strălucitoare capre cu lîna colorată
Și toboșari de basme săltînd într-un picior.

Și Feți-frumoși cu stele de-oglinzi din tălpi în creștet,
Și draci blajini, tot focul punîndu-și-l în joc,
Și ursul cu dairaua purtînd cojocul veșted
Și dorul de pădure purtîndu-l în cojoc.

Sau clopoțeii molcomi cernuți pe-ntreaga vale
Care-aduceau colinde la noi în lung convoi,
Cînd ascultam la geamuri și palma dumitale
Îmi mîngîia obrajii îmbujorați și moi.

Azi e la fel, și vinul așteaptă-n adormire;
M-aștepți cu vinul roșu, voioasă să mi-l dai,
Dar sînt acum departe, privind în amintire
O mamă grijulie și-un băiețel bălai.

Dacă toate acestea fi-vor învățate

Fiii voștri singuri hotărăsc în viață
Care-i meseria ce o vor urma,
Fiii voștri singuri mai tîrziu învață
Taina ei fierbinte, nobilă și grea.

Fiii voștri singuri mai tîrziu, firește,
Își aleg iubita mîngîind-o blînd,
Inima lor largă sinceră-și rostește
În privința asta cel mai greu cuvînt.

Fiii voștri, însă, trebuie să-nvețe
Din copilărie încă, de la voi,
Primele îndemnuri, primele povețe —
Dorul de lumină, scîrba de noroi.

Cît sînt fragezi încă, mame, învățați-i
Să iubească floarea pură din livezi.
Să iubească-ntinsa mare și Carpații,
Ce-și înalță-n ceruri fruntea de zăpezi.

Sufletul să-l aibă ne-ntinat ca floarea,
Ochii lor să fie limpezi și curați,
Să nutrească patimi vaste cum e marea,
Să înalțe gînduri cît acești Carpați.

Oamenii, din suflet, veșnic, să iubească,
Frați să-i socotească, simpli și-nțelepți;
Învățați-i, mame, crîncen să urască
Pe acei ce-s dușmani oamenilor drepți.

Să iubească versul, să iubească struna,
Ce-i curat în lume, ce e nou și viu;
Cît sînt mici să-nvețe a urî minciuna.
Astea nu se-nvață cînd e prea tîrziu.

Să iubească țara, pentru ea să sară
La nevoie-n ape, la nevoie-n foc.
Învățați-i, mame, dragostea de țară,
Ea cuprinde toate-acestea la un loc.

Ea să le sclipească-n licărul pupilei,
Să le crească-n suflet blîndă ca un spic.
Să se teamă poate de rușinea zilei
Cînd ar ști că țării nu i-au dat nimic

Dacă toate-acestea fi-vor învățate,
Restul o să vină de la sine-apoi
Și-au să se-mplinească visurile toate
Ce le-ați pus într-înșii, mame scumpe, voi.

Viitorul

Trăim în miezul unui ev aprins
Și-i dăm a-nsuflețirii noastre vamă.
Cei ce nu ard dezlănțuiți ca noi,
În flăcările noastre se destramă.

Noi pentru viitor ne pregătim,
Și-l populăm pe solul fericirii,
Cu brațele-ncordate să-l săpăm
Și să-l udăm cu ploile gîndirii.

Ne-ntîrziat deci să-nvățăm, tovarăși,
În numele acestui țel sublim:
Să învățăm ce-nseamnă omenia
Și comuniști să învățăm să fim.

În brațele necoapte arme-am prins
Să ne-ajutăm în lupta grea părinții;
Au înflorit de-aceea timpuriu
Livezile imaculate-a minții.

Am fi greșit de-am fi strigat că nimeni
Nu vrem să ni le apere de-ngheț.
Părinții noștri, comuniștii, ști-vor
Să-și apere comoara lor de preț.

O, nu de magi avem și-avem nevoie,
Nici de proptele puse fără haz:
Partidul clasei ne veghează zborul
Pe marele istoriei talaz.

Și pentru că-n vîltoarea vremii noastre
Noi am avut un post și am luptat,
Ne-am cîștigat și dreptul demnității
Și-al cugetării drept nemăsurat.

Moartea căprioarei

Seceta a ucis orice boare de vînt.
Soarele s-a topit și a curs pe pămînt.
A rămas cerul fierbinte și gol.
Ciuturile scot din fîntînă nămol.
Peste păduri tot mai des focuri, focuri,
Dansează sălbatice, satanice jocuri.

Mă iau după tata la deal printre tîrșuri
Și brazii mă zgîrie, răi și uscați.
Pornim amîndoi vînătoarea de capre,
Vînătoarea foametei în munții Carpați.
Setea mă năruie. Fierbe pe piatră
Firul de apă prelins din cișmea.
Tîmpla apasă pe umăr. Pășesc ca pe-o altă
Planetă, imensă, străină și grea.

Așteptăm într-un loc unde încă mai sună,
Din strunele undelor line, izvoarele.
Cînd va scăpăta soarele, cînd va licări luna,
Aici vor veni în șirag să s-adape
Una cîte una căprioarele.

Spun tatii că mi-i sete și-mi face semn să tac.
Amețitoare apă, ce limpede te clatini!
Mă simt legat prin sete de vietatea care va muri
La ceas oprit de lege și de datini.

Cu foșnet veștejit răsuflă valea.
Ce-ngrozitoare înserare plutește-n univers!
Pe zare curge sînge și pieptul mi-i roșu, de parcă
Mîinile pline de sînge pe piept mi le-am șters.

Ca pe-un altar ard ferigi cu flăcări vineții,
Și stelele uimite clipiră printre ele.
Vai, cum aș vrea să nu mai vii, să nu mai vii,
Frumoasă jertfă a pădurii mele!

Ea s-arată săltînd și se opri
Privind în jur c-un fel de teamă,
Și nările-i subțiri înfiorară apa
Cu cercuri lunecoase de aramă.
Sticlea în ochii-i umezi ceva nelămurit,
Știam că va muri și c-o s-o doară.

Mi se părea că retrăiesc un mit
Cu fata prefăcută-n căprioară.
De sus, lumina palidă, lunară,
Cernea pe blana-i caldă flori stinse de cireș.
Vai, cum doream ca pentru-ntîia oară
Bătaia puștii tatii să dea greș!

Dar văile vuiră. Căzută în genunchi
Își ridicase capul, îl clătină spre stele.
Îl prăvăli apoi, stîrnind pe apă
Fugare roiuri negre de mărgele,
O pasăre albastră zvîcnise dintre ramuri
Și viața căprioarei spre zările tîrzii
Zburase lin, cu țipăt, ca păsările toamna
Cînd lasă cuiburi sure și pustii.
Împleticit m-am dus și i-am închis
Ochii umbroși, trist străjuiți de coarne,
Și-am tresărit tăcut și alb cînd tata
Mi-a șuierat cu bucurie: — Avem carne!

Spun tatii că mi-i sete și-mi face semn să beau.
Amețitoare apă, ce-ntunecat te clatini!
Mă simt legat prin sete de vietatea care a murit
La ceas oprit de lege și de datini...

Dar legea ni-i deșartă și străină
Cînd viața-n noi cu greu se mai anină,
Iar datina și mila sînt deșarte,
Cînd soru-mea-i flămîndă, bolnavă și pe moarte.

Pe-o nară pușca tatii scoate fum.
Vai, fără vînt aleargă frunzarele duium!
Înalță tata foc înfricoșat.
Vai, cît de mult pădurea s-a schimbat!
Din ierburi prind în mîini fără să știu
Un clopoțel cu clinchet argintiu...
De pe frigare tata scoate-n unghii
Inima căprioarei și rărunchii.

Ce-i inimă? Mi-i foame! Vreau să trăiesc și-aș vrea...
Tu, iartă-mă, fecioară — tu, căprioara mea!
Mi-i somn. Ce-nalt îi focul Și codrul, ce adînc!
Plîng. Ce gîndește tata? Mănînc și plîng. Mănînc!

UN CAP... ELECTRONIC

FOILETON

E o întrebare pe care mi-am pus-o singur nu o dată. Mi-au pus-o și alții. E o întrebare, recunosc, nu prea ușoară. Tocmai de aceea îngăduiți-mi să răspund printr-un mic ocol. Adică printr-o poveste...

În ziua aceea, de cum m-am trezit — sau, ca să nu mint, chiar puțin mai înainte, în acea stare oarecum tulbure cînd, deși visezi, ți se pare că ești treaz sau poate viceversa —, ei bine, în ziua aceea mi se îndeplinise un vechi vis. Mi se părea că am devenit... mașină de calculat. De fapt, eram tot eu, așa cum mă știți, numai că, în plus, dobîndisem acea proprietate la care în mod tainic jinduisem de cînd mă știu și anume aceea de a putea socoti totul, ultrarapid și exact.

Convins pe deplin de înalta mea capacitate aritmetică, se făcea că m-am pus pe calculat. În aceste cazuri, unei mașini i se pune întotdeauna o întrebare, ca la gramatică: ce anume calculează? Desigur, mașina poate calcula orice dacă este «programată», dar tocmai în aceasta constă și greutatea. În ce mă privește, această dificultate lipsea. Eu știam ce să socotesc. Știam demult. De cînd nu mai puteam învăța ca lumea în orele de după-amiază pentru că un număr indefinit de copii — și unii pionieri —, sub geamurile mele, făceau ca pisoii (sau poate invers, era momentul să mă dumiresc). De cînd un număr, la fel de indefinit de copii — și unii pionieri — călcau în picioare toate florile din rondul pe care eu îl stropeam cu furtunul de la etaj (și era momentul să aflu cîte flori în cîte picioare, sau invers). De cînd constatasem — într-un cuvînt — că îmi plac multe lucruri la copii și la colegii mei — mulți pionieri —, dar că unele nu îmi plac nici în ruptul capului și era timpul să aflu și cîte sînt unele, și invers. Adică altele.

— Ai ocazia, mi-am zis, să știi acum, pe loc, cu viteza ta electronică de socotit, nu numai ce îți place și ce nu, dar și cît și de cîte ori. A urmat monologul de mai jos:

— Cum să procedez? — Cum se procedează: te programezi. — Adică? — Adică îți așezi mintea ta atît de înzestrată pe două coloane, cu două rînduri de întrebări:

În două sutimi de secundă, «programarea» arăta așa:

— Ce îmi place la un copil?	— Ce nu îmi place?
— Că e curajos	— Cînd e mototol
— Că e isteț și descurcăreț	— Cînd e nepăsător
— Că e conștiincios și ambițios	— Cînd e grosolan
— Că e politicos	— Cînd e brutal
— Că e săritor la nevoie	— Cînd e ignorant
— Că e sensibil	— Cînd e nesincer etc., etc.
— Că e cult	etc. etc.

— Acum ieși în balcon, mi-am ordonat. Și m-am supus. Ori de cîte ori îți va plăcea ceva anume, se va aprinde un beculeț verde. La invers, unul roșu. Start!

Am stat pe balcon 2 ore și 59 de minute. În acest răstimp au trecut pe stradă 889 de pionieri, iar becurile au înregistrat următorul (de necrezut) rezultat:

Verde (îmi place)=48 583
Roșu (nu îmi place)=48 583

— Cum e cu putință?! Veți exclama întocmai cum exact de 48 583 de ori am exclamat și eu. Mașina de calculat nu e bună! De ce se aprind, concomitent, de fiecare dată, cele două becuri? E o eroare! Protestez!!! Am țipat atît de tare, încît în liniștea care s-a lăsat am auzit, ca un ecou, EXPLICAȚIA!

Avea o voce caldă, șoptită:

— Mașina e perfectă. Dar copiii nu sînt perfecți. Ei sînt copii, copii care se desăvîrșesc. Unii sînt curajoși, dar încă nepoliticoși, alții sînt isteți, dar încă ignoranți... Calitățile și cusururile lor sînt încă amestecate, dar ceea ce este important e altceva: că fiecare dorește să aibă numai calități, și anume în cel mai înalt grad. Și ei luptă pentru a fi din ce în ce mai curajoși, mai conștiincioși, mai politicoși, mai culți... Mașina de calculat nu știe acest lucru. Și nici nu e nevoie. Există pentru aceasta o altfel de mașină, ale cărei luminițe scînteiază zilnic de zeci de mii de ori, pretutindeni unde sînt pionieri, căci pretutindeni unde vezi cravatele roșii cu tricolor este semnul acestei lupte pentru desăvîrșire. Și această luptă cu ei înșiși ne place în primul rînd la pionieri...

Iar vocea caldă, șoptită, ticăia mai departe. Era chiar inima mea. Inima tuturor, desigur. Și pentru ca această luptă pentru frumusețea și desăvîrșirea copiilor să cunoască izbînzi cît mai numeroase, pentru a-i feri după puterile mele de capcane, de ațipire, de atacuri greșite și de false victorii, pentru toate acestea și multe alte ținte ale luptei pionierești, mă bucur și mă străduiesc să fiu un adevărat comandant.

MIRCEA SÎNTIMBREANU

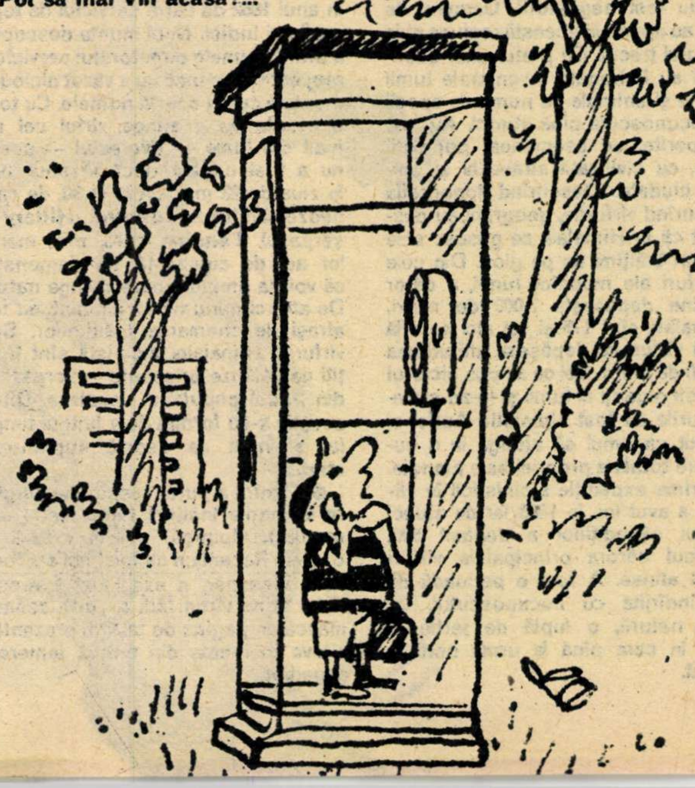

— Ma-ma... mi-a dat 3 la geografie! Pot să mai vin acasă?...

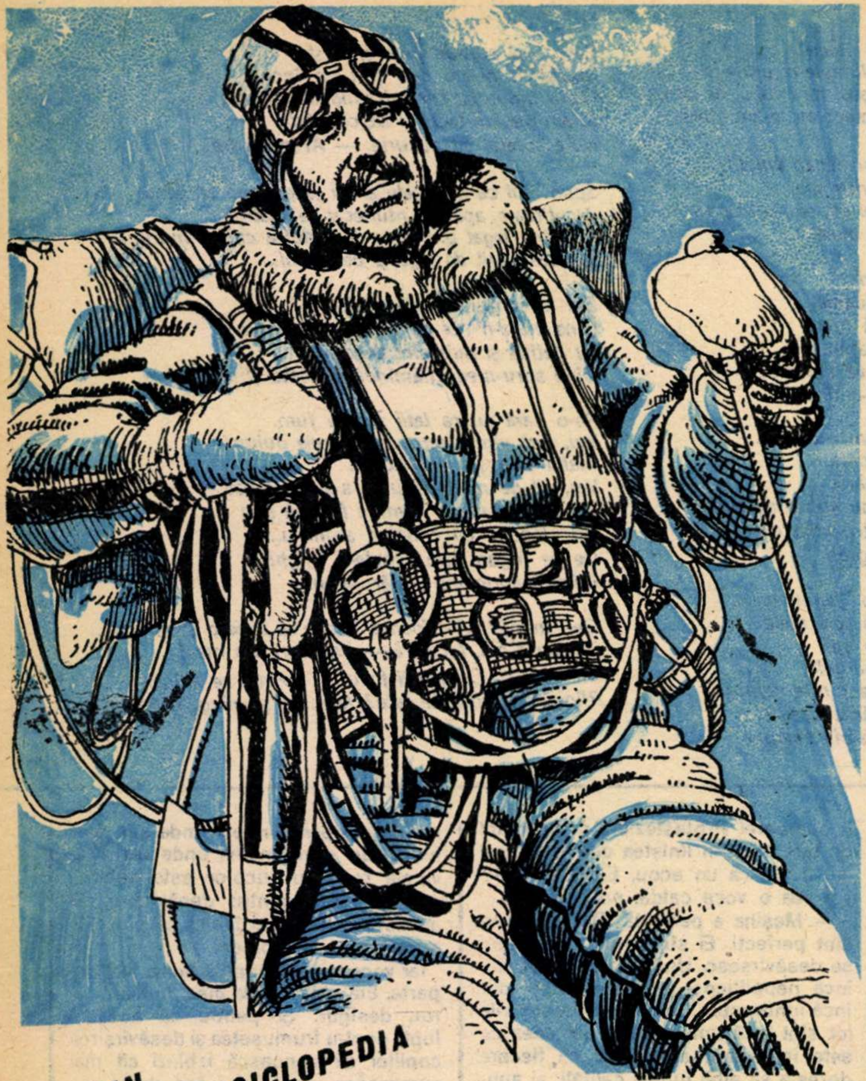

DIN MICROENCICLOPEDIA CUTEZANȚEI

● Pînă în urmă cu un secol, Himalaia — această lume a munților și a ghețurilor veșnice a fost aproape necunoscută. Primii care au adus europenilor vești despre uriașii munți asiatici, supranumiți «Acoperișul lumii», au fost negustorii. Oamenii de știință au apărut în această regiune abia în secolul trecut. Cu prețul unor sacrificii, ei au îmbogățit inventarele lumii vegetale și animale cu nume de specii noi, necunoscute pînă atunci. Au fost descoperite, de asemenea, populații izolate, cu civilizații străvechi și obiceiuri ciudate. Descifrînd topografia și măsurînd vîrfurile, geografii au descoperit că în Himalaia se găsesc cele mai mari înălțimi de pe glob. Din cele 215 vîrfuri ale munților lumii, a căror altitudine depășește 7 000 de metri, în Himalaia sînt 175 și tot aici se află cele 14 vîrfuri ce depășesc altitudinea de 8 000 de metri. Cei ce au pus piciorul pe acești giganți ai lumii și le-au cucerit vîrfurile au fost alpiniștii. Astfel ei au făcut ca omul să ajungă la o cunoaștere totală a propriei sale planete.

● Prima expediție alpinistică în Himalaia a avut loc în 1883, iar de atunci numărul expedițiilor a depășit 500, în timpul cărora principalele vîrfuri au fost atinse. A fost o perioadă de luptă îndîrjită cu necunoscutul, cu forțele naturii, o luptă de jertfe și izbînzi în care pînă la urmă omul a triumfat.

● Primul vîrf din Himalaia, cu altitudine de peste 8 000 m, a fost cucerit în 1950, iar ultimul în 1964. Cei ce le-au cucerit au înscris prin cutezanța lor una dintre cele mai temerare pagini din istoria geografiei moderne. Cel mai înalt munte al planetei noastre, supranumit «cel de al treilea pol al pămîntului», este Everestul. A fost descoperit în anul 1852 de către serviciul de topografie al Indiei. Noul munte descoperit a primit numele directorului serviciului respectiv, care însă nu a văzut niciodată muntele care-i poartă numele. Cu toate eforturile de a atinge vîrful cel mai înalt din lume — Everestul — acesta nu a fost cucerit decît în anul 1953, în ziua de 23 mai, orele 11,30, de către neozeelandezul **Edmund Hillary** și șerpașul **Tensing** care, prin marele lor act de cutezanță au demonstrat că voința omului poate învinge natura. De atunci nenumărați alpiniști au fost atrași de chemarea înălțimilor. Spre vîrfurile Himalaiei alpiniștii sînt însoțiți de călăuze pricepute — șerpașii — din rîndul populației nepaleze. Dintre aceștia s-au format de-a lungul timpului alpiniști de seamă supranumiți «tigrii».

● Pentru a putea respira nestingherit la marile înălțimi (unde aerul este rarefiat), alpiniștii poartă măști de oxigen. Recent, un alpinist italian, Reinhold Messner, a escaladat Everestul și i-a atins vîrful fără a purta această mască. În pagina de față vă prezentăm cîteva momente din timpul temerarei expediții.

SINGUR, LA ÎNTÎLNIREA CU EVERESTUL

ASALTUL INPOSIBILULUI

Marea aventură a alpinistului italian **Reinhold Messner** a început în primele zile ale lunii august 1980. Atunci și-a stabilit, în încercarea sa de a cuceri cel mai înalt vîrf de munte al pămîntului, Everestul (8 848 m.), baza de pornire la altitudinea de 5 185 m. Apoi, a urmat o nouă etapă încheiată la 6 496 m. Aici și-a luat rămas bun de la ultimul său însoțitor și a pornit mai departe de unul singur. Era prima încercare de cucerire a Everestului de către o singură persoană, fără a purta mască de oxigen. Traseul ales urma versantul nordic al muntelui. în acest asalt temerar purta cu el un rucsac greu de circa 20 de kilograme, două bețe de schi și o toporișcă scurtă de alpinist. Deși era anotimpul musonilor, vremea era senină, iar zăpada de sub picioare tare. Ziua de 18 august a trecut fără incidente deosebite, deși efortul depus a fost extraordinar. «Din cînd în cînd simțeam că-mi pierd respirația, își amintea el și nu-mi mai dădeam seama ce se întîmplă în jurul meu». În această stare, a urcat încă 1 220 metri. În cursul după-amiezii și-a instalat micul său cort la altitudinea de 7 800 m. După o odihnă lungă, a topit zăpadă în soba pe care o purta în rucsac pentru a-și putea pregăti ceaiul și supa de roșii. Noaptea a moțăit. Nu apuca să ațipească prea mult și se trezea. Nu-și putea domoli îngrijorarea. Nu avea cum să știe care vor fi condițiile de a doua zi. Dacă se va schimba vremea? Ce fel de surprize îi mai putea rezerva muntele? Aceste întrebări îl chinuiau tot mai mult pe măsura ce se apropiau zorii zilei. Și-a amintit și de ascensiunea sa din 1970 din Munții Himalaia, cînd în timpul coborîrii de pe vîrful Nanga Parbat i-au degerat șapte degete de la picioare. A participat de atunci la mai multe expediții în Himalaia și, statornic părerii sale că ascensiunile trebuiesc făcute fără mască de oxigen, a cucerit, în acest fel, 5 din cele 14 vîrfuri de peste 8 000 de metri existente în lume. Împreună cu membrii unei expediții austriece a atins, urcînd pe versantul sudic, chiar vîrful Everest, fără a purta mască de oxigen. Dar iată-l la această nouă întîlnire cu Everestul singur, parcurgînd un traseu necunoscut.

În ziua următoare era din nou senin. Și-a găsit curînd cadența de urcare. Panta muntelui a devenit mai abruptă, dar a continuat să atace cu mult curaj fațada nordică a muntelui. Spre neliniștea lui au apărut nori care au contribuit la reducerea vizibilității și a fost nevoit să facă al doilea popas, la 8 235 m înălțime. În ziua aceea a urcat mai puțin decît și-a propus. În dimineața zilei de 20 august cerul era înnourat, iar vîntul creștea în intensitate. Dar Messner nu s-a dat bătut. A accelerat ritmul de urcare, dar la un moment dat o stîncă ce părea de necucerit i-a tăiat calea. Atent, a găsit un culoar de trecere. Simțea cum treptat îl lăsau puterile. A căzut la un moment dat în genunchi, apoi în mîini, simțind că îl cuprinde din nou un sentiment de nepăsare față de tot ceea ce este în jur. Apoi, cu un mare efort de voință și-a venit în fire. I se părea că urcușul nu se va mai termina niciodată. Un zid vertical de stîncă i-a barat din nou drumul. Și-a croit cale liberă și au urmat, apoi, trei ore, de-a dreptul halucinante, la sfîrșitul cărora s-a trezit că se află pe vîrful mult visat. Era ora trei după-amiază. «In acel moment, își amintea el, m-am ghemuit și m-am simțit tot atît de greu ca și o piatră.»

Messner a rămas pe vîrf doar o jumătate de oră și apoi a pornit înapoi. A aplicat și de data aceasta în practică concepția sa de a merge repede, de a nu pierde timp și de a sta cît mai puțin la acea altitudine. După 20 de ore de luptă îndîrjită cu muntele a ajuns la prima bază. Aici i-au trebuit două zile de odihnă pentru a învinge cea mai mare oboseală pe care a resimțit-o vreodată.

Toți alpiniștii din lume au considerat performanța lui **Reinhold Messner** drept extraordinară. A fost realizat un record greu de egalat: **cucerirea celui mai înalt vîrf de munte al lumii de unul singur și fără mască de oxigen.** Conform opiniei unanime a specialiștilor, această reușită reprezintă atingerea culmii măiestriei în alpinism.

TUDOR PRELIPCEANU

UN MILION DE PRIETENI

„O FILĂ DE CAIET, O ZI DE ȘCOALĂ!“

Publicăm noi fragmente din «filele» sosite la redactie.

● **O... stea fixă** în multe-multe «file»! **Carmen Tănăsoiu,** din cl. a 8-a, București, str. Baba Novac, bloc 53, notează în ziua de 21 oct. 1981: **«Spre marea noastră mirare, azi, 21 oct. 1981, la literatură, Mihai Ciobanu, care de obicei nu strălucește deloc, a venit cu tema foarte corect efectuată și a răspuns bine și la oral. Acest lucru s-a repetat și în ora de gramatică. Mihai Ciobanu ne-a surprins prin siguranța lui cu atît mai mult cu cît a fost o oră deosebită: tovarășa profesoară de română s-a așezat în bancă printre noi, iar elevii — deci și Mihai — ieșeau la tablă și colaborau la analiza frazei. Pe scurt, Mihai s-a descurcat admirabil».** Trebuie să știți că e foarte mare numărul de «file» în care autorii acordă un loc important faptului că **diferiți colegi, considerați slabi, se remarcă printr-o bună pregătire.** Îi felicităm și pe ei, dar și pe acești corespondenți care nu trec nepăsători pe lîngă astfel de victorii.

● **Cineva, neavînd de lucru,** începuse să se «distreze» aruncînd bucăți de gumă prin clasă — spune **Marina Marinescu** din Constanța. Una a nimerit pe catedră. Tovarășul profesor s-a supărat. În pauză, tovarășa dirigintă a întrebat cine aruncase guma. N-a răspuns nimeni. După cîteva minute s-a ridicat Alina: **«Eu sînt vinovată».** Liniște. Ce va urma? Deodată, Nelu a strigat: **«Nu-i adevărat. Vrea să facă pe salvatoarea! Eu sînt cel care s-a jucat cu guma. Pe mine trebuie să mă pedepsiți, nu pe ea!»** Pînă la urmă, n-a fost pedepsit nimeni, și cred că înțelegeți de ce.

● **A umbla cu cioara vopsită** e doar un proverb? Nu! Are cuvîntul **Daniela Zeca,** Șc. gen. nr. 2, Boldești-Scăieni, Prohova: **«Pe fereastra atelierului școlii a nimerit o cioară. Băieții au prins-o și, în cap cu un coleg «ingenios», s-au apucat... s-o vopsească! Noi, fetele, am vrut să-i împiedicăm, dar n-a fost chip. Cioara a devenit un fel de... papagal! Pe urmă au început s-o plimbe, c-o sfoară de picior, prin curte. Noi am reușit, în fine, s-o dezlegăm și să-i dăm drumul, iar «ingeniosului» i-am făcut o caricatură la «Semafor».** Iată, așadar, o întîmplare veselă care, însă, are tîlcul ei... ecologic!

● **Că fetele nu se înțeleg cu băieții** este totuși o prejudecată. Există multe cazuri de respect reciproc. Carmen Bosoancă din clasa a opta A, Șc. gen. nr. 4, Moldova-Veche, ne scrie în «fila» ei: **«Luni, 18 oct. 1981, avînd trei ore de atelier, dar tovarășul profesor lipsind, băieții s-au gîndit să cumpere o minge și să joace fotbal, dar n-aveau bani. Atunci ne-au rugat pe noi, fetele, să-i împrumutăm. Fiecare fată le-a dat cîte un leu și ei și-au cumpărat mingea și au jucat un fotbal foarte frumos.» Perfect, dar altceva n-au mai găsit de făcut în cele trei ore?!**

Așteptăm noi «file» din partea voastră! Cît despre inexactitatea dintr-o scrisoare apărută în numărul trecut, au dreptate cei care ne-au scris că era vorba de Richard al III-lea și nu de Henric al IV-lea!

Concursul «O filă de caiet — o zi de școală» rămîne deschis!

Ovidiu Zotta

Scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea «Un milion de prieteni».

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

1	2	3	4	5	6	7
14	21	19	4	16	E	8
2	A	7	11	14	6	9
20	3	H	10	I	13	7
7	22	19	R	8	9	10
19	5	1	21	19	17	12
18	17	16	19	15	14	13

Drumeție

Găsiți cinci cuvinte legate de drumeția montană folosind definițiile de mai jos și literele de control din grilă. Pentru completarea celor 24 de căsuțe din cadru veți ține cont de faptul că cifrele corespund anumitor litere, aceleași litere putînd să corespundă la mai multe cifre. La o dezlegare corectă veți obține în cadru, pornind de la cifra 1 pînă la cifra 14, un aforism celebru despre drumeție a lui J.J. Rousseau. 1) Masiv care atinge altitudinea de 2 186 m, fiind deservit de Complexul Muntele Mic. 2) Cabana aflată la o altitudine de 1 320 m, cu acces din Predeal după trei ore de mers. 3) Turismul și drumeția, de exemplu. 4) Munte din județul Alba, unde are loc anual, în luna iulie, faimosul Tîrg de fete, sărbătoare a cîntecului și jocului moțesc, a bucuriei și a tinereții. 5) 2,5 milioane dintre ei vor participa în vacanța mare la acțiuni turistice, în cele mai pitorești locuri ale țării.

NICOLAE AXIOTI

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Muzicală

(MONOVERB: 3-5)

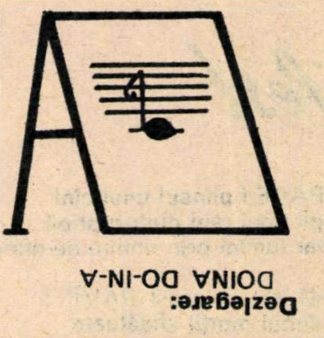

Dezlegare:
DOINA DO-IN-A

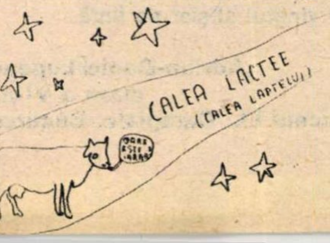

CULTURISM

AGERI, SĂNĂTOȘI, VOINICI! (7)

Continuăm cursul nostru de culturism cu cea de-a VII-a «lecție» cuprinzînd programul celei de a doua săptămîni, precum și programul lunar. În «lecția» următoare vă vom oferi programul pe 3 și pe 6 luni, precum și ultimele indicații metodice pentru practicarea acestora cu eficiență.

Săptămîna a 2-a

luni I exercițiile nr. 2, 3, 4, 6 și 8;
II exercițiile nr. 9 și 10;
II exercițiile nr. 9 și 10;
III exercițiul nr. 13;
IV exercițiul nr. 19;
V exercițiul nr. 24.

marți I exercițiile nr. 2, 3, 4, 5, 6 și 8;
II exercițiul nr. 11;
III exercițiile nr. 14 și 15;
IV exercițiul nr. 18;
V exercițiul nr. 23.

miercuri I exercițiile nr. 2, 3, 4, 5 și 6;
II exercițiul nr. 10;
III exercițiile nr. 13 și 14;
IV exercițiile nr. 19 și 20;
V exercițiul nr. 25.

joi I exercițiile nr. 2, 3, 4, 5 și 8;
II exercițiul nr. 9;
III exercițiile nr. 14 și 15;
IV exercițiul nr. 16;
V exercițiul nr. 24.

vineri I exercițiile nr. 3, 4, 5, 6, 7 și 8;
II exercițiul nr. 10;
III exercițiul nr. 18;
IV exercițiul nr. 22;
V exercițiile nr. 24 și 25.

sîmbătă I exercițiile nr. 2, 3, 4, 6 și 7;
II exercițiul nr. 10;
III exercițiul nr. 15;
IV exercițiul nr. 20;
V exercițiile nr. 24 și 25.

Programul lunar

Se compune din programul pe patru săptămîni, după cum urmează: în prima săptămînă veți executa exercițiile din «lecția» a VI-a (apărută în numărul dublu 47—48 al revistei noastre); în cea de-a doua săptămînă, exercițiile din lecția a VII-a (de mai sus); în cea de-a treia săptămînă, exercițiile din «lecția» a VI-a (prevăzute și pentru prima săptămînă); în cea de-a patra săptămînă, exercițiile din lecția a VII-a (prevăzute și pentru a doua săptămînă).

Dacă unii dintre voi sînteți mai voinici, mai bine dezvoltați decît majoritatea colegilor de vîrsta voastră, și exercițiile primei săptămîni vi s-au părut prea ușoare, puteți să le mai adăugați — la libera voastră alegere, dar cu măsură, ca nu cumva să vă obosiți prea mult — încă două-trei sau mai multe dintre exercițiile pe care vi le-am oferit în lecțiile 3, 4 și 5. Dacă, dimpotrivă, acestea vi s-au părut prea grele (adică obositoare), le veți micșora cu două-trei exerciții și veți folosi gantere mai mici, de 0,5—1 kg.

DUMITRU HÎTRU
lector univ. I.E.F.S.

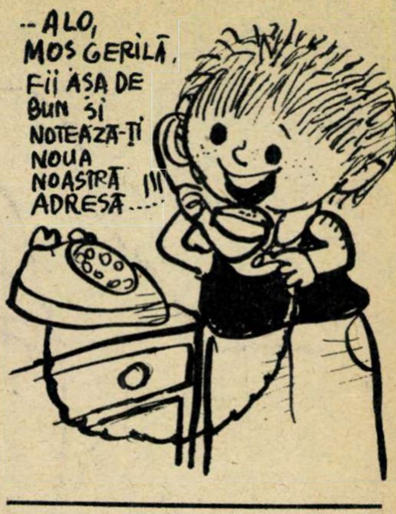
— ALO, MOȘ GERILĂ, FII AȘA DE BUN ȘI NOTEAZĂ-ȚI NOUA NOASTRĂ ADRESĂ...!!!

ERATĂ
În articolul «Cum zîmbește brigada artistică» («Cutezătorii» nr. 46) veți citi: Școala generală nr. 179.

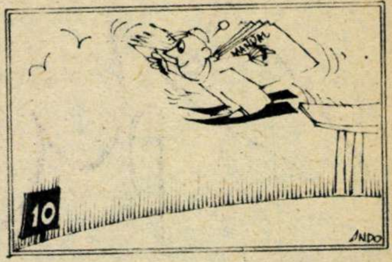

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Redactor de număr
CONSTANTIN DIACONU

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033
16 pagini, 2 lei